

ΘΕΟΔΩΡΟΤ Γ. ΚΤΠΡΙΟΤ

καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Έγκεκριμένη κατὰ τὸν νέον περὶ Διδακτικῶν
βιβλίων Νόμου 3438

Διὰ τὰς τέσσαρας τάξεις τῶν τετραταξίων Γυμνασίων,
τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τῶν λοιπῶν σχολείων
τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, τὴν Γ' τάξιν τῶν Ἀστικῶν Σχολείων
τῶν θηλέων καὶ διὰ τὰ Διδασκαλεῖα
τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλιοσήμου καὶ φόρου Δρ. 29.85

Βιβλιόσημον καὶ Φόρος Ἀναγκ. Δανείου Δρ. 13.85

Ἄριθμός Ἐγκριτικῆς Ἀποφάσεως 20.987

Ἄριθμός Ἀδείας κυκλοφορίας 83151 25ης Αύγουστου 1928

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1928

24. 07
ant. sand
L. C.
2. 20 min
air. 15

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ
καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Έγκεκριμένη κατὰ τὸν νέον περὶ Διδακτικῶν
βιβλίων Νόμου 3438

Διὰ τὰς τέσσαρας τάξεις τῶν τετραταξίων Γυμνασίων,
τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τῶν λοιπῶν σχολείων
τῆς M. Ἐκπαιδεύσεως, τὴν Γ' τάξιν τῶν Ἀστικῶν Σχολείων
τῶν θηλέων καὶ διὰ τὰ Διδασκαλεῖα
τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως

«Τὸ βιβλίον τοῦτο διαχρίνει δροθότης, ἀ-
ρχίβεια, οαφήνεια, συστηματικότης, πρακτι-
κότης ἐφαρμογῆς.»

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ἐκθέσεως τῶν
Κριτῶν ὑπὸ ἡμερ. 23 Μαΐου 1928

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1928

18325

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουν τὴν κάτωθι ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως.

Χειρός

Τύποις Στ. Χρίστου — Γονία Γαμβέτα και Γλάδστερος 12.

ΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΗΡΩΤΟΝ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

§ 1. *Μέρη τοῦ λόγου.*— Τὰ μέρη τοῦ λόγου (les parties du discours) εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν εἶναι δέκα :

- τὸ ἀρθρὸν (l'article),
- τὸ ὄνομα ἢ οὐσιαστικὸν (le nom ou substantif),
- τὸ ἐπίθετον (l'adjectif),
- ἡ ἀντωνυμία (le pronom),
- τὸ ρῆμα (le verbe),
- ἡ μετοχὴ (le participe),
- ἡ πρόθεσις (la préposition),
- τὸ ἐπίρρημα (l'adverbe),
- ὁ σύνδεσμος (la conjonction),
- τὸ ἐπιφώνημα (l'interjection).

§ 2. *Γένη καὶ ἀριθμοί.*— Τὰ γένη (les genres) εἶναι δύο : τὸ ἀρσενικὸν (le masculin) καὶ τὸ θηλυκὸν (le féminin).

Οἱ ἀριθμοὶ (les nombres) εἶναι δύο : ὁ ἑνικὸς (le singulier) καὶ ὁ πληθυντικὸς (le pluriel).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ. L'ARTICLE.

§ 3. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν διαχρίνονται τρία ἄρθρα, τὸ δρι-
στικὸν ἀρθρον (l'article défini), τὸ ἀδριστον ἀρθρον (l'article
indéfini) καὶ τὸ μεριστικὸν ἀρθρον (l'article partitif).

ΤΟ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ 4. Τὸ δριστικὸν ἄρθρον (article défini) εἶναι:

Ie, διὰ τὸν ἐνικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ: **Ie** πέρη ὁ πατήρ, **Ie** frère ὁ
ἀδελφός,

la, διὰ τὸν ἐνικὸν τοῦ θηλυκοῦ: **la** mère ἡ μήτηρ, **la** sœur ἡ
ἀδελφή,

les, διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν: **les** pères οἱ
πατέρες, **les** mères αἱ μητέρες.

§ 5. Τὸ φωνήν τῶν ἄρθρων **le** καὶ **la** πρὸ ὀνόματος ἀρχομένου
ἀπὸ φωνήντος ἡ **h** ἀφώνου ἐκθλίζεται, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τίθεται ἡ ἀπό-
στροφος: l'enfant τὸ παιδίον ἀντὶ le enfant, l'homme ὁ ἄνθρωπος
ἀντὶ le homme, l'encre ἡ μελάνη ἀντὶ la encre, l'histoire ἡ ἱστο-
ρία ἀντὶ la histoire.

§ 6. Αἱ πιώσεις εἶναι ἔξι: ὀνομαστικὴ (nominatif), γενικὴ (gé-
nitif), δοτικὴ (datif), αἰτιατικὴ (accusatif), κλητικὴ (vocatif) καὶ
ἀφαιρετικὴ (ablatif). Ἡ ὀνομαστικὴ εἶναι ὅμοία μὲ τὴν αἰτιατικήν,
ἡ δὲ γενικὴ ὅμοία μὲ τὴν ἀφαιρετικήν.

§ 7. Ἐπειδὴ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα στερεῖται πιωτικῶν καταλήξεων,
τὸ ἄρθρον ἐν τῇ κλίσει οὐδεμίαν μεταβολὴν πάσχει, ώς οὐδὲ τὸ ὄνομα.
Πρὸς δῆλωσιν δὲ τῆς σχέσεως τῶν πιώσεων, προτάσσεται τοῦ ἄρθρου
εἰς μὲν τὴν γενικήν καὶ τὴν ἀφαιρετικήν ἡ πρόθεσις **de**, εἰς δὲ τὴν
δοτικήν ἡ πρόθεσις **à**:

de l'enfant	à l'enfant
de l'homme	à l'homme
de la mère	à la mère
de l'église	à l'église.

§ 8. Πρὸ τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων τῶν ἀρχομένων ἀπὸ συμφώ-
ντον ἡ **h** δασέος, εἰς μὲν τὴν γενικήν καὶ τὴν ἀφαιρετικήν ἡ πρόθεσις

de μετά τοῦ ἀρθρου le συγχωνεύονται εἰς **du**, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν ἡ πρόθεσις ἡ μετά τοῦ ἀρθρου le συγχωνεύονται εἰς **au**:

du père	au père
du frère	au frère
du héros (τοῦ ἥρωος)	au héros

§ 9. Εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν, εἰς μὲν τὴν γενικὴν καὶ τὴν ἀφαιρετικὴν ἡ πρόθεσις de μετά τοῦ ἀρθρου les συγχωνεύονται εἰς **des**, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν ἡ πρόθεσις ἡ μετά τοῦ ἀρθρου les συγχωνεύονται εἰς **aux**, πρὸ πάντων τῶν ὀνομάτων, ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν:

des pères . . .	aux pères
des mères	aux mères

ΤΟ ΑΟΡΙΣΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ 10. Τὸ ἀόριστον ἀρθρον (article indéfini) εἶναι:

un, διὰ τὸ ἀρσενικόν: **un** homme (εἰς) ἄνθρωπος, ἄνθρωπός τις,
une, διὰ τὸ θηλυκόν: **une** femme (μία) γυνή, γυνή τις,
des, διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν: **des** hommes
ἄνθρωποι, **des** femmes γυναικεῖς.

ΤΟ ΜΕΡΙΣΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ 11. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τὰ ὅποια ὑπόκεινται εἰς μερισμόν, δταν ταῦτα σημαίνουν μέρος ἐκ τῆς ὅλης ποσότητος, τίθεται τὸ μεριστικὸν ἀρθρον (article partitif).

Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον εἶναι:

du διὰ τὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου,
de l' διὰ τὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνήεντος,
de la (πρὸ φωνήεντος **de l'**) διὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα,
des διὰ ὅλα τὰ πληθυντικὰ ὀνόματα.

Παραδείγματα.

Donnez-moi **du** pain.

Δόσατέ μου ἄρτον.

J'ai **de l'** argent.

Έχω χρήματα.

J'ai mangé **de la** viande.

Έφαγον κρέας.

Nous avons acheté **de l'**encre

Ηγοράσαμεν μελάνην καὶ γραφί-

et **des** plumes.

δας.

Αντικατάστασις τοῦ μεριστικοῦ ἀρθρου ὑπὸ τῆς προθέσεως de.

§ 12. Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προθέσεως **de** εἰς τὰς ἔξης περιπτώσεις :

1ον "Οταν τοῦ οὐσιαστικοῦ προηγήται ἐπίθετον :

Voici **de** bon vin.

Ίδού καλὸς οἶνος.

J'ai mangé **de** bonnes pommes.

Ἐφαγον καλὰ μῆλα.

2ον "Οταν ἡ πρότασις εἰναι ἀρνητική :

Je n'ai pas **d'**argent.

Δὲν ἔχω χρήματα.

Je ne rencontre pas **d'**amis.

Δὲν συναντῶ φίλους.

3ον "Οταν τοῦ οὐσιαστικοῦ προηγήται ποσοτικὸν ἐπίρρημα, π. χ. combien πόσον, beaucoup πολὺ, trop πάρα πολύ, assez ἀρκετά plus περισσότερον, moins διλιγότερον, κλπ. :

Combien **de** livres avez-vous ?

Πόσα βιβλία ἔχετε ;

J'ai beaucoup **de** livres.

Ἔχω πολλὰ βιβλία.

Nous avons trop **de** pain.

Ἐχομεν πάρα πολὺν ἄρτον.

Il a assez **d'** argent.

Ἐχει ἀρκετὰ χρήματα.

Nous avons peu **d'** amis.

Ἐχομεν διλίγους φίλους.

Παρατήρησις.—Ἐξαιρεῖται τὸ ποσοτικὸν ἐπίρρημα bien πολύ, πολλοί, τὸ ἕποιον ἀπαιτεῖ πάγτοτε τὸ ἀρθρον :

Elle a bien **de** l'esprit.

Ἔχει πολὺ πνεῦμα.

J'ai tué bien des oiseaux.

Ἐφόρευσα πολλὰ πτηνά.

4ον Μετὰ οὐσιαστικὸν ἐκφράζον μέτρον, βάρος, ἀριθμόν :

Un verre **de** lait.

Ἐν ποτῷρῳ γάλακτος.

Un morceau **de** viande.

Ἐν τεμάχιον κρέατος.

Une cuiller **de** café.

Μία δικὰ καφέ.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

Χρήσις τοῦ δριστικοῦ ἀρθρου πρὸ τῶν κυρίων δνομάτων.

§ 13. Εἰς τὴν Γαλλικήν, τὰ κύρια δνόματα προσώπων καὶ πόλεων ἐκφέρονται **ἀνάρθρως** : Pierre ὁ Πέτρος, Paris οἱ Παρίσιοι.

Ἐξαιρεσις.—Ἐξαιροῦνται καὶ λαμβάνουν τὸ ἀρθρον :

1ον Τὰ δνόματα Ἰταλῶν τινων ποιητῶν καὶ ζωγράφων : le Dante
ὁ Δάντης, le Tasse ὁ Τάσσος, le Titien ὁ Τιτιανός, κλπ.

2ον Τὰ ὄνόματα πόλεών τινων: *le Pirée* ὁ Πειραιεύς, *le Caire* τὸ Κάιρον, *le Havre* ἡ Χάβρη, κλπ.

§ 14. Ἐκφέρονται ἐνάρθρως τὰ κύρια ὄνόματα χωρῶν, ἐπαρχιῶν, δρέων, θαλασσῶν, ποταμῶν καὶ τῶν πλείστων νήσων: *l'Europe* ἡ Εὐρώπη, *la France* ἡ Γαλλία, *la Lorraine* ἡ Λωρραΐνη, *les Alpes* αἱ Ἀλπεῖς, *la Méditerranée* ἡ Μεσόγειος θάλασσα, *la Seine* ὁ Σηκουάνας, *la Sicile* ἡ Σικελία.

“Οταν ὅμως πρὸ τῶν ὄνομάτων χωρῶν καὶ ἐπαρχιῶν ὑπάρχῃ ἡ πρόθεσις επ., τὸ ἄρθρον παραλείπεται: Nous sommes en Grèce εἰμεθα ἐν Ἑλλάδι, je vais en France πηγαίνω εἰς τὴν Γαλλίαν.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΙΣ ΤΟΥ ΟΡΙΣΤΙΚΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

§ 15. Λέξεις τινές, λαμβάνουσαι τὸ ἄρθρον εἰς τὴν Ἑλληνικήν, ἐκφέρονται εἰς τὴν Γαλλικὴν ἀνάρθρως. Αὗται εἰναι:

1ον Αἱ λέξεις *Dieu* ὁ Θεός, ὡς καὶ τὰ *monsieur*, *madame*, *mademoiselle* συνοδεύοντα κύριον ὄνομα: *Dieu* est grand ὁ θεός εἰναι μέγας.—*Monsieur* Jean ὁ κύριος Ἰωάννης, *madame* Marie ἡ κυρία Μαρία, *mademoiselle* Sophie ἡ δεσποινίς Σοφία.

2ον Τὰ οὐσιαστικὰ τῶν δοπίων προγραμμάτων τὰ κτητικὰ ἐπίθετα *mon*, *ton*, *son*, κλπ. (ἴδ. § 77), ἢ τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα *ce*, *cette*, *ces* (ἴδ. § 76): *mon* πέτε ὁ πατέρος μου, *notre* maison ἡ *οικία* μας, *ce* livre τοῦτο τὸ βιβλίον, *ces* enfants ταῦτα τὰ παιδία, κλπ.

3ον Τὰ ὄνόματα τῶν μηγῶν καὶ τῶν ἥμερῶν: *avril* a trente jours ὁ Ἀπρίλιος ἔχει τριάκοντα ἥμέρας, *dimanche* prochain τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

4ον Τὰ ὄνόματα τῶν δύο ἑορτῶν *Noël* τὰ Χριστούγεννα καὶ *Pâques* τὸ Πάσχα.

5ον Τὰ ἀριθμητικὰ συνοδεύοντα κύρια ὄνόματα βασιλέων, ἥγειμόνων καὶ παπῶν: *Henri quatre* Ἡρόκος ὁ Δ', *Louis XIV* Λουδούκος ὁ ΙΔ'.

6ον Ἀφηρημένα οὐσιαστικὰ εἰς παροιμιώδεις τινὰς φράσεις: *Raviveté* n'est pas vice ἡ πτωχεία δὲν εἰναι κακία. *Noblesse* oblige ἡ εὐγένεια ἐπιβάλλει κακήκοντα, κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΤΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ. LE SUBSTANTIF.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ

§ 16. Τὸ θηλυκὸν τῶν πλείστων οὐσιαστικῶν σχηματίζεται προσθήκῃ ἐνδές ἀφώνου εἰς τὸ ἀρσενικόν: l'ami ὁ φίλος, l'amie, le marchand ὁ ἔμπορος, la marchande, le cousin ὁ ἔξαδελφος, la cousinne.

§ 17. Οὐσιαστικὰ εἰς ε. — Τὰ οὐσιαστικὰ τὰ λήγοντα εἰς ἀφώνου εἰς θεσσαλονίκης εἰς τὸ θηλυκόν: un Russe Pâssois, une Russe Pâssoise, un élève maîtressé, une élève maîtresse.

Οὐσιαστικά τινα λήγοντα εἰς ἀφώνου εἰς σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς θεσσαλονίκης εἰς τὸ θηλυκόν αὐτῶν abbesse, déesse, duchesse.

§ 18. Οὐσιαστικὰ εἰς αν., en, on, at, et. — Τὰ εἰς an, en, on, at, et, λήγοντα οὐσιαστικὰ σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν διπλασιάζοντα τὸ τελικὸν σύμφωνον (n, t) πρὸ τοῦ ἀφώνου εἰς ε: le paysan ὁ χωρικός, la paysanne, le chien ὁ κύων, la chienne, le lion ὁ λέων, la lionne, le chat ὁ γάτος, la chatte, le poulet τὸ ὄρνιθιον, la poulette.

§ 19. Οὐσιαστικὰ εἰς f. — Τὰ εἰς f λήγοντα οὐσιαστικὰ σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ f εἰς ve: le veuf ὁ χῆρος, la veuve.

§ 20. Οὐσιαστικὰ εἰς x. — Τὰ εἰς x λήγοντα οὐσιαστικὰ σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ x εἰς se: l'époux ὁ σύζυγος, l'épouse.

§ 21. Οὐσιαστικὰ εἰς eur. — Πλείστα οὐσιαστικὰ λήγοντα εἰς eur σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ eur εἰς euse: le voyageur ὁ ταξιδιώτης, la voyageuse, le danseur ὁ χορευτής, la danseuse, le vendeur ὁ πωλητής, la vendeuse.

§ 22. Οὐσιαστικὰ εἰς τεῦρ. — Ἐκ τῶν εἰς τεῦρ ληγόντων οὐσιαστικῶν τὰ μὲν πλεῖστα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ τεῦρ εἰς **trice**, τινὰ δὲ τρέποντα τὸ τεῦρ εἰς **teuse**: l'acteur ὁ ἥθοποιός, l'**actrice**, le bienfaiteur ὁ εὐεργέτης, la bienfaitrice, le directeur ὁ διευθυντής, la directrice,—le visiteur ὁ ἐπισκέπτης, la **visiteuse**, l'acheteur ὁ ἀγοραστής, l'**acheteuse**, le menteur ὁ ψεύστης, la **menteuse**.

Κατ' ἀναλογίαν, τοῦ ambassadeur πρεσβευτῆς, τὸ θηλυκὸν σχηματίζεται **ambassadrice**.

Παρατήρησις. — Tὸ chanteur ἀοιδός, ἔχει εἰς τὸ θηλυκὸν διπλοῦν τύπον: chanteuse ἐπὶ τῇ κοινῇ χοίραι, καὶ cantatrice ἐπὶ ἑξόδου ἀοιδοῦ.

§ 23. Οὐσιαστικὰ εἰς ερ, ier. — Τὰ εἰς ερ, ier ληγοντά οὐσιαστικὰ σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **èrè**, **ièrè**: le berger ὁ ποιμήν, la **bergère**, le jardinier ὁ κηπουρός, la **jardinière**.

§ 24. Οὐσιαστικά τινα σχηματίζουν ἀνωμάλως τὸ θηλυκὸν αὐτῶν:	
Le fils ὁ γιός,	La fille ἡ θυγάτηρ.
Le héros ὁ ἥρως,	L'héroïne ἡ ἥρωτς.
Le neveu ὁ ἀνεψιός,	La nièce ἡ ἀνεψιά.
Le loup ὁ λύκος,	La louve ἡ λύκαινα.
Le roi ὁ βασιλεύς,	La reine ἡ βασίλισσα.
L'empereur ὁ αὐτοκράτωρ,	L'impératrice ἡ αὐτοκράτειρα.
Le serviteur ὁ υπηρέτης,	La servante ἡ υπηρέτρια. κλπ.

§ 25. Οὐσιαστικά τινα ἔχουν τὸ θηλυκὸν βραχύτερον τοῦ ἀρσενικοῦ:

Le dindon ὁ ἴνδικὸς ὅρνις,	La dinde ἡ ἴνδικὴ ὅρνις.
Le compagnon ὁ σύντροφος,	La compagne ἡ σύντροφος.
Le canard ἡ νῆσσα,	La cane ἡ θήλεια νῆσσα.
Le mullet ὁ ἡμίονος,	La mule ἡ ἡμίονος.
Le vieillard ὁ γέρων,	La vieille ἡ γραία, κλπ.

§ 26. Οὐσιαστικά τινα ἔχουν εἰς τὸ θηλυκὸν ὅλως διάφορον τύπον τοῦ ἀρσενικοῦ:

L'homme ὁ ἄνήρ,	La femme ἡ γυνή.
Le père ὁ πατήρ,	La mère ἡ μήτηρ.
Le frère ὁ ἀδελφός,	La sœur ἡ ἀδελφή.
L'oncle ὁ θεῖος,	La tante ἡ θεία.

Le parrain ὁ ἀνάδοχος,
Le garçon τὸ ἄγόρι,
Le coq ὁ ἀλέκτωρ,
Le cerf ἡ ἔλαφος,

La marraine ἡ ἀνάδοχος..
La fille τὸ κοράσιον.
La poule ἡ ὅρνις.
La biche ἡ θήλεια ἔλαφος, κλπ.

§ 27. Οὐσιαστικά τινα, δηλωτικά ἐπαγγελμάτων προωρισμένων
ἰδίως διὰ τοὺς ἀνδρας, μένουν ἀμετάβλητα εἰς τὸ θηλυκόν: Une
femme *auteur* γυνὴ συγγραφεύς, une femme *peintre* γυνὴ ζωγρά-
φος, une femme *médecin* γυνὴ ἰατρός, une femme *écrivain* γυνὴ¹
συγγραφεύς, κλπ.

Διγενῆ δνόματα.

§ 28. Αἱ λέξεις **amour** ἔρως, στοργή, **délice** ἥδονή, καὶ **orgue**
ὅργανον (τῆς δυτ. ἐκκλησίας) εἰναι ἀρσενικοῦ γένους εἰς τὸν ἐνικὸν
ἀριθμὸν καὶ θηλυκοῦ εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν: Un *fol* amour
τρελλὸς ἔρως, de *folles* amours. — Un *grand* délice μεγάλη ἥδονή,
de *grandes* délices. — Un *bel* orgue ώραιον ὅργανον, de *belles*
orgues.

§ 29. Ἡ λέξις **aigle** ἀετός, εἰναι ἀρσενικοῦ γένους ὅταν σημαίνῃ
τὸ ἔρρευ πτηνὸν ἢ ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας, θηλυκοῦ δέ, ὅταν ση-
μαίνῃ τὸ θῆλυ πτηνὸν ἢ σημαίαν: L'aigle est *fiere* ὁ ἀετός εἰναι ὑπε-
ρήφανος. — Les aigles *romaines* οἱ ἀετοὶ τῆς Ρώμης, αἱ Ρωμαϊκαὶ
σημαῖαι.

§ 30. Ἡ λέξις **foudre** κεραυνός, ἐπὶ μὲν τῆς κυρίας σημασίας
εἰναι θηλυκοῦ, ἐπὶ δὲ μεταφορικῆς ἀρσενικοῦ γένους: La foudre
sillonne les nues ὁ κεραυνός διασχίζει τὰ νέφη. — Un foudre
d'éloquence εὔγλωττος ρήτωρ. Un foudre de guerre μέγας πο-
λεμιστής.

§ 31. Ἡ λέξις **hymne**, ὅταν σημαίνῃ ὕμνον ἐκκλησιαστικόν, εἰναι
θηλυκοῦ γένους: Les hymnes sacrées οἱ ἱεροὶ ὕμνοι.

Εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν εἰναι ἀρσενικοῦ γένους: Un hymne
guerrier πολεμικὸς ὕμνος. Un hymne *national* ἐθνικὸς ὕμνος.

§ 32. Ἡ λέξις **pâque**, πάσχα τῶν Ἐβραίων, εἰναι γένους θηλυ-
κοῦ καὶ γράφεται μὲ μικρὸν p.— Ἡ λέξις **Pâques** (σπανίως Pâque),
πάσχα τῶν Χριστιανῶν, εἰναι ἀρσενικοῦ γένους καὶ γράφεται μὲ κε-
φαλαῖον P: A Pâques prochain τὸ προσεχὲς Πάσχα.

Εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ Pâques εἰναι θηλυκοῦ γένους εἰς τὰ Pâ-

ques fleuries ή Κυριακή τῶν Βατῶν, Pâques closes ή Κυριακή τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ ὅταν δηλοὶ τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὴν γινομένην κατὰ τὸ Πάσχα: faire de bonnes Pâques μεταλαμβάνω κατὰ τὸ Πάσχα.

§ 33. Ἡ λέξις **gens** ἄνθρωποι, ἀπαιτεῖ κατὰ θηλυκὸν μὲν γένος τὰ ἀμέσως προτασσόμενα αὐτῆς ἐπίθετα, κατ’ ἀρσενικὸν δὲ τὰ ἐπιτασσόμενα: Voila de bonnes gens ίδού καλοὶ ἄνθρωποι.—Les gens souffrant de l’ignorance ou de la faiblesse. Les gens ignorants ou à mauvaise éducation.

Παρατήρησις. — "Οταν ἡ λέξις *gens* οημαίνη ἐπάγγελμα, τάξιν ἀνθρώπων, ὡς εἰς τὰ *gens de lettres* λόγιοι, *gens d'écrivain*, σιρατικοί, κτλ., τὰ ἐπίθετα, ὅπου αδήποτε καὶ ἄντες εἴναι ἡ θέσις των, τιθενται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμού γένους. Τοῦτο αὐτὸν λογίσιν καὶ διὰ τὴν φράσιν *jeunes gens* νέοι: *Les vrais gens de lettres* οἱ ἀληθεῖς λόγιοι. Ces bons jeunes gens οὗτοι οἱ καλοὶ νέοι.

§ 34. Ἡ λέξις **enfant** εἶναι ἀρσενικοῦ γένους ὅταν ἀναφέρεται εἰς παιδα, θηλυκοῦ δὲ ὅταν ἀναφέρεται εἰς κοράσιον: *Un charmant enfant* θελκτικὸν παιδίον, une charmante enfant θελκτικὸν κοράσιον.

§ 35. Ἡ λέξις **œuvre** ἔργον, εἶναι σχεδὸν πάντοτε θηλυκοῦ γένους: *Une bonne œuvre* μία καλὴ πρᾶξις.

"Οταν ὅμως σημαίνη τὴν συλλογὴν τῶν ἔργων μουσικοῦ τινος, ζωγράφου, χλπ., εἶναι ἀρσενικοῦ γένους: L'œuvre entier de Mozart ή συλλογὴ τῶν ἔργων τοῦ Mozart.

§ 36. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὑπάρχουν πλειστα διγενῆ ὄνόματα τῶν ὁποίων τὰ ἀρσενικὰ διαφέρουν τῶν θηλυκῶν κατὰ τὴν σημασίαν. Τινὰ δὲ τούτων παράγονται καὶ ἀπὸ ὅλως διάφορον ρίζαν. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι:

Ἄρσενικόν.

Un aide βοηθός.

Un couple ζεῦγος (ἐπὶ διαρκοῦς φυσικῆς ή ἡθικῆς ἐνώσεως): un couple d'amis, un couple de pigeons.

Un enseigne σημαιοφόρος.

Θηλυκόν.

Une aide βοήθεια.

Une couple ζεῦγος (ἐπὶ τυχαίου συνδυασμοῦ δύο πραγμάτων τοῦ αὐτοῦ εἰδούς): une couple d’œufs.

Une enseigne σημείον, σηματική γραφή (καταστήματος).

Αρσενικόν.

Un garde φρουρός.
Un livre βιβλίον.
Un manche λαβή ἐργαλείου.
Un mémoire ὑπόμνημα.
Un mode τρόπος· ἔγχισις.
Un mousse ναυτόπαις.
Un office καθηκον· ὑπηρεσία.
Un page ὑπηρέτης, ἀκόλουθος.
Un pendule τὸ ἔκχρεμές.

Un poêle (προφ. ποάλ) θερμά-
στρα.
Un poste θέσις.
Un somme βραχὺς ὅπνος.
Un souris μειδίαμα.
Un tour περιφέρεια, γύρος.
Un trompette σάλπιγκής.
Un vase ἀγγεῖον.
Un voile πέπλος.

Θηλυκόν.

Une garde φρούρησις¹ φρουρά.
Une livre λίτρα· λίθρα (νόμισμα).
Une manche περιχειρὶς (μανίκι).
Une mémoire μνήμη.
Une mode συρμὸς (μόδα).
Une mousse βρύον· ἀφρός.
Une office δψοφυλάκιον.
Une page σελίς.
Une pendule ὥρολόγιον ἔκκρε-
μές.
Une poêle (προφ. ποέλ) τηγάνι.

Une poste ταχυδρομεῖον.
Une somme ἀθροισμα· φορτίον.
Une souris ποντικός.
Une tour πύργος.
Une trompette σάλπιγξ.
Une vase βόρδορος.
Une voile ἵστιον

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ

§ 37. *Γενικὸς κανών.*— Ο πληθυντικὸς τῶν οὐσιαστικῶν σχη-
ματίζεται προσθήκῃ τοῦ **s** εἰς τὸν ἔνικόν: le livre τὸ βιβλίον, les li-
vres, une maison οἰκία, des maisons.

Ἐξαιρέσεις.

§ 38. *Οὐσιαστικὰ εἰς s, x, z.*— Τὰ εἰς s, x, z λήγοντα οὐσια-
στικὰ μένουν ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθυντικόν: le fils ὁ υἱός, les
fils, la voix ἡ φωνή, les voix, le nez ἡ ρίς, les nez.

§ 39. *Οὐσιαστικὰ εἰς au, eau, eu.*— Τὰ εἰς au, eau, eu λή-
γοντα οὐσιαστικὰ λαμβάνουν x εἰς τὸν πληθυντικόν: le noyau ὁ
πυρὴν (καρποῦ), les noyaux, le bateau τὸ πλοῖον, les bateauxx,
le lieu τὸ μέρος, les lieux.

§ 40. *Οὐσιαστικὰ εἰς ou.*— Τὰ εἰς ou λήγοντα οὐσιαστικὰ ἀκο-

λουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα: un clou καρφίου, des clous, un trou δπή, des trous.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἑξῆς ἐπτά: bijou κόσμημα, caillou χάλιξ, chou κράμδη, genou γόνυ, hibou γλαῦξ, joujou ἀθυρμα, pou φθείρ, τὰ ὅποια λαμβάνουν κ εἰς τὸν πληθυντικόν: bijoux, cailloux, choux, genoux, κλπ.

§ 41. Οὐσιαστικὰ εἰς al.—Τὰ εἰς al λήγοντα οὐσιαστικὰ τρέπουν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ al εἰς aux: le journal ή ἐφημερίς, les journaux, le cheval ὁ ἵππος, les chevaux.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἑξῆς ἕξ: bal χορός, cal τύλος, carnaval χπόχρεως, chacal θώς, pal πάσσαλος, régal εύωχία, τὰ ὅποια λαμβάνουν s εἰς τὸν πληθυντικόν: des bals, des cals, κλπ.

§ 42. Οὐσιαστικὰ εἰς ail.—Τὰ εἰς ail λήγοντα οὐσιαστικὰ ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα: l'éventail τὸ φιπίδιον, les éventails, le détail ή λεπτομέρεια, les détails.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἑξῆς: bail ἐκμίσθωσις, corail κοράλλιον, émail μίλτος, soupirail φεγγίτης (ὑπογείου), travail ἐργασία, vantail θυρόφυλλον, vitrail μέγα θελοστάσιον, τὰ ὅποια τρέπουν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ ail εἰς aux: baux, coraux, émaux, κλπ.

Οὐσιαστικὰ σχηματίζοντα διττῶς τὸν πληθυντικόν.

§ 43. 1. Τὸ aïeul πάππος, σχηματίζει τὸν πληθυντικὸν aïeuls, ὅταν σημαίνῃ τοὺς πάππους (τὸν πρὸς πατρὸς καὶ τὸν πρὸς μητρός), καὶ aïeux, ὅταν σημαίνῃ τοὺς προγόνους.

2. Τὰ ciel οὐρανὸς καὶ oeil ὀφθαλμός, ἐπὶ τῆς κυρίας σημασίας σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν ἀνωμάλως: ciens οὐρανοί, yeux ὀφθαλμοί: les étoiles brillent dans les ciens οἱ ἀστέρες λάμπουν εἰς τοὺς οὐρανούς. J'ai mal aux yeux ἀλγῷ τοὺς ὀφθαλμούς, πονοῦν τὰ μάτια μου.

Ἐπὶ μεταφορικῆς ὅμιως σημασίας η ἐν συνθέσει, σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν διμαλῶς ciels, oëils: des ciels de lit οὐρανοί, σκέπαι κλινῶν, des ciels de carrières θόλοι λατομείων, les ciels de la Grèce τὸ κλίμα τῆς Ἐλλάδος, des oëils-de-boeuf φεγγίται.

3. Τὸ ail σκόρδον, σχηματίζει πληθυντικὸν aulx εἰς τὸν συνήθη λόγον καὶ ails ὡς ὅρος τῆς Βοτανικῆς.

Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὀνομάτων.

§ 44. Τὰ σύνθετα ὀνόματα (les noms composés) τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, τῶν ὁποίων τὰ συνθετικὰ μέρη συνδέονται δι’ ἐνωτικοῦ, ἀκολουθοῦν εἰς τὸν πληθυντικὸν τοὺς ἔξης καγόνας:

1ον Ἐάν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐκ δύο οὐσιαστικῶν ἢ ἐξ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιθέτου, ἀμφότερα ταῦτα λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ: un chou-fleur ἀνθοκράμβη (κουνουπίδι), des choux-fleurs, une basse-cour δρυιθών, des basses-cours.

Παρατήρησις.— *Tà grand-père πάππος, grand-oncle θεῖος ἐκ πάππων ἢ μάμμης, κλπ., ογγιατίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν grands-pères, grands-oncles, κλπ. Τὰ θηλυκὰ ὅμοις τούτων grand'mère, grand'tante, κλπ. ογγιατίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν grand'mères, grand'tantes, κλπ.*

2ον Ἐάν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐκ δύο οὐσιαστικῶν συνδεομένων διὰ προσθέσεως, τὸ πρῶτον μόνον λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ: un ver à soie μεταξοσκώληξ, des vers à soie, un chef-d'œuvre ἀριστούργημα, des chefs-d'œuvre.

3ον Ἐάν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐξ ἀκλίτου λέξεως (προθέσεως, ἐπιρρήματος) καὶ οὐσιαστικοῦ, μόνον τὸ οὐσιαστικὸν λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ: un contre-ordre ἀντιδιαταγή, des contre-ordres.

4ον Ἐάν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐκ ωρίμωτος καὶ οὐσιαστικοῦ ἀμέσου ἀντικειμένου, τὸ μὲν ρῆμα μένει πάντοτε ἀμετάβλητον, τὸ δὲ οὐσιαστικὸν συνήθως γράφεται χωρὶς s εἰς τὸν ἑνικὸν καὶ μὲ s εἰς τὸν πληθυντικόν: un tire-bouchon ἐκπωματιστήρ, des tire-bouchons, un cure-dent ὀδοντογλυφίς, des cure-dents.

Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων.

§ 45. Τὰ κύρια ὀνόματα (les noms propres) δὲν λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ:

Les deux Corneille sont nés à Rouen οἱ δύο Κορνήλιοι ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Ρουένην.

§ 46. Τὰ κύρια ὀνόματα λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ:

1ον Ὅταν σημαίνουν πρόσωπα ὄμοιάζοντα κατά τινα ἀρετὴν ἢ κακίαν πρὸς ἔκεινα τὰ ὁποῖα ὀνομάζομεν:

Les *Cornailles* sont rares οἱ Κορνήλιοι (δηλ. ποιηται ὡς δ Κορνήλιος) εἶναι σπάνιοι.

Ζον "Οταν δεικνύουν ἐπιφανεῖς τινας οἰκους: les Bourbons οἱ Βουρβόνοι, les Horaces οἱ Ὁράτιοι, κλπ.

Ζον "Οταν τὰ κύρια δνόματα τῶν προσώπων φανερώνουν τὰ ἔργα ή ἐφευρέσεις αὐτῶν:

J'ai trois *Racines* dans ma bibliothèque ἔχω τρεις Ρακίνας (δηλ. τρία ἀντίτυπα τῶν ἔργων τοῦ Ρακίνα) εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου.

Ζον "Οταν παριστοῦν δνόματα χωρῶν: Les deux *Amériques* αἱ δύο Ἀμερικαῖ.

'Ονόματα μεταβάλλοντα σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικόν.

§ 47. 'Ονόματά τινα μεταβάλλουν σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικόν. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι τὰ ἔξης:

Ἐνικός.	Πληθυντικός.
Le ciseau ἡ σμίλη, τὸ γλύφανον.	Les ciseaux ἡ ψαλίς, τὸ ψαλίδι.
La lunette τὰ τηλεσκόπιον.	Les lunettes τὰ διοπτρα.
Le fer ὁ σίδηρος.	Les fers τὰ δεσμα.
Le gage τὸ ἐνέχυρον.	Les gages ὁ μισθός.
La troupe ὁ ὅμιλος.	Les troupes τὰ στρατεύματα.
La défense ἡ ἄμυνα.	Les défenses οἱ χαυλιόδοντες.

'Ονόματα εὔχρηστα μόνον κατὰ πληθυντικόν.

§ 48. 'Ονόματά τινα εὑρίσκονται μόνον εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι τὰ ἔξης:

Les alentours τὰ περίχωρα.	Les frais τὰ ἔξοδα.
Les annales τὰ χρονικά.	Les funérailles ἡ κηδεία.
Les broussailles οἱ θάμνοι.	Les matériaux τὰ ὄλικά.
Les catacombes αἱ κατακόμβαι.	Les mœurs τὰ ἦθη.
Les décombres τὰ ἔρείπια.	Les obsèques ἡ κηδεία.
Les dépens ἡ δαπάνη.	Les pleurs τὰ δάκρυα.
Les entrailles τὰ σπλάγχνα.	Les ténèbres τὸ σκότος.
Les épousailles οἱ γάμοι.	Les vêpres ὁ ἑσπερινός.
Les fiançailles οἱ ἀρραβώνες.	Les vivres τὰ τρόφιμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ. L'ADJECTIF.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ

§ 49. *Γενικός ουρανός*. — Τὸ θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται προσθήκῃ ἑνὸς ἀφώρου εἰς τὸ ἀρσενικόν: Un homme *prudent* ἀνὴρ συνετός, une femme *prudente* γυνὴ συνετή. Un fils *poli* μίδης φιλόφρων, une fille *polie* κόρη φιλόφρων.

Ἐξαιρέσεις.

§ 50. *Ἐπιθετα εἰς γυ.* — Τὰ εἰς γυ λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνονται εἰς τὸ θηλυκὸν ἀρχινον *ε* φέρον διαιρετικὸν σημεῖον: aigu δξύς, *aiguë*, contigu συνεχής, *contiguë*.

§ 51. *Ἐπιθετα εἰς θ.* — Τὰ εἰς ἀρχών *ε* λήγοντα ἐπίθετα μένουν ἀμετάβλητη εἰς τὸ θηλυκόν: Un homme *juste* ἀνὴρ δίκαιος, une femme *juste* γυνὴ δίκαια. Un homme *aimable* ἀνὴρ ἀγαπητός, une femme *aimable* γυνὴ ἀγαπητή.

§ 52. *Ἐπιθετα εἰς ει, ειλ, εη, οη, ετ.* — Τὰ εἰς ει, eil, en, on, et λήγοντα ἐπίθετα διπλασιάζουν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ τελικὸν σύμφωνον (l, n, t) πρὸ τοῦ ἀρχών θ: Un homme *cruel* ἀνὴρ σκληρός, une femme *cruelle* γυνὴ σκληρά. — Un habit *pareil* ἔνδυμα δόμοιον, une robe *pareille* ἔσθῆτης δόμοιος. — Un *ancien* usage παλαιά συνήθεια, une *ancienne* loi ἀρχαῖος νόμος. — Un homme *bon* ἀνὴρ ἀγαθός, une femme *bonne* γυνὴ ἀγαθή. — Un frère *cadet* νεώτερος ἀδελφός, une sœur *cadette* νεωτέρα ἀδελφή.

Ἐξαιρέσεις. — “Εξ ἐπίθετα λήγοντα εἰς et σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς έτε. Ταῦτα είναι: complet πλήρης, concret συγκεκριμένος, συμπαγής, discret ἐχέμυθος, inquiet ἀνήσυχος, replet εὐτραφής, secret μυστικός, ἀτινα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν complète, concrète, discrete, inquiète, replète, secrète.

Παρατήρησις.—Τὰ ἐπίθετα beau ώραιος, nouveau νέος, fou τρελλός, παράφρων, mou μαλακός, vieux παλαιός, έχουν εἰς τὸ ἀρσενικὸν καὶ ἔτερον τύπον **bel**, **nouvel**, **fol**, **mol**, **vieil**, ἐν χρήσει πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ φωνήσεως η̄ ἀπὸ ή ἀφώνου : Un **beau** jardin ώραιος κῆπος, un **bel** oiseau ώραιον πτηνόν, un **bel** homme ώραιος ἀνήρ.—Un **nouveau** livre νέον βιβλίον, un **nouvel** ami νέος φίλος.—Un **vieux** palais παλαιὸν ἀνάκτορον, un **vieil** habit παλαιὸν ἔνδυμα. Τὰ ἐπίθετα ταῦτα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν belle, nouvelle, folle, molle, vieille : Une **belle** promenade ώραιος περίπατος. Une **nouvelle** maison νέα σικία. Une **vieille** église παλαιὰ ἐκκλησία.

Κατ’ ἀναλογίαν, τὸ ἐπίθετον jumeau δίδυμος, σχηματίζει τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ jumelle.

§ 53. Τὰ ἐπίθετα bas χαμηλός, gras λιπαρός, gros ὅγκωδης, las κουρασμένος, épais πυκνός, gentil χαρίεις, nul οὐδεὶς, sot ἀνόητος, vieillot ὅμοιαζων πρὸς γέροντα, paysan χωρικός, exprès ρητός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **basse**, **grasse**, **grosse**, **lasse**, **épaisse**, **gentille**, **nulle**, **sotte**, **vieillotte**, **paysanne**, **expresse**.

Πάντα τὰ λοιπὰ ἐπίθετα τὰ λήγοντα εἰς as, ot, an σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα : dévot εὐσεβής, dévote.

§ 54. **Ἐπίθετα εἰς f.**—Τὰ εἰς f λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ f εἰς **ve** : Un homme *actif* ἀνὴρ δραστήριος, une femme *active* γυνὴ δραστηρία.

Τὸ ἐπίθετον bref βραχύς, σχηματίζει τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ **brève**, μετὰ βαρείας.

§ 55. **Ἐπίθετα εἰς x.**—Τὰ εἰς x λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ x εἰς **se** : Un homme *heureux* ἀνὴρ εύτυχής, une femme *heureuse* γυνὴ εύτυχής.

Ἐξαίρεσις.—Τὰ ἐπίθετα doux γλυκύς, faux φευδής, préfix ὠρισμένος, roux πυρρός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **douce**, **fausse**, **préfixe**, **rousse**.

§ 56. **Ἐπίθετα εἰς eur.**—Τὰ εἰς eur λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν ἐν γένει τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ eur εἰς **euse** : travailleur éργατικός, travailleuse.

Παρατήρησις. — 1. Τὰ πλειστα τῶν εἰς **teur** ληγόντων ἐπιΘ. ΚΥΠΡΙΟΥ Γαλλικὴ Γραμματικὴ. “Ἐκδοσις Α”.

θέτων σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **trice**: destructeur καταστρεπτικός, destruc**trice**, protecteur προστατευτικός, protect**trice**.

2. Τὰ enchanteur γοητευτικός, pécheur ἀμαρτωλός, vengeur ἔκδικητής, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν enchanteresse, pécheresse, vengeresse.

3. Τὰ ἐπίθετα majeur μείζων ἢ ἐνῆλιξ, meilleur καλύτερος, meilleur ἐλάσσων ἢ ἀνῆλιξ, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν majeure, meilleure, mineure.

4. Πάντα τὰ εἰς **érieur** λήγοντα ἐπίθετα ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα: extérieur ἐξωτερικός, extérieure.

§ 57. **Ἐπιθετα εἰς οὐ.**—Τὰ εἰς οὐ λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **ère**: léger ἐλαφρός, légère, entier ὅληρος, entière.

§ 58. Ἐπίθετά τινα σχηματίζουν δλως ἀνωμάλως τὸ θηλυκὸν αὐτῶν:

Τὰ ἐπίθετα blanc λευκός, franc ἐλεύθερος, εἰλικρινής, sec ξηρός, frais νωπός, δροσερός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν blanche, franche, sèche, fraîche.

Τὰ ἐπίθετα public δημόσιος, caduc ύπεργγηρως, turc Τούρκος, Τουρκικός, grec Ἑλλην, Ἑλληνικός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν publique, caduque, turque, grecque.

Τὰ ἐπίθετα bénin ἡπιος, πρᾶος, malin μοχθηρός, πονηρός, long μακρός, oblong ἐπιμήκης, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν bénigne, maligne, longue, oblongue.

Τὸ ἐπίθετον favori εὐνοούμενος, ἀγαπητός, σχηματίζει θηλυκὸν favorite.

Αἱ ἐπιθετικαὶ μετοχαὶ absous ἀθωαθείς, dissous διαλελυμένος, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν absoute, dissoute.

Τὸ ἐπίθετον tiers τρίτος, σχηματίζει θηλυκὸν tierce.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ

§ 59. *Γενικός πανών.*—Ο πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται, ὅπως ὁ τῶν οὐσιαστικῶν, προσθήκῃ τοῦ **s** εἰς τὸν ἑνικόν: Le grand jardin ὁ μέγας κῆπος, les grands jardins.

Παρατήσεις.—Τὰ sis εὐ καὶ οὐ λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀντετόφω γενικὸν πανόρα: Un œil bleu δοφθαλμὸς πνανοῦς, des yeux bleus, un chapeau τοῦ πῖλος μαλακός, des chapeaux mous.

Ἐξαιρέσεις.

§ 60. Τὰ εἰς **s** ἢ **x** λήγοντα ἐπίθετα μένουν ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθυντικόν: Le gros chien ὁ μέγας κύνων, les gros chiens. Un fruit doux γλυκὺς καρπός, des fruits doux.

§ 61. Τὰ εἰς **eaу** λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουν **x** εἰς τὸν πληθυντικόν: Un beau chapeau. ώραιος πῖλος, de beaux chapeaux.

§ 62. Τὰ εἰς **al** λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ al εἰς **aux**: Un conseil amical φιλικὴ συμβουλή, des conseils amicaux.

Ἐξαιρέσεις.—Ἐν τούτοις τὰ fatal μοιραῖος, διλέθριος, final τελικός, glacial παγετώδης, nasal ἔνρινος, naval ναυτικός, pascal πασχαλινός, théâtral θεατρικός, λαμβάνουν **s** εἰς τὸν πληθυντικόν: Un froid glacial ψύχος παγετώδες, des froids glacials.

§ 63. Τὸ tous πᾶς, ἀποδόλλει τὸ t εἰς τὸν πληθυντικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ: tous.

ΒΑΘΜΟΙ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ

DEGRÉS DE SIGNIFICATION

§ 64. *Συγκριτικὸς (comparatif).*—Συγκριτικῶν ὑπάρχουν τρία εἴδη:

1ον *Tὸ συγκριτικὸν ὑπεροχῆς* (le comparatif de supériorité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **plus**:

Jean est plus riche que Georges ὁ Ἰωάννης εἶναι πλουσιώτερος τοῦ Γεωργίου. La rose est plus belle que la violette τὸ ρόδον εἶναι ωραιότερον τοῦ ἥου.

2ον Τὸ συγμοριτικὸν ἵσθητος (le comparatif d'égalité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **aussi** :

Jean est *aussi riche* que Georges ὁ Ἰωάννης εἶναι τόσον πλούσιος όσον ὁ Γεώργιος. L'argent est *aussi utile* que l'or ὁ ἀργυρος εἶναι τόσον ὡφέλιμος όσον ὁ χρυσός.

Παρατήρησις.—*Eἰς τὰς δορυτικὰς φράσεις, ἀντὶ τοῦ aussi τίθεται πολλάκις τὸ si: Philippe n'est pas si appliqué que Paul ὁ Φίλιππος δὲν εἴται τούσον ἐπιμελῆς όσον ὁ Παῦλος.*

3ον Τὸ συγμοριτικὸν μειονότητος (le comparatif d'infériorité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **moins** :

Jean est *moins riche* que Georges ὁ Ἰωάννης εἶναι διλιγώτερον πλούσιος τοῦ Γεωργίου. L'hiver est *moins agréable* que l'été ὁ χειμών εἶναι διλιγώτερον εὐχάριστος τοῦ θέρους.

Παρατήρησις.—*Ως βλέπομεν εἰς τὰ ἄνω παραδείγματα, ὁ δεύτερος όρος τῆς συγκρίσεως ἐκφέρεται εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν διὰ τοῦ συγδέσμου **que**.*

Ἐξαιρέσεις.—Τὰ ἑξῆς ἐπίθετα σχηματίζουν ἀνωμάλως τὸ συγκριτικὸν τῆς ὑπεροχῆς:

Bon καλός,	meilleur καλύτερος.
Mauvais κακός,	pire χειρότερος.
Petit μικρός,	moindre μικρότερος.

Αντὶ τῶν pire καὶ moindre εὐχρηστοῦν καὶ οἱ ὅμαλοι τύποι plus mauvais καὶ plus petit, ἀλλ' ὁ plus bon εἶναι ἐντελῶς ἀχρηστος.

§ 65. Ὑπερθετικὸς (superlatif).—*Ὑπερθετικῶν ὑπάρχουν δύο εἰδῆ:*

1ον Τὸ ἀπόλυτον ὑπερθετικὸν (le superlatif absolu), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου ἐν τῶν ἐπιρρημάτων *très* λίαν, fort λίαν, bien πολύ, trop πάρα πολύ, καπτι:

Athènes est une *très belle* ville αἱ Ἀθῆναι εἶναι ὀραιοτάτη πόλις. Cet homme est *fort riche* οὗτος ὁ ἀνθρωπος εἶναι πλουσιώτατος.

2ον Τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν (le superlatif relatif), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ συγκριτικοῦ τῆς ὑπεροχῆς ἢ μειονότητος τὰ le, la, les, mon, ton, son, notre, votre, leur:

La rose est *la plus belle des fleurs* τὸ ρόδον εἶναι τὸ ὥραιότατον τῶν ἀνθέων.

L'hiver est la saison *la moins agréable* διχειμῶν εἶναι η γῆκοστα εὐχάριστος ώρα (τοῦ ἔτους).

C'est le meilleur homme du monde εἶναι δικάλιστος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου.

Son *plus beau chapeau* δικάλιστος πιλός του.

Παρατήρησις.—Ως βλέπομεν εἰς τὸ πρῶτον παράδειγμα, διδεύτερος ὅρος τῆς συγχρίσεως εἰς τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν ἐκφέρεται διὰ γενικῆς.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ

§ 66. Τὸ ἐπίθετον, εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ ἄποιον προσδιορίζει.

§ 67. Οταν τὸ ἐπίθετον προσδιορίζῃ δύο ή περισσότερα οὐσιαστικὰ ἔνικον ἀριθμοῦ, ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος πρὸς τὰ δύναματα ταῦτα :

L'oncle et le neveu *intelligents* (εὐφυεῖς).

La tante et la nièce *intelligentes*.

Ἐὰν δὲ τὰ δύναματα είναι διαφόρων γενῶν, τὸ πληθυντικὸν ἐπίθετον τίθεται κατ' ἀρσενικὸν γένος :

Le neveu et la nièce *intelligents*.

§ 68. Τὸ ἐπίθετον, προσδιορίζον οῷμα ή μετοχήν, λαμβάνεται ἐπιρρηματικῶς καὶ μένει ἀμετάβλητον :

Ces enfants parlent *haut* ταῦτα τὰ παιδία ὅμιλοιν μεγαλοφύνως. Ces livres coûtent *cher* ταῦτα τὰ βιβλία στοιχίζουν ἀκριβά. Ces fleurs sentent *bon* ταῦτα τὰ ἀνθη εὐωδιάζουν..

§ 69. **Σύνθετα ἐπίθετα.**—Οταν τὸ σύνθετον ἐπίθετον σύγκηται ἐκ δύο ἐπιθέτων ἡνωμένων δι' ἔνωτικον σημείου, ἀμφότερα ταῦτα λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὅταν ἐκάτερον προσδιορίζῃ τὸ οὐσιαστικόν : Des fruits *aigres-doux* καρποὶ γλυκόξινοι (δηλ. *aigres* et *doux*).

Ἐάν ὅμως τὸ πρῶτον συνθετικὸν εἶναι ἀντὶ ἐπιρρήματος, μένει ἀμετάβλητον : Des enfants *nouveau-nés* παιδία νεογέννητα (δηλ. *nouvellement nés*). Une fille *mort-née* κόρη νεκρογενής.

Περὶ τῶν ἐπιθέτων nu, demi, feu, κλπ.

§ 70. Nu, demi.—Τὰ ἐπίθετα *nu* γυμνός, καὶ *demi* ἡμίσιος, προτασσόμενα μὲν τοῦ οὐσιαστικοῦ, μεθ' οὐ καὶ συγδέονται δι' ἐνωτικοῦ, μένουν ἀμετάβλητα :

Il a marché *nu-pieds* et *nu-tête* pendant une *demi-heure* ἔδαδισε γυμνόπους καὶ ἀσκεπῆς ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν.

'Επιτασσόμενα δὲ τῷ οὐσιαστικῷ, συμφωνοῦν πρὸς αὐτό, τὸ μὲν *nu* κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν, τὸ δὲ *demi* μόνον κατὰ γένος :

Il a marché pieds *nus* et tête *nue* pendant une heure et *demi* ἔδαδισε γυμνόπους καὶ ἀσκεπῆς ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Il est cinq heures et *demie* εἶναι ἡ ὥρα πέντε καὶ ἡμίσεια.

§ 71. Feu.—Τὸ ἐπίθετον *feu* μακαρίτης, προτασσόμενον μὲν ἀμέσως τοῦ οὐσιαστικοῦ, συμφωνεῖ πρὸς αὐτὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν, χωριζόμενον δὲ αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ ἢ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου, μένει ἀμετάβλητον :

Ma *feue* mère, *feu* ma mère ἡ μακαρίτης μήτηρ μου.

§ 72. Possible.—Τὸ ἐπίθετον *possible* δυνατός, προσδιορίζον ὄνομα, εἶναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτό :

Il a éprouvé tous les malheurs *possibles*, ὑπέστη πάσας τὰς δυνατὰς συμφοράς.

Μετὰ τὰ le plus, le mieux, le moins, ἐπομένου ἀορίστον πληθυντικοῦ δύναματος, τὸ *possible* μένει ἀμετάβλητον :

Faites le plus d'aumônes *possible* κάμνετε ὅσου τὸ δυνατὸν περισσοτέρας ἐλεημοσύνας.

Ἐπομένου ὅμως ὠρισμένον πληθυντικοῦ δύναματος, τὸ *possible* τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν : Faites les plus grandes aumônes *possibles*.

Σημείωσις.—Περὶ τῶν *excepté, supposé, approuné, ci-inclus, ci-joint, κλπ.*, τὸς εἰς τὸ περὶ *Μετοχῆς* κεφάλαιον.

Οὐσιαστικὰ ἐπιθετικῶς λαμβανόμενα.

§ 73. Οὐσιαστικά τινα, λαμβανόμενα ἐπιθετικῶς πρὸς δήλωσιν χρωμάτων, μένουν ἀμετάβλητα: Des habits marron ἐνδύματα κατανόχροα. Des gants paille χειρόκτια ἀχυρόχροα.

‘Ομοίως, δύο ἐπίθετα, συναπτόμενα πρὸς δήλωσιν χρώματος, μένουν ἀμετάβλητα: Des cheveux châtain clair κόμη καστανόχρους.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ

§ 74. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν τὸ ἐπίθετον ἄλλοτε μὲν προτάσσεται τοῦ οὐσιαστικοῦ, ἄλλοτε δ' ἐπιτάσσεται· κανόνες ὠρισμένοι περὶ τούτου δὲν ὑπάρχουν. Η θέσις τοῦ ἐπιθέτου ἔξαρτᾶται ἐκ τῆς εὐφωνίας ἢ ἐκ τῆς σημασίας.

Προτάσσονται ἐν γένει τῶν οὐσιαστικῶν τὰ μονοσύλλαβα ἐπίθετα ὡς καὶ τὰ μεταφορικῶς λαμβανόμενα: Un vieux palais παλαιὸν ἀνάκτορον. Une tendre amitié τρυφερὰ φιλία.

Ἐπιτάσσονται δ' ἐν γένει τὰ πολυσύλλαβα ἐπίθετα, ὡς καὶ τὰ δηλοῦντα χρώμα, σχῆμα, γεῦσιν, ἔθνικότητα: προσέτι δὲ τὰ λήγοντα εἰς able, al, el, ile, ule, ic, ique, ὡς καὶ αἱ ἐπιθετικῶς λαμβανόμεναι μετοχαῖ:

Les lois imaginaires οἱ κατὰ φαντασίαν νόμοι. Un habit noir μέλαν ἐνδύμα. Une table ronde στρογγύλη τράπεζα. Un fruit amer πικρὸς καρπός. Un livre français Γαλλικὸν βιβλίον. La langue grecque ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Une chose incroyable πρᾶγμα ἀπίστευτον. Un homme loyal χρηστὸς ἀνήρ. Un thème facile θέμα εὔκολον. Un jardin public δημόσιος κῆπος. Un homme instruit πεπαιδευμένος ἀνήρ. Un livre amusant τερπνὸν βιβλίον.

§ 75. Ἐπίθετά τινα μεταβάλλουν σημασίαν ἀναλόγως τῆς θέσεως αὐτῶν πρὸ τοῦ ὀνόματος ἢ μετὰ τὸ ὄνομα:

Un bon homme ἀνήρ ἀπλοὺς, εὐήθης, εὐπιστος.	Un homme bon ἀνήρ καλοκάραθος.
Un brave homme χρηστὸς ἀνήρ.	Un homme brave ἀνδρεῖος ἀνήρ.
Un cher livre προσφιλές βιβλίον.	Un livre cher ἀκριβὸν βιβλίον.

Un <i>grand</i> homme μέγας, διά-	Un homme <i>grand</i> ὅφηλὸς
σημος ἀνήρ.	ἀνήρ.
Un <i>honnête</i> homme τίμιος ἀνήρ.	Un homme <i>honnête</i> ἀνήρ χρη- στοήθης.
Un <i>pauvre</i> homme ταλαιπωρος ἄνθρωπος.	Un homme <i>pauvre</i> ἀνήρ πτω- χός, κλπ.

ΔΕΙΚΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ

ADJECTIFS DÉMONSTRATIFS

§ 76. Τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα εἰναι:

Ce οὗτος, πρὸ ἀρσενικοῦ δόνόματος ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, ἀρχομένου
ἀπὸ συμφώνου η̄ h δασέος: *ce père, ce héros.*

Cet οὗτος, πρὸ ἀρσενικοῦ δόνόματος ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, ἀρχομένου
ἀπὸ φωνήνετος η̄ h ἀφώνου: *cet enfant, cet homme.*

Cette αὕτη, πρὸ θηλυκοῦ δόνόματος ἑνικοῦ ἀριθμοῦ: *cette femme, cette histoire.*

Ces οὗτοι, αὗται, πρὸ πάντων τῶν πληθυντικῶν ὀνομάτων: *ces enfants, ces hommes, ces femmes, ces histoires.*

Παρατηρήσεις.—1. Ως βλέπομεν εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα,
τὰ οὐσιαστικά, ἔχειρομενα μετὰ τῶν δεικτικῶν ἐπίθετων, δὲν λαμβά-
νουν πρὸ αὐτῶν ἀρθρον.

2. Πρὸς δειξιν τῶν πλησίον κειμένων προσώπων η̄ πραγμάτων,
τίθεται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, οὗτονος προτάσσεται τὸ δεικτικὸν ἐπίθε-
τον, τὸ ἐπίρρημα **ci** συναπτόμενον μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ τοῦ ἑνω-
τικοῦ σημείου: *cet homme-ci* οὗτος δ ἄνθρωπος, *ce livre-ci* τοῦτο
τὸ βιβλίον.—Πρὸς δειξιν δὲ τῶν μακράν κειμένων, τίθεται τὸ ἐπίρ-
ρημα **là**: *cet homme-là* ἔκεινος δ ἄνθρωπος, *ce livre-là* ἔκεινο τὸ
βιβλίον.

Τὸ **ci** καὶ τὸ **là** τίθενται πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως καὶ ἴδιως ἐπὶ¹
ἀντιθέσεως.

ΚΤΗΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS POSSESSIFS.

§ 77. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα εἰναι :

Ένικοῦ ἀριθμοῦ ἀρσενικά : mon, ton, son, notre, votre, leur.

Ένικοῦ ἀριθμοῦ θηλυκά : ma, ta, sa, notre, votre, leur.

Πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ κοινοῦ γένους : mes, tes, ses, nos, vos, leurs.

Παραδείγματα τῆς χρήσεως αὐτῶν.

Ένικοῦ ἀριθμοῦ.

Ἄρσενικά.

Mon père ὁ πατήρ μου.

Ton frère ὁ ἀδελφός σου.

Son livre τὸ βιβλίον του, -της.

Notre oncle ὁ θεῖός μας.

Votre jardin ὁ κῆπός σας.

Leur ami ὁ φίλος των.

Θηλυκά.

Ma mère ἡ μήτηρ μου.

Ta sœur ἡ ἀδελφή σου.

Sa plume ἡ γραφίς του, -της.

Notre tante ἡ θεία μας.

Votre école ἡ σχολή σας.

Leur maison ἡ οἰκία των.

Πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ.

Κοινοῦ γένους.

Mes frères οἱ ἀδελφοί μου.

Tes livres τὰ βιβλία σου.

Ses amis οἱ φίλοι του, -της.

Nos cahiers τὰ τετράδιά μας.

Vos jardins οἱ κῆποι σας.

Leurs chevaux οἱ ἵπποι των.

Mes sœurs αἱ ἀδελφαὶ μου.

Tes plumes αἱ γραφίδες σου.

Ses maisons αἱ οἰκίαι του, -της.

Nos leçons τὰ μαθήματά μας.

Vos tantes αἱ θείαι σας.

Leurs plumes αἱ γραφίδες των.

Παρατηρήσεις. — 1. Ως βλέπομεν εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα, τὰ κτητικὰ ἐπίθετα προγοῦνται πάντοτε τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ δὲν λαμβάνουν πρὸ αὐτῶν ἀρθρον.

2. Πρὸ θηλυκοῦ ὄντος ἀρχομένου ἀπὸ φωνήντος ἢ h ἀφώνου, τὰ ἐπίθετα ma, ta, sa ἀντικαθίστανται, χάριν εὐφωνίας, ὑπὸ τῶν mon, ton, son :

mon ἀμφί ἡ. ψυχή μου, ἀντὶ ma ἀme,

ton ἔρεε τὸ ξίφος σου, ἀντὶ ta ἔρēe,

son histoire ἡ ιστορία του, ἀντὶ sa histoire.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS NUMÉRAUX.

§ 78. Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα εἰναι δύο εἰδῶν: ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ (adjectifs numéraux cardinaux) καὶ τακτικὰ (adjectifs numéraux ordinaux).

1. Ἀπόλυτα (adjectifs numéraux cardinaux).

§ 79. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ εἰναι:

1 Un,	θηλ.	une.	41 Quarante et un.
2 Deux.			50 Cinquante.
3 Trois.			60 Soixante.
4 Quatre.			70 Soixante-dix.
5 Cinq.			71 Soixante et onze.
6 Six.			72 Soixante-douze.
7 Sept.			73 Soixante-treize.
8 Huit.			75 Soixantequinze, κλπ.
9 Neuf.			80 Quatre-vingts.
10 Dix.			81 Quatre-vingt-un.
11 Onze.			82 Quatre-vingt-deux.
12 Douze.			83 Quatre-vingt-trois, κλπ.
13 Treize.			90 Quatre-vingt-dix.
14 Quatorze.			91 Quatre-vingt-onze.
15 Quinze.			92 Quatre-vingt-douze.
16 Seize.			93 Quatre-vingt-treize, κλπ.
17 Dix-sept.			100 Cent.
18 Dix-huit.			101 Cent un.
19 Dix-neuf.			102 Cent deux, κλπ.
20 Vingt.			200 Deux cents.
21 Vingt et un.			201 Deux cent un.
22 Vingt-deux.			202 Deux cent deux.
23 Vingt-trois, κλπ.			250 Deux cent cinquante.
30 Trente.			300 Trois cents.
31 Trente et un.			400 Quatre cents.
40 Quarante.			500 Cinq cents.

1000 Mille.	2000 Deux mille.
1001 Mille un.	3000 Trois mille.
1002 Mille deux, κλπ.	10.000 Dix mille.
1100 Mille cent η onze cents.	100.000 Cent mille.
1200 Mille deux cents η douze cents.	200.000 Deux cent mille.
1300 Mille trois cents η treize cents.	1.000.000 Un million.

§ 80. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ, δὲν μεταβάλλονται: Voici mes cinq fils οἱ πέντε υἱοί μου.—Ἐξαιροῦνται τὸ un, ὅπερ λαμβάνει τὸν θηλυκὸν τύπον une, τὸ vingt καὶ τὸ cent.

§ 81. **Vingt καὶ Cent.**—Τὸ vingt καὶ τὸ cent, ὅταν πολλαπλασιάζωνται ἐπὶ προηγούμενον ἀριθμόν, λαμβάνουν s: Quatre-vingts francs ὁγδοήκοντα φράγνα.—Deux cent soldats διακόσιοι στρατιώται.

Δὲν λαμβάνουν ὅμως s:

1ον Ἐὰν ἀκολουθῶνται ὑπὸ ἑτέρου ἀριθμοῦ: Quatre-vingt-douze francs ἐνενήκοντα δύο φράγνα.—Deux cent trente soldats διακόσιοι τριάκοντα στρατιώται.

2ον Ὅταν γίνεται χρῆσις αὐτῶν ἀντὶ τῶν τακτικῶν: Page quatre-vingt σελίς ὁγδοηκοστή.—L'an huit cent τὸ δικτακοσιοστὸν ἔτος.

§ 82. **Mille.**—Τὸ mille χιλιοι,-αι,-α, οὐδέποτε λαμβάνει τὸ s τοῦ πληθυντικοῦ: trois mille hommes τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες. Vingt mille francs εἴκοσι χιλιάδες φράγνα.

Εἰς τὰς χρονολογίας ἀντὶ τοῦ mille μεταχειρίζόμεθα τὸ mil: En mil neuf cent vingt-huit τῷ 1928.

2. Τακτικὰ (Adjectifs numéraux ordinaux).

§ 83. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ εἰναι:

1 ^ο Premier.	7 ^ο Septième.
2 ^ο Deuxième η second.	8 ^ο Huitième.
3 ^ο Troisième.	9 ^ο Neuvième.
4 ^ο Quatrième.	10 ^ο Dixième.
5 ^ο Cinquième.	11 ^ο Onzième, κλπ.
6 ^ο Sixième.	20 ^ο Vingtième.

21 ^e Vingt et <i>unième</i> .	80 ^e Quatre-vingtième.
22 ^e Vingt-deuxième, κλπ.	90 ^e Quatre-vingt-dixième.
30 ^e Trentième.	100 ^e Centième.
31 ^e Trente et <i>unième</i> , κλπ.	200 ^e Deux-centième.
40 ^e Quarantième.	1000 ^e Millième.
50 ^e Cinquantième.	2000 ^e Deux-millième.
60 ^e Soixantième.	3000 ^e Trois-millième.
70 ^e Soixante-dixième.	1000000 ^e Millionième.

§ 84. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ συμφωνοῦν κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος τὸ δόπιον προσδιορίζουν.

Παρατηρήσεις.—1. Εἰς τὰ σύνθετα τακτικὰ ἀριθμητικά, τὸ *premier* καὶ τὸ *second* ἀντικαθίστανται διὰ τῶν *unième* καὶ *deuxième*: *vingt et unième*, *vingt-deuxième*, κλπ.

2. Τοῦ *second* γίνεται χρῆσις ἐπὶ δύο προσώπων ἢ πραγμάτων, τοῦ δὲ *deuxième* ἐπὶ πολλῶν: *Le premier et le second volume* ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος τόμος. *Le deuxième et le troisième volume* ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος τόμος.

Απόλυτα ἀριθμητικὰ ἀντὶ τῶν τακτικῶν.

§ 85. Αντὶ τῶν τακτικῶν, τίθενται τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ εἰς τὰς ἔξης περιπτώσεις:

1ον Πρὸς δεῖξιν ὥρας, ἡμερολογίας: *Venez à six heures* ἔλθετε τὴν ἔκτην ὥραν. *Le quatre avril* τὴν τετάρτην Ἀπριλίου.

2ον Πρὸς ἔνδειξιν σελίδος, βιβλίου, κεφαλαίου συγγράμματός τινος: *A la page trente* εἰς τὴν τριακοστὴν σελίδα. *Au livre quatre* εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον. *Au chapitre cinq* εἰς τὸ πέμπτον κεφάλαιον.

3ον Πρὸς δεῖξιν τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς βασιλέων, ἡγεμόνων καὶ παπῶν: *Louis quatorze* Λουδοβίκος ὁ δέκατος τέταρτος. *Pie neuf* Πίος ὁ ἑνατος.

Παρατηρήσεις.—Τὸ τακτικὸν *premier* οὐδέποτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀπολύτου *un*: *Le premier juillet* τὴν πρώτην Ιουλίου, *Napoléon premier* Ναπολέων ὁ πρῶτος.

Πολλαπλασιαστικά, περιληπτικά καὶ κλασματικά ἐπίθετα.

§ 86. Έκτὸς τῶν ἀπολύτων καὶ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν, ὑπάρχουν εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ τὰ ἔξης ἀριθμητικά :

Ιον Τὰ πολλαπλασιαστικά (les adjectifs multiplicatifs) : double διπλοῦς, triple τριπλοῦς, quadruple τετραπλοῦς, quintuple πενταπλοῦς, sextuple ἔξαπλοῦς, septuple ἑπταπλοῦς, octuple ὀκταπλοῦς, nonuple ἑννεαπλοῦς, décuple δεκαπλοῦς, centuple ἑκατονταπλοῦς, κλπ.

Σον Τὰ περιληπτικά (les adjectifs collectifs) : une dizaine δεκάς, une douzaine δωδεκάς, une vingtaine είκοσάς, une centaine ἑκατοντάς, κλπ.

Ξον Τὰ κλασματικά (les adjectifs fractionnaires) : la moitié τὸ ημίσυ, le tiers τὸ τρίτον, le quart τὸ τέταρτον, le cinquième τὸ πέμπτον, le sixième τὸ ἕκτον, le vingtième τὸ εἰκοστόν, le centième τὸ ἑκατοστόν, κλπ.

Παρατήρησις. — Τὸ ἡμίσυς λέγεται καὶ *demie*, οὗτος ἵδε τὸν καρόντα ἐν § 70.

ΑΟΡΙΣΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS INDÉFINIS

§ 87. Τὰ ἀόριστα ἐπίθετα είναι :

Aucun οὐδείς, κανείς, θηλ. au-
cune.

Certain τις, θηλ. certaine.

Maint πολλοί, θηλ. mainte.

Nul οὐδείς, θηλ. nulle.

Quel τίς, ποιος, ὁποῖος, θηλ. quelle.

Tel τοιοῦτος, οίος, θηλ. telle.

Tout πᾶς (πληθ. tous), θηλ..
toute.

Un εἰς, τις, θηλ. une.

Koutron γέρους :

Autre ἄλλος,-η.

Chaque ἔκαστος, ἔκάστη.

Même ὁ αὐτός,-ή.

Plusieurs πολλοί,-αι.

Quelconque οἷοσδήποτε, οἵαδή-
[ποτε..

Παρατηρήσεις. — Τὸ ἀόριστον ἐπίθετον un, une, πλ. des κα-
λεῖται καὶ ἀόριστον ἀρθρον (ἵδε § 10).

2. Τὸ ἐπίθετον quel δύναται νὰ εἰναι καὶ ἐρωτηματικὸν (interrogatif) :

Quels livres avez-vous ? ποῖα βιβλία ἔχετε ;

Περὶ τῶν ἐπιθέτων μῆμα, quelque, tout.

§ 88. **Même.**—Τὸ même δὲ αὐτός, ή αὐτή, τὸ αὐτό, προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ή ἀντωνυμίαν, εἰναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά :

Les mêmes causes produisent les mêmes effets τὰ αὐτὰ αἴτια παράγουν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα. Ses ennemis eux-mêmes l'estimaient καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἔχθροι του τὸν ἔξετίμων.

Tὸ même, προσδιορίζον ἐπίθετον, ρῆμα ή ἐπίρρημα, εἰναι ἐπίρρημα καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει καὶ αὐτοὶ, ἀκόμη καὶ :

Les guerres, même justes, sont toujours funestes οἱ πόλεμοι, ἀκόμη καὶ ὅταν εἰναι δίκαιοι, εἰναι πάντοτε δλέθριοι. Nous devons aimer même nos ennemis διφείλομεν ν' ἀγαπῶμεν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἔχθρούς μας.

Εἰναι ἐπίσης ἀμετάβλητον ὅταν εὑρίσκεται κατόπιν πολλῶν οὐσιαστικῶν :

On égoreea les vieillards, les femmes, les enfants même ἔσφαξαν τοὺς γέροντας, τὰς γυναῖκας καὶ αὐτὰ τὰ παιδία.

§ 89. **Quelque.**—Τὸ quelque τις, τι, τινες, προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ή ἐπίθετον συνοδευόμενον ὑπὸ οὐσιαστικοῦ, εἰναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά :

Le vent a déraciné quelques arbres δὲ ἀνεμος ἔξερριζωσε δένδρα τινά. Choisissons quelques vrais amis δις ἐκλέγωμεν κακούς τινας φίλους.

Tὸ quelque, προσδιορίζον ἐπίθετον, μετοχὴν ή ἐπίρρημα, εἰναι ἐπίρρημα καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει δσον καὶ ἀν, δσονδήποτε :

Quelque puissants que vous soyez δσον ισχυροί καὶ ἀν εἰσθε. Quelque corrompues que soient les mœurs δσον διεφθαρμένα

καὶ ἀν εἶναι τὰ ἥθη. *Quelque vite* que vous marchiez δσον ταχέως καὶ ἀν βρδίσετε.

Tὸ δὲ *quelque* εἶναι ἐπίσης ἐπίρρημα, ὅταν προηγήται ἀριθμητικοῦ ἐπιθέτου, ὅποτε σημαίνει περίου, σχεδόν :

J'ai rencontré quelque vingt personnes συνήντησα εἴκοσι περίου πρόσωπα.

Παρατήρησις.—Tὸ δὲ *quelque* ἀπολουθούμενον ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ωῆματος ἔτεις τὴν ὑποταπεικήν, γράφεται διὰ δύο λέξεων: *quel que*. Καὶ τὸ μὲν *quel*, ὃν ἐπίθετον, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ωῆματος, τὸ δὲ *que*, ὃν σύνδεσμος, μένει ἀμετάβλητον :

Quelle que soit votre intention δποιεσθήτω καὶ ἄν εἶναι ὁ σκοπός σας.

§ 90. Tout.—Tὸ δὲ *tout*, πᾶς, ὅλος, προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ἢ ἀντωνυμίαν, εἶναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά :

Tous les hommes sont mortels δλοι οἱ ἀνθρώποι εἶναι θνητοί. Nous sommes tous mortels (nous tous) εἴμεθα δλοι θνητοί.

Tὸ δὲ *tout*, προσδιορίζον ἐπίθετον, μετοχὴν ἢ ἐπίρρημα, εἶναι ἐπίρρημα καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει ἐντελῶς, δλως, μετὰ δὲ τοῦ que δσον καὶ ἄν :

Il s'agit tout jeunes εἶναι νεώτεροι. La rivière coule tout doucement δ ποταμὸς ρέει σιγά σιγά. Elle resta tout étonnée αὕτη ἔμεινε κατάπληκτος. Tout aimable qu'elle est δσον ἀξιέραστος καὶ ἀν εἶναι αὕτη.

Ἐξαίρεσις.—Δόγμα εύφωνίας, τὸ δὲ *tout*, καίτοι ἐπίρρημα, εύρισκόμενον πρὸ θηλυκοῦ ἐπιθέτου ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου ἢ ἀπὸ h δασέος, συμφωνεῖ πρὸς αὐτό :

Elle resta toute surprise, toute honteuse ἔμεινε κατάπληκτος, κατηγραμμένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ. DU PRONOM.

§ 91. Εἰς τὴν Γαλλικὴν ὑπάρχουν ἔξι εἰδῶν ἀντωνυμίαι: αἱ προσωπικαὶ (les pronoms personnels), αἱ δεικτικαὶ (les pronoms démonstratifs), αἱ κτητικαὶ (les pronoms possessifs), αἱ ἀναφορικαὶ (les pronoms relatifs), αἱ ἐρωτηματικαὶ (les pronoms interrogatifs), καὶ αἱ ἀόριστοι (les pronoms indéfinis).

τοι προσωπικαὶ αντωνυμίαι. PRONOMS PERSONNELS.

§ 92. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἔχουν διάφορον τύπον, καθ' ὅσον τίθενται καθ' ἑαυτὰς η συνάπτονται μετὰ τοῦ ρήματος. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν καλούνται ἀπόλυτοι (absolus), εἰς δὲ τὴν δευτέραν συνημμέναι (conjoints).

Απόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμέα.

§ 93. Αἱ ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι εἰναι:

Moi ἐγώ, ἐμέ.

Toi σύ, σέ.

Lui αὐτός, αὐτόν.

Elle αὐτή, αὐτήν.

Soi ἑαυτόν, ἑαυτήν.

Nous ἡμεῖς, ἡμᾶς.

Vous ὑμεῖς, ὑμᾶς (σεῖς, σᾶς).

Eux αὐτοί, αὐτούς.

Elles αὐταί, αὐτάς.

Παραδείγματα.

Qui parle? *Moi.*

C'est *moi* qui parle.

Qui cherchez-vous? *Toi.*

Parlez-vous de *lui*?

Non, je parle d'*elle*.

Chacun travaille pour *soi*.

Ποιος ὄμιλει; Ἐγώ.

Ἐγώ ὄμιλῶ.

Ποιον ζητεῖτε; Σέ.

Ὀμιλεῖτε περὶ αὐτοῦ;

Όχι, ὄμιλῶ περὶ αὐτῆς.

Ἐκαστος ἐργάζεται δι' ἑαυτόν.

A-t-il autant d'argent que
nous?

Il est plus riche que vous.
Ce sont eux (elles) qui parlent.

Έχει τόσα χρήματα όσα ήμεις;
Είναι πλουσιώτερος όμων.
Αὐτοὶ (αὐταὶ) δημιλόσιν.

Παρατηρήσεις. — 1. Αἱ ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι δὲν συγάπτονται μετὰ τοῦ ρήματος, ἀλλὰ τίθενται κυρίως: 1ον μόναι, ὡς ὑποκείμενα ἢ ἀμεσα ἀντικείμενα. 2ον μετὰ πρόθετιν. 3ον μετὰ σύγκρισιν. 4ον μετὰ τὰ c'est, ce sont.

2. Χάριν ἐμφάσεως, συνάπτεται δι’ ἐνωτικοῦ εἰς τὰς ἀπολύτους προσωπικὰς ἀντωνυμίας τὸ ἀδριστὸν ἐπίθετον μὲν: Moi-même ἐγὼ αὐτός, nous-mêmes ήμεις αὐτοί, κλπ.

Συνημμέναι προσωπικαὶ ἀντωνυμέας.

§ 94. Αἱ συνημμέναι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι οὐδέποτε ἀπαντοῦν μόναι, ἀλλὰ πάντοτε συνάπτονται μετὰ τοῦ ρήματος. Τίθενται δὲ 1ον ὡς ὑποκείμενον. 2ον ὡς ἀμεσον ἀντικείμενον (αἰτιατικὴ) ἢ ὡς ἐμμεσον ἀντικείμενον (δοτικὴ).

1ον Συνημμέναι ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι
ὡς ὑποκείμενον.

Je donne (ἐγὼ) δίδω.
Tu donnes (σὺ) δίδεις.
Il donne (αὐτὸς) δίδει.
Elle donne (αὐτὴ) δίδει.

Nous donnons (ήμεις) δίδομεν.
Vous donnez (σεῖς) δίδετε.
Ils donnent (αὐτοὶ) δίδουν.
Elles donnent (αὐταὶ) δίδουν.

Παρατήρησις. — Αἱ ὡς ὑποκείμενον χρησιμεύουσαι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι je, tu, il, elle, nous, vous, ils, elles προτάσσονται τοῦ ρήματος. Επιτάσσονται δὲ 1ον εἰς τὰς ἔρωτήσεις: parlez-vous? δημιλείτε; écrivent-ils? γράφουν; καὶ 2ον εἰς τὰς παρενθετικὰς προτάσεις: dit-il εἰπε, répondit-elle ἀπεκρίθη, κλπ.

*Σον Συνημμέναι ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι
ώς ἀντικείμενον.*

"Αιμεσον ἀντικείμενον.

Με ἐμὲ (μέ).

τε σέ.

Ιε αὐτόν, αὐτὸ (τόν, τό).

Ια αὐτὴν (τήν).

se ἐαυτόν, ἐαυτήν, ἐαυτό.

nous ἡμᾶς (μᾶς).

vous ὑμᾶς (σᾶς).

les αὐτούς, αὐτάς, αὐτὰ (τούς,
τάς, τά).

se ἐαυτούς, ἐαυτάς, ἐαυτά.

"Ειμεσον ἀντικείμενον.

Με ἐμοὶ (εἰς ἐμέ, μοῦ).

τε σοὶ (εἰς σέ, σοῦ).

Ιι αὐτῷ, αὐτῇ (εἰς αὐτόν, εἰς αὐ-
τήν, τῷ, τῇ).

se ἐαυτῷ, ἐαυτῇ.

nous ἡμῖν (εἰς ἡμᾶς, μᾶς).

vous ὑμῖν (εἰς ὑμᾶς, σᾶς).

leur αὐτοῖς, αὐταῖς (εἰς αὐτούς,
εἰς αὐτάς, τοῖς, ταῖς).

se ἐαυτοῖς, ἐαυταῖς.

Παρατηρήσεις. — 1. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία le, la, les δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ ἀρθροῦ le, la, les. Τὸ ἀρθρὸν συνοδεύει πάντοτε οὐσιαστικόν: le soleil, la lune, les étoiles. Ἡ ἀντωνυμία συνοδεύει πάντοτε ρῆμα: Je le connais τὸν γνωρίζω. Je la trouve τὴν εύρισκω.

2. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία leur δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου leur καὶ τῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας le leur. Τὸ leur, ὃν προσωπικὴ ἀντωνυμία, συνάπτεται πάντοτε μετὰ ρήματος καὶ οὐδέποτε λαμβάνει τὸ s τοῦ πληθυντικοῦ: Je leur conseille τοῖς συμβουλεύω. Τὸ leur, κτητικὸν ἐπίθετον, καὶ τὸ le leur, κτητικὴ ἀντωνυμία, λαμβάνουν s εἰς τὸν πληθυντικόν: Leurs livres τὰ βιβλία των. Mes livres et les leurs τὰ βιβλία μου καὶ τὰ îδια των.

3. Αἱ ἀντωνυμίαι me, te, se, nous, vous, se λαμβάνονται καὶ ὡς αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν μέσων ρημάτων (ἴδε § 140).

Παραδείγματα.

1. *Μετὰ καταφατικοῦ τύπου.*

Vous <i>me</i> trouverez chez moi.	Θὰ μὲ εὕρετε εἰς τὴν οἰκίαν μου.
Il <i>te</i> parlera demain.	Θὰ σου ὁμιλήσῃ αὔριον.
Je <i>le</i> rencontre souvent.	Τὸν συναντῶ συχνάκις.
Il <i>nous</i> attend demain.	Μᾶς περιμένει αὔριον.
Nous <i>les</i> montrons.	Τὰ δεικνύομεν.

2. *Μετ' ἐρωτηματικοῦ τύπου.*

<i>Me</i> cherchez-vous ?	Μὲ ζητεῖτε ;
<i>Lui</i> parlera-t-il ?	Θὰ τοῦ (τῆς) ὁμιλήσῃ ;
<i>Nous</i> attendez-vous ?	Μᾶς περιμένετε ;
<i>Les</i> trouverez-vous demain ?	Θὰ τοὺς (τάς, τὰ) εὕρετε αὔριον ;

3. *Μετ' ἀρνητικοῦ τύπου.*

Je ne <i>t'attendrai</i> pas.	Δὲν θὰ σὲ περιμένω.
Il ne <i>la</i> trouve pas.	Δὲν τὴν εὑρίσκει.
Nous ne <i>lui</i> parlons pas.	Δὲν τοῦ (τῆς) ὁμιλοῦμεν.
Nous ne <i>vous</i> attendrons pas.	Δὲν θὰ σᾶς περιμένωμεν.

4. *Μετ' ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου.*

Ne <i>m'attendez-vous</i> pas ?	Δὲν μὲ περιμένετε ;
Ne <i>les</i> trouvera-t-il pas ?	Δὲν θὰ τοὺς (τάς, τὰ) εὕρῃ ;
Ne <i>leur</i> répondrez-vous pas ?	Δὲν θὰ τοῖς (ταῖς) ἀπαντήσετε ;

5. *Μετὰ συνθέτων χρόνων.*

Il <i>m'a</i> donné un livre.	Μοῦ ἔδωκε ἐν βιβλίον.
Je <i>t'ai</i> vu à l'école.	Σὲ εἶδον εἰς τὸ σχολεῖον.
Où <i>l'avez-vous vu</i> ?	Ποῦ τὸν εἴδετε ;

Il ne *nous* a pas écrit.
Nous ne *vous* avons pas vus.
Ne *les* ont-ils pas trouvés ?

Δὲν μᾶς ἔγραψεν.
Δὲν σᾶς εἴδομεν.
Δὲν τοὺς (τὰ) εὗρον;

6. Μετὰ τῆς προστακτικῆς.

Prêtez-moi δανείσατέ μου.
Ouvre-le ἀνοίξατέ το.
Fermez-la κλείσατέ την.
Parlons-lui ἀς τῷ (τῇ) ὅμιλή-
σωμεν.
Attendez-nous περιμείνατέ μας.
Achetez-les ἀγοράσατέ τα.
Parlons-leur ἀς τοῖς (ταῖς) ὅμι-
λήσωμεν.

Ne *me* prêtez pas.
Ne *l'ouvrez* pas.
Ne *la fermez* pas.
Ne *lui parlons* pas.
Ne *nous attendez* pas.
Ne *les achetez* pas.
Ne *leur parlons* pas.

Παρατήρησις.—Εἰς τὴν προστακτικήν, αἱ ἀντωνυμίαι τίθενται μετὰ τὸ ρῆμα, συναπιόμεναι πρὸς αὐτὸ δι’ ἐνωπικοῦ. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἢ συνημμένη ἀντωνυμίᾳ μεταβάλλεται εἰς ἀπόλυτον μοι.—Ἐχν ὅμως ἡ προστακτική εἶναι ἀρνητική, αἱ ἀντωνυμίαι προτάσσονται, ἢ δὲ μοι μεταβάλλεται εἰς με.

Δύο συνημμένατ ἀντωνυμέα.

Il me *la* donnera demain.
Je ne *te les* donne pas.
Il *le lui* a dit.
Ils ne *vous l'*ont pas donné.
Quand *vous l'*a-t-il prêté?
Le *leur* avez-vous dit?

Θὰ μοῦ τὴν δώσῃ αὔριον.
Δὲν σοῦ τὰ δίδω.
Τοῦ (τῆς) τὸ εἰπεν.
Δὲν σᾶς τὸ ἔδωκαν.
Πότε σᾶς τὸ ἔδάνεισεν;
Τοῖς (ταῖς) τὸ εἰπετε;

Γενικὸς κανὼν.—Οταν δύο προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι ὡς ἀντικείμενα προγγῶνται τοῦ ρήματος, τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον προτάσσεται ἐν γένει τοῦ ἀμέσου.

Ἐξαιροῦνται τὰ *lui*, *leur*, ἀτινα τίθενται πάντοτε μετὰ τὸ ὅμεσον ἀντικείμενον.

Μετὰ τῆς προστακτικῆς.

Apportez-le-moi φέρετέ μού το.   Ne me l'apportez pas.
Donnons-la-lui ἀς τῷ τὴν δώ- σωμεν.   Ne la lui donnons pas.
Prêtez-les-nous δανείσατέ μάς τα.   Ne nous les prêtez pas.
Montrez-les-leur δείξατέ τα εἰς αὐτούς.   Ne les leur montrez pas.

Παρατήρησις. — "Οταν ἡ προστακτικὴ ἔχῃ δύο προσωπικὰς ἀντωνυμίας ώς ἀντικείμενα, τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον προηγεῖται τοῦ ἐμμέσου. Ἡ ἀρνητικὴ διμος προστακτικὴ ἀκολουθεῖ τὸν ἀνωτέρῳ γενικὸν κανόνα.

Αἱ ἀντωνυμίαι εἰ, γ.

§ 95. Εἰς τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας τρίτου προσώπου συγκαταλέγονται καὶ αἱ ἀντωνυμίαι εἰν καὶ γ. Τούτων ἡ μὲν εἰν τίθεται ἀντὶ τῶν de lui, d'elle, d'eux, d'elles, de cela, ἡ δὲ γ ἀντὶ τῶν à lui, à elle, à eux, à elles, à cela :

Avez-vous de l'argent? Oui,
Monsieur, j'en ai.

Me parlez-vous de vos fleurs?
Je vous en parle.

Je suis content de votre thème,
je n'y trouve plus de
fautes.

Allez-vous souvent au théâtre?
Nous y allons rarement.

Ἐχετε χρήματα; Μάλιστα, κύριε, ἔχω¹.

Μοῦ διμιλείτε περὶ τῶν ἀνθέων
σας; Σας διμιλῶ περὶ αὐτῶν.

Είμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ
θέμα σας, δὲν εὑρίσκω πλέον
εἰς αὐτὸν σφάλματα.

Πηγαίνετε συχνὰ εἰς τὸ θέατρον;
Πηγαίνομεν σπανίως.

Παρατηρήσεις. — 1. Τὰ moi, toi, μετὰ προστακτικήν, ἀκολουθούμενα ὑπὸ τοῦ εἰν ἢ τοῦ γ, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν m', t': Don-

¹ Τὸ εἰν καὶ τὸ γ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μένουν ώς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀμετάφραστα.

nez-m'en δόσατέ μου ἐξ αὐτοῦ, va-t'en πήγαινε ἐντεῦθεν, ἀπελθε.

2. "Οταν αἱ ἀντωνυμίαι εἰς καὶ γιὰ τὸ τίθενται μετὰ τὸ β' ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς τῶν ρημάτων τῆς α' συζυγίας, προστίθεται, χάριν εὐφωνίας, ἐν σεις τὸ ρῆμα: Donnes-en une partie δόσε εξ αὐτοῦ ἐν μέρος, vas-y πήγαινε ἐκεῖ.

Συμφωνία τῆς le, la, les.

§ 96. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία le, la, les, τιθεμένη ἀντὶ ἀνάρρητου οὐσιαστικοῦ, συμφωνεῖ πρὸς αὐτὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν:

Êtes-vous l'Italienne que nous attendons?—Je la suis εἰσθε νὴ Ιταλίς τὴν ὅποιαν περιμένομεν;—Ἐγὼ εἰμαί. Êtes-vous les avocats qui plaideront?—Nous les sommes εἰσθε οἱ δικηγόροι οἱ ὅποιοι θὰ ἀγορεύσουν;—Ἡμεῖς εἰμεθα.

§ 97. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία le, τιθεμένη ἀντὶ ἀνάρρητου ἐπιθέτου νὴ οὐσιαστικοῦ, μένει ἀμετάβλητος:

Êtes-vous Italienne?—Je le suis εἰσθε Ιταλίς;—Εἰμαί. Messieurs, êtes-vous avocats?—Nous le sommes κύριοι, εἰσθε δικηγόροι;—Εἰμεθα.

Χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας soi.

§ 98. Ἡ ἀντωνυμία soi τίθεται ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων.

Ἐπὶ προσώπων τίθεται νὴ ἀντωνυμία soi, ὅταν τὸ ὑποκείμενον εἶναι ἀδρίστον, π.χ. μετὰ τὰ on τις, chacun ἔκαστος, nul οὐδείς, personne οὐδείς, κλπ., νὴ μετ' ἀπαρέμφατον:

On doit éviter de parler de soi πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τις νὰ ἔμιλῇ περὶ τοῦ ἔχυτοῦ του.

Chacun travaille pour soi, ἔκαστος ἔργάζεται δι' ἔχυτόν. Ne penser qu'à soi, c'est le propre de l'égoïste, τὸ σκέπτεσθαι μόνον ἔχυτόν, εἶναι ἴδιον τοῦ ἔγωγεστον.

"Οταν ὅμως τὸ ὑποκείμενον εἶναι ὠρισμένον, τίθεται νὴ ἀντωνυμία lui: Charles ne pense qu'à lui δ Κάρολος σκέπτεται μόνον ἔχυτόν.

Ἐπὶ πραγμάτων τίθεται ἐν γένει νὴ soi ἐπὶ τε ἀδρίστων καὶ ὠρισμένων ἔκφράσεων:

Rien n'est parfait en soi οὐδὲν εἶναι τέλειον καθ' ἔχυτό. La vertu est aimable en soi νὴ ἀρετὴ εἶναι ἀγαπητὴ ἀφ' ἔχυτῆς.

ΣΟΥ ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONÔMS DÉMONSTRATIFS.

§ 99. Αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι εἰναι:

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

<i>Ἄρσενικόν.</i>	<i>Θηλυκόν.</i>	<i>Ἄρσενικόν.</i>	<i>Θηλυκόν.</i>
Celui-oύτος.	Celle αὕτη.	Ceux οὗτοι.	Celles αὕται.
Celui-ci οὗτος.	Celle-ci αὕτη.	Ceux-ci οὗτοι.	Celles-ci αὕται.
Celui-là ἐκεῖνος.	Celle-là ἐκείνη.	Ceux-là ε-	Celles-là ε-
Ce * τοῦτο.		κείνοι.	κείναι.
Ceci τοῦτο.			
Cela (οίκιακ. çà) ἐκεῖνο.			

Παρατηρήσεις.—1. Αἱ μὲν ἀντωνυμίαι *celui-ci*, *celle-ci*, *ceci*, *ceux-ci*, *celles-ci*, δεικνύουν τὰ πλησίαν κείμενα πρόσωπα ἢ πράγματα. Αἱ δὲ *celui-là*, *celle-là*, *cela*, *ceux-là*, *celles-là* δεικνύουν τὰ μακρὰν κείμενα πρόσωπα ἢ πράγματα: Je veux *celui-ci*, et non *celui-là* θέλω τοῦτο καὶ σχὶς ἐκεῖνο.

2. Πρὸ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας ἢ πρὸ οὐσιαστικοῦ κατὰ γενικήν, μεταχειριζόμεθα τὰ *celui*, *celle*, *ceux*, *celles*, καὶ οὐχὶ τὰ *celui-ci*, *celui-là*, *celle-ci*, *celle-là*, κλπ. :

Celui qui sera appliqué aura une récompense ἐκεῖνος ὅστις θὰ εἶναι ἐπιμελῆς θὰ λάθῃ ἀμοιβήν. Cette grammaire est *celle* de mon frère αὕτη ἢ γραμματικὴ εἶναι ἡ τοῦ ἀδελφοῦ μου.

3. Τὸ ce εἰναι δεικτικὸν ἐπίθετον καὶ δεικτικὴ ἀντωνυμία. Τὸ ce, ὃν δεικτικὸν ἐπίθετον, προγρεῖται πάντοτε ὀνόματος: ce village. Τὸ ce, ὃν δεικτικὴ ἀντωνυμία, οὐδέποτε προγρεῖται ὀνόματος: Ce qui me plaît, c'est l'étude ὅτι μοὶ ἀρέσκει εἶναι ἢ μελέτη.

* Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας ce μετὰ τοῦ σήματος ἔτε, ιδε § 170.

ΣΟΥ ΚΤΗΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS POSSESSIFS.

§ 100. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι εἰναι:

Ἄρσενικόν.

Ἐνικός.

Le mien ὁ ἐμός, ὁ ἴδικός μου.
 Le tien ὁ σός, ὁ ἴδικός σου.
 Le sien ὁ ἴδικός του, -της.
 Le nôtre ὁ ἡμέτερος, ὁ ἴδικός μας.
 Le vôtre ὁ ὑμέτερος, ὁ ἴδικός σας.
 Le leur ὁ ἴδικός των.

Πληθυντικός.

Les miens.
 Les tiens.
 Les siens.
 Les nôtres.
 Les vôtres.
 Les leurs.

Θηλυκόν.

Ἐνικός.

La mienné ἡ ἐμή, ἡ ἴδική μου.
 La tienne ἡ σή, ἡ ἴδική σου.
 La sienne ἡ ἴδική του, -της.
 La nôtre ἡ ἡμετέρα, ἡ ἴδική μας.
 La vôtre ἡ ὑμετέρα, ἡ ἴδική σας.
 La leur ἡ ἴδική των.

Πληθυντικός.

Les miennes.
 Les tiennes.
 Les siennes.
 Les nôtres.
 Les vôtres.
 Les leurs.

Παρατηρήσεις.—1. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα (*ίδε* § 77) συνοδεύουν πάντοτε ὄνομα: *notre maison* ἡ οἰκία μας, *leurs jardins* οἱ κῆποι των. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι οὐδέποτε συνοδεύουν ὄνομα: πρὸς τούτοις ἔχουν πάντοτε πρὸς αὐτῶν τὸ ἄρθρον: *ce cheval* est *le leur* οὗτος ὁ ἵππος εἶναι ὁ ἴδικός των.

2. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι le nôtre, le vôtre ἔχουν περισπώμενον τὸ ὁ, ἐνῷ τὰ κτητικὰ ἐπίθετα notre, votre δὲν λαμβάνουν περισπωμένην: *Notre jardin* est plus grand que *le vôtre* ὁ κῆπός μας εἶνε μεγαλείτερος του ἴδικου σας. Ἐπίσης ὁ πληθυντικὸς τῶν μὲν ἀντωνυμιῶν nôtre, vôtre σχηματίζεται προσθήκῃ του s, ἐνῷ ὁ πληθυντικὸς τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται nos, vos.

3. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἡ ἔννοια τῆς κτήσεως ἐκφέρεται προσέτι διὰ τοῦ ρήματος être μετὰ τῶν ἀντωνυμιῶν à moi, à toi, à lui, à elle, à nous, à vous, à eux, à elles: *Ce livre* est à *moi*.

τοῦτο τὸ βιβλίον εἶναι ἴδικόν μου. Cette maison est à *lui* αὕτη ἡ οἰκία εἶναι ἴδική του. Ces jardins sont à *nous* οὗτοι οἱ κῆποι εἶναι ἴδικοι μας.

40v ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS RELATIFS.

§ 101. Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι εἰναι:

qui ὁ ὅποιος, ἡ ὅποια, τὸ ὅποιον, οἱ ὅποιοι, αἱ ὅποιαι, τὰ ὅποια.

que τὸν ὅποιον, τὴν ὅποιαν, τὸ ὅποιον, τοὺς ὅποιους, τὰς ὅποιας, τὰ ὅποια.

quoi τι, ὅτι.

dont τοῦ ὅποιου, τῆς ὅποιας, τῶν ὅποιων, παρὰ (περὶ) τοῦ ὅποιου, παρὰ (περὶ) τῆς ὅποιας, παρὰ (περὶ) τῶν ὅποιων,

κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ,

Καὶ ἡ **lequel**, ἥτις λαμβάνει τὰς ἀκολούθους μορφάς:

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ἄρσενικόν.	Θηλυκόν.	Ἄρσενικόν.	Θηλυκόν.
Lequel ὅστις.	Laquelle ἥτις.	Lesquels.	Lesquelles.
Duquel.	De laquelle.	Desquels.	Desquelles.
Auquel.	A laquelle.	Auxquels.	Auxquelles.

Εἰς ταύτας συγκαταλέγεται καὶ τὸ ἐπίρρημα οὐ δποι, δπως καὶ εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν τίθεται τὸ ποῦ ἀντὶ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας = δ ὅποιος, ἡ ὅποια, κλπ.

Χρῆσις τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν.

§ 102. Ἡ ἀντωνυμία **qui** (ὄνοματική) τίθεται ως ὑποκείμενον ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων: Le monsieur qui parle ὁ κύριος ὁ ὅποιος ὅμιλει. L'enfant qui est laborieux τὸ παιδίον τὸ ὅποιον εἶναι φιλόπονον. Les livres qui sont ici τὰ βιβλία τὰ ὅποια εἶναι ἔδω.

Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας qui ως ἐμμέσου ἀντικειμένου, ἵδε § 109.

§ 103. Ἡ ἀντωνυμία **que** (αἰτιατική) τίθεται ως ἀμεσον ἀντικείμενον ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων: L'élève que je loue ὁ μαθητὴς τὸν ὅποιον ἐπανιῶ. La lettre que j'ai reçue ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὅποιαν ἔλαβον. Les livres que je vous donne τὰ βιβλία τὰ ὅποια σᾶς δίδω.

§ 104. Ἡ ἀντωνυμία **quoi** τίθεται μόνον ἐπὶ πραγμάτων: Je sais de *quoi* il parle ήξεύρω περὶ τίνος δηλεῖ.

§ 105. Ἡ ἀντωνυμία **dont** ἀντικαθίσταται τὰ de qui, duquel, de laquelle, desquels, desquelles, de quoi, καὶ τίθεται ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων: L'auteur *dont* vous louez les livres ὁ συγγραφεὺς οὗτονος ἐπαινεῖτε τὰ βιβλία. La dame *dont* la fille est ici ή κυρία τῆς ὄποιας ή θυγάτηρ εἶναι ἐδῶ. Les livres *dont* vous me parlez τὰ βιβλία περὶ τῶν ὄποιων μου δηλεῖτε.

§ 106. Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας lequel ως ὑποκειμένου καὶ ἀντικειμένου, ἵδε §§ 108, 110.

§ 107. Ἡ ἀντωνυμία **où** τίθεται κατὰ προτίμησιν ἀντὶ τῶν αὐquel, dans lequel, par lequel, sur lequel, vers lequel, δια ταν προγγῆται ὅνομα τόπου ή χρόνου: La chambre où je demeure. τὸ δωμάτιον εἰς τὸ ὄποιον κατοικῶ. Le jour où je suis arrivé ή ημέρα καθ' ήν ἔφθασα.

'Αντικατάστασις τῶν **qui, que, dont** υπὸ τῶν **lequel, κλπ.**

§ 108. "Οταν τὰ qui, que, dont χωρίζωνται ἀπὸ τῶν ἡγουμένων αὐτῶν δι' οὐσιαστικοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφιθολίας, μεταχειριζόμεθα τὰ lequel, duquel, auquel, κλπ.:

J'ai vu la fille de votre ami *laquelle* (*qui*) a obtenu le premier prix aux examens εἰδον τὴν θυγατέρα τοῦ φίλου σας, ήτις ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς τὰς ἔξετάσεις.

Ἡ ἀντωνυμία *qui*, μὴ ἐμφαίνουσα γένος καὶ ἀριθμόν, θὰ ήτο ἀμφιθολος ἐνταῦθα, διότι ηδύνατο ν' ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ ami καὶ εἰς τὸ fille.

Xρῆσις τῆς qui ή τῆς lequel μετὰ πρόθεσιν.

§ 109. Ἡ ἀντωνυμία *qui*, δια ταν προγγῆται αὐτῆς πρόθεσις, τίθεται ως ἔμμεσον ἀντικείμενον μόνον ἐπὶ προσώπων ή πραγμάτων προσωποποιημένων:

L'enfant à *qui* le travail est facile τὸ παιδίον εἰς τὸ ὄποιον ή ἐργασία εἶναι εὔκολος. L'homme de *qui* je l'ai appris ὁ ἀνθρώπος παρὰ τοῦ ὄποιου τὸ ἔμαθον.

§ 110. Άλι ἀντωνυμίᾳ *lequel*, *laquelle*, *lesquels*, *lesquelles*,

ὅταν προηγήται αὐτῶν πρόθεσις, τίθενται ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων:

Voici les personnes à qui η auxquelles j'ai à parler ίδου τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὅποια ἔχω νὰ ὀμιλήσω. Voilà une maison à laquelle (οὐχὶ à qui) on a fait des réparations ίδου μία οικία εἰς τὴν ὅποιαν ἔκαμψαν ἐπιδιορθώσεις.

5ον ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS INTERROGATIFS.

§ 111. Ή ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία εἶναι : **Qui, que, quoi, lequel, quel.**

Παραδείγματα τῆς χρήσεως αὐτῶν.

Qui ? τίς; ποῖος;

Qui est là? η Qui est-ce qui est là? ποῖος εἶναι ἔκει;

Qui cherchez-vous? η Qui est-ce que vous cherchez? ποῖον ζητεῖτε;

De qui parlez-vous? περὶ ποίου (προσώπου) ὀμιλεῖτε;

A qui avez-vous donné la lettre? εἰς ποῖον ἦδωκατε τὴν ἐπιστολήν;

§ 112. Ή ἀντωνυμία qui τίθεται μόνον ἐπὶ προσώπων.

Χάριν ἐμφάσεως, ἀντὶ τῆς qui τίθεται αἱ φράσεις qui est-ce qui? qui est-ce que?

Que? Quoi? τί:

Qu'est-ce qui est là? τί (ὑποκ.) εἶναι ἔκει;

Que cherchez-vous? η Qu'est-ce que vous cherchez? τί (ἀντ.) ζητεῖτε;

De quoi parlez-vous? περὶ τίνος (πράγματος) ὀμιλεῖτε;

A quoi pensez-vous? τί σκέπτεσθε?

§ 113. Ή ἀντωνυμία que εἶναι ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ πραγμάτων.

Χάριν ἐμφάσεως, ἀντὶ τῆς que τίθεται ή φράσεις qu'est-ce que?

§ 114. Ή quoi εἶναι ἐν χρήσει μετὰ πρόθεσιν ἀντὶ τῆς que (de quoi, à quoi, avec quoi, dans quoi, κλπ.). "Ετι δὲ καὶ εἰς τὰς ἐπιφωνήσεις: Quoi! vous êtes encore ici! τί! εἰσθε ἀκόμη ἔδω

Lequel ? ποῖος ; laquelle ? τις ; lesquels ? τις ; lesquelles ?

Les deux livres sont là, *lequel* voulez-vous ? τὰ δύο βιβλία εἰναι ἔκει, ποῖον θέλετε;

Voici trois fleurs, *laquelle* préférez-vous ? ιδοὺ τρία ἄνθη, ποῖον προτιμάτε;

Lesquels de vos amis sont les meilleurs ? ποῖοι φίλοι σας εἰναι οἱ καλλιστοι;

Lesquelles de ces dames sont riches ? ποῖαι ἐκ τῶν κυριῶν τούτων εἰναι πλούσιαι;

§ 115. Ἡ ἀντωνυμία lequel τίθεται καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων καὶ δεικνύει προτίμησιν, ἐκλογήν, διάκρισιν.

Quel ? ποῖος ; quelle ? τις ; quels ? τις ; quelles ?

Quel est votre père ? ποῖος εἶναι ὁ πατήρ σας ;

Quelle est votre adresse ? ποία εἶναι ἡ διεύθυνσίς σας ;

Quelles sont les plus jolies fleurs ? ποῖα εἶναι τὰ ὥραιότερα ἄνθη ;

§ 116. Τὸ ἑρωτηματικὸν ἐπίθετον quel χρησιμεύει καὶ ὡς ἑρωτηματικὴ ἀντωνυμία εἰς τὰς ἑρωτήσεις τὰς γινομένας διὰ τοῦ ρήματος ἔtre.

6ου ΑΟΡΙΣΤΟΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS INDÉFINIS.

§ 117. Τῶν ἀόριστων ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν εἶναι ἀκλιτοὶ καὶ κοινοὶ γένους: αὐται εἶναι αἱ ἑξῆς:

Autrui άλλος.

On τις, τινες.

Personne τις, οὐδείς.

Plusieurs πολλοί,-αί.

Quiconque δστιξδήποτε.

Rien τι, οὐδέν.

Αἱ δὲ εἶναι κλιταὶ: αὐται εἶναι αἱ ἑξῆς:

Aucun οὐδείς.

Certain τις, κάποιος.

Chacun ἕκαστος.

L'un ὁ μέν.

L'autre ὁ δέ.

L'un l'autre άλλήλους.

Nul οὐδείς.

Quelqu'un τις, κάποιος.

Tel τοιοῦτος, οίος, δεῖνα.

Tout πᾶς.

Παρατήρησις.— Tà aucun, certain, nul, plusieurs, tel, tout εἶναι δὲ μὲν ἀόριστα ἐπίθετα, δὲ δὲ ἀόριστοι ἀντωνυμίαι. Εἶναι ἐπίθετα ὅταν συνοδεύουν οὐσιαστικόν: Aucun homme οὐδείς ἀνθρώπος, toute la terre ὅλη ἡ γῆ. Εἶναι δὲ ἀντωνυμίαι, ὅταν δὲν συγ-

δεύουν οὐσιαστικόν: *Aucun ne sortira οὐδεὶς θὰ ἔξελθῃ.* Tout est perdu τὸ πᾶν ἀπωλέσθη.

Χρῆσις τῶν ἀορτων ἀντωνυμιῶν.

§ 118. Ἡ ἀντωνυμία **autrui** ἀπαντᾷ καθ' ἐνικὸν καὶ εἶναι εὔχρηστος μόνον κατὰ γενικήν καὶ δοτικήν:

Ne parlez jamais mal d'*autrui* μὴ κακολογεῖτε ποτὲ τὸν ἄλλον (κανένα).

§ 119. Ἡ ἀντωνυμία **on** εἶναι ἐν γένει ἀρσενικοῦ γένους ἐνικοῦ ἀριθμοῦ. Εἶναι δ' ἐν χρήσει ὡς ὑποκείμενον τοῦ ρήματος, ὅταν δὲ ἀυτοῦ νοοῦνται οἱ ἀνθρώποι ἐν γένει, ὅτε ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα τὸ γένικὸν πρόσωπον τῆς παθητικῆς φωνῆς, ἢ τὸ γ' πληθυντικὸν τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς, ἢ καὶ τὴν ἀντωνυμίαν τις: *On croit πιστεύεται, ἢ πιστεύουν, ἢ πιστεύει τις.*

Tὸ on δύναται ν' ἀναφέρεται καὶ εἰς ὅνομα θηλυκοῦ γένους ἢ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τότε δὲ τὸ ἐπόμενον αὐτῷ ἐπίθετον λαμβάνει τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος εἰς τὸ δροῖον τὸ on ἀναφέρεται:

A votre âge, ma fille, *on* est bien *curieuse* εἰς τὴν ἡλικίαν σου, κόρη μου, οἱ ἀνθρώποι εἶναι πολὺ περίεργοι. Après la mort *on* est *égaux* μετὰ θάνατον δλοι εἶναι ίσοι.

'H on, χάριν εὐφωνίας, δύναται νὰ λά�ῃ πρὸ αὐτῆς τὸ l' μετὰ τὰ si, où, et, que. Οὕτω, ἀντὶ si on vient προτιμητέον τὸ si l'on vient ἐὰν ἔλθῃ τις. 'Αντὶ il faut qu'on commence προτιμητέον τὸ il faut que l'on commence πρέπει ν' ἀρχίσῃ τις.

Πρὸ τῶν le, la, les ὅμως δὲν γίνεται χρῆσις τοῦ l'on. Οὕτω δὲν λέγουν si l'on les entend ἐὰν τοὺς ἀκούσῃ τις, ἀλλὰ si on les entend.

§ 120. Tὸ **personne** εἶναι δὲ μὲν οὐσιαστικὸν θηλυκοῦ γένους, δὲ μὲν ἀριστος ἀντωνυμία ἀρσενικοῦ γένους ἐνικοῦ ἀριθμοῦ.

Εἶναι οὐσιαστικόν, ὅταν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀρθρου ἢ ὑπὸ προσδιοριστικοῦ ἐπιθέτου:

On ne croit pas une personne menteuse δὲν πιστεύομεν τὸν ψεύστην.

Εἶναι δὲ ἀντωνυμία, ὅταν δὲν συνοδεύεται οὔτε ὑπὸ τοῦ ἀρθρου οὔτε ὑπὸ ἐπιθέτου:

Personne n'a été attentif οὐδεὶς ὑπῆρξε προσεκτικός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ. DU VERBE.

§ 121. **Συζυγίαι. Conjugaisons.**— Η Γαλλική γλώσσα ἔχει τέσσαρας συζυγίας διακρινομένας ἀπ' ἄλληλων ἐκ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρέμφατου:

‘Η πρώτη συζυγία λήγει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **er**: *aimer* ἀγαπᾶν, *parler* διμιεῖν.

‘Η δευτέρα συζυγία λήγει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **ir**: *finir* τελειώνειν, *courir* τρέχειν.

‘Η τρίτη συζυγία λήγει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **oir**: *recevoir* λαμβάνειν, δέχεσθαι, *vouloir* θέλειν.

‘Η τετάρτη συζυγία λήγει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **re**: *rompre* θραύσειν, *vendre* πωλεῖν.

Βοηθητικὰ ρήματα. Verbes auxiliaires.

§ 122. Τὰ ρήματα **avoir** ἔχειν καὶ **être** εἶναι, βοηθοῦντα εἰς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων τῶν ὄλλων ρημάτων, καλούνται βοηθητικὰ (auxiliaires).

§ 123. Verbe avoir.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

comprobé

Présent. *Ἐνεστώς.*

J'ai ἔχω
tu as
il ή elle a
nous avons
vous avez
ils ή elles ont

Imparfait.

Παρατατικός.

J'avais εἶχον
tu avais
il ή elle avait
nous avions
vous aviez
ils ή elles avaient

Passé défini. *Simplifié*

Ἄσριστος.

J'eus ἔσχον
tu eus
il ή elle eut
nous eûmes
vous eûtes
ils ή elles eurent

Futur.

Μέλλων.

J'aurai θὰ ἔχω
tu auras
il ή elle aura
nous aurons
vous aurez
ils ή elles auront

Passé indéfini. *Παρακείμενος.*

J'ai eu ἔχω λάθει
tu as eu
il ή elle a eu
nous avons eu
vous avez eu
ils ή elles ont eu

Plus-que-parfait.

Υπερσυντέλικος.

J'avais eu εἶχον λάθει
tu avais eu
il ή elle avait eu
nous avions eu
vous aviez eu
ils ή elles avaient eu

Passé antérieur.

Προπαραχημένος.

J'eus eu ἔσχον (πρότερον)
tu eus eu
il ή elle eut eu
nous eûmes eu
vous eûtes eu
ils ή elles eurent eu

Futur antérieur.

Τετελεσμένος Μέλλων.

J'aurai eu θὰ ἔχω λάθει
tu auras eu
il ή elle aura eu
nous aurons eu
vous aurez eu
ils ή elles auront eu

CONDITIONNEL. ΥΠΟΘΕΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

J'aurais θὰ εἰχον
tu aurais
il η̄ elle aurait
nous aurions
vous auriez
ils η̄ elles auraient

Passé. Παρωχημένος.

J'aurais eu ηθελον λάθει
tu aurais eu
il η̄ elle aurait eu
nous aurions eu
vous auriez eu
ils η̄ elles auraient eu

Passé (2me forme).

J'eusse eu
tu eusses eu
il η̄ elle eût eu

nous eussions eu
vous eussiez eu
ils η̄ elles eussent eu

IMPÉRATIF. ΗΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Aie ἔχε

ayons ἀς ἔχωμεν

ayez ἔχετε

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Que j'aie νὰ ἔχω
que tu aies
qu'il η̄ qu'elle ait
que nous ayons
que vous ayez
qu'ils η̄ qu'elles aient

Passé. Παρωχημένος.

Que j'aie eu νὰ ἔχω λάθει
que tu aies eu
qu'il η̄ qu'elle ait eu
que nous ayons eu
que vous ayez eu
qu'ils η̄ qu'elles aient eu

Imparfait.

Παρατατικός.

Que j'eusse νὰ εἰχον
que tu eusses
qu'il η̄ qu'elle eût
que nous eussions
que vous eussiez
qu'ils η̄ qu'elles eussent

Plus-que-parfait.

Υπερσυντέλικος.

Que j'eusse eu νὰ εἰχον λάθει
que tu eusses eu
qu'il η̄ qu'elle eût eu
que nous eussions eu
que vous eussiez eu
qu'ils η̄ qu'elles eussent eu

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent. Ἐνεστώς.

Avoir ἔχειν

PARTICIPE. METOXH.

Présent. Ἐνεστώς.

Ayant ἔχων

Passé. Παρωχημένος.

Avoir eu λαθεῖν

Passé. Παρωχημένος.

Eu, eue, ayant eu λαθών.

§ 124. Verbe être.

INDICATIF.

Présent.

Je suis εἰμι
tu es
il ή elle est
nous sommes
vous êtes
ils ή elles sont

Imparfait.

J'étais ἦμην
tu étais
il ή elle était
nous étions
vous étiez
ils ή elles étaient

Passé défini.

Je fus ὅπῆρεξα
tu fus
il ή elle fut
nous fûmes
vous fûtes
ils ή elles furent

Futur.

Je serai θὰ εἰμι
tu seras
il ή elle sera
nous serons
vous serez
ils ή elles seront

Passé indéfini.

J'ai été ὅπῆρεξα
tu as été
il ή elle a été
nous avons été
vous avez été
ils ή elles ont été

Plus-que-parfait.

J'avais été εἶχον ὅπάρεξει
tu avais été
il ή elle avait été
nous avions été
vous aviez été
ils ή elles avaient été

Passé antérieur.

J'eus été ὅπῆρεξα (*πρότερον*)
tu eus été
il ή elle eut été
nous eûmes été
vous eûtes été
ils ή elles eurent été

Futur antérieur.

J'aurai été θὰ ἔχω ὅπάρεξει
tu auras été
il ή elle aura été
nous aurons été
vous aurez été
ils ή elles auront été

CONDITIONNEL.

Présent.

Je serais θὰ γίγνω
tu serais
il γι ἦται
nous serions
vous seriez
ils γι ἦται

Passé.

J'aurais été θὰ εἰχον ὑπάρξει
tu aurais été
il γι ἦται
nous aurions été
vous auriez été
ils γι ἦται

Passé (2me forme).

J'eusse été
tu eusses été
il γι ἦται

nous eussions été
vous eussiez été
ils γι ἦται

Sois γέσος

IMPÉRATIF.

soyons γέσοι εἴμεθα

soyez γέστε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je sois νὰ εἰμαι
que tu sois
qu'il γι qu'elle soit
que nous soyons
que vous soyez
qu'ils γι qu'elles soient

Passé.

Que j'aie été νὰ ἔχω ὑπάρξει
que tu aies été
qu'il γι qu'elle ait été
que nous ayons été
que vous ayez été
qu'ils γι qu'elles aient été

Imparfait.

Que je fusse νὰ γίγνω
que tu fusses
qu'il γι qu'elle fût
que nous fussions
que vous fussiez
qu'ils γι qu'elles fussent

Plus-que-parfait.

Que j'eusse été νὰ εἰχον ὑπάρξει
que tu eusses été
qu'il γι qu'elle eût été
que nous eussions été
que vous eussiez été
qu'ils γι qu'elles eussent été

INFINITIF.

Présent.

Être εἶναι

Passé.

Avoir été γενέσθαι

PARTICIPE.

Présent.

Étant ὄντας

Passé.

Été, ayant été γενόμενος

§ 125. Ημέρωτη συναγένα.

Aimer ἀγαπᾶν.

INDICATIF.

Présent.

J'aime ἀγαπῶ
 tu aimes
 il η̄ elle aime
 nous aimons
 vous aimez
 ils η̄ elles aiment

Imparfait.

J'aimais ἤγαπαν
 tu aimais
 il η̄ elle aimait
 nous aimions
 vous aimiez
 ils η̄ elles aimaien

Somme Passé défini.

J'aimai ἤγαπησα
 tu aimas
 il η̄ elle aimâ
 nous aimâmes
 vous aimâtes
 ils η̄ elles aimèrent

Futur.

J'aimerai
 tu aimeras
 il η̄ elle aimera
 nous aimerons
 vous aimerez
 ils η̄ elles aimeront

Passé indéfini.

J'ai aimé ἔχω ἀγαπήσει
 tu as aimé
 il η̄ elle a aimé
 nous avons aimé
 vous avez aimé
 ils η̄ elles ont aimé

Plus-que-parfait.

J'avais aimé εἶχον ἀγαπήσει
 tu avais aimé
 il η̄ elle avait aimé
 nous avions aimé
 vous aviez aimé
 ils η̄ elles avaient aimé

Passé antérieur.

J'eus aimé ἤγαπησα (πρότερον)
 tu eus aimé
 il η̄ elle eut aimé
 nous eûmes aimé
 vous eûtes aimé
 ils η̄ elles eurent aimé

Futur antérieur.

J'aurai aimé θὰ ἔχω ἀγαπήσει
 tu auras aimé
 il η̄ elle aura aimé
 nous aurons aimé
 vous aurez aimé
 ils η̄ elles auront aimé

CONDITIONNEL.

Présent.

J'aimerais θὰ ἡγάπων
tu aimerais
il η̄ elle aimerait
nous aimerions
vous aimeriez
ils η̄ elles aimeraient

J'aurais aimé ἦθελον ἀγαπήσει
tu aurais aimé
il η̄ elle aurait aimé
nous aurions aimé
vous auriez aimé
ils η̄ elles auraient aimé

Passé (2me forme).

J'eusse aimé
tu eusses aimé
il η̄ elle eût aimé

nous eussions aimé
vous eussiez aimé
ils η̄ elles eussent aimé

Aime ἀγάπα

aimons ἀς ἀγαπῶμεν   aimez ἀγαπᾶτε

Présent.

Que j'aime ν' ἀγαπῶ
que tu aimes
qu'il η̄ qu'elle aime
que nous aimions
que vous aimiez
qu'ils η̄ qu'elles aiment

Que j'ait aimé νὰ ἔχω ἀγαπήσει
que tu aies aimé
qu'il η̄ qu'elle ait aimé
que nous ayons aimé
que vous ayez aimé
qu'ils η̄ qu'elles aient aimé

Imparfait.

Que j'aimasse νὰ ἡγάπων
que tu aimasses
qu'il η̄ qu'elle aimât
que nous aimassions
que vous aimassiez
qu'ils η̄ qu'elles aimassent

Que j'eusse aimé νὰ εἰχον ἀγα-
que tu eusses aimé πάγει
qu'il η̄ qu'elle eût aimé
que nous eussions aimé
que vous eussiez aimé
qu'ils η̄ qu'elles eussent aimé

INFINITIF.

Présent.

Aimer ἀγαπᾶν

Passé.

Avoir aimé ἀγαπῆσαι

PARTICIPE.

Présent

Aimant ἀγαπῶν

Passé.

Aimé, aimée, ayant aimé ἀγα-
πώμενος, ἡγαπημένος, ἀγαπήσας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ
ΣΥΖΥΓΙΑΣ

§ 126. **Ρήματα εἰς σερ.**—Τὰ ρήματα τὰ λήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **σερ** λαμβάνουν ὑπὸ τὸ εἰς ὑπόστυγμα (ς), ὅταν ἢ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ αὐτοῦ ἢ ἀπὸ οὗ:

Commencer ἀρχίζειν: je commenceais, il commençait, nous commençions.

§ 127. **Ρήματα εἰς γερ.**—Τὰ εἰς **γερ** λήγοντα ρήματα λαμβάνουν ἀφωνον θετικὸν τὸ γε, ὅταν ἢ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ αὐτοῦ ἢ ἀπὸ οὗ:

Juger κρίνειν: je jugeais, il jugait, nous jugeons.

128. **Ρήματα παραλήγοντα εἰς ἀφωνον θ.**—Τὰ ρήματα τὰ παραλήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς ἀφωνον θετικόν, καὶ τῶν ὅποιων ἢ φίξα δὲν λήγει εἰς 1 ἢ t, τρέπουν τὸ ἀφωνον εἰς ἀνοικτὸν θετικόν, ὅταν ἢ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἀφωνον εἴη:

Semer σπείρειν: je semerai, je semeras.

Mener ἀγειν, διδγγειν, φέρειν: je mène, je mènerai, je mènerais.

Παρατήρησις.—Τὰ εἰς **eler** καὶ **eter** λήγοντα ρήματα διπλασιάζουν τὸ 1 ἢ τὸ t, λαμβάνουν βαρεῖαν ἐπὶ τοῦ ε. Τὰ συνηθέστερα τούτων εἰναι τὰ: celer κρύπτειν, déceler ἀποκαλύπτειν, dégeler τήκειν, τήκεσθαι, geler παγώνειν, modeler προπλάττειν, peler μαδάν, ξεφουδίζειν, acheter ἀγοράζειν, épousseter ξεσκονίζειν:

Appeler καλεῖν: j'appelle, j'appellerai.

Jeter ρίπτειν: je jette, je jetterai.

'Εξαίρεσις.—Ρήματά τινα εἰς eler καὶ eter, ἀντὶ νὰ διπλασιάζουν τὸ 1 ἢ τὸ t, λαμβάνουν βαρεῖαν ἐπὶ τοῦ ε. Τὰ συνηθέστερα τούτων εἰναι τὰ: celer κρύπτειν, déceler ἀποκαλύπτειν, dégeler τήκειν, τήκεσθαι, geler παγώνειν, modeler προπλάττειν, peler μαδάν, ξεφουδίζειν, acheter ἀγοράζειν, épousseter ξεσκονίζειν:

Je cèle, je celerai, je celerais, que je cèle.

J'achète, j'achèterai, j'achèterais, que j'achète.

§ 129. **Ρήματα παραλήγοντα εἰς κλειστὸν θ.**—Τὰ ρήματα τὰ παραλήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς κλειστὸν θετικόν τρέπουν τοῦτο εἰς

ἀνοικτὸν ἔ, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἄφωνον ε, πλὴν τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ὑποθετικῆς:

Répéter ἐπαναλαμβάνειν: je répète, tu répètes; je répéterai, je répéterais.

Posséder κατέχειν: je possède, tu possèdes; je posséderai, je posséderais.

Παρατήρησις.— Τὰ εἰς **éger** λήγοντα ρήματα ἀκολουθοῦν τὸν αὐτὸν κανόνα:

Protéger προστατεύειν: je protège, je protégerai, je protégerais.

§ 130. Ρήματα εἰς yer.— Τὰ εἰς **oyer** καὶ **uyer** λήγοντα ρήματα τρέπουν τὸ γενομένον τὸ γενόμενον: οὐδὲν διαφέρει από τούτων.

Nettoyer καθαρίζειν: je nettoie, je nettoierai, je nettoierais, que je nettoie.

Essuyer σπογγίζειν: j'essuie, j'essuierai, j'essuierais, que j'essuie.

Τὰ εἰς **ayer** ὅμως λήγοντα ρήματα φυλάττουν πανταχοῦ τὸ γενομένον τὸ γενόμενον: Je paye, je payerai, je payerais.

Γράψουν ὅμως καὶ je paie, je paierai, καὶ π.

§ 131. Δευτέρα συζυγία.

Finir τελειώνειν.

INDICATIF.

Présent.

Je finis τελειώνω
tu finis
il ή elle finit
nous finissons
vous finissez
ils ή elles finissent

Imparfait.

Je finissais ἐτελείωνον
tu finissais
il ή elle finissait
nous finissions
vous finissiez
ils ή elles finissaient

Passé défini.

Je finis ἐτελείωσα
tu finis
il ή elle finit
nous finîmes
vous finîtes
ils ή elles finirent

Futur.

Je finirai θὰ τελειώσω
tu finiras
il ή elle finira
nous finirons
vous finirez
ils ή elles finiront

Passé indéfini.

J'ai fini ἔχω τελειώσει
tu as fini
il ή elle a fini
nous avons fini
vous avez fini
ils ή elles ont fini

Plus-que-parfait.

J'avais fini εἶχον τελειώσει
tu avais fini
il ή elle avait fini
nous avions fini
vous aviez fini
ils ή elles avaient fini

Passé antérieur.

J'eus fini ἐτελείωσα (πρότερον)
tu eus fini
il ή elle eut fini
nous eûmes fini
vous eûtes fini
ils ή elles eurent fini

Futur antérieur.

J'aurai fini θὰ ἔχω τελειώσει
tu auras fini
il ή elle aura fini
nous aurons fini
vous aurez fini
ils ή elles auront fini

CONDITIONNEL.

Présent.

Je finirais θὰ ἐτελείωνοι
tu finirais
il η̄ elle finirait
nous finirions
vous finiriez
ils η̄ elles finiraient

Passé.

J'aurais fini γέθελον τελειώσει
tu aurais fini
il η̄ elle aurait fini
nous aurions fini
vous auriez fini
ils η̄ elles auraient fini

Passé (2me forme).

J'eusse fini
tu eusses fini
il η̄ elle eût fini

nous eussions fini
vous eussiez fini
ils η̄ elles eussent fini

IMPÉRATIF.

Finis τελείωνε

finissons δις τελειώνωμεν

finissez τελειώνετε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je finisse νὰ τελειώγω
que tu finisses
qu'il η̄ qu'elle finisse
que nous finissions
que vous finissiez
qu'ils η̄ qu'elles finissent

Passé.

Que j'aie fini νὰ ἔχω τελειώσει
que tu aies fini
qu'il η̄ qu'elle ait fini
que nous ayons fini
que vous ayez fini
qu'ils η̄ qu'elles aient fini

Imparfait.

Que je finisse νὰ ἐτελείωνοι
que tu finisses
qu'il η̄ qu'elle fuit
que nous finissions
que vous finissiez
qu'ils η̄ qu'elles finissent

Plus-que-parfait.

Que j'eusse fini νὰ εἰχον τελειώ-
que tu eusses fini [ses:
qu'il η̄ qu'elle eût fini
que nous eussions fini
que vous eussiez fini
qu'ils η̄ qu'elles eussent fini

INFINITIF.

Présent.

Finir τελειώνειν

Passé.

Avoir fini τελειώσαιν

PARTICIPE.

Passé.

Fini, finie, ayant fini τελειωμέ-
νος, τελειώσας

Présent.

Finissant τελειώνων

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ
ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΣΥΖΗΤΙΑΣ

§ 132. Τὸ ρῆμα **bénir** εὐλογεῖν, ἔχει διπλούν τύπον παθητικῆς μετοχῆς: *béni* καὶ *bénit*. Τούτων ὁ μὲν πρώτος *béni* σημαίνει ἀπλῶς εὐλογημένος: *Maison bénie de Dieu* οἶκος εὐλογημένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ δεύτερος *bénit* λέγεται ἐπὶ πραγμάτων ἡγιασμένων διὰ θρησκευτικῆς τελετῆς: *Du pain bénit ἀρτος ἡγιασμένος, ἀντίδωρον.* *De l'eau bénite ὅδωρ ἡγιασμένον, ἀγίασμα.*

Σημειώσις.—*Κλινόμενον μετὰ βοηθητικοῦ τὸ bénit οὐδέποτε λαμβάνει t: Le prêtre a bénit les drapéaux ὁ ἰερὸς ηὐλόγησε τὸς ομμάτας.*

§ 133. Τὸ ρῆμα **haïr** μισεῖν, διατηρεῖ τὸ διαιρετικὸν ἐπὶ τοῦ i καθ' ὅλους αὐτοῦ τοὺς χρόνους, πλὴν τοῦ ἑνίκου τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς: *Je hais, tu hais, il hait, καὶ τοῦ δευτέρου ἑνίκου προσώπου τῆς προστακτικῆς: hais.*

§ 134. Τὸ ρῆμα **fleurir** ἐπὶ μὲν τῆς κυριολεκτικῆς σημασίας τοῦ ἀνθεῖν εἶναι δμαλόν: *Les pommiers fleurissaient* αἱ μηλέαι ἥνθουν. *Les arbres fleurissant au printemps* τὰ δένδρα τὰνθοῦντα κατὰ τὸ ἔαρ. Ἀλλ' ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας τοῦ ἀκμάζειν ἔχει ἐνεργητικὴν μετοχὴν *florissant* καὶ παρατακτὸν *je florissais*: *Le commerce est florissant τὸ ἐμπόριον εἶναι ἀκμαῖον.* *Les lettres et les arts florissaient à Athènes sous Périclès τὰ γράμματα καὶ αἱ τέχναι ἡχιαζούν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Περικλέους.*

§. 135. Τρίτη συζυγία.

Recevoir λαμβάνειν, δέχεσθαι.

INDICATIF.

Présent.

Je reçois λαμβάνω
 tu reçois
 il η̄ elle reçoit
 nous recevons
 vous recevez
 ils η̄ elles reçoivent

Imparfait.

Je recevais ἐλάμβανον
 tu recevais
 il η̄ elle recevait
 nous recevions
 vous receviez
 ils η̄ elles recevaient

Passé défini.

Je reçus ἔλαθον
 tu reçus
 il η̄ elle reçut
 nous reçumes
 vous reçûtes
 ils η̄ elles reçurent

Futur.

Je recevrai θὰ λάθω
 tu recevras
 il η̄ elle recevra
 nous recevrons
 vous recevrez
 ils η̄ elles recevront

Présent.

Je recevrais θὰ ἐλάμβανον
 tu recevrais
 il η̄ elle recevrait
 nous recevrons
 vous recevriez
 ils η̄ elles recevraient

Passé indéfini.

J'ai reçu ἔχω λάθει
 tu as reçu
 il η̄ elle a reçu
 nous avons reçu
 vous avez reçu
 ils η̄ elles ont reçu

Plus-que-parfait.

J'avais reçu εἶχον λάθει
 tu avais reçu
 il η̄ elle avait reçu
 nous avions reçu
 vous aviez reçu
 ils η̄ elles avaient reçu

Passé antérieur.

J'eus reçu ἔλαθον (πρότερον)
 tu eus reçu
 il η̄ elle eut reçu
 nous eûmes reçu
 vous eûtes reçu
 ils η̄ elles eurent reçu

Futur antérieur.

J'aurai reçu θὰ ἔχω λάθει
 tu auras reçu
 il η̄ elle aura reçu
 nous aurons reçu
 vous aurez reçu
 ils η̄ elles auront reçu

CONDITIONNEL.

Passé.

J'aurais reçu ηθελον λάθει
 tu aurais reçu
 il η̄ elle aurait reçu
 nous aurions reçu
 vous auriez reçu
 ils η̄ elles auraient reçu

Passé (2me forme).

J'eusse reçu
tu eusses reçu
il ή elle eût reçu

nous eussions reçu
vous eussiez reçu
ils ή elles eussent reçu

IMPÉRATIF.

Reçois λάβε

recevons ἀς λάθωμεν

receivevez λάθετε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je reçoive νὰ λαμβάνω
que tu reçois
qu'il ή qu'elle reçoive
que nous recevions
que vous receviez
qu'ils ή qu'elles reçoivent

Imparfait.

Que je reçusse νὰ ἐλάμβανον
que tu reçusses
qu'il ή qu'elle reçût
que nous reçussions
que vous reçussiez
qu'ils ή qu'elles reçussent

Que j'aie reçu νὰ ἔχω λάθει
que tu aies reçu
qu'il ή qu'elle ait reçu
que nous ayons reçu
que vous ayez reçu
qu'ils ή qu'elles aient reçu

Plus-que-parfait.

Que j'eusse reçu νὰ εἶχον λάθει
que tu eusses reçu
qu'il ή qu'elle eût reçu
que nous eussions reçu
que vous eussiez reçu
qu'ils ή qu'elles eussent reçu

INFINITIF.

Présent.

Recevoir λαμβάνειν

Passé.

Avoir reçu λαθεῖν

PARTICIPE.

Présent.

Recevant λαμβάνων

Passé.

Reçu, reçue, ayant reçu εἰλημ-
μένος, λαθών

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΑΣ

§ 136. Ἐκ τῶν ρημάτων τῆς τρίτης συζυγίας, ἐπτὰ μόνον λή-
γοντα εἰς evoir κλίνονται διμαλῶς κατὰ τὸ recevoir, πάντα δὲ τὰ
λοιπὰ ρήματα τὰ λήγοντα εἰς oir κλίνονται ἀνωμάλως.

§ 137. Τετάρτη συζυγία.

Rompre θραύσειν.

INDICATIF.

Présent.

Je romps θραύσω
 tu romps
 il ♂ elle rompt
 nous rompons
 vous rompez
 ils ♂ elles rompent

Imparfait.

Je rompais οὐθραύσον
 tu rompais
 il ♂ elle rompait
 nous rompions
 vous rompiez
 ils ♂ elles rompaient

Passé défini.

Je rompis οὐθραύσα
 tu rompis
 il ♂ elle rompit
 nous rompîmes
 vous rompîtes
 ils ♂ elles rompirent

Futur.

Je romprai θά θραύσω
 tu rompras
 il ♂ elle rompra
 nous romprons
 vous romprez
 ils ♂ elles rompront

Passé indéfini.

J'ai rompu ἔχω θραύσει
 tu as rompu
 il ♂ elle a rompu
 nous avons rompu
 vous avez rompu
 ils ♂ elles ont rompu

Plus-que-parfait.

J'avais rompu εἶχον θραύσει
 tu avais rompu
 il ♂ elle avait rompu
 nous avions rompu
 vous aviez rompu
 ils ♂ elles avaient rompu

Passé antérieur.

J'eus rompu οὐθραύσα (πρότερον)
 tu eus rompu
 il ♂ elle eut rompu
 nous eûmes rompu
 vous eûtes rompu
 ils ♂ elles eurent rompu

Futur antérieur.

J'aurai rompu θά ἔχω θραύσει
 tu auras rompu
 il ♂ elle aura rompu
 nous aurons rompu
 vous aurez rompu
 ils ♂ elles auront rompu

CONDITIONNEL.

Présent.

Je romprais θὰ ἔθραυν
tu romprais
il η̄ elle romprait
nous romprions
vous rompriez
ils η̄ elles rompraient

Passé.

J'aurais rompu ἤθελον θραύσει
tu aurais rompu
il η̄ elle aurait rompu
nous aurions rompu
vous auriez rompu
ils η̄ elles auraient rompu

Passé (2me forme).

J'eusse rompu
tu eusses rompu
il η̄ elle eût rompu

nous eussions rompu
vous eussiez rompu
ils η̄ elles eussent rompu

IMPÉRATIF.

Romps θραῦε

rompons ἀς θράψωμεν

rompez θραύετε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je rompe νὰ θραύω
que tu rompes
qu'il η̄ qu'elle rompe
que nous rompions
que vous rompiez
qu'ils η̄ qu'elles rompent

Passé.

Que j'aie rompu νὰ ἔχω θραύσει
que tu aies rompu
qu'il η̄ qu'elle ait rompu
que nous ayons rompu
que vous ayez rompu
qu'ils η̄ qu'elles aient rompu

Imparfait.

Que je rompissose νὰ ἔθραυνον
que tu rompissose
qu'il η̄ qu'elle rompît
que nous rompissions
que vous rompissiez
qu'ils η̄ qu'elles rompissent

Plus-que-parfait.

Que j'eusse rompu νὰ εἶχον
que tu eusses rompu [θραύσει
qu'il η̄ qu'elle eût rompu
que nous eussions rompu
que vous eussiez rompu
qu'ils η̄ qu'elles eussent rompu

INFINITIF.

Présent.

Rompre θραύειν

Passé.

Avoir rompu θραύσαι
PARTICIPE.

Présent.

Rompant θραύων

Passé.

Rompu, rompue, ayant rompu
τεθραυσμένος, θραύσας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ
ΣΥΖΥΓΙΑΣ

§ 138. *Ρήματα εἰς andre, endre, ondre, ordre.*—Τὰ εἰς andre, endre, ondre, ordre λήγοντα ρήματα φυλάττουν τὸ δὲ εἰς τὸν ἐνικὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς, ἀλλὰ δὲν λαμβάνουν τὸ εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον:

Répandre χύνειν, διασκορπίζειν: je répands, tu répands, il répand.

Vendre πωλεῖν: je vends, tu vends, il vend.

Répondre ἀποκρίνεσθαι: je réponds, tu réponds, il répond.

Mordre δαγκάνειν: je mords, tu mords, il mord.

§ 139. *Ρήματα εἰς aître καὶ oître.*—Τὰ εἰς aître καὶ oître λήγοντα ρήματα λαμβάνουν περισπωμένην ἐπὶ τοῦ i, δταν τοῦτο ἀκολουθήται ὅπο τὸ t:

Connaitre γνωρίζειν: il connaît, je connaîtrai, je connaîtraiς, κλπ.

Croître φύεσθαι, αὐξάνειν: il croît, je croîtrai, je croîtraiς, κλπ.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE PASSIF.

§ 140. Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα δὲν ἔχει μονολεκτικὸν παθητικὸν τύπον, ἢ δὲ παθητικὴ φωνὴ τοῦ ρήματος σχηματίζεται καθ' θλους τοὺς χρόνους περιφραστικῶς διὰ τοῦ βοηθητικοῦ étre καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ρήματος, ἢ ὅποια συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

§ 141. Être aimé ἀγαπᾶσθαι.

INDICATIF.

Présent.

Je suis aimé (ée) ἀγαπῶμαι
 tu es aimé (ée)
 il est aimé
 elle est aimée
 nous sommes aimés (ées)
 vous êtes aimés (ées)
 ils sont aimés
 elles sont aimées

Imparfait.

J'étais aimé (ée) ἤγαπώμην
 tu étais aimé (ée)
 il était aimé
 elle était aimée
 nous étions aimés (ées)
 vous étiez aimés (ées)
 ils étaient aimés
 elles étaient aimées

Passé défini.

Je fus aimé (ée) ἤγαπήθην
 tu fus aimé (ée)
 il fut aimé
 elle fut aimée
 nous fûmes aimés (ées)
 vous fûtes aimés (ées)
 ils furent aimés
 elles furent aimées

Passé indéfini.

J'ai été aimé (ée) ἐχω ἀγαπηθῆναι
 tu as été aimé (ée)
 il a été aimé
 elle a été aimée
 nous avons été aimés (ées)
 vous avez été aimés (ées)
 ils ont été aimés
 elles ont été aimées

Plus-que-parfait.

J'avais été aimé (ée) εἶχον ἀγαπηθῆναι
 tu avais été aimé (ée) [πρηθῆ]
 il avait été aimé
 elle avait été aimée
 nous avions été aimés (ées)
 vous aviez été aimés (ées)
 ils avaient été aimés
 elles avaient été aimées

Passé antérieur.

J'eus été aimé (ée) ἤγαπήθηναι
 tu eus été aimé (ée) [πρότερον]
 il eut été aimé
 elle eut été aimée
 nous eûmes été aimés (ées)
 vous eûtes été aimés (ées)
 ils eurent été aimés
 elles eurent été aimées

Futur.

Je serai aimé (ée) θ' ἀγαπηθῶ
 tu seras aimé (ée)
 il sera aimé
 elle sera aimée
 nous serons aimés (ées)
 vous serez aimés (ées)
 ils seront aimés
 elles seront aimées

Futur antérieur.

J'aurai été aimé (ée) θὰ ἔχω ἀγα-
 tu auras été aimé (ée) [πηθῆ
 il aura été aimé
 elle aura été aimée
 nous aurons été aimés (ées)
 vous aurez été aimés (ées)
 ils auront été aimés
 elles auront été aimées

CONDITIONNEL.

Présent.

Je serais aimé (ée) θὰ ἴγαπώμην
 tu serais aimé (ée)
 il serait aimé
 elle serait aimée
 nous serions aimés (ées)
 vous seriez aimés (ées)
 ils seraient aimés
 elles seraient aimées

Passé.

J'aurais été aimé (ée) οὐθελον ἀγα-
 tu aurais été aimé (ée) [πηθῆ
 il aurait été aimé
 elle aurait été aimée
 nous aurions été aimés (ées)
 vous auriez été aimés (ées)
 ils auraient été aimés
 elles auraient été aimées

Passé (2me forme).

J'eusse été aimé (ée)
 tu eusses été aimé (ée)
 il eût été aimé
 elle eût été aimée

nous eussions été aimés (ées)
 vous eussiez été aimés (ées)
 ils eussent été aimés
 elles eussent été aimées

IMPÉRATIF.

Sois aimé (ée) ἀγαπήθητι
 soyons aimés (ées) ἀς ἀγαπηθῶμεν
 soyez aimés (ées) ἀγαπήθητε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je sois aimé (ée) νὰ ἀγαπῶμαι
que tu sois aimé (ée)
qu'il soit aimé
qu'elle soit aimée
que nous soyons aimés (ées)
que vous soyez aimés (ées)
qu'ils soient aimés
qu'elles soient aimées

Imparfait.

Que je fusse aimé (ée) νὰ ἤγαπωμην
que tu fusses aimé (ée)
qu'il fût aimé
qu'elle fût aimée
que nous fussions aimés (ées)
que vous fussiez aimés (ées)
qu'ils fussent aimés
qu'elles fussent aimées

Passé.

Que j'aie été aimé (ée) νὰ ἔχω
ἀγαπηθῆναι
que tu aies été aimé (ée)
qu'il ait été aimé
qu'elle ait été aimée
que nous ayons été aimés (ées)
que vous ayez été aimés (ées)
qu'ils aient été aimés
qu'elles aient été aimées

Plus-que-parfait.

Que j'eusse été aimé (ée) νὰ εἴχοι το γαπηθῆναι
que tu eusses été aimé (ée)
qu'il eût été aimé
qu'elle eût été aimée
que nous eussions été aimés (ées)
que vous eussiez été aimés (ées)
qu'ils eussent été aimés
qu'elles eussent été aimées

INFINITIF.

Présent.

Être aimé (ée) ἀγαπᾶσθαι.

Passé.

Avoir été aimé (ée) ἀγαπηθῆναι

PARTICIPE.

Présent.

Étant aimé (ée) ἀγαπώμενος, η, ον

Passé.

Ayant été aimé (ée) ἀγαπηθείς, είσα, ἐν

ΑΝΤΩΝΥΜΙΚΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE PRONOMINAL.

§ 142. Τὰ ἀντωνυμικὰ ἢ αὐτοπαθή ρήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ ἡμέτερα μέσα, σχηματίζονται δὲ καθ' ὅλους αὐτῶν τοὺς χρόνους διὰ δύο ἀντωνυμιῶν τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ἐκ τῶν δύοιων ἡ μὲν εἰναι ὑποκείμενον ἢ δὲ ἀντικείμενον.

Αἱ ὡς ἀντικείμενον χρησιμεύουσαι αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι εἰναι:

me τὸν ἔαυτόν μου, εἰς τὸν ἔαυτόν μου	nous τὸν ἔαυτόν μας, εἰς τὸν ἔαυτόν μας
te τὸν ἔαυτόν σου, εἰς τὸν ἔαυτόν σου	vous τὸν ἔαυτόν σας, εἰς τὸν ἔαυτόν σας
se τὸν ἔαυτόν του,-της, εἰς τὸν ἔαυτόν του,-της	soi τὸν ἔαυτόν τους, εἰς τὸν ἔαυτόν τους

Je *me* flatte κολακεύομαι = κολακεύω τὸν ἔαυτόν μου. Nous *nous* lavons πλυνόμεθα = πλύνομεν τὸν ἔαυτόν μας.

Παρατήρησις. — Εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν, τὸ ὑποκείμενον δύναται νὰ εἰναι ὅνομα ἀντὶ ἀντωνυμίας: Paul se blessera ὁ Παῦλος ήτα πληγωθῇ.

§ 143. Οἱ σύνθετοι χρόνοι τῶν ἀντωνυμιῶν ρημάτων σχηματίζονται μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ être: Je *me suis* lavé ἐπλύθην. Nous *nous étions* trompés εἴχομεν ἀπατηθῆ.

§ 144. Τὰ ἀντωνυμικὰ ρήματα εἰναι δύο εἰδῶν :

τοι Tà κυρίως ἀντωνυμικὰ (essentiellement prohominaux), ἄτινα μόνον εἰς τὸν ἀντωνυμικὸν τύπον ἀπαντοῦν τοιαῦτα εἰναι τὰ se repentir μετανοεῖν, se souvenir ἐνθυμεῖσθαι, se moquer σκώπτειν, κλπ. Σον Tà κατὰ σύμπτωσιν ἀντωνυμικὰ (accidentellement pronominaux), ἄτινα σχηματίζονται ἐξ ἐνεργητικῶν ἢ οὐδετέρων ρημάτων: se trouver εὑρίσκεσθαι, se flatter κολακεύεσθαι, se plaire ἀρέσκεσθαι, κλπ.

§ 145. Se laver *νίπτεσθαι.*

INDICATIF

Présent.

Je me lave *νίπτομαι*
 tu te laves
 il se lave
 elle se lave
 nous nous lavons
 vous vous lavez
 ils se lavent
 elles se lavent

Passé indéfini.

Je me suis lavé (ée) *ἐνίψθην*
 tu t'es lavé (ée)
 il s'est lavé
 elle s'est lavée
 nous nous sommes lavés (ées)
 vous vous êtes lavés (ées)
 ils se sont lavés
 elles se sont lavées

Imparfait.

Je me lavais *ἐνιπτόμην*
 tu te lavais
 il se lavait
 elle se lavait
 nous nous lavions
 vous vous laviez
 ils se lavaient
 elles se lavaient

Plus-que-parfait.

Je m'étais lavé (ée) *εἰχον νίψθη*
 tu t'étais lavé (ée)
 il s'était lavé
 elle s'était lavée
 nous nous étions lavés (ées)
 vous vous étiez lavés (ées)
 ils s'étaient lavés
 elles s'étaient lavées

Passé défini.

Je me lavai *ἐνίψθην*
 tu te lavas
 il se lava
 elle se lava
 nous nous lavâmes
 vous vous lavâtes
 ils se lavèrent
 elles se lavèrent

Passé antérieur.

Je me fus lavé (ée) *ἐνίψθην (πρό-*
τερον)
 tu te fus lavé (ée) *τερον)*
 il se fut lavé
 elle se fut lavée
 nous nous fûmes lavés (ées)
 vous vous fûtes lavés (ées)
 ils se furent lavés
 elles se furent lavées

Futur.

Je me laverai θὰ νιψθῶ
 tu te laveras
 il se lavera
 elle se lavera
 nous nous laverons
 vous vous laverez
 ils se laveront
 elles se laveront

Futur antérieur.

Je me serai lavé (ée) θὰ ἔχω νιψθῆ^{ται}
 tu te seras lavé (ée)
 il se sera lavé
 elle se sera lavée
 nous nous serons lavés (ées)
 vous vous serez lavés (ées)
 ils se seront lavés
 elles se seront lavées

CONDITIONNEL.

Présent.

Je me laverais θὰ ἐνιπτόμην
 tu te laverais
 il se laverait
 elle se laverait
 nous nous laverions
 vous vous laveriez
 ils se laveraien^t
 elles se laveraien^t

Passé.

Je me serais lavé (ée) γίθελον νι-
 tu te serais lavé (ée) [ψθῆ]
 il se serait lavé
 elle se serait lavée
 nous nous serions lavés (ées)
 vous vous seriez lavés (ées)
 ils se seraient lavés
 elles se seraient lavées

Passé (2me forme).

Je me fusse lavé (ée)
 tu te fusses lavé (ée)
 il se fût lavé
 elle se fût lavée

nous nous fussions lavés (ées)
 vous vous fussiez lavés (ées)
 ils se fussent lavés
 elles se fussent lavées

IMPÉRATIF.

Lave-toi νίπτου
 lavons-nous ἡς νιπτώμεθα
 lavez-vous νίπτεσθε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je me lave νὰ νίπτωμαι
 que tu te laves
 qu'il se lave
 qu'elle se lave
 que nous nous lavions
 que vous vous laviez
 qu'ils se lavent
 qu'elles se lavent

Passé.

Que je me sois lavé (ée) νὰ ἔχω
 que tu te sois lavé (ée) [νιφθῆ]
 qu'il se soit lavé
 qu'elle se soit lavée
 que nous n. soyons lavés (ées)
 que vous vous soyez lavés (ées)
 qu'ils se soient lavés
 qu'elles se soient lavées

Imparfait.

Que je me lavasse νὰ ἐνιπτόμην
 que tu te lavasses
 qu'il se lavât
 qu'elle se lavât
 que nous nous lavassions
 que vous vous lavassiez
 qu'ils se lavassent
 qu'elles se lavassent

Plus-que-parfait.

Que je me fusse lavé (ée) νὰ εἰχον
 que tu te fusses lavé (ée) [νιφθῆ]
 qu'il se fût lavé
 qu'elle se fût lavée
 que nous n. fussions lavés (ées)
 que vous v. fussiez lavés (ées)
 qu'ils se fussent lavés
 qu'elles se fussent lavées

INFINITIF.

Présent.

Se laver νίπτεσθαι

Passé.

S'être lavé (ée) νιφθήναι

PARTICIPE.

Présent.

Se lavant νιπτόμενος

Passé.

S'étant lavé (ée) νιφθείς, εἰσα, ἐν

ΑΜΕΤΑΒΑΤΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE INTRANSITIF.

§ 146. Ἀμετάβατα ρήματα εἰς τὴν Γαλλικὴν είναι τὰ δηλοῦντα μὲν κατάστασιν ἢ ἐνέργειαν τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ μὴ δυνάμενα ποτὲ νὰ ἔχουν ἀμεσον ἀντικείμενον: Je succède à mon père διαδέχομαι τὸν πατέρα μου. Je pars demain ἀναχωρῶ αὔριον.

§ 147. Βοηθητικὰ τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων.—Τὰ πλειστα τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων λαμβάνουν τὸ βοηθητικὸν avoir εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους καὶ κλίνονται ἀπαραλλάκτως ὅπως τὰ ἐνεργητικά: J'ai souri ἐμειδίασα, vous avez dormi ἐκοιμήθητε.

§ 148. Ἀμετάβατά τινα ρήματα λαμβάνουν τὸ βοηθητικὸν ἔτρε εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους. Τοιαῦτα είναι τὰ aller πηγαίνειν, arriver ἔρχεσθαι, φθάνειν, décéder ἀποθνήσκειν, éclore ἀγοίγειν (ἐπὶ ἀνθέων), ἔκκολαπτεσθαι (ἐπὶ ωῶν), mourir ἀποθνήσκειν, naître γεννᾶσθαι, venir ἔρχεσθαι, devenir γίνεσθαι, καθίστασθαι, parvenir ἀφικνεῖσθαι, κατορθώνειν, revenir ἐπανέρχεσθαι, tomber πίπτειν, κλπ.: Je suis allé à Paris ἐπῆγα εἰς Παρισίους.

Εἰς τὰ ρήματα ταῦτα ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ, ὅπως εἰς τὰ παθητικά, πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

§ 149. Ἀμετάβατά τινα ρήματα σχηματίζονται ἄλλοτε μὲν διὰ τοῦ avoir, ὅταν σημαίνουν ἐνέργειαν, ἄλλοτε δὲ διὰ τοῦ être, ὅταν σημαίνουν κατάστασιν. Τοιαῦτα είναι τὰ accourir προστρέχειν, apparaître ἐμφανίζεσθαι, cesser παύειν, croître κατέβανειν, φύεσθαι, descendre καταβιβάζειν, καταβαίνειν, disparaître ἐξαφανίζεσθαι, entrer εἰσάγειν, εἰσέρχεσθαι, grandir μεγαλώνειν, monter ἀναβιβάζειν, ἀναβαίνειν, passer διέρχεσθαι, παρέρχεσθαι, rester μένειν, vieillir γηράσκειν, κλπ.:

Le cortège a passé sous mes fenêtres ἡ πομπὴ διῆλθεν ὑπὸ τὰ πυράθυρά μου. Les fortes chaleurs sont passées où μεγάλοι καύσωνες παρῆλθον. Le caissier a disparu avec l'argent διατίας ἐξηφανίσθη μὲ τὰ ρήματα. Il est disparu depuis longtemps ἐξηφανίσθη ἀπὸ πολλοῦ.

§ 150. Tomber πίπτειν.

INDICATIF.

Présent.

Je tombe πίπτω
 tu tombes
 il tombe
 elle tombe
 nous tombons
 vous tombez
 ils tombent
 elles tombent

Passé indéfini.

Je suis tombé (ée) ἐπεσα
 tu es tombé (ée)
 il est tombé
 elle est tombée
 nous sommes tombés (ées)
 vous êtes tombés (ées)
 ils sont tombés
 elles sont tombées

Imparfait.

Je tombais ἐπιπτον
 tu tombais
 il tombait
 elle tombait
 nous tombions
 vous tombiez
 ils tombaient
 elles tombaient

Plus-que-parfait.

J'étais tombé (ée) εἰχον πέσει
 tu étais tombé (ée)
 il était tombé
 elle était tombée
 nous étions tombés (ées)
 vous étiez tombés (ées)
 ils étaient tombés
 elles étaient tombées

Passé défini.

Je tombai ἐπεσα
 tu tombas
 il tomba
 elle tomba
 nous tombâmes
 vous tombâtes
 ils tombèrent
 elles tombèrent

Passé antérieur.

Je fus tombé (ée) ἐπεσα (*πρότερον*)
 tu fus tombé (ée)
 il fut tombé
 elle fut tombée
 nous fûmes tombés (ées)
 vous fûtes tombés (ées)
 ils furent tombés
 elles furent tombées

Futur.

Je tomberai θὰ πέσω
 tu tomberas
 il tombera
 elle tombera
 nous tomberons
 vous tomberez
 ils tomberont
 elles tomberont

Futur antérieur.

Je serai tombé (ée) θὰ ἔχω πέσει
 tu seras tombé (ée)
 il sera tombé
 elle sera tombée
 nous serons tombés (ées)
 vous serez tombés (ées)
 ils seront tombés
 elles seront tombées

CONDITIONNEL.

Présent.

Je tomberais θὰ ἔπιπτον
 tu tomberais
 il tomberait
 elle tomberait
 nous tomberions
 vous tomberiez
 ils tomberaient
 elles tomberaient

Passé.

Je serais tombé (ée) ηθελον πέσει
 tu serais tombé (ée)
 il serait tombé
 elle serait tombée
 nous serions tombés (ées)
 vous seriez tombés (ées)
 ils seraient tombés
 elles seraient tombées

Passé (2me forme).

Je fusse tombé (ée)
 tu fusses tombé (ée)
 il fût tombé
 elle fût tombée

nous fussions tombés (ées)
 vous fussiez tombés (ées)
 ils fussent tombés
 elles fussent tombées

IMPÉRATIF.

Tombe πίπτε

tombons ἀς πίπτωμεν

tombez πίπτετε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je tombe νὰ πάπω
 que tu tombes
 qu'il tombe
 qu'elle tombe
 que nous tombions
 que vous tombiez
 qu'ils tombent
 qu'elles tombent

Passé.

Que je sois tombé (ée) νὰ ἔχω
 que tu sois tombé (ée) [πέσει
 qu'il soit tombé
 qu'elle soit tombée
 que nous soyons tombés (ées)
 que vous soyez tombés (ées)
 qu'ils soient tombés
 qu'elles soient tombées

Imparfait.

Que je tombasse νὰ ἔπιπτον
 que tu tombasses
 qu'il tombât
 qu'elle tombât
 que nous tombassions
 que vous tombassiez
 qu'ils tombassent
 qu'elles tombassent

Plus-que-parfait.

Que je fusse tombé (ée) νὰ εἶχον
 que tu fusses tombé (ée) [πέσει
 qu'il fût tombé
 qu'elle fût tombée
 que nous fussions tombés (ées)
 que vous fussiez tombés (ées)
 qu'ils fussent tombés
 qu'elles fussent tombées

INFINITIF.

Présent.

Tomber πάπτειν

Passé.

Être tombé (ée) πεσεῖν

PARTICIPE.

Présent.

Tombant πάπτων

Passé.

Tombé (ée) πεσών, οῦσα, ὣν

AΠΡΟΣΩΠΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE IMPERSONNEL.

§ 151. Τὰ ἀπρόσωπα ἢ μονοπρόσωπα ρήματα, ὡς καὶ παρ' ἑμῖν, ἀπαντοῦν μόνον εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον, ἔχουν δὲ πρὸ αὐτῶν τὴν ἀντωνυμίαν ἵλ, ἥτις ἐνταῦθα εἶναι οὐδετέρου γένους καὶ λαμβάνεται ἀσφίστως:

Neiger χιονίζειν, *il* neige, *il* neigeait.

§ 152. Ήλիγην τῶν φύσει ἀπρόσωπων ρημάτων καὶ προσωπικά τινα ρήματα, ἀμετάβατα ἢ ἐνεργητικά, λαμβάνονται ἐνίστε ἀπρόσωπως:

Il convient d'agir avec franchise. ἀρμόζει νὰ φερώμεθα εἰλικρινῶς. Il fait beau εἶναι ώραιος καιρός. Il y a un Dieu ὑπάρχει Θεός.

§ 153. Τὰ πλειστα τῶν ἀπρόσωπων ρημάτων λαμβάνουν τὸ βοηθητικὸν αὐορ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, τινὰ δὲ τὸ ἔτε.

§ 154. Neiger χιονίζειν.

INDICATIF.

Présent. Il neige.

Passé indéfini. Il a neigé.

Imparfait. Il neigeait.

Plus-que-parfait. Il avait neigé.

Passé défini. Il neigea.

Passé antérieur. Il eut neigé.

Futur. Il neigera.

Futur antérieur. Il aura neigé.

CONDITIONNEL.

Présent. Il neigerait.

Passé. Il aurait *ἢ* il eût neigé.

Δὲν ὑπάρχει.

IMPÉRATIF.

Présent. Qu'il neige.

Passé. Qu'il ait neigé.

Imparfait. Qu'il neigeât.

Plus-que-parfait. Qu'il eût neigé..

Présent. Neiger.

INFINITIF.

'O passé εἶναι ἀχρηστος.

PARTICIPE

Passé. Ayant neigé.

'O présent εἶναι ἀχρηστος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ.

§ 155. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος, εἰς μὲν τοὺς ἀπλοῦς χρόνους, τίθεται ἡ ἀντωνυμία, ἥτις χρησιμεύει ὡς ὑποκείμενον, μετὰ τὸ ρῆμα, εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους, μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς μετοχῆς, συνδεομένη δι' ἐνωτικοῦ:

Aimez-vous? ἀγαπᾶτε; As-tu dormi? ἔκοψήθης; Avez-vous fini? ἐτελείωσατε;

Παρατηρήσεις.—1. "Οταν τὸ α' ἐνικὸν" πρόσωπον τοῦ ρήματος λήγῃ εἰς ἄφωνον εἰ, τοῦτο, εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον, τρέπεται εἰς κλειστὸν ἐ: Aimé-je? ἀγαπῶ;

2. "Οταν τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ρήματος λήγῃ εἰς φωνὴν, παρεντίθεται τὸ μεταξὺ τοῦ ρήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας:

Pense-t-il? σκέπτεται; pensa-t-il? ἐσκέφθη; donna-t-elle? ἔδωκεν αὐτῇ;

3. Εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων, ἡ ὡς ὑποκείμενον χρησιμεύουσα ἀντωνυμία τίθεται μετὰ τὸ ρῆμα, προτάσσεται δὲ αὐτοῦ ἡ ἀντωνυμία ἥτις χρησιμεύει ὡς ἀντικείμενον: Se repent-il? μετανοεῖ;

§ 156. Ἀντὶ νὰ ἐπιτάξωμεν τὴν ἀντωνυμίαν, δυνάμεθα ἐπίσης νὰ σχηματίσωμεν τὸ ρῆμα ἐρωτηματικῶς προτάσσοντες τοῦ καταφατικοῦ τύπου τὴν φράσιν **est-ce que**:

Est-ce que vous venez? ἔρχεσθε; Est-ce qu'il dort? κοιμᾶται;

"Ἡ χρῆσις τοῦ est-ce que εἶναι ἐπιθεβλημένη ἐπὶ τινῶν μανο-συλλάδων ρημάτων. Οὕτω δὲν θὰ εἰπωμεν prends-je? λαμβάνω; cours-je? τρέχω; κλπ., ἀλλὰ est-ce que je prends? est-ce que je cours? κλπ.

Δέγουν δημως συνήθως: Où suis-je? ποῦ εἰμαι; Que dis-je? τί λέγω; Ai-je fini? ἐτελείωσα; Que vois-je? τί βλέπω; Que puis-je? τί δύναμαι; Que dois-je? τί δρείλω; Où vais-je? ποῦ πηγαίνω; Que sais-je? τί γνωρίζω;

§ 157. Τὰ ρήματα σχηματίζονται ἐρωτηματικῶς μόνον εἰς τὴν Ὁριστικὴν καὶ τὴν Ὑποθετικὴν.

Παραδείγματα τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου.

INDICATIF.

Présent.

Est-ce que je joue ? παίζω ;
joues-tu ?
joue-t-il ?
jouons-nous ?
jouez-vous ?
jouent-ils ?

Passé indéfini.

Ai-je joué ? ἔχω παίξει ;
as-tu joué ?
a-t-il joué ?
avons-nous joué ?
avez-vous joué ?
ont-ils joué ?

Imparfait.

Jouais-je ? ἔπαιζον ;
jouais-tu ?
jouait-il ?
jouions-nous ?
jouiez-vous ?
jouaient-ils ?

Futur.

Jouerai-je ? θὰ παίξω ;
joueras-tu ?
jouera-t-il ?
jouerons-nous ?
jouerez-vous ?
joueront-ils ?

Passé défini.

Jouai-je ? ἔπαιξα ;
jouas-tu ?
joua-t-il ?
jouâmes-nous ?
jouâtes-vous ?
jouèrent-ils ?

CONDITIONNEL.

Jouerais-je ? θὰ ἔπαιζον ;
jouerais-tu ?
jouerait-il ?
jouerions-nous ?
joueriez-vous ?
joueraient-ils ?

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου.

1. Εἰς τὸ γ' πρόσωπον, ὅταν τὸ ρῆμα ἔχῃ ὑποκείμενον ὄνομα, τότε προτάσσεται μὲν τοῦ ρήματος τὸ ὑποκείμενον, ἐπιτάσσεται δὲ πλεοναστικῶς μετὰ τὸ ρῆμα καὶ ἡ ἀνάλογος προσωπικὴ ἀντωνυμία :

Votre frère est-il ici ? εἶναι ἔδω ὁ ἀδελφός σας ; Vos frères sont-ils ici ? εἶναι ἔδω οἱ ἀδελφοί σας ;

2. Εἰς τὸ γ' πρόσωπον, ὅταν προηγήσται ἀμέσως τοῦ ρήματος ἐν τῶν ἐπιρρημάτων οὐ ποῦ, quand πότε, combien πόσον, comment πῶς, η μία τῶν ἐρωτηματικῶν ἀντωνυμίῶν qui, que, quoi, quel κλπ. χρησιμεύουσα ὡς κατηγορούμενον η ἀντικείμενον, τὸ ὑποκείμενον τίθεται μετὰ τὸ ρῆμα ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀντωνυμίας:

Où demeure votre frère? ποῦ κατοικεῖ ὁ ἀδελφός σας; Comment va votre mère? πῶς εἶναι ἡ μήτηρ σας; Que désire votre ami? τί ἐπιθυμεῖ ὁ φίλος σας;

ΗΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΙΚΟΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΥ
ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ.

§ 158. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀρνητικοῦ τύπου τοῦ ρήματος, οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὰ ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα ne..... pas καὶ ne..... point.

Καὶ εἰς μὲν τοὺς ἀπλοῦς χρόνους, τὸ ρῆμα τίθεται μεταξὺ τῶν δύο ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων: Je ne parle pas δὲν ὅμιλω. Nous ne mangeons pas δὲν τρώγομεν. Εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους, μόνον τὸ βοηθητικὸν τοῦ ρήματος τίθεται μεταξὺ τῶν δύο ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων: Je n'ai pas parlé δὲν ὥμιλησα. Nous n'avons pas mangé δὲν ἔφάγομεν.

Παρατήρησις. — Εἰς τὴν ἀπαρέμφατον, ἀμφότερα τὰ ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα προτάσσονται: Ne pas mentir μὴ ψεύδεσθαι.

Σημείωσις. — Πότε παραλείπεται τὸ pas, ἵδε § 224.

§ 159. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος, τὸ ne προτάσσεται ἀμέσως τοῦ ρήματος, τὰ δὲ pas η point τίθενται μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν, ἢτις ἀκολουθεῖ μετὰ τὸ ρῆμα: **Ne** parle-je pas? δὲν ὅμιλω; **Ne** parle-t-il pas? δὲν ὅμιλει; **N'avais-je** pas parlé? δὲν εἶχον ὅμιλήσει; **N'avons-nous** pas été en France? δὲν ἔπήγαμεν εἰς τὴν Γαλλίαν;

§ 160. Εὰν τὸ ὑποκείμενον εἶναι οὐσιαστικόν, τὸ ne τίθεται μεταξὺ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ ρήματος: Mon père ne parle-t-il pas bien? δ πατήρ μου δὲν ὅμιλει καλά; Votre sœur n'est-elle pas à Paris? η ἀδελφή σας δὲν εἶναι εἰς Παρισίους;

Παραδείγματα τοῦ ἀρνητικοῦ τύπου.

INDICATIF.

Présent.

Je ne parle pas δὲν ὄμιλῶ
 tu ne parles pas
 il ne parle pas
 nous ne parlons pas
 vous ne parlez pas
 ils ne parlent pas

Passé défini.

Je ne parlai pas δὲν ωμίλησα
 tu ne parlais pas
 il ne parla pas
 vous ne parlâmes pas
 vous ne parlâtes pas
 ils ne parlèrent pas

Passé indéfini.

Je n'ai pas parlé δὲν ώμιλησα
 tu n'as pas parlé
 il n'a pas parlé
 nous n'avons pas parlé
 vous n'avez pas parlé
 ils n'ont pas parlé

Plus-que-parfait.

Je n'avais pas parlé δὲν εἶχον ώ-
 tu n'avais pas parlé [μιλήσει
 il n'avait pas parlé
 nous n'avions pas parlé
 vous n'aviez pas parlé
 ils n'avaient pas parlé

Παραδείγματα τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου.

INDICATIF.

Présent.

Ne parlé-je pas ? δὲν ὄμιλῶ ;
 ne parles-tu pas ?
 ne parle-t-il pas ?
 ne parlons-nous pas ?
 ne parlez-vous pas ?
 ne parlent-ils pas ?

Futur.

Ne parlerai-je pas ? δὲν θὰ ὄμι-
 ne parleras-tu pas ? [λήσω ;
 ne parlera-t-il pas ?
 ne parlerons-nous pas ?
 ne parlerez-vous pas ?
 ne parleront-ils pas ?

Passé indéfini.

N'ai-je pas parlé ? δὲν ώμιλησα ;
 n'as-tu pas parlé ?
 n'a-t-il pas parlé ?
 n'avons-nous pas parlé ?
 n'avez-vous pas parlé ?
 n'ont-ils pas parlé ?

Plus-que-parfait.

N'avais-je pas parlé ? δὲν εἶχον
 n'avais-tu pas parlé ? [όμιλήσει ;
 n'avait-il pas parlé ?
 n'avions-nous pas parlé ?
 n'aviez-vous pas parlé ?
 n'avaient-ils pas parlé ?

ΑΝΩΜΑΛΑ ΦΗΜΑΤΑ. VERBES IRRÉGULIERS.

Πρώτη συζυγία.

Aller πηγαίνειν (βοηθητ. être). — Ind. prés. : je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont. — Imp. : j'allais. — Pas. défini : j'allai. — Futur : j'irai. — Cond. : j'irais. — Impératif : va (vas-y), allons, allez. — Subj. : que j'aille, que n. allions, qu'ils aillent. — Imp. : que j'allasse. — Part. prés. : allant. — Part. passé : allé, allée.

Οὗτω κλίνεται καὶ τὸ **s'en aller** ἀπέρχεσθαι, φεύγειν. Je m'en vais, tu t'en vas, il s'en va, nous nous en allons, vous vous en allez, ils s'en vont. Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους λαμβάνει τὸ βοηθητικὸν être, ὅπερ παρεντίθεται μεταξὺ τοῦ en καὶ τοῦ aller : je m'en suis allé, tu t'en es allé, il s'en est allé, nous nous en sommes allés, vous vous en êtes allés, ils s'en sont allés. Εἰς τὴν προστακτικήν : va-t'en, allons-nous-en, allez-vous-en.

Envoyer στέλλειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j'envoie, tu envoies, il envoie, n. envoyons, v. envoyez, ils envoient. — Imp. : j'envoyais, n. envoyions. — Pas. déf. : j'envoyai. — Fut. : j'enverrai. — Condit. : j'enverrais. — Impér. : envoie, envoyons. — Subj. : que j'envoie, que n. envoyions. — Imp. : que j'envoyasse. — Part. prés. : envoyant. — Part. passé : envoyé, envoyée.

Οὗτω σχηματίζεται καὶ τὸ **renvoyer** ἀποπέμπειν, ἐπιστρέφειν τι, στέλλειν ὅπισσω.

Δευτέρα συζυγία.

Acquérir ἀποκτᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j'acquiers, tu acquiers, il acquiert, n. acquérons, v. acquérez, ils acquièrent. — Imp. : j'acquérais. — Passé défini : j'acquis. — Futur : j'acquerrai. — Cond. : j'acquerrais. — Impératif : acquiers, acquérons, acquérez. — Subj. : que j'acquièrre, que n. acquérions, qu'ils acquièrent. — Imp. : que j'acquisse. — Part. prés. : acquérant. — Part. passé : acquis, acquise.

Οὗτω κλίνεται καὶ τὸ **conquérir** κατακτᾶν.

Assaillir ἐφορμᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j'assaille, n. assaillons. — Imp. : j'assaillais. — Pas. déf. : j'assaillis. — Futur : j'assaillirai. — Cond. : j'assaillirais. — Impératif : assaille, assaillons. — Subj. : que j'assaille. — Imp. : que j'assaillisse. — Part. prés. : assaillant. — Part. passé : assailli, assaillie.

Bouillir βράζειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je bous, tu bous, il bout, n. bouillons, v. bouillez, ils bouillent. — Imp. : je bouillais. — Pas. défini: je bouillis. — Futur: je bouillirai. — Cond. : je bouillirais. — Impératif : bous, bouillons, bouillez. — Subj. : que je bouille, que tu bouilles, qu'il bouille, que n. bouillions, que v. bouilliez, qu'ils bouillent. — Imp. : que je bouillisse.—Part. prés. : bouillant.—Part. passé : bouilli, bouillie.

Courir τρέχειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je cours, tu cours, il court, n. courons, v. courez, ils courent. — Imp. : je courais. — Pas. déf. : je courus. — Futur : je courrai. — Cond. : je courrais. — Impératif : cours, courons, courez. — Subj. : que je coure, que tu coures, qu'il coure, que n. courions, que vous couriez, qu'ils courent. — Imp. : que je courusse, que n. courussions. — Part. prés. : courant.—Part. passé : couru, courue.

Οὗτω κλίνονται καὶ τὰ **accourir** προστρέχειν, **concourir** συντρέχειν, διαγωνίζεσθαι, **parcourir** διατρέχειν, **recourir** ἀνατρέχειν, προστρέχειν, **secourir** βοηθεῖν.

Cueillir συλλέγειν, δρέπειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je cueille, tu cueilles, il cueille, n. cueillons, v. cueillez, ils cueillent. — Imp. : je cueillais, n. cueillions. — Pas. déf. : je cueillis. — Futur : je cueillerai. — Impératif : cueille, cueillons, cueillez. — Subj. : que je cueille. — Imp. : que je cueillisse. — Part. prés. : cueillant. — Part. passé : cueilli, cueillie.

Οὗτω κλίνονται καὶ τὰ **accueillir** ὑποδέχεσθαι, **recueillir** περισυλλέγειν.

Dormir κοιμᾶσθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je dors, tu dors, il dort, n. dormons, v. dormez, ils dorment. — Imp. : je dormais.—Pas. déf. : je dormis.—Futur : je dormirai.—Cond. :

je dormirais.—Impératif : dors, dormons, dormez.—Subj. : que je dorme.—Imp. : que je dormisse.—Part. prés. : dormant.—Part. passé : dormi, dormie.

Οὗτω κλίνεται καὶ τὸ **endormir** ἀποκοιμίζειν.

Faillir σφάλλειν (βοηθητ. avoir).—Εὔχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἔξης χρόνους: Pas. déf. : je faillis.—Futur : je faudrai η je faillirai.—Cond. : je faudrais η je faillirais, καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους. Part. prés. : faillant.—Part. passé : failli, faillie.

Fuir φεύγειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je fuis, tu fuis, il fuit, n. fuyons, v. fuyez, ils fuient.—Imp. : je fuyaïs, tu fuyaïs.—Pas. déf. : je fuis.—Futur : je fuirai.—Cond. : je fuirais.—Subj. : que je fuie, que tu fuiies, qu'il fuie, que n. fuyions, que v. fuyiez, qu'ils fuient.—Imp. : que je fuisse, que n. fuissions.—Part. prés. : fuyant.—Part. passé : fui, fuie.

Gésir κεισθαι. Τὸ ρῆμα τοῦτο εἶναι εὐχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἔξης τύπους: il gît (ci-gît), n. gisons, v. gisez, ils gisent. — Je gisais, tu gisais, il gisait, n. gisions, v. gisiez, ils gisaient. — Gisant.

Mentir ψεύδεσθαι (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je mens, tu mens, il ment, n. mentons, v. mentez, ils mentent. — Imp. : je mentais.—Pas. déf. : je mentis.—Futur : je mentirai.—Cond. : je mentirais.—Impératif : mens, mentons, mentez.—Subj. : que je mente.—Imp. : que je mentisse. — Part. prés. : mentant.—Part. passé : menti, mentie.

Οὗτω κλίνεται καὶ τὸ **démentir** διαψεύδειν.

Mourir ἀποθνήσκειν (βοηθητ. être). — Ind. prés. : je meurs, tu meurs, il meurt, n. mourons, v. mourez, ils meurent. — Imp. : je mourais.—Pas. déf. : je mourus.—Futur : je mourrai.—Cond. : je mourrais.—Impératif : meurs, mourons, mourez.—Subj. : que je meure, que tu meures, qu'il meure, que n. mourions, que v. mouriez, qu'ils meurent.—Imp. : que je mourusse.—Part. prés. : mourant.—Part. passé : mort, morte.

Offrir προσφέρειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j' offre, tu offres, il offre, n. offrons. — Imp. : j'offrais. — Pas. déf. : j'offris. — Futur : j'offrirai. — Cond. : j'offrirais. — Impératif : offre, offrons, offrez. — Subj. : que j'offre. — Imp. : que

j'offrisse. — Part. prés. : offrant. — Part. passé : offert, offerte.

Ouvrir ἀνοίγειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j'ouvre, n. ouvrons. — Imp. : j'ouvrais. — Pas. défini : j'ouvris. — Futur : j'ouvrirai. — Cond. : j'ouvrirais. — Impératif : ouvre, ouvrons, ouvrez. — Subj. : que j'ouvre. — Imp. : que j'ouvrissse. — Part. prés. : ouvrant. — Part. passé : ouvert, ouverte.

Οὗτῳ κλίνονται καὶ τὰ **couvrir** σκεπάζειν, **découvrir** ἀποκαλύπτειν, ἀνακαλύπτειν, **recouvrir** σκεπάζειν ἐκ νέου, ἐπενδύειν.

Partir ἀναχωρεῖν (βοηθητ. être). — Ind. prés. : je pars, tu pars, il part, n. partons. — Imp. : je partais. — Pas. déf. : je partis. — Futur : je partirai. — Cond. : je partirais. — Impératif : pars, partons, partez. — Subj. : que je parte. — Imp. : que je partisse. — Part. prés. : partant. — Part. passé : parti, partie.

Repentir (se) μεταμελεῖσθαι, κλίνεται κατὰ τὸ mentir.

Requérir ἐπικαλεῖσθαι (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ acquerir.

Sentir αἰσθάνεσθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je sens, n. sentons. — Imp. : je sentais. — Pas. déf. : je sentis. — Futur : je sentirai. — Cond. : je sentirais. — Impératif : sens, sentons, sentez. — Subj. : que je sente. — Imp. : que je sentisse. — Part. prés. : sentant. — Part. passé : senti, sentie.

Servir χρησιμεύειν, ὑπηρετεῖν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je sers, tu sers, il sert, n. servons, v. servez, ils servent. — Imp. : je servais. — Pas. déf. : je servis. — Futur : je servirai. — Cond. : je servirais. — Impératif : sers, servons, servez. — Subj. : que je serve. — Imp. : que je servisse. — Part. prés. : servant. — Part. passé : servi, servie.

Sortir ἔξερχεσθαι (βοηθητ. être : λαμβάνει βοηθητ. τὸ avoir ἐπὶ τῆς σημ. τοῦ ἔξαγειν). — Ind. prés. : je sors, tu sors, il sort, n. sortons, v. sortez, ils sortent. — Imparf. : je sortais. — Pas. déf. : je sortis. — Futur : je sortirai. — Cond. : je sortirais. — Impératif : sors, sortons, sortez. — Subj. : que je sorte. — Imp. : que je sortisse. — Part. prés. : sortant. — Part. passé : sorti, sortie.

Souffrir ὑποφέρειν (βογθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ offrir.

Tenir χρατεῖν (βογθητ. avoir). — Ind. prés. : je tiens, tu tiens, il tient, n. tenons, v. tenez, ils tiennent. — Imparf. : je tenais. — Pas. déf. : je tins, n. tînmes, v. tîntes, ils tinrent. — Futur : je tiendrai. — Cond. : je tiendrais. — Impératif : tiens, tenons, tenez. — Subj. : que je tienne, que n. tenions. — Imp. : que je tinsse. — Part. prés. : tenant. — Part. passé : tenu, tenue.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ ἐκ τοῦ tenir σύνθετα **contenir** συγχρατεῖν, περιέχειν, **obtenir** ἐπιτυγχάνειν, **soutenir** ὑποστηρίζειν, κλπ.

Tressaillir σκιρτᾶν (βογθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ assaillir.

Venir ἔρχεσθαι (βογθητ. être), κλίνεται κατὰ τὸ tenir. Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐκ τοῦ venir σύνθετα **devenir** γίνεσθαι, **provenir** προέρχεσθαι, **revenir** ἐπανέρχεσθαι, κλπ.

Vêtir ἐνδύειν (βογθητ. avoir). — Ind. prés. : je vêts, tu vêts, il vêt, n. vêtons, v. vêtez, ils vêtent. — Imp. : je vêtais. — Pas. déf. : je vêtis. — Futur : je vêtirai. — Cond. : je vêtirais. — Impératif : vêts, vêtons, vêtez. — Subj. : que je vête. — Imp. : que je vêtisse. — Part. prés. : vêtant. — Part. passé : vêtu, vêtue.

Τρίτη συζυγία.

Asseoir καὶ s'asseoir κάθημαι. — Ind. prés. : je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied η je m'assois, tu t'assois, il s'assoit, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseyent η ils s'assoint. — Imp. : je m'asseyais. — Pas. déf. : je m'assis. — Futur : je m'assiérai η je m'asseyerai. — Cond. : je m'assiérais η je m'asseyerais. — Impératif : assieds-toi, asseyons-nous, asseyez-vous. — Subj. : que je m'asseye, que nous nous asseyions. — Imp. : que je m'assis. — Part. prés. : s'asseyant. — Part. passé : assis, assise.

Choir πίπτειν (βοηθητ. avoir καὶ être). — Εἶναι εὐχρηστον μόνον εἰς τὴν ἀπαρέμφατον καὶ εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν chu, chue.

Déchoir ἐκπίπτειν (βοηθητ. avoir καὶ être). — Ind. prés. : je déchois, tu déchois, il déchoit, n. déchoyons, v. déchoyez, ils déchoient. — Imp. ἔχρηστος. — Pas. déf. : je déchus. — Futur : je décherrai. — Cond. : je décherrais. — Δὲν ἔχει Προστακτικήν. — Subj. : que je déchoie, que n. déchoyions, que v. déchoyez, qu'ils déchoient. — Imp. : que je déchusse. — Δὲν ἔχει part. présent. — Part. passé : déchu, déchue.

Devoir δοεῖλειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je dois, tu dois, il doit, n. devons, v. devez, ils doivent. — Imp. : je devais. — Pas. déf. : je dus. — Futur : je devrai. — Cond. : je devrais. — Impératif : dois, devons, devez. — Subj. : que je doive. — Imp. : que je dusse. — Part. prés. : devant. — Part. passé : dû, due.

Échoir λαγχάνειν, λήγειν ἐπὶ προθεσμίας συναλλαγματικῶν (βοηθητ. être). — Εὐχρηστοι χρόνοι : Ind. prés. : il échoit. — Pas. déf. : j'échus. — Futur : j'écherrai. — Cond. : j'écherrais. — Subj. qu'il échée η qu'il échoie, qu'ils échéent η qu'ils échoient. — Imp. : que j'échusse. — Part. prés. : échéant. — Part. passé : échu, échue.

Falloir δεῖ (βοηθητ. avoir), ἀπρόσωπον. — Ind. prés. : il faut. — Imp. : il fallait. — Pas. déf. : il fallut. — Futur : il faudra. — Cond. :

il faudrait.—Προστακτικὴν δὲν ἔχει.—Subj. prés.: qu'il faille.—Imp.: qu'il fallût.—Part. présent δὲν ἔχει.—Part. passé: fallu (ἀνευ θηλυκοῦ).

Mouvoir κινεῖν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je meus, tu meus, il meut, n. mouvons, v. mouvez, ils meuvent.—Imp.: je mouvais.—Pas. déf.: je mus.—Futur: je mouvrai.—Cond.: je mouvrerais.—Impératif: meus, mouvons, mouvez.—Subj.: que je meuve, que tu meuves, qu'il meuve, que n. mouvions, que vous mouviez, qu'ils meuvent.—Imp.: que je musse.—Part. prés.: mouvant.—Part. passé: **mû**, mue.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **é mouvoir** συγκινεῖν, part. passé: ému, émue.

Pleuvoir βρέχειν (βοηθητ. avoir), ἀπρόσωπον.—Ind. prés.: il pleut.—Imp.: il pleuvait.—Pas. déf.: il plut.—Futur: il pleuera.—Cond.: il pleuvrait.—Subj.: qu'il pleuve.—Imp.: qu'il plût.—Part. prés.: pleuvant.—Part. passé: plu.

Pourvoir προμηθεύειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ voir, πλὴν τοῦ pas. déf.: je pourvus,—τοῦ futur: je pourvoirai,—τῆς cond.: je pourvoirais,—τοῦ imp. du subj.: que je pourvusse.

Pouvoir δύνασθαι (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je puis η je peux, tu peux, il peut, n. pouvons, v. pouvez, ils peuvent.—Imp.: je pouvais.—Pas. déf.: je pus.—Futur: je pourrai.—Cond.: je pourrais.—Προστακτικὴν δὲν ἔχει.—Subj.: que je puisse.—Imp.: que je pusse.—Part. prés.: pouvant.—Part. passé: pu (ἀνευ θηλυκοῦ).

Prévaloir ὑπερισχύειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ valoir, πλὴν τοῦ prés. du subj.: que je prévale, que tu prévales, que n. prévalions, qu'ils prévalent.

Savoir γινώσκειν, μανθάνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je sais, tu sais, il sait, n. savons, v. savez, ils savent.—Imp.: je savais.—Pas. déf.: je sus.—Futur: je saurai.—Cond.: je saurai.—Impératif: sache, sachons, sachez.—Subj.: que je sache.—Imp.: que je susse, que n. sussions.—Part. prés.: sachant.—Part. passé: su, sue.

Seoir ἀρμόζειν. Εὔχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἔξης τύπους: Ind.

prés. : il sied, ils siéent.—Imp. : il seyait, ils seyaient.—Futur : il siéra, ils siéront.—Cond. : il siérait, ils siéraient.—Part. prés. : seyant.

Valoir *ἀξίζειν* (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je vaux, tu vaux, il vaut, n. valons, v. valez, ils valent.—Imp. : je valais.—Pas. déf. : je valus. — Futur : vaudrai. — Cond. : je vaudrais. — Impératif : vaux, valez.—Subj. : que je vaille, que n. vallions, qu'ils vaillent.—Imp. : que je valusse.—Part. prés. : valant.—Part. passé : valu, value.

Voir *βλέπειν* (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je vois, tu vois, il voit, n. voyons, v. voyez, ils voient.—Imp. : je voyais.—Pas. déf. : je vis.—Futur : je verrai.—Cond. : je verraiſ.—Impératif : vois, voyons.—Subj. : que je voie, que tu voies, qu'il voie, que n. voyions, que v. voyiez, qu'ils voient.—Imp. : que je visse.—Part. prés. : voyant.—Part. passé : vu, vue.

Οὗτῳ κλίνεται καὶ τὸ **revoir** ἐπαναβλέπειν. Τὸ **prévoir** προβλέπειν κλίνεται κατὰ τὸ voir πλὴν τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ὑποθετικῆς : je prévoirai, je prévoirais.

Vouloir *θέλειν* (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je veux, tu veux, il veut, n. voulons, v. voulez, ils veulent.—Imp. : je voulais.—Pas. déf. : je voulus.—Futur : je voudrai.—Cond. : je voudrais.—Impératif : veux ν̄ veuille, veuillons, veuillez.—Subj. : que je veuille, que n. voulions, qu'ils veuillent.—Imp. : que je voulusse.—Part. prés. : voulant.—Part. passé : voulu, voulue.

Τετάρτη συζυγία.

Absoudre ἀθωώνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : j'absous, tu absous, il absout, n. absolvons, v. absolvez, ils absolvent. — Imp. : j'absolvais. — Δὲν ἔχει passé défini.—Futur : j'absoudrai. — Cond. : j'absoudrais.—Impératif : absous, absolvons, absolvez. — Subj. : que j'absolve. — Δὲν ἔχει imp. du subj. — Part. prés. : absolvant.—Part. passé : absous, absoute.

Atteindre βάλλειν, κτυπᾶν (βοηθητικὸν avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Battre κτυπᾶν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je bats, tu bats, il bat, n. battons, v. battez, ils battent. — Imp. : je battais. — Pas. déf. : je battis.—Futur : je battrai.—Cond. : je battrais.—Impératif : bats, battons, battez.—Subj. : que je batte.—Imp. : que je battisse. — Part. prés. : battant. — Part. passé : battu, battue.

Οὗτῳ κλίνονται καὶ τὰ **abattre** καταβάλλειν, κρημνίζειν, **combattre** μάχεσθαι, **rabattre** κατα(ῦπο)βιβάζειν.

Boire πίνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je bois, tu bois, il boit, n. buvons, v. buvez, ils boivent.—Imp. : je buvais.—Pas. déf. : je bus. — Futur : je boirai. — Cond. : je boirais.—Impératif : bois, buvons, buvez.—Subj. : que je boive, que tu boives, qu'il boive, que n. buvions, que v. buviez, qu'ils boivent. — Imp. : que je busse. — Part. prés. : buvant. — Part. passé : bu, bue.

Braire δγκανίζειν. Εἶναι εὔχρηστον εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ἔξις χρόνων: Ind. prés. : il brait, ils braient.—Imp. : il brayaît. — Futur : il braira, ils brairont.—Cond. : il brairait, ils brairaient.—Part. prés. : brayant.

Bruire θορυβεῖν, ἀπρόσωπον. — Λέγουν μόνον bruire, il bruit, ils bruissent, il bruyait, ils bruyaient, ή il bruissait, ils bruissoient.

Ceindre ζωννύειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Clore κλείειν (βοηθητ. avoir). Εἶναι εὔχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἔξις χρόνους:—Ind. prés. : je clos, tu clos, il clot, οὐει πληθυν-

τικοῦ. — Futur : je clorai. — Cond. : je clorais. — Impératif : clos.—Subj. : que je close.—Part. passé : clos, close.

Conclure (συμ)περαίνειν (βοηθητικὸν avoir). — Ind. prés. : je conclus, tu conclus, il conclut, n. concluons, v. concluez, ils concludent. — Imp. : je concluais. — Pas. déf. : je conclus. — Futur : je conclurai. — Cond. : je conclurais. — Impératif : conclus, concluons, concluez. — Subj. : que je conclue, que tu conclues, qu'il conclue, que n. concluions, que v. concluez, qu'ils concludent. — Imp. : que je conclusse. — Part. prés. : concluant. — Part. passé : conclu, conclue.

Conduire ἀδηγεῖν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Confire σακχαρώνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je confis, tu confis, il confit, n. confisons, v. confisez, ils confisent. — Imp. : je confisais. — Pas. déf. : je confis. — Futur : je confirai. — Cond. : je confirais. — Impératif : confis. — Subj. : que je confise. — Imp. : que je confisse. — Part. prés. : confisant. — Part. passé : confit, confite.

Connaitre γνωρίζειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ paraître.

Construire κατασκευάζειν, αἰκοδομεῖν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Contraindre ἀναγκάζειν (βοηθητικὸν avoir), κλίνεται κατὰ τὸ craindre.

Contredire ἀντιλέγειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je contredis, n. contredissons, v. contredisez, ils contredisent. Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ dire.

Coudre ράπτειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je couds, tu couds, il coud, n. cousons, v. cousez, ils coussent. — Imp. : je cousais. — Pas. déf. : je cousis. — Futur : je coudrai. — Cond. : je coudrais. — Impératif : couds, cousons, cousez. — Subj. : que je couse, que n. coussions. — Imp. : que je coussisse, que n. coussissions. — Part. prés. : coussant. — Part. passé : cousu, cousee.

Craindre φοβεῖσθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je crains, tu crains, il craint, n. craignons, v. craignez, ils craignent.

Imp. : je craignais.—Pas. déf. : je craignis.—Futur : je craindrai.—Cond. : je craindrais.—Impératif : crains, craignons, craignez.—Subj. : que je craigne.—Imp. : que je craignisse.—Part. prés. : craignant.—Part. passé : craint, crainte.

Tὸ ρῆμα craindre καὶ τὰ ἀνάλογα μὲ αὐτὸ τὰ λήγοντα εἰς aindre, eindre, oindre, οἷον peindre ζωγραφεῖν, joindre énânein, τρέπουν τὸ ριζικὸν craign, peign, joign, εἰς crain, pein, join, πρὸ καταλήξεως ἀρχομένης ἀπὸ συμφώνου.

Croire πιστεύειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je crois, tu crois, il croit, n. croyons, v. croyez, ils croient.—Imp. : je croyais.—Pas. déf. : je crus.—Futur : je croirai.—Cond. : je croirais.—Impératif : crois, croyons, croyez.—Subj. : que je croie, que tu croies, qu'il croie, que nous croyions, que vous croyiez, qu'ils croient.—Imp. : que je crusse.—Part. prés. : croyant.—Part. passé : cru, crue.

Croître αὔξανειν, φύεσθαι (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je croîs, tu croîs, il croît, n. croissons, v. croissez, ils croissent.—Imp. : je croissais.—Pas. déf. : je crûs.—Futur : je croîtrai.—Cond. : je croîtrais.—Impératif : crois, croissons, croissez.—Subj. : que je croisse.—Imp. : que je crûsse.—Part. prés. : croissant.—Part. passé : crû, crûe.

Cuire ψήνειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Déduire ἀφαιρεῖν, συμπεράνειν (βοηθ. avoir).—Ind. prés. : je déduis, n. déduisons.—Imp. : je déduisais.—Pas. déf. : je déduisis.—Futur : je déduirai.—Cond. : je déduirais.—Impératif : déduis, déduisons, déduisez.—Subj. : que je déduise.—Imp. : que je déduisisse.—Part. prés. : déduisant.—Part. passé : déduit, déduite.

Détruire καταστρέφειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Dire λέγειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je dis, tu dis, il dit, n. disons, v. dites, ils disent.—Imp. : je disais.—Pas. déf. : je dis.—Futur : je dirai.—Cond. : je dirais.—Impératif : dis, disons, dites.—Subj. : que je dise.—Imp. : que je disse.—Part. prés. : disant.—Part. passé : dit, dite.

Dissoudre διαλύειν, κλίνεται κατὰ τὸ absoudre.

Éclore ἐκκολάπτεσθαι, ἀνοίγειν (ἐπὶ ἀνθέων), (βογθητ. être), κλίνεται κατὰ τὸ clore, ἀλλ’ εἶναι εὔχρυστον μόνον εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα.

Écrire γράφειν (βογθητ. avoir).—Ind. prés. : j'écris, tu écris, il écrit, n. écrivons, v. écrivez, ils écrivent.—Imp. : j'écrivais.—Pas. déf. : j'écrivis. — Futur : j'écrirai.—Cond. : j'écrirais.—Impératif : écris, écrivons, écrivez.—Subj. : que j'écrive.—Imp. : que j'écrivisse.—Part. prés. : écrivant.—Part. passé : écrit, écrite.

Οὗτοι κλίνονται καὶ τὰ **décrire** περιγράφειν, **inscrire** ἐγγράφειν, **prescrire** ἐπιτάσσειν, δρίζειν, **proscire** προγράφειν, **souscrire** ὑπογράφειν, **transcrire** ἀντιγράφειν.

Élire ἐκλέγειν (βογθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ lire.

Enduire ἐπιχρύσειν (βογθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Éteindre σβήνειν (βογθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Étreindre συ(περι)σφίγγειν (βογθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Faire κάμνειν (βογθητ. avoir).—Ind. prés. : je fais, tu fais, il fait, n. faisons, v. faites, ils font.—Imp. : je faisais.—Pas. déf. : je fis.—Futur : je ferai.—Cond. : je ferais.—Impératif : fais, faisons, faites.—Subj. : que je fasse.—Imp. : que je fisse.—Part. prés. : faisant.—Part. passé : fait, faite.

Οὗτοι κλίνονται καὶ τὰ ἔξ αὐτοῦ σύνθετα **contrefaire** παραποιεῖν, **satisfaire** ἵκανοποιεῖν, **surfaire** ὑπερτιμᾶν, κλπ.

Feindre προσποιεῖσθαι (βογθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Frire τηγανίζειν.—Εἶναι εὔχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἔξης χρόνους : Ind. prés. : je fris, tu fris, il frit (ἀνευ πληθ.).—Futur : je frirai.—Cond. : je frirais. — Impératif : fris, — καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, j'ai frit, j'avais frit, κλπ.—Διὰ τοὺς ἄλλους χρόνους, μεταχειρίζονται τὸ ρῆμα faire καὶ τὴν ἀπαρέμφατον frire : nous faisons frire, je fis frire, que je fasse frire, κλπ.

Instruire διδάσκειν (βογθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Interdire ἀπαγορεύειν.—J'interdis, n. interdisons, v. interdisez, ils interdisent.—Impér. : interdis, interdisons, interdisez.—Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ dire.

Joindre συνάπτειν (βογθητ. avoir). — Ind. prés. : je joins,

tu joins, il joint, n. joignons, v. joignez, ils joignent. — Imp. : je joignais. — Pas. déf. : je joignis. — Futur : je joindrai. — Cond. : je joindrais. — Impératif : joins, joignons, joignez. — Subj. : que je joigne, que n. joignions. — Imp. : que je joignisse. — Part. prés. : joignant. — Part. passé : joint, jointe.

Lire ἀναγινώσκειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je lis, tu lis, il lit; n. lisons, v. lisez, ils lisent. — Imp. : je lisais. — Pas. déf. : je lus. — Futur : je lirai. — Cond. : je lirais. — Impératif : lis, lisons, lisez.—Subj. : que je lise.—Imp. : que je lusse. — Part. prés. : lisant.—Part. passé : lu, lue.

Luire λάμπειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire· μετοχὴ lui.

Maudire καταρᾶσθαι (βοηθητ. avoir). — Je maudis, n. maudissons, v. maudissez, ils maudissent. Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ dire.

Méconnaître παραγνωρίζειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ paraître.

Médire κακολογεῖν (βοηθητ. avoir). — Je médis, n. médisons, v. médisez, ils médisent.— Impératif : médis, médisons, médisez.—Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ dire.

Mettre θέτειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je mets, tu mets, il met, n. mettons, v. mettez, ils mettent. — Imparf. : je mettais. — Pas. déf. : je mis.— Futur : je mettrai.—Cond. : je mettrai. — Impératif : mets, mettons, mettez.—Subj. : que je mette. — Imp. : que je misse. — Part. prés. : mettant.—Part. passé : mis, mise.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἔξ αὐτοῦ σύνθετα **admettre** ἀποδέχεσθαι, **commettre** διαπράττειν, **émettre** ἐκδίδειν, **omettre** παραλείπειν, **permettre** ἐπιτρέπειν, **promettre** ὑπόσχεσθαι, **remettre** ἀναβάλλειν, **ἐγχειρίζειν**, **soumettre** ὑποδέλλειν, κλπ.

Moudre ἀλέθειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je mouds, tu mouds, il moud, n. moulons, v. moulez, ils moulent. — Imp. : je moulais. — Passé déf. : je moulus. — Futur : je moudrai. — Cond. : je moudrais. — Impératif : mouds, moulons, moulez. — Subj. : que je moule, que n. moulions. — Imp. :

que je moulusse.—Part. prés.: moulant.—Part. passé : moulu, moulue.

Naître γεννᾶσθαι (βοηθητ. être). — Ind. prés. : je nais, tu nais, il naît, n. naîssons, v. naîsez, ils naissent. — Imp. : je naissais. — Pas. déf. : je naquis. — Futur : je naîtrai. — Cond. : je naîtrais. — Impératif : naîs. — Subj. : que je naîsse. — Imp. : que je naquisse. — Part. prés. : naissant.— Part. passé : né, née.

Nuire βλάπτειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire, μετοχὴ nui (ἀμετάβλητος).

Oindre χρίειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ joindre.

Paître βόσκειν. — Ind. prés. : je pais, tu pais, il paît, n. païssons, v. païssez, ils païssent. — Imp. : je païssais. — Δὲν ἔχει passé défini. — Futur : je paîtrai. — Cond. : je paîtrais. — Impératif : pais, païssons, païssez. — Subj. : que je païsse.—Part. prés. : païssant.—Δὲν ἔχει παθητ. μετοχήν.

Paraître φαίνεσθαι (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je paraïs, tu paraïs, il paraît, n. paraïssons, v. paraïssez, ils paraïssent.—Imp. : je paraïssais.—Pas. déf. : je parus.—Futur: je paraîtrai.—Cond. : je paraîtrais.—Impératif: paraïs, paraïssons, paraïssez.—Subj. : que je paraïsse.—Imp. : que je parusse.—Part. prés. : paraïssant.—Part. passé: paru, parue.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἔξ αὐτοῦ σύνθετα **apparaître** ἐμφανίζεσθαι, **disparaître** ἔξαφανίζεσθαι, κλπ.

Peindre ζωγραφίζειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je peins, tu peins, il peint, n. peignons, v. peignez, ils peignent.—Imp. : je peignais.—Pas. déf. : je peignis. — Futur: je peindrai.—Cond. : je peindrais.—Impératif : peins, peignons, peignez.—Subj. : que je peigne, que nous peignions.—Imp. : que je peignisse.—Part. prés. : peignant.—Part. passé: peint, peinte.

Plaire αἰκτείειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ craindre.

Plaire ἀρέσκειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je plais, tu plais, il plaît, n. plaisons, v. plaisez, ils plaisent. — Imp. : je plaisais.—Pas. déf. : je plus. — Futur : je plairai.—Cond. : je plairais.—Impératif : plais, plaisons, plaisez.—Subj. : que

je plaise.—Imp.: que je plusse.—Part. prés. : plaisant.—Part. passé : plu (*ἀμετάθλητος*).

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **complaire** εὐχερεστεῖν, **déplaire** ἀπαρέσκειν.

Poindre ὑποφώσκειν, κλίνεται κατὰ τὸ joindre.

Prendre λαμβάνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je prends, tu prends, il prend, n. prenons, v. prenez, ils prennent.—Imp. : je prenais. — Pas. déf. : je pris. — Futur : je prendrai.—Cond. : je prendrais. — Impératif : prends, prenons, prenez.—Subj. : que je prenne — Imp. : que je prisse.—Part. prés. : prenant.—Part. passé : pris, prise.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **apprendre** μαθάνειν, **comprendre** ἔννοειν, **entreprendre** ἐπιχειρεῖν, **surprendre** ἐκπλήττειν, καταλαμβάνειν (*αἱρνιδίως*), κλπ.

Produire παράγειν, κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Résoudre (δια)λύειν, ἀποφασίζειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je résous, tu résous, il résout, n. résolvons, v. résolvez, ils résolvent.—Imp. : je résolvais.—Pas. déf. : je résolus — Futur : je résoudrai.—Cond. : je résoudrais. — Impératif : résous, résolvons, résolvez.—Subj. : que je résolve. — Imp. : que je résolusse.—Part. prés. : résolvant.—Part. passé : résolu, résolue.

Rire γελᾶν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je ris, n. rions, ils rient. — Imp. : je riais, n. riions, v. riiez. — Pas. déf. : je ris. — Futur : jerirai. — Cond. : je rirais. — Impératif : ris, rions, riez. — Subj. : que je rie, que tu ries, qu'il rie, que n. riions, que v. riiez.—Imp. : que je risse. — Part. prés. : riant.—Part. passé : ri (*ἄνευ θηλυκοῦ*).

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **sourire** μειδιᾶν.

Suffire ἀρκεῖν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ confire, ἐκτὸς εἰς τὴν παθητ. μετοχὴν suffi.

Suivre ἀκολουθεῖν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je suis, tu suis, il suit, n. suivons, v. suivez, ils suivent. — Imp. : je suivais.—Pas. déf. : je suivis.—Futur : je suivrai.—Cond. : je suivrais. — Impératif : suis, suivons, suivez. — Subj. : que je

suive.— Imp. : que je suivisse. — Part. prés. : suivant.—Part. passé : suivi, suivie.

Oùτω κλίνεται καὶ τὸ poursuivre καταδιώκειν.

Taire παρασιωπᾶν, se taire σιωπᾶν, κλίνονται κατὰ τὸ plaire.

Teindre βάφειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Traire ἀμέλγειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je traïs, tu traïs, il trait, n. trayons, v. trayez, ils traient. — Imp. : je trayais. — Δὲν ἔχει passé défini. — Futur : je traïrai. — Cond. : je traïrais. — Impératif : traïs, trayons, trayez. — Subj. : que je traie, que n. trayions. — Δὲν ἔχει παρατατικόν. — Part. prés. : trayant. — Part. passé : trait, traite.

Oùτω κλίνονται καὶ τὸ distraire τέρπειν, ἀποσπᾶν, extraire ἐξάγειν, soustraire ἀφαιρεῖν.

Vaincre νικᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je vaincs, tu vaincs, il vainc, n. vainquons, v. vainquez, ils vainquent. — Imp. : je vainquais. — Pas. déf. : je vainquis. — Futur : je vaincrai. — Cond. : je vaincrais. — Impératif : vaincs, vainquons, vainquez. — Subj. : que je vainque, que tu vainques, qu'il vainque, que n. vainquions. — Imp. : que je vainquisse. — Part. prés. : vainquant. — Part. passé : vaincu, vaincue.

Oùτω κλίνεται καὶ τὸ convaincre πείθειν.

Vivre ζῆν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je vis, tu vis, il vit, n. vivons, v. vivez, ils vivent. — Imp. : je vivais. — Pas. déf. : je vécus. — Futur : je vivrai. — Cond. : je vivrais. — Impératif : vis, vivons, vivez. — Subj. : que je vive. — Imp. : que je vécusse. — Part. prés. : vivant. — Part. passé : vécu, vécue.

Oùτω κλίνεται καὶ τὸ survivre ἐπιζῆν.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Συμφωνία του ρήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον.

§ 161. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, τὸ ρῆμα συμφωνεῖ, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, πρὸς τὸ ὑποκείμενον αὐτοῦ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον.

‘*Υποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ετ.*

§ 162. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ἢ πλείονα ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ετ, ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν: Le père et le fils chantent ô pater et ô uîos phallous.

Ἐὰν δὲ τὰ ὑποκείμενα εἰναι διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα τίθεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον: Vous et moi aimons l'étude sœurs καὶ ἐγὼ ἀγαπῶμεν τὴν μελέτην.

‘*Υποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ οὐ ἢ διὰ τοῦ οἱ.*

§ 163. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ὑποκείμενα ἐνικοῦ ἀριθμοῦ συνδεόμενα διὰ τοῦ συνδέσμου οὐ ἢ, ἢ διὰ τοῦ συνδέσμου οἱ οὔτε, τίθεται καθ' ἐπικὸν μέν, ὅταν πρόκειται νὰ δειχθῇ ὅτι ἡ πρᾶξις γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ὑποκειμένου μόνον, ἀποκλεισμένου τοῦ ἑτέρου, κατὰ πληθυντικὸν δέ, ἐὰν ἀμφότερα τὰ ὑποκείμενα συντρέχουν εἰς τὴν αὐτὴν πρᾶξιν: Son frère ou son père sera élu θὰ ἐκλεγῃ ὁ ἀδελφός του ἢ ὁ πατήρ του. Ni mon frère ni le tien n'aura la place vacante οὔτε ὁ ἀδελφός μου οὔτε ὁ ἱδικός σου θὰ λάβῃ τὴν κενὴν θέσιν.—Le temps ou la mort sont nos remèdes ὁ χρόνος ἢ ὁ θάνατος εἰναι τὰ φάρμακα ήμων. Ni l'or ni la grandeur ne nous rendent heureux οὔτε ὁ χρυσὸς οὔτε τὸ μεγαλεῖον μᾶς καθιστοῦν εὔτυχεῖς.

§ 164. Ἐὰν τὰ ὑποκείμενα τὰ συνδεόμενα διὰ τοῦ οὐ ἢ διὰ

τοῦ οὐ εἶναι διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐπιχρατέστερον πρόσωπον: *Lui ou moi iron*s vous faire visite ἐκεῖνος ἢ ἐγὼ θὰ ἔλθωμεν νὰ σᾶς ἐπισκεψθῶμεν. Ni lui ni moi n'*iron*s à Paris οὔτε ἐκεῖνος οὔτε ἐγὼ θὰ ὑπάγωμεν εἰς Παρίσιους.

‘Υποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν *comme*, *κλπ.*

§ 165. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν *comme* ὡς, ainsi que ὅπως, de même que καθώς, τίθεται καθ' ἐνικόν μὲν, ἐὰν πρόκηται περὶ συγκρίσεως, κατὰ πληθυντικὸν ὅδε, ἐὰν πρόκηται περὶ ἀπαριθμήσεως: L'enfant, ainsi que la vigne, a besoin de support (σύγκρισις) τὸ παιδίον, ὃς ἢ ἀμπελος, ἔχει ἀνάγκην στηρίγματος. L'or, ainsi que l'argent, peuvent rester dans la terre sans s'altérer (ἀπαρίθμησις) ὁ χρυσός, ὃς καὶ ὁ ἀργυρός, δύνανται γὰ μείνουν ἐν τῇ γῇ χωρὶς νὰ φθαροῦν.

‘Υποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμου.

§ 166. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ἢ πλείονα ὑποκείμενα ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, μὴ συνδεόμενα δι' οὐδεὶν τῶν συνδέσμου, δύνανται νὰ τεθῇ καθ' ἐνικόν:

1ον. “Οταν ταῦτα εἶναι περίου συνώνυμα: Sa bonté, son extrême douceur le fait aimer ἢ ἀγαθότης του, ἢ ἄκρα γλυκύτης του τὸν καθιστᾷ ἀγαπητόν.

2ον. “Οταν εἶναι τεθειμένα κατὰ πρόσοδον: Votre intérêt, votre honneur, Dieu même vous commande ce sacrifice τὸ συμφέρον σας, ἢ τιμή σας, αὐτὸς ὁ Θεὸς σᾶς ἐπιτάσσει ταύτην τὴν θυσίαν.

‘Η χρήσις τοῦ ἐνικοῦ, εἶναι ἐπιβεβλημένη, ὅταν τὰ ὑποκείμενα ἀνακεφαλαῖνται διὰ τινος τῶν λέξεων aucun, personne, tout, rien, κλπ.: Femmes, moines, vieillards, tout était descendu γυναικες, μοναχοι, γέροντες, οἱοι εἶχον κατέλθει.

Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς περιληπτικὸν ὑποκείμενον.

§ 167. "Οταν τὸ ὑποκείμενον εἰναι περιληπτικὸν ὄνομα ἀκολουθούμενον ὑπὸ ὀνοματικοῦ προσδιορισμοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ρῆμα τίθεται ἐν γένει κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν: Une foule d'enfants poussaient des cris de joie πληθὺς παιδίων ἐξένθαλλον κραυγὰς χαρᾶς.

"Οταν ὅμως ἡ ἔννοια δεικνύῃ σαφῶς ὅτι ἡ πρᾶξις τοῦ ρήματος ἀναφέρεται εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ περιληπτικόν, τὸ ρῆμα τίθεται καθ' ἐνικόν: La foule des enfants encombrait la rue τὸ πλῆθος τῶν παιδίων ἐπλήρου τὴν δδόν.

§ 168. Μετὰ τὰ ποσοτικὰ ἐπιρρήματα ρευ ὀλίγον, beaucoup πολύ, assez ἀρκετά, trop λίαν, moins ὀλιγώτερον, καὶ τὸ οὐσιαστικὸν la plupart τὸ πλειστον, ἀκολουθούμενα ὑπὸ οὐσιαστικοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ρῆμα τίθεται πάντοτε κατὰ πληθυντικόν: Peu de gens savent se taire à propos ὀλίγοι ἀνθρωποι γνωρίζουν νὰ σιωποῦν ἐν δέοντι.

Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν.

§ 169 "Οταν τὸ ρῆμα ἔχῃ ὡς ὑποκείμενον τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν qui, συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον πρὸς τὸ ἡγούμενον αὐτῆς: Moi qui suis malade ἐγὼ ὅστις εἰμαι ἀσθενής. Nous qui sommes attentifs ἡμεῖς οἵτινες εἴμεθα προσεκτικοί.

C'est, ce sont.

§ 170 Τὸ ρῆμα ἔtre, ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ce (c'est, c'était, ce sera, κλπ.), τίθεται κατὰ πληθυντικόν, ὅταν ἔπειται οὐσιαστικὸν πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ἡ ἀντωνυμία τρίτου πληθυντικοῦ προσώπου:

Ce sont les tigres qui sont les plus cruels des animaux αἱ τίγρεις εἰναι τὰ ὡμότατα τῶν ζώων. **Ce sont** eux qui m'ont accusé αὐτοὶ μὲ κατηγόρησαν.

§ 171. Τὸ ρῆμα ἔτει, ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ σε, τίθεται καθ' ἐνικόν, ὅταν ἔπειται ἀντωνυμία πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου, ἢ δύο οὐσιαστικὰ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ:

C'est nous qui devons parler ήμεις ὁρείλομεν νὰ δημιλήσωμεν.
C'est vous qui l'avez dit σεῖς τὸ εἴπετε. C'est la rose et la violette que je préfère προτιμῶ τὸ ρόδον καὶ τὸ ἵον.

Παρατήρησις. — Ἐν τούτοις τὸ ρῆμα ἔτει τίθεται καθ' ἑνικόν: 1ον πρὸς ἀποφυγὴν κακοήχων ἐκφράσεων, οἷαί αἱ sunt-ce, seront-ce, furent-ce, κλπ.: Sera-ce vos amis qui vous aideront? οἱ φίλοι σας θὰ σᾶς βοηθήσουν; 2ον εἰς τὴν φράσιν si ce n'est ἐκτὸς ἑάν, ἑὰν δὲν εἶναι: Si ce n'est eux, quels hommes le feraient? ἐκτὸς αὐτῶν, ποιοι γῆθελον πράξει τοῦτο;

ΠΕΡΙ ANTIKEIMENΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

§ 172. Ὑπάρχουν δύο εἰδη ἀντικειμένων:

1ον Τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον (complément direct), ὅπερ ἐκφέρεται κατ' αἰτιατικήν: J'écris une lettre γράφω ἐπιστολήν.

2ον Τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον (complément indirect), ὅπερ ἐκφέρεται διά τινος τῶν προθέσεων à, de, pour, par, en, dans, κλπ. J'écris à mon ami γράφω πρὸς τὸν φίλον μου.

Περὶ ἀντικειμένου ρημάτων τινῶν.

§ 173. Τὰ ρήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης δὲν συμφωνοῦν πάντοτε πρὸς τὰ τῆς Ἑλληνικῆς ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ ἀντικειμένου μεθ' οὖς συντάσσονται.

Οὕτω, ρήματά τινα συντάσσονται εἰς τὴν Γαλλικὴν μετὰ γενικῆς (de) ἢ μετὰ δοτικῆς (à), ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν συντάσσονται μὲ ἄλλην πτῶσιν. Τινὰ τούτων εἶναι s'approcher de πλησιάζειν, mé-dire de κακολογεῖν, se moquer de ἐμπατίζειν, se servir de μεταχειρίζεσθαι, se souvenir de ἐνθυμεῖσθαι, κλπ.—frapper à

χρούειν, κτυπᾶν, ordonner à διατάσσειν, pardonner à συγχωρεῖν, penser (songer) à σκέπτεσθαι, succéder à διαδέχεσθαι, κλπ. :

Approchez-vous *du* feu πλησιάσατε εἰς τὸ πῦρ. Je ne me suis pas servi *de* votre dictionnaire δὲν μετεχειρίσθην τὸ λεξικόν σας. Qui frappe *à la porte*? ποῖος χρούει τὴν θύραν; Elle pense *à sa mère* σκέπτεται τὴν μητέρα της.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ

§ 174. Η Υποτακτική εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὰς δευτερευούσιας προτάσεις:

1ον Μετὰ τὰ ρήματα τὰ δηλοῦντα θέλησιν, προσταγήν, ἐπιθυμίαν, φόβον, πιρακήσιν, ἀμφιβολίαν, ἐλπίδα, εὐχήν: J'ordonne qu'il sorte διατάσσω νὰ չăзéлтъ. Je désire qu'il vienne ἐπιθυμῶ νὰ ěлтъ.

2ον Μετὰ τὰς φράσεις il est juste εἶναι δίκαιον, il est possible εἶναι δυνατόν, καὶ τὰς ταύταις ἀναλόγους, ἔτι δὲ καὶ μετά τινα ἀπρόσωπα ρήματα,օ��ον il faut πρέπει, il convient ἀριστᾶει, il semble φαίνεται, κλπ. : Il est juste que les criminels soient punis εἶναι δίκαιον νὰ тиражантαι ои єгхлηмпатіа. Il faut que j'écrive à mon ami πρέπει νὰ γράψω πρὸς τὸν φίλον μου.

§ 175. Τίθεται προσέτι ἡ Υποτακτική:

1ον Μετὰ τὰ ρήματα τὰ συνοδευόμενα ύπὸ ἀρνήσεως: Je ne dis pas qu'il soit mon ennemi δὲν λέγω ὅτι εἶναι ἐχθρός μου.

2ον Μετὰ ἑρώτησιν ἐνέχουσαν ἀμφιθολίαν: Pensez-vous qu'il vienne? φρονεῖτε ὅτι θὰ չăзтъ;

3ον Μετὰ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας qui, que, dont, ἢ τὸ ἐπίρρημα οὐ δπον, ὅταν πρόκηγται νὰ ἐκφράσωμεν τὸ δυνατὸν γενέσθαι: Je cherche un ami qui me rende ce service - Հηտա ֆիլոն ծ ծովուս նա լուս համար անդին տին շարան. J'irai dans une ville

où je sois tranquille θὰ ὑπάγω εἰς μίαν πόλιν ὅπου νὰ εἰμαι
ἥσυχος.

40v Μετὰ τὰς φράσεις le seul, le plus, le mieux, le moins, le premier καὶ τὰς ταύταις ἀναλόγους: Le chien est *le seul* animal dont la fidélité soit à l'épreuve δ κύων εἶναι τὸ μόνον ζῶον οὗτονος ἡ πίστις εἶναι δεδοκιμασμένη.

Elles τὰς αὐτὰς ὅμως περιπτώσεις, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται καὶ **'Οριστικήν**, διαν ϑέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν θετικόν τι καὶ βέβαιον: Je ne dis pas qu'il **est** mon ennemi. Croyez-vous que l'âme **est** immortelle? πιστεύετε ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος; Néron est *le premier* empereur qui **a** persécuté l'Église δ Nérwan εἶναι δ πρῶτος αὐτοκράτωρ ὅστις κατεδίωξε τὴν Ἐκκλησίαν.

§ 176. Εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις τίθεται πάντοτε Ὑποτακτικὴ μετὰ τοὺς ἔπομένους περιφραστικοὺς συνδέσμους:

À moins que έκτος ἔχῃ.

Afin que ἵνα, ὅπως.

Avant que πρὶν ἦ.

Bien que καίτοι.

De peur que φόβῳ μή, μήπως.

Jusqu'à ce que ἔως ὅτου.

Loin que μακρὰν τοῦ, ἀντὶ νά.

Pour peu que ὅσον δλίγον καὶ ἄν.

Pour que ἵνα, ὅπως.

Pourvu que ἀρκεῖ νά.

Quel... que δօσօς(օίօς)δήποτε.

Quelque... que δօσօδήποτε.

Qui que ὁστιςδήποτε.

Quoi que δ,τιδήποτε.

Quoique καίτοι.

Sans que χωρὶς νά.

Si... que δօσօδήποτε.

Soit que εἴτε.

Supposé que ὑποτιθεμένου ὅτι..

Avant que la guerre finisse, il coulera encore bien du sang πρὶν τελειώσῃ δ πόλεμος, θὰ ρεύσῃ ἀκόμη πολὺ αἷμα.

Xρῆσις τῶν χρόνων τῆς Ὑποτακτικῆς.

§ 177. Ἐνεστὼς καὶ Παρωχημένος. — "Οταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶναι ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος χρόνου, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται καὶ ἐνεστῶτα μὲν τῆς Ὑποτακτι-

καὶ ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν· κατὰ παρωχημένον δὲ τῆς Ὑποτακτικῆς, ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν παρελθοῦσαν:

Κυρίᾳ πρότασις.

Ἐνεστῶς ἢ Μέλλον.

Je doute, je douterais

Δευτερεύοντος πρότασις.

Ἐνεστῶς τῆς Ὑποτακτικῆς.

qu'il le fasse.

Παρωχημ. τῆς Ὑποτακτικῆς.

qu'il l'ait fait.

§ 178. *Παρατατικὸς καὶ Ὑπερσυντέλικος.* — “Οταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶναι παρωχημένον τινὸς χρόνου ἢ Ὑποθετικῆς, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται κατὰ παρατατικὸν μὲν τῆς Ὑποτακτικῆς, ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν, κατὰ ὑπερσυντέλικον δὲ τῆς Ὑποτακτικῆς, ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν παρελθοῦσαν:

Κυρίᾳ πρότασις.

Παρωχημένος ἢ Ὑποθετική.

Je doutais, je doutai,
j'ai douté, j'avais douté,
κλπ. je douterais

Δευτερεύοντος πρότασις.

Παρατατικὸς τῆς Ὑποτακτικῆς.

qu'il le fit.

Ὑπερσυντέλ. τῆς Ὑποτακτικῆς.

qu'il l'eût fait.

§ 179. “Οταν τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφράζῃ πρᾶξιν γινομένην καθ' ἥν στιγμὴν διμιλοῦμεν ἢ διαρκῶς ἐπαναλαμβανομένην, δὲν τηροῦνται οἱ ἀνωτέρω κανόνες, ἀλλὰ τίθεται κατ' ἐνεστῶτα τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως: Je n'ai jamais dit que *vous soyez* paresseux οὐδέποτε εἴπον δι τι εἰσθε ὄκνηροι. Il ne faudrait pas que les enfants s'imaginassent qu'ils puissent devenir savants sans travailler δὲν πρέπει νὰ φαντάζωνται τὰ παιδία δι τι δύνανται νὰ γίνουν σοφοὶ χωρὶς νὰ ἐργασθοῦν.

XΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ

§ 180. Ἡ ἀπαρέμφατος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ :

1ον Ὡς ὑποκείμενον : *Mentir* est une action honteuse τὸ φεύδεσθαι εἶναι πρᾶξις ἐπονεῖδιστος.

2ον Ὡς κατηγορούμενον : *Vouloir* c'est *pouvoir* τὸ θέλειν δύνασθαι ἔστιν, ἢ θέλησις εἶναι δύναμις.

3ον Ὡς προσδιορισμὸς δόνοματος ἢ ἐπιθέτου : *Le desir de plaire* ἢ ἐπιθυμία τοῦ ἀρέσκειν. *Habile à parler* ἵκανδις εἰς τὸ δριλεῖν.

4ον Ὡς ἀντικείμενον ρήματος : Il sait lire ἡξεύρει ν' ἀναγνώσκῃ.

§ 181. Ὡς ἀντικείμενον ρήματος, ἢ ἀπαρέμφατος τίθεται μόνον ἐπὶ ταυτοπροσωπίας, ὅταν δηλ. τὸ ὑποκείμενον αὐτῆς εἶναι τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ τοῦ ρήματος τῆς κυρίας προτάσεως :

Je désire visiter la France ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεψθῶ τὴν Γαλλίαν. Voulez-vous fermer la fenêtre? Θέλετε νὰ κλείσετε τὸ παράθυρον;

Ἐπὶ ἐτεροπροσωπίας τίθεται ὑποτακτική :

Mon père désire que je visite la France ὁ πατέρ μου ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισκεψθῶ τὴν Γαλλίαν. Voulez-vous que je ferme la fenêtre? Θέλετε νὰ κλείσω τὸ παράθυρον;

'Ἄλλὰ καὶ ἐπὶ ἐτεροπροσωπίας τίθεται ἀπαρέμφατος ὅταν ὑποκείμενον αὐτῆς εἶναι τὸ ἀντικείμενον (ὄνομα ἢ ἀντωνυμία) τοῦ ρήματος τῆς κυρίας προτάσεως :

Dites à Pierre de fermer la fenêtre εἴπατε εἰς τὸν Πέτρον νὰ κλείσῃ τὸ παράθυρον. Je vous ordonne de fermer la fenêtre σᾶς, διατάσσω νὰ κλείσετε τὸ παράθυρον.

§ 182. Ἡ ως ἀντικείμενον ρήματος χρησιμεύουσα ἀπαρέμφατος ἐκφέρεται ἢ ἀπροθέτως ἢ ἐμπροθέτως διὰ μιᾶς τῶν προθέσεων ἢ de. Τοῦτο ἔξαρτάται ἐκ τοῦ ρήματος ὅπερ προηγεῖται τῆς ἀπαρεμφάτου.

**Tὰ κυριώτερα τῶν ρημάτων ἄτινα
δὲν ἀπαιτοῦν πρόθεσιν πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου.**

aimer mieux προτιμᾶν
aller πηγαίνειν
compter προτίθεσθαι, σκοπεύειν
croire πιστεύειν
désirer ἐπιθυμεῖν
devoir διείλειν
entendre ἀκούειν
envoyer στέλλειν
espérer ἐλπίζειν
faire κάμνειν
falloir δεῖν
laisser ἀφήνειν

oser τολμᾶν
pouvoir δύνασθαι
préférer προτιμᾶν
prétendre ἀξιοῦν
savoir γινώσκειν
sembler φαίνεσθαι
sentir αισθάνεσθαι
valoir mieux ἀξίζειν καλύτερον,
προτιμητέον εἶναι
venir ἔρχεσθαι
voir βλέπειν
vouloir θέλειν

Παραδείγματα.

Désirez-vous *voyager*?
Je compte *partir* demain.
J'ose le *dire*.

Ἐπιθυμεῖτε νὰ ταξιδεύσετε;
Σκοπεύω ν' ἀναχωρήσω αὔριον.
Τολμῶ νὰ τὸ εἰπω.

**Tὰ κυριώτερα τῶν ρημάτων ἄτινα ἀπαιτοῦν
πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν ἀ.**

accoutumer à συνειθίζειν
aider à βοηθεῖν
aimer à ἀγαπᾶν, ἀρέσκεσθαι
apprendre à μανθάνειν
s'appréter à ἑτοιμάζεσθαι
avoir à ¹ ἔχειν
chercher à προσπαθεῖν
consentir à στέργειν
consister à συνίστασθαι
se disposer à διατίθεσθαι,
έτοιμάζεσθαι
donner à δίδειν
employer à μεταχειρίζεσθαι

encourager à ἐνθαρρύνειν
engager à παρακινεῖν
enseigner à διδάσκειν
inviter à προσκαλεῖν
se mettre à ἀρχίζειν
parvenir à κατορθώνειν
persistir à ἐπιμένειν
se préparer à προετοιμάζεσθαι
réussir à ἐπιτυγχάνειν
servir à χρησιμεύειν
songer à σκέπτεσθαι
tarder à βραδύνειν
tendre à τελεγεῖν
travailler à ἐργάζεσθαι

¹ Τὸ αὐοὶ συνοδευόμενον ὑπὸ ὀνόματος ἀπαιτεῖ πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν de : J'ai l'honneur (le plaisir, le regret, κλπ.) de vous annoncer.

Παραδείγματα.

Aimez-vous à voyager ?
Mon fils apprend à chanter.

Αγαπάτε νὰ ταξιδεύετε ;
Ο υἱός μου μανθάνει νὰ ψάλλῃ.

**Tὰ κυριώτερα τῶν οημάτων ἀτινα ἀπαιτοῦν
πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν δε.**

s'abstenir de απέχειν
avertir de εἰδοποιεῖν
cesser de παύειν
charger de ἐπιφορτίζειν
commander de προστάσσειν
se contenter de ἀρκεῖσθαι
craindre de φοβεῖσθαι
défendre de ἀπαγορεύειν
se dépêcher de σπεύδειν
dire de λέγειν
douter de ἀμφιβάλλειν
écrire de γράφειν
empêcher de ἐμποδίζειν
s'empresser de σπεύδειν
entreprendre de ἐπιχειρεῖν
éviter de ἀποφεύγειν
se hâter de σπεύδειν

mériter de αξίζειν
négliger de ἀμελεῖν
omettre de παραλείπειν
ordonner de διατάσσειν
oublier de λησμονεῖν
pardonner de συγχωρεῖν
parler de ὄμιλειν
permettre de ἐπιτρέπειν
prier de παρακαλεῖν
promettre de ὑπόσχεσθαι
proposer de προτείνειν
se proposer de προτίθεσθαι
recommander de συνιστᾶν
refuser de ἀρνεῖσθαι
regretter de λυπεῖσθαι
résoudre de ἀποφασίζειν
tâcher de προσπαθεῖν

Παραδείγματα.

Je vous conseille de partir.
Dites-lui de venir.

Σᾶς συμβουλεύω ν' ἀναχωρήσετε.
Εἴπατέ του νὰ ἔλθῃ.

§ 183. Τέλος, ρήματά τινα δέχονται τὴν ἡ τὴν de πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου. Τοιαῦτα εἶναι : commencer ἀρχίζειν, continuer ἔξα-
κολουθεῖν, obliger ὑποχρεώνειν, κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ. DU PARTICIPE.

§ 184. Τι πάρχουν δύο εἰδη μετοχῶν : ἡ ἐνεργητική (le participe présent) καὶ ἡ παθητική (le participe passé).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ

§ 185. Ἡ ἐνεργητική μετοχὴ ἐκφράζει ἐνέργειαν, λήγει δὲ εἰς ant καὶ εἶναι πάντοτε **ἀμετάβλητος**:

Un homme *louant* Dieu ἀνήρ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Des hommes *louant* Dieu ἄνδρες αἰγοῦντες τὸν Θεόν.

§ 186. Ο εἰς ant ρηματικὸς τύπος, ὅταν ἐκφράζῃ ποιότητα, ίδιότητα, κατάστασιν, εἶναι ρηματικὸν ἐπίθετον (adjectif verbal) καὶ τότε συμφωνεῖ πρὸς τὸ προσδιοριζόμενον κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

Παραδείγματα.

Ἐνεργητικὴ Μετοχὴ.

J'ai vu cette mère *caressant* son fils εἰδον τὴν μητέρα ταύτην θωπεύουσαν τὸν υἱόν της.

On aime les enfants *obéissant* aux volontés de leurs parents ἀγαπῶμεν τὰ παιδία τὰ ὑπείκοντα εἰς τὰς θελήσεις τῶν γονέων των.

Ρηματικὸν ἐπίθετον.

Cette mère est *caressante* αὕτη ἡ μήτηρ εἶναι θωπευτική.

On aime les enfants *obéissants* ἀγαπῶμεν τὰ εὐπειθῆ παιδία.

§ 187. Ἐνεργητικαὶ τινες μετοχαὶ διαφέρουν κατὰ τὴν ὀρθογραφίαν τῶν ἀντιστοίχων ρηματικῶν ἐπιθέτων ἡ οὐσιαστικῶν. Αἱ κυριάτεραι τούτων εἶναι αἱ ἔξης :

Ersqy. Metokai.

Convainquant πείθων.
 Différent διαφέρων.
 Excellant έξέχων, διαπρέπων.
 Fabriquant κατασκευάζων.
 Fatiguant καταπονῶν.
 Négligeant άμελῶν.
 Présidant προεδρεύων.

Ρηματικὰ ἐπίθετα ἢ οὐσιαστικά.

Convaincant πειστικός.
 Différent διάφορος.
 Excellent έξαίρετος.
 Fabricant ἐργοστασιάρχης.
 Fatigant καταπονητικός.
 Négligent άμελής.
 Président πρόεδρος.

§ 188. Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ λαμβάνει πολλάκις πρὸ αὐτῆς τὴν πρόθεσιν *en* εἰς τὰς τροπικὰς καὶ χρονικὰς προτάσεις, ἐκφράζουσα ἐμφαντικώτερον εἰς τὰς τελευταίας ταύτας τὸν συγχρονισμὸν δύο πράξεων: Il lit toujours *en* se promenant ἀναγινώσκει πάντοτε περιπατῶν.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ

Συμφωνέα τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀνευ βοηθητικοῦ.

§ 189. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ, μὴ συνοδευομένη ὑπὸ βοηθητικοῦ ρήματος, λαμβάνεται ὡς ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος τὸ ὅποιον προσδιορίζει:

Un frère *aimé* ἡγαπημένος ἀδελφός, une sœur *aimée* ἡγαπημένη ἀδελφή. Des frères *aimés* ἡγαπημένοι ἀδελφοί, des sœurs *aimées* ἡγαπημέναι ἀδελφαί.

Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ ἔτρε.

§ 190. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ, συναπτομένη μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ *ἔτρε*, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ρήματος:

Mon père, tu es *aimé*. Ma mère, tu es *aimée*.

Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ avoir.

§ 191. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ, συναπτομένη μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ **avoir**, συμφωνεὶ μετὰ τοῦ **ἀμέσου ἀντικειμένου**, ὅταν τοῦτο προηγῆται τῆς μετοχῆς. Μένει δὲ ἀμετάβλητος: 1ον "Οταν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον ἐπιτάσσεται· 2ον "Οταν δὲν ὑπάρχῃ ἄμεσον ἀντικείμενον.

Παραδείγματα.

"*Ἄμεσον ἀντικ. προηγεῖται:*

La femme que nous avons **vue** ἡ γυνὴ τὴν δποίαν εἶδομεν.

Les femmes que nous avons **rencontrées** αἱ γυναῖκες τὰς ὁποίας συνηγήσαμεν.

Les lettres qu'ils ont **écrites** αἱ ἐπιστολαὶ τὰς ὁποίας ἔγραψαν.

Nous avons **vu** une femme εἶδομεν μίαν γυναῖκα.

Nous avons **rencontré** des femmes συνηγήσαμεν γυναῖκας.

Ils ont **écrit** des lettres ἔγραψαν ἐπιστολάς.

"*Δὲν ὑπάρχει ἄμεσον ἀντικείμενον:*

Mes arbres ont **péri**.

Ces enfants ont **travaillé** avec ardeur.

Ils ont **dormi** toute la nuit.

Tὰ δένδρα μου κατεστράψησαν.

Ταῦτα τὰ παιδία εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου.

Ἐκοιμήθησαν ὅλην τὴν νύκτα.

Παθητικὴ μετοχὴ ἐνεργητικοῦ ὅμιλος.

§ 192. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἐνεργητικῶν ρημάτων συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ **avoir** καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν γενικὸν κανόνα τῆς § 191:

Les livres que nous avons **lus** τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἀνεγνώσαμεν. Ces enfants ont **lu** leurs livres ταῦτα τὰ παιδία ἀνέγνωσαν τὰ βιβλία τῶν.

§ 193. Έὰν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον ἐκφέρεται διά τινος τῶν φρά-
σεων combien de, quelle de, plus de, moins de, autant de, et lpi.,
ή μετοχὴ συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν ὅπερ ἀκολουθεῖ τὰς φράσεις
ταύτας:

Autant de batailles il a *livrées*, autant de victoires il a *rem-
portées* δισας μάχας συνήψε, τόσας νίκας ἥρατο.

Παθητικὴ μετοχὴ παθητικοῦ φήματος.

§ 194. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν παθητικῶν ρημάτων, συναπτο-
μένη πάντοτε μετὰ τοῦ ἔtre, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον:

Tous les hommes seront *jugés* après leur mort διοι οἱ ἀν-
θρωποι θέλουν κριθῆ μετὰ θάνατον.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀμεταβάτων φήματος.

§ 195. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων ἀτινα βοη-
θοῦνται ὑπὸ τοῦ αvoir, εἰναι πάντοτε ἀμετάβλητος, διότι τὰ ρήματα
ταῦτα δὲν ἔχουν ἄμεσον ἀντικείμενον:

Nos fleurs ont *péri* τὰ ἀνθη μας κατεστράφησαν.

§ 196. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων ἀτινα βοη-
θοῦνται ὑπὸ τοῦ ἔtre, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος:

Nos sœurs sont *parties* αἱ ἀδελφαὶ μας ἀνεχώρησαν.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικοῦ φήματος.

§ 197. Εἰς τὰ ἀντωνυμικὰ ρήματα τὸ βοηθητικὸν ἔtre τίθεται
ἀντὶ τοῦ αvoir: Je me **suis** consolé παρηγορήθην, ἀντὶ j'ai con-
solé moi.

Ἐπομένως ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων
ἀκολουθεῖ τὸν κανόνα τῆς μετὰ τοῦ αvoir συναπτομένης μετοχῆς,
ήτοι συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον, ἐὰν τοῦτο προγγῆται
αὐτῆς:

Voici les lettres qu'ils se sont envoyées là où ai épis to lā tās ἀποίας ἔστειλαν πρὸς ἀλλήλους.

Ménei δὲ ἀμετάβλητος, ἐὰν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον ἔπειται ή ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἄμεσον ἀντικείμενον: Ils se sont écrit plusieurs *lettres* ἔγραφαν πρὸς ἀλλήλους πολλὰς ἐπιστολάς. Elles se sont parlé longtemps ὡμίλησαν πρὸς ἀλλήλας πολλὴν ὥραν.

§ 198. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν κυρίως ἀντωνυμικῶν ρημάτων (ἰδ. § 144) συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον:

Ils se sont abstenus de rire κατέσχον τὸ γέλωτα. Elle s'est écriée αὗτη ἀνέκραξεν.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀπὸ σύπου ρήματος.

§ 199. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπροσήπιων ρημάτων εἶναι πάντοτε ἀμετάβλητος :

Il est arrivé des troupes ἔφθασαν στρατεύματα. Les chaleurs qu'il a fait où καύσωνες τοὺς δροίους ἔκαμεν.

Μετοχὴ ἔχουσα πρὸς αὐτῆς τὸ en.

§ 200. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ, ἔχουσα ὡς ἀντικείμενον τὴν ἀντωνυμίαν en, μένει ἀμετάβλητος, διότι τὸ en ἐπέχει θέσιν ἐμμέσου ἀντικείμενου :

J'ai trouvé des cerises et j'en ai mangé εύρον κεράσια καὶ ἔφαγον ἐξ αὐτῶν.

"Οταν ὅμως, πλὴν τοῦ en, ὑπάρχῃ καὶ ἀμεσον ἀντικείμενον, ή μετοχὴ ἀκολουθεῖ τὸν γενικὸν κανόνα τῆς συμφωνίας :

Mon père est absent, voici les nouvelles que j'en ai reçues ὁ πατήρ μου εἶναι ἀπών, λιόν αἱ εἰδήσεις τὰς δροίας ἔλαθον παρ' αὐτοῦ.

§ 201. "Οταν τῆς ἀντωνυμίας en προηγήται ποσοτικόν τι ἐπίρρημα, olov combien, plus, autant, moins, κλπ., ή μετοχὴ τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν :

*Autant d'ennemis il a attaqués, autant il en a vaincus οσους
έχθρους προσέβαλε, τόσους καὶ ἐνίκησεν.*

Παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.

§ 202. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου ἔχει
ώς ἄμεσον ἀντικείμενον ἢ τὴν ἀπαρεμφατον ταύτην, ὅπότε μένει
ἀμετάβλητος, ἢ τὴν ἀντωνυμίαν ἣτις προηγεῖται, καὶ τότε συμφωνεῖ :

La chanson que j'ai entendu chanter (=j'ai entendu chanter la chanson) τὸ ἀσμα τὸ ὅποιον ἤκουσα φαλλόμενον.

La fauvette que j'ai entendue chanter (=j'ai entendu la fauvette chanter) ἢ ὑπολαῖς τὴν ὅποιαν ἤκουσα ἀδουσάν.

Excepté, supposé, approuvé, καὶ π.

§ 203. Αἱ μετοχαὶ excepté, supposé, approuvé, passé, at-
tendu, y compris, non compris, ci-joint, ci-inclus εἰναι ἀμε-
τάβλητοι ὅταν προηγοῦνται τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ εὑρίσκωνται δὲ ἀρχῇ
τῆς φράσεως :

Ci-inclus copie de la lettre ἐγκλείστως ἀντίγραφον τῆς ἐπι-
στολῆς.

Εὑρίσκομεναι ὅμως μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, αἱ μετοχαὶ αὗται συμ-
φωνοῦν πρὸς αὐτό :

La note ci-jointe ἡ συγγειμένη σημείωσις.

§ 204. Ὅταν τὰ ci-joint καὶ ci-inclus, ἀκολουθοῦντα ρῆμα, προη-
γῶνται ωρισμένον οὐσιαστικοῦ, μεταβάλλονται, προηγούμενα δὲ ἀν-
οίστου οὐσιαστικοῦ, μένουν ἀμετάβλητα :

Vous trouverez ci-incluse la copie ἡ **une** copie de ma lettre
θὰ εὕρετε ἐγκλείστως (τὸ) ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς μου.

Vous trouverez ci-inclus **copie** de ma lettre θὰ εὕρετε ἐγ-
κλείστως ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ. DE LA PRÉPOSITION.

§ 205. Αἱ κυριώτεραι προθέσεις εἰναι:

À ἐν, εἰς.

Après μετὰ (αἰτιατ.).

Avant πρό.

Avec μετά, μέ.

Chez παρά (τινι).

Contre κατά, ἐναντίον.

Dans ἐν, ἐντός.

De ἐκ, ἀπό, παρά.

Depuis ἐκ, ἀπό.

Derrière ὅπισθεν.

Dès ἀπό, εὐθὺς ὅμα.

Devant πρό, ἔμπροσθεν.

En ἐν, εἰς.

Entre μεταξύ.

Envers πρός.

Hormis ἐκτός, πλήν.

Hors ἐκτός, πλήν.

Malgré ἀν καί, καίτοι, καίπερ
Outre ὑπέρ, πέραν, πλήν, ἐκτός.

Par διά, ὑπό.

Parmi μεταξύ.

Pendant κατά, ἐπί.

Pour διά, ὑπέρ.

Près ἐγγύς, πλησίον.

Sans ἄνευ, χωρίς.

Selon κατά, συμφώνως.

Sous ὑπὸ (αἰτιατ.).

Sur ἐπί.

Vers πρός, περὶ (αἰτιατ.).

Voici ἵδού.

Voilà ἵδού.

Παρατήρησις.—Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, αἱ ἀπλαὶ προθέσεις συντάσσονται ἐν γένει μετ' αἰτιατικῆς: Venez avec moi ἔλθετε μετ' ἐμοῦ. Derrière la maison ὅπισθεν τῆς οἰκίας. Devant la porte πρὸ τῆς θύρας. Entre le ciel et la terre μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Sur la table ἐπὶ τῆς τραπέζης.

§ 206. Αἱ κυριώτεραι περιφραστικαὶ προθέσεις (locutions prépositives) εἰναι:

À cause de ἔνεκα.

À l'égard de ώς πρός.

À travers διά, ἀνά.

Au dedans de ἐντός.

Au devant de πρό.

Au dehors de ἐκτός.

Au-dessus de ἄνωθεν, ὑπέρ.

Au-dessous de ὑπὸ (αἰτιατ.).

Autour de περί, πέριξ.

Au travers de διά, ἀνά.

En dépit de παρά, ἐναντίον.

Jusqu'à μέχρι.

Loin de μακράν, ἀντί.

Par dessus ἄνωθεν, ὑπέρ.

Près de πλησίον.

Quant à ώς πρός.

Vis-à-vis de ἀπέναντι.

§ 207. Επίθετά τινα ἥ μετοχαί, εύρισκόμεναι πρὸ οὐσιαστικῶν ἢ ἀντωνυμιῶν, ἐπέχουν θέσιν προθέσεων. Τοιαῦται είναι :

Attendu ἔνεκα.

Concernant ώς πρός, περί.

Durant ἐπί, κατά (χρον.).

Excepté ἐκτός, πλήν.

Moyennant διά, διὰ μέσου.

Non compris μὴ συμπεριλαμβανομένου.

Passé παρελθόντος.

Proche πλησίον.

Sauf ἐκτός, πλήν.

Suivant κατά, συμφώνως.

Supposé ὑποτιθεμένου.

Touchant ἐπί, περί.

Vu λαμβανομένου ὑπὸ δψιν, ἔνεκα.

Y compris συμπεριλαμβανομένου.

§ 208. Αἱ προθέσεις προτάσσονται συνήθως τῶν συμπληρωμάτων, πλὴν τῶν durant, voici, voilà, αὕτινες δύνανται καὶ νὰ ἐπιτάσσωνται :

Durant sa vie ἥ *sa vie durant* ἐφ' ὅσον ζῇ. *Me voici*, nous *voilà, voilà* Monsieur Paul.

§ 209. Προθέσεις τινὲς δύνανται νὰ τεθοῦν καὶ ἐπιρρηματικῶς, δηλ. ἀνευ συμπληρώματος: Je l'ai vu *après* τὸν εἶδον ἐπειτα. Je ne l'ai pas vu *depuis* δὲν τὸν εἶδον ἐκτοτε.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ ΤΙΝΩΝ

§ 210. À travers, au *travers de*. — Ἡ à travers οὐδέποτε ἀκολουθεῖται ὑπὸ τῆς προθέσεως de : *À travers* ces bois.

Ἡ δὲ αὐ τὸν πρέπει πάντοτε νὰ συνοδεύεται ὑπὸ τῆς προθέσεως de : *Au travers de ces bois.*

§ 211. **Avant, devant.**—Ἡ πρόθεσις avant ἀναφέρεται ἐν γένει εἰς τὸν χρόνον : Je suis arrivé *avant* vous ἔφθασα πρὸ ὑμῶν.

Ἡ δὲ devant ἀναφέρεται εἰς τὸν τόπον : Nous jouerons *devant* la maison θὰ παίξωμεν πρὸ τῆς οἰκίας.

§ 212. **Entre, parmi.**—Ἡ entre εἶναι ἐν χρήσει δταν πρόκηται περὶ δύο πραγμάτων μόνον ἢ περὶ ὡρισμένου ἀριθμοῦ πραγμάτων : *Entre* vous et moi μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ. Tours est *entre* Paris et Bordeaux ἢ Tours εἶναι μεταξὺ Παρισίων καὶ Βορδώ. Remettre une affaire *entre* les mains de quelqu'un παραδίδω ὑπόθεσιν εἰς τὰς χεῖρας τινός.

Ἡ parmi εἶναι ἐν χρήσει προκειμένου περὶ πολλῶν πραγμάτων, περὶ ἀριθμοῦ ἀορίστου, καὶ ἵδιᾳ πρὸ ἀθροιστικοῦ δνόματος : *Parmi* les gens μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. *Parmi* la foule μεταξὺ τοῦ πλήθους.

§ 213. **Envers, vers.**—Ἡ πρόθεσις envers τίθεται ἐπὶ ηθικῆς καὶ μεταφορικῆς σημασίας : Soyez charitables *envers* les pauvres ξστε ἐλεήμονες πρὸς τοὺς πτωχούς.

Ἡ δὲ vers τίθεται ἐπὶ τόπου ἢ χρόνου : Il s'avança *vers* la colline ἐπροχώρησε πρὸς τὸν λόφον.

§ 214. **Près de, auprès de.**—Ἀμφότερα σημαίνουν τὴν ἐγγύτητα, ἀλλὰ τὸ δεύτερον σημαίνει μείζονα ἐγγύτητα : *Près de* l'église πλησίον τῆς ἐκκλησίας. *Auprès de* l'église πλησίεστατα τῆς ἐκκλησίας.

Tò auprès de τίθεται προσέτι πρὸς δήλωσιν οἰκείας σχέσεως : Restez *auprès de* moi μείνατε παρ' ἐμοὶ.

§ 215. **Voici, voilà.**—Tò voici χρονικῶς ἀναφέρεται εἰς ὅ,τι μέλομεν νὰ εἴπωμεν : *Voici* ce que je vous apporte : une histoire, une grammaire, un atlas ἵδον τί σᾶς φέρω : μίαν ιστορίαν, μίαν γραμματικὴν καὶ ἔνα ἀτλαντα.

Tò δὲ voilà ἀναφέρεται εἰς ὅ,τι ἐλέχθη : Le travail et l'économie, *voilà* les deux routes qui conduisent à l'aisance ἢ ἐργασία καὶ ἡ οἰκονομία, ἵδον αἱ δύο δόδοι αἱ ἀγουστι εἰς τὴν εὐπορίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ. DE L'ADVERBE.

§ 216. Τὰ κυριώτερα ἐπιρρήματα εἰναι :

1. Τοπικὰ ἐπιρρήματα. *Adverbes de lieu.*

Ailleurs ἄλλαχοῦ.	Dessous ὑποκάτω.	Là ἐκεῖ.
Alentour πέριξ.	Dessus ὑπεράνω.	Loin μακράν.
Ci ἐνταῦθα.	Devant ἔμπροσθεν.	Où ποῦ, διου.
Dedans ἐντός.	En ἐκεῖθεν.	Près πλησίον.
Dehors ἐκτός.	Ici ἐνταῦθα, ἐδῶ.	Y ἐκεῖ.

2. Χρονικὰ ἐπιρρήματα. *Adverbes de temps.*

Aujourd'hui σήμερον.	Demain αὔριον.	Tantôt όρτι.
Alors τότε.	Hier χθές.	Tard ἀργά.
Autrefois ἄλλοτε.	Jadis πάλαι.	Tôt ταχέως.
Bientôt μετ' ὀλίγον.	Jamais οὐδέποτε.	Toujours πάντοτε.
Déjà ήδη.	Souvent συχνάκις.	

3. Ποσοτικὰ ἐπιρρήματα. *Adverbes de quantité.*

Assez ἀρκετά.	Peu ὀλίγον.	Tant τοσοῦτον.
Beaucoup πολύ.	Plus μᾶλλον.	Très λιαν.
Guère ποσῶς, οὐδαμῶς.	Que πόσον.	Trop πάρα πολύ.
Moins ὀλιγώτερον.	Si τοσοῦτον.	

4. Καταφατικὰ ἐπιρρήματα. *Adverbes d'affirmation.*

Assurément βεβαίως.	Certes, certainement βεβαίως.	Oui ναι.
---------------------	----------------------------------	----------

5. Ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα. *Adverbes de négation.*

Ne δέν.	Ne ... point ποσῶς.	Nullement οὐδόλως.
Ne ... pas δέν.	Non οὐχί.	

6. Τακτικὰ ἐπιρρήματα. *Adverbes d'ordre.*

Auparavant πρότερον.	Ensuite ἔπειτα.	Secondement δεύτε-
D'abord κατ' ἀρχάς.	Premièrement πρῶτον.	ρον, κλπ.

7. Τροπικὰ ἐπιρρήματα. *Adverbes de manière.*

Bien καλῶς.	Justement δικαίως,	Sagement φρονίμως.
Mal κακῶς.	ἀκριβῶς.	Sûrement ἀσφαλῶς·
Agréablement εὖ- χαρίστως.	Poliment εὐγενῶς, φιλοφρόνως.	βεβαίως.

Παρατήρησις. — Tὰ ἐπιρρήματα en ἐκεῖθεν, καὶ y ἐκεῖ, εἰναι καὶ ἀντωνυμίαι (ίδε § 95).

§ 217. Tὰ κυριώτερα περιφραστικὰ ἐπιρρήματα (locutions adverbiales) εἶναι :

À côté παραπλεύρως.	Nulle part οὐδαμοῦ.
À la hâte ἐσπευσμένως.	Par hasard κατὰ τύχη.
À tort ἀδίκως.	Peu à peu βαθμηδόν.
Au dedans ἐντός.	Peut-être ίσως.
Au dehors ἐκτός.	Point du tout ποσῶς.
Au delà πέραν.	Sans doute ἀναμφισβόλως.
Au-dessous ὑποκάτω.	Sur-le-champ πάραντα.
Au-dessus ὑπεράνω.	Tout à fait δλως διόλου.
En bas κάτω.	Tout de suite ἀμέσως.
En deçà ἐντεῦθεν.	Tout à l'heure παρευθύς.
En face ἀντικρύ.	Tout à coup αἴφνης, κλπ.

Ἐπιρρήματα εἰς ment.

§ 218. Τὰ εἰς ment λήγοντα τροπικά ἐπιρρήματα παράγονται ἐν τῶν ἐπιθέτων προσλήψει τῆς καταλήξεως ment.

Καὶ ἐὰν μὲν τὸ ἐπίθετον λήγῃ εἰς τὸ ἀρσενικὸν εἰς φωνῆσιν, ή κατάληξις ment προστίθεται εἰς τὸ ἀρσενικόν: Sage φρόνιμος, sage-ment, vrai ἀληθῆς, vraiment.

Ἐὰν δὲ λήγῃ εἰς σύμφωνον, ή κατάληξις ment προστίθεται εἰς τὸ θηλυκὸν τοῦ ἐπιθέτου: Heureux εὐτυχῆς, θηλ. heureuse, heureusement. Fier υπερήφανος, θηλ. fière, fièrement.

§ 219. Ἐξαιρέσεις.— 1. Τοῦ gentil χαρίεις, τὸ ἐπίρρημα εἶναι gentiment, τῶν δὲ bref βραχὺς καὶ traître προδοτικός, τὰ ἐπιρρήματα εἶναι brièvement καὶ traîtreusement.

2. Ἐπιρρήματά τινα λαμβάνουν δξεῖαν ἐπὶ τοῦ e, ὅπερ προηγεῖται τῆς καταλήξεως ment. Ταῦτα εἶναι τὰ aveugle τυφλός, commun κοινός, conforme σύμφωνος, confus συγκεχυμένος; diffus διακεχυμένος, énorme τεράστιος, exprès σαφῆς, ρητός, immense ἀπειρος, importun ὀχληρός, obscur σκοτεινός, opiniâtre λιχυρογνώμων, précis ἀκριβῆς, profond βαθύς, uniforme ὁμοιόδης, τῶν ὅποιων τὰ ἐπιρρήματα εἶναι aveuglément, communément, conformément, κλπ.

Κατ' ἀναλογίαν τὸ impuni ἀτιμώρητος, σχῆματίζει τὸ ἐπίρρημα αὐτοῦ impunément.

3. Ἐπιρρήματά τινα λαμβάνουν περισπωμένην ἐπὶ τοῦ φωνήγετος ὅπερ προηγεῖται τῆς καταλήξεως ment. Ταῦτα εἶναι τὰ dûment δεόντως, assidûment ἐνδελεχῶς, ἐπιμελῶς, indûment ἀπρεπῶς, crûment σκληρῶς, καὶ τινα ἄλλα, ἀτινα γράφονται ἀδιαχρόρως μὲ e ἢ μὲ περισπωμένην, oïov gaiement ἢ gaîment εὐθύμως, κλπ.

§ 220. Τὰ εἰς ant καὶ ent λήγοντα ἐπίθετα σχῆματίζουν τὸ ἐπίρρημα αὐτῶν τροπὴ τοῦ ant εἰς amment καὶ τοῦ ent εἰς emment : Abondant ἀφθονος, abondamment, évident προφανῆς, évidem-ment.

Ἐξαιρεσις.—Τὰ ἐπίθετα lent βραδύς, présent παρών, vénément βίαιος, ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα : lentement, présentement, vénémentement.

Βαθμοὶ παραθέσεως.

§ 221. Ἐπιρρήματά τινα ἔχουν, ώς τὰ ἐπίθετα, τρεῖς βαθμούς : Prudemment συνετῶς, plus prudemment, le plus prudemment. — Tard ἀργά, plus tard, très tard.

§ 222. Τὰ ἐπιρρήματα bien, mal, beaucoup, peu, σχηματίζουν τὰ παραθετικὰ αὐτῶν ἀνωμάλως :

Θετικός.	Συγκριτικός.	Σχετικὸς ὑπερθετικός.
Bien καλῶς,	Mieux κάλλιον,	Le mieux κάλλιστα.
Mal κακῶς,	Pis ἢ plus mal χεῖρον,	Le pis ἢ le plus mal χείριστα.
Beaucoup πολὺ,	Plus ἢ davantage πλέον,	Le plus πλεῖστον.
Peu δλέγον,	Moins δλιγάτερον,	Le moins ἥκιστα.

ΠΕΡΙ ΑΡΝΗΣΕΩΣ.

§ 223. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ἡ ἀρνησις ἐκφέρεται διὰ τῶν ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων ne... pas καὶ ne... point. Τὸ ne... point εἶναι ἐμφαντικώτερον τοῦ ne... pas :

Je ne l'aime pas δὲν τὸν ἀγαπῶ. Je ne l'aime point δὲν τὸν ἀγαπῶ καθόλου.

Παράλειψις τοῦ pas ἢ point.

§ 224. Εἰς τὰς ἀρνητικὰς φράσεις, ἀντὶ τῶν ne... pas, ne... point τίθεται μόνον τὸ **ne** εἰς τὰς ἔξῆς περιπτώσεις :

1ον "Οταν εἰς τὴν φράσιν ὑπάρχῃ ἀρνητική τις λέξις: nul, nullement, aucunement, ni ἐπαναλαμβανόμενον, guère, jamais, plus (οὐχὶ συγκριτικόν), rien, aucun, autre, personne :

Nul ne l'écoute κανεὶς δὲν τὸν ἀκούει. Je n'achète ni l'un ni

l'autre δὲν ἀγοράζω οὕτε τὸ ἐν οὕτε τὸ ἄλλο. Il ne parle *jamais* δὲν δημιλεῖ ποτέ. N'en parlons plus άς μὴ δημιλῶμεν περὶ αὐτοῦ πλέον. Je n'ai rien δὲν ἔχω τίποτε. Je n'ai vu personne δὲν εἶδον κανένα.

Ζον Μετὰ ἀναφορικήν ἀντωνυμίαν ἀκολουθουμένην ὑπὸ ρήματος καὶ δηποτακτικήν : Est-il un seul homme qui ne sache cela ? δηπάρχει τις μὴ γνωρίζων τοῦτο ;

Ζον Μετὰ τὸ que σημαίνον διατί : Que n'êtes-vous arrivé plus tôt ? διατί δὲν ἥλθετε ἐνωρίτερον ;

Ζον Μετὰ τὰ ρήματα cesser παύειν, oser τολμᾶν, pouvoir δύνασθαι, καὶ τὸ savoir ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ δύνασθαι, δταν ταῦτα ἀκολουθῶνται ὑπὸ ἀπαρεμφάτου : Il ne cesse de travailler δὲν παύει νὰ ἐργάζεται. Je n'ose le lui dire δὲν τολμῶ νὰ τοῦ τὸ εἰπω. Il ne peut parler δὲν δύναται νὰ δημιλήσῃ. Je ne saurais vous montrer le chemin δὲν δύναμαι νὰ σᾶς δεῖξω τὸν δρόμον.

δον "Οταν τὸ ne ἀκολουθῆται ὑπὸ τοῦ autre καὶ τοῦ que, ιδίως δταν ἔξυπακούεται τὸ autre : Il ne fait que rire δὲν κάμνει ἄλλο εἰμὴ νὰ γελᾷ, διαρκῶς γελᾷ.

Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις.

§ 225. Εἰς τὴν Γαλλικήν γλῶσσαν, ἐπὶ καιάφατικῆς ἐννοίας, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφέρεται μετὰ τοῦ ne εἰς τὰς ἔξῆς περιπτώσεις :

Ζον Μετὰ τὰ ρήματα appréhender φοβεῖσθαι, avoir peur φοβεῖσθαι, craindre φοβεῖσθαι, redouter φοβεῖσθαι, trembler τρέμειν :

Je *crains* (j'ai peur) qu'il **ne** vienne φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ.

Παρατήρησις.— "Οταν δημως ἐπιθυμῶμεν νὰ γίνῃ τὸ ὑπὸ τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφράζόμενον, θέτομεν ne... pas :

Je *crains* qu'il **ne** vienne *pas* φοβοῦμαι μήπως δὲν ἔλθῃ.

Ζον Μετὰ τὰ ρήματα empêcher ἐμποδίζειν, éviter ἀποφεύγειν, prendre garde ἐν τῇ σημ. τοῦ προσέχειν, προφυλάττεσθαι :

Empêchez qu'on **ne** lui parle ἐμποδίσατε νὰ δημιλήσῃ τις πρὸς αὐτόν. *Évitez* qu'on **ne** vous voie ἀποφύγετε νὰ σᾶς ίδουν. *Prenez garde* qu'on **ne** vous voie προσέχετε μὴ σᾶς ίδουν.

3ον Μετὰ τοὺς συνδέσμους à moins que ἐκτὸς ἐάν, de crainte que, de peur que φόβῳ μή, μήπως....:

Taisez-vous, *de peur qu'on ne* vous entendre σιώπα, μήπως σὲ ἀκούσουν.

4ον Μετὰ τὰς λέξεις autre, autrement, plus, mieux, moins, meilleur :

Il pense autrement qu'il **ne** parle σκέπτεται ἄλλως ή ὅπως δημιλεῖ. Il est plus savant que vous **ne** pensez εἶναι πλέον πεπαθευμένος ή ὅσον γομίζετε.

Παρατήρησις.— Εἰς τὰς ἀνω περιπτώσεις, ἐάν ή κυρίᾳ πρότασις εἶναι ἀρνητική ή ἔρωτηματική, ή δευτερεύουσα δὲν λαμβάνει τὸ **ne**:

Je ne crains pas qu'il vienne δὲν φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ. *Je ne puis empêcher* qu'il parte δὲν δύναμαι νὰ ἐμποδίσω ν' ἀναχωρήσῃ. *Craignez-vous* qu'il vienne ? φοβεῖσθε μήπως ἔλθῃ ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ. DE LA CONJONCTION.

§ 226. Ἐκ τῶν συνδέσμων, οἱ μὲν χρησιμεύοντι εἰς σύνδεσιν τῶν λέξεων καὶ τῶν κυρίων προτάσεων πρὸς ἀλλήλας, καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἔξῆς:

Et καὶ.
Ou ἢ.
Ni εὐτε.
Mais ἀλλά.

ΟΓ δθεν.
Car διότι.
Donc ἀρα, λοιπόν.

Οἱ δὲ χρησιμεύοντι εἰς σύνδεσιν τῆς δευτερευούσης προτάσεως πρὸς τὴν κυρίαν. Οἱ κυριώτεροι τούτων εἶναι οἱ ἔξῆς:

Que δτι, ἵνα.
Si, ἐάν.
Comme ὡς, δτε, ἐπειδή.
Lorsque δτε.

Quand δταν.
Quoique καίτοι.
Puisque ἀφοῦ, ἐπειδή,
κλπ.

§ 227. Οἱ κυριώτεροι περιφραστικοὶ σύνδεσμοι (locutions conjonctives) εἶναι:

Afin que ἵνα.
De sorte que ὥστε.
Pendant que ἐνῷ (χρον.).
Parce que διότι.

Dès que ἀμα.
Tandis que ἐνῷ.
Après que ἀφοῦ (χρον.).
Avant que πρό, πρίν, κλπ.

ΠαρατηρήσεΙΣ.—1. Δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν τὸ οὐ, τοπικὸν ἐπίρρημα, μετὰ βαρείας: *Où allez-vous?* πρὸς τὸν σύνδεσμον οὐ ἢ, ἀνευ βαρείας: Jean ou Paul.

2. Τὸ que εἶναι ἀναφορικὴ ἀντωνυμία, ἐπίρρημα ἢ σύνδεσμος. Εἶναι ἀναφορικὴ ἀντωνυμία δταν εὑρίσκεται ἀντὶ τῶν lequel, la-

quelle, κλπ.: Voici la fleur que je préfère ίδου τὸ ἄνθος τὸ ὅποιον προτιμῶ.—Τὸ que εἶναι ἐπίρρημα, δταν σημαίνη πόσον: Que la vertu est aimable ! πόσον ἡ ἀρετὴ εἶναι ἀγαπητή !—Τὸ que εἶναι σύνδεσμος, δταν συνδέη δύο προτάσεις: Je désire qu'il vienne ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθῃ.

3. Τὸ si εἶναι ὅτε μὲν ἐπίρρημα, ὅτε δὲ σύνδεσμος. Τὸ si εἶναι ἐπίρρημα, δταν σημαίνη τόσον: Il a plus si fort que la rivière a débordé ἔδρεξε τόσον δυνατά, ώστε ὁ ποταμὸς ἐπλημμύρησεν. Il n'est pas si grand que moi δὲν εἶναι τόσον ύψηλὸς δσον ἐγώ.—Τὸ si εἶναι σύνδεσμος, δταν συνδέη δύο προτάσεις: Je viendrai si vous le désirez θὰ ἔλθω ἐὰν ἐπιθυμῆτε.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

§ 228. Οὐε.—Ο σύνδεσμος que έχει διαφόρους χρήσεις, τῶν ὅποιων αἱ κυριώτεραι εἶναι αἱ ἔξης:

1. Χρησιμένει εἰς σύνδεσιν προτάσεων: Je crois que vous vous trompez νομίζω δτι ἀπατᾶσθε.

2. Χρησιμένει εἰς σχηματισμὸν τοῦ δευτέρου ὥρου τῆς συγκρίσεως (ἴδε § 64).

3. Τίθεται ἐνίστε τῷ τηρητικῷ ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ὅτε, ἐνῷ: Un matin que je sortais de très bonne heure πρωΐαν τινά, ἐνῷ ἔξηρχόμην λίαν ἐνωρίς.

4. Τίθεται ὑποθετικῶς ἐν ἀρχῇ προτάσεως ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ εἴτε, συντασσόμενος μεθ' ὑποτακτικῆς: Qu'il vienne ou non, je ne m'en soucie pas εἴτε ἔλθῃ, εἴτε δὲν ἔλθῃ, ἀδιαφορῶ.

5. Χρησιμένει πολλάκις πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως τῶν συνδέσμων quand, depuis que, bien que, sans que, puisque, parce que, κλπ.¹: Quand on est riche et qu'on est généreux, on compte beaucoup d'amis δταν εἶναι τις πλούσιος καὶ μεγα-

1. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ que συντάσσεται μεθ' ὅριστικῆς ἡ ὑποτακτικῆς, καθ' ὃσον ὁ σύνδεσμος, τὸν ὅποιον ἀντικαθιστᾷ, ἀπαιτεῖ ὅριστικὴν ἡ ὑποτακτικήν.

λόδωρος, ἔχει πολλοὺς φίλους. *Bien qu'il soit jeune et qu'il soit bien portant, il ne veut pas travailler καίτοι εἶναι νέος καὶ ύγιης, δὲν θέλει νὰ ἐργασθῇ.*

§ 229. Quoique, quoi que.—‘Ο σύνδεσμος quoique καίτοι, γράφεται ως μία λέξις: *J'irai vous voir, quoique je suis malade θὰ ඡλθω νὰ σᾶς ඡω, καίτοι εἴμαι ἀσθενής.*

‘Η φράσις quoi que δ, τιδήποτε, γράφεται διὰ δύο λέξεων: *Quoi que vous puissiez dire, vous ne me convaincrez pas δ, τιδήποτε δύνασθε νὰ εἴπητε, δὲν θὰ μὲ πείσετε.*

§ 230. Quand, quant à.—‘Ο σύνδεσμος quand δτε, δταν, γράφεται μὲ d: *Je partirai quand j' aurai fini θ' ἀναχωρήσω δταν θὰ ἔχω τελειώσει.*

Τὸ quant à εἶναι περιφραστικὴ πρόθεσις καὶ σήμαίνει ως πρός: *Quant à cette affaire, je m'en inquiète peu ως πρὸς αὐτὴν τὴν διπόθεσιν, δλίγον ἀνησυχῶ.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΟΣ. DE L'INTERJECTION.

---

§ 231. Τὰ κυριώτερα ἐπιφωνήματα εἶναι :

Όδύνης : Ah ! aïe ! ahi ! hélas ! å ! ôch ! φεῦ !

Χαρᾶς : Ah ! bon ! καλά !

Φόβου : Ha ! hé ! ho ! å ! ô ! φεῦ !

Αποστροφῆς : Fi ! φεῦ !

Θαυμασμοῦ : Oh ! ah ! å ! ô !

Έκπλήξεως : Ha ! ô !

Προσκλήσεως : Hé ! holà ! å !

Προσοχῆς : Holà ! gare ! πρόσεξε !

Σιγῆς : Chut ! σίγα ! σιωπή !

§ 232. Πλεῖσται λέξεις εἶναι ἐν χρήσει κατὰ σύμπτωσιν ὡς ἐπιφωνήματα, οἷον Allons ! åγωμεν ! δεῦτε ! bon ! καλά ! ciel ! οὐρανέ ! paix ! εἰρήνη ! ήσυχία ! silence ! σιωπή ! κλπ.

§ 233. Τὰ κυριώτερα περιφραστικὰ ἐπιφωνήματα (locutions interjectives) εἶναι : si donc ! åπαγε ! eh bien ! λοιπόν ! grand Dieu ! Θεέ μου ! juste ciel ! δίκαιε οὐρανέ ! tout beau ! σιγά ! åγάλια ! κλπ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Θέμα 1. Τὸ δριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 4).

1. Ὁ κύων εἶναι ὁ φίλος τοῦ ἀνθρώπου.
2. Τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι πράσινα.
3. Ὁ διδάσκαλος ἔδωκε τὴν εἰκόνα εἰς τὸν μαθητήν.
4. Ἐλαβα τὰ ἄνθη παρὰ τῆς κηπουροῦ.
5. Ὁ ἵππος εἶναι χρήσιμος εἰς τὸν ἀνθρώπον.
6. Αἱ γαλαῖ εἶναι οἱ ἔχθροι τῶν ποντικῶν.
7. Ἐλά-
δομεν μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν φίλον τοῦ γείτονος.
8. Ποσ ἡσθε χθές;
9. Ἡμην εἰς τὸ θέατρον.
10. Ἐχετε τὸ κλειδὶ τῆς θύρας;
11. Ἡ θύρα τῆς οἰκίας εἶναι ἀνοικτή.
12. Ιδοὺ τὰ βιβλία τῶν καθηγητῶν καὶ τὰ τετράδια τῶν μαθητῶν.
13. Ἐστειλα τὰ βιβλία εἰς τοὺς υἱούς τοῦ γείτονος.

Ἀσκησις 2. Τὸ ἀδριστον ἀρθρον. (Σελ. 5).

Αντικαταστήσατε τὰς παύλας διὰ τοῦ καταλλήλου ἀρθρίστον ἀρθρον.

1. J'ai — sœur.
2. La tante a — frère.
3. Nous avons — bonne mère.
4. Notre oncle a acheté — maison et — jardin.
5. Donnez-moi — livre.
6. Voici le livre d' — élève.
7. Avez-vous reçu — lettres ?
8. J'ai reçu — lettre d' — ami.

Θέμα 3. Τὸ ἀδριστον ἀρθρον. (Σελ. 5).

1. Ἐχομεν ἐν μῆλον καὶ ἐν ἄπιον.
2. Ἐχετε μίαν γραφίδα ;
3. Ἐχω μίαν γραφίδα, ἐν τετράδιον καὶ ἐν βιβλίον.
4. Εἰς τὴν ὁδὸν εἰδομεν ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία.
5. Ἡ δκνηρία εἶναι ἀσθένεια.
6. Ἡ μέταξα εἶναι τὸ προϊόν μικροῦ σκώληκος.
7. Ἡ ἀλώπηξ εἶναι ζῶν πονηρόν.

Ἀσκησις 4. Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 5).

Αντικαταστήσατε τὰς παύλας διὰ τοῦ καταλλήλου μεριστικοῦ ἀρθρον.

1. Nous avons — pain et — fromage.
2. Avez-vous acheté

— café ? 3. J'ai acheté — thé. 4. J'ai reçu — argent hier. 5. Avez-vous — vin ? 6. J'ai — bière. 7. Nous avons acheté — enveloppes hier.

Θέμα 5. Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 5).

1. Ἐχω ἀρτον, τυρὸν καὶ βούτυρον.
2. Ἐχομεν οἰνον καὶ ὅδωρ.
3. Ἐφαγα σοῦπαν, κρέας καὶ σαλάταν.
4. Ἐχετε χάρτην ;
5. Εἰς τὰ χαρτοπωλεῖα πωλοῦν (on vend) χάρτην, μελάνην καὶ γραφίδας.
6. Δόσατε μου χρήματα.

Άσκησις 6. Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 6).

Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ μεριστικοῦ ἀρθρον ή διὰ τῆς προθέσεως de.

J'ai passé... jours heureux à la campagne. 2. ... lait, ... pain, ... fromage sont la nourriture la plus habituelle à la campagne. 3. La France produit... bons vins; l'Angleterre fabrique ... excellente bière. 4. Napoléon et César étaient... grands hommes. 5. Un ami n'a point... défauts, un ennemi n'a point... vertus. 6. Beaucoup... hommes parlent de choses qu'ils ne connaissent pas. 7. Combien... pommes avez-vous mangées? J'ai mangé bien... pommes. 8. Voulez-vous un verre... bière? Donnez-moi, s'il vous plaît (*σᾶς παρακαλῶ*), un verre... vin et un morceau... pain.

Θέμα 7. Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 6).

1. Ιδοὺ χάρτης, γραφίδες καὶ μελάνη.
2. Εἰς τὸν κηπόν μας ὑπάρχουν ώραια ἄνθη καὶ καλοὶ καρποί.
3. Ἐφαγα πολλὰ μῆλα.
4. Ἐχομεν πολλοὺς φίλους.
5. Φέρετε μου (Apportez-moi) καφέν.
6. Εάν δὲν ἔχετε καλὸν ζῦθον, δόσατέ μου οἶνον.
7. Ἐχομεν πάρα πολὺν ἀρτον καὶ πάρα πολὺ κρέας.
8. Ἐφάγομεν ἔξαιρετον κρέας καὶ ἐπίομεν καλὸν οἶνον.
9. Ἐχω ἀρκετὰ χρήματα.
10. Δόσατέ μου ἐν φύλλον χάρτου.

Θέμα 8. Τὸ δριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 6).

1. Οἱ Παρίσιοι εἰναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Γαλλίας.
2. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος εἰναι αἱ Ἀθῆναι.
3. Ἡ Εύρωπη, ἡ Ἄσια, ἡ Ἀφρική, ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Αὐστραλία εἰναι τὰ πέντε μέρη τοῦ κόσμου.
4. Ὁ Νεῖλος εἰναι μέγας ποταμὸς ὅστις ρέει εἰς τὴν Αἴγυπτον.
5. Ὁ Σηκουάνας εἰναι ποταμὸς τῆς Γαλλίας.
6. Τὸ Κάιρον εἰναι πλησίον τοῦ Νείλου.
7. Ὁ Πειραιεὺς εἰναι ὁ λιμὴν τῶν Ἀθηνῶν.
8. Τὸ Λονδίνον εἰναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας.

Θέμα 9. Τὸ δριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 7).

1. Ὁ Θεὸς εἰναι ὁ δημιουργὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.
2. Ὁ Ἀπρίλιος, ὁ Ἰούνιος, ὁ Σεπτέμβριος καὶ ὁ Νοέμβριος ἔχουν τριάκοντα ἡμέρας.
3. Εἶδον τὸν κύριον Κάρολον.
4. Ἡ κυρία Σοφία εἰναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
5. Γουλιέλμος ὁ τρίτος, βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἐνυμφεύθη τὴν Μαρίαν, θυγατέρα τοῦ Ἰακώβου τοῦ δευτέρου.
6. Τοῦτο τὸ βιβλίον εἰναι ἡ Γαλλικὴ γραμματικὴ μου.
7. Ὁ πλοῦτος δὲν εἰναι ἀρετή.
8. Ἡ δυσπιστία εἰναι μήτηρ τῆς ἀσφαλείας.

"Ασκησις 10. Θηλυκὸν τῶν οὐσιαστικῶν. (Σελ. 8).

Ἀντικαταστήσατε τὸ ἀρσενικὸν διὰ τοῦ ἀντιστοίχου θηλυκοῦ.

1. *Le laitier* vend du lait. 2. *L'infirmier* a soigné *le malade*. 3. *Le fondateur* d'un hôpital est *un bienfaiteur* de l'humanité. 4. *L'ouvrier* respecte *le patron*. 5. *Les moissonneurs* fauchent le blé. 6. *Un villageois* a tué *le chat du boulanger*. 7. Où est *le maître* de cette maison? 8. *Un visiteur* est dans le salon.

Θέμα 11. Θηλυκὸν τῶν οὐσιαστικῶν. (Σελ. 8).

1. Ἡ Ἀφροδίτη ἥτο ἡ θεὰ τῆς καλλονῆς.
2. Αὕτη ἡ νεαρὰ κόρη εἰναι ποιμενίς.
3. Εἶδομεν πολλοὺς λέοντας καὶ πολλὰς λεαίνας εἰς τὸν ζωολογικὸν κῆπον.
4. Ἡ προστάτις μου εἰναι χήρα.
5. Ὁ ἥθο-

ποιὸς ἔδωκε ἐν βιβλίον εἰς τὴν ἡθοποιόν. 6. Ὁ ταῦτα ἔχει πτέρωμα λαμπρόν, ἀλλ' ή ταῦτα δὲν εἶναι ὥρατον πτηγόν. 7. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἐπεσκέψθη τὴν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας. 8. Ὁ δούξ καὶ ἡ δούκισσα ἡκολούθουν τὸν πρίγκιπα καὶ τὴν πριγκίπισσαν. 9. Ἡ Πυθία ἡτο ἡ ἱέρεια τοῦ Ἀπόλλωνος. 10. Αὕτη ἡ γυνὴ εἶναι ποιήτρια.

Θέμα 12. Διγενῆ δύναμες. (Σελ. 10).

- Οἱ στρατιῶται ἔψαλλον τὸν ἑθνικόν των ὅμνον. 2. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κεραυνοῦ εἶναι τρομερά. 3. Ὁ ἀετός εἶναι ὑπερήφανος καὶ θαρραλέος. 4. Οἱ ἐνάρετοι ἄνθρωποι εἶναι εὐτυχεῖς. 5. Ἡ ἀνεψιά μου εἶναι ὥρατον κοράσιον. 6. Τὸ ὅργανον τῆς ἐκκλησίας ταύτης εἶναι ἔξαρετον. 7. Ἀνέγνωσα καὶ ἐθαύμασα τὰ ὥρατα ἔργα τοῦ Ρακίνα. 8. Οἱ γέροντες (ἄνθρωποι) εἶναι φιλύποπτοι. 9. Περιφρονεῖ τὰς ἀπατηλὰς ἥδονάς τοῦ κόσμου. 10. Οἱ ἀρχαῖοι ὅμνοι τῆς ἐκκλησίας ἔχουν τὸ προτέρημα τῆς ἀπλότητος. 11. Θ' ἀναχωρήσω τὸ προσεχὲς Πάσχα. 12. Αἱ Ρωμαϊκαὶ σημαῖαι ἐπανήρχοντο πάντοτε νικηφόροι.

Ασκησις 13. Διγενῆ δύναμες. (Σελ. 11).

- Avec l'aide (*divin*), on est toujours fort. 2. L'enseigne du régiment a été (*tué*). 3. Les gardes des forêts sont quelquefois (*attaqué*) par les braconniers. 4. J'ai acheté (*un, une*) livre de viande. 5. (*Un, une*) couple d'œufs ne suffit pas pour le déjeuner d'un homme robuste. 6. (*Un, une*) vase (*épais*) était (*accumulé*) au fond de la mare.

Θέμα 14. Διγενῆ δύναμες. (Σελ. 11).

- Τὸ ταχυδρομεῖον εἶναι μαχρὰν ἀπ' ἔδω (d'ici). 2. Ἡ φρουρὰ διέρχεται. 3. Ὁ ἀληθής στρατιώτης δὲν ἐγκαταλείπει ποτὲ τὴν θέσιν του. 4. Υπάρχουν ἄνθρωποι πεπροικισμένοι μὲ μνήμην καταπληκτικήν. 5. Ἄσ οὐάγωμεν νὰ κάμωμεν (Allons faire) ἐνα γύρον.

Ασκησις 15. Πληθυντικός. (Σελ. 12).

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων δύναμες.

- Les (*général*) commandent les armées de terre. 2. Les

(amiral) commandent les flottes. 3. Les (*bal*) ont été nombreux cet hiver. 4. Ces (*tableau*) ont une grande valeur. 5. Ces (*animal*) sont méchants. 6. Les (*pays*) ont des (*canal*). 7. On soigne les (*malade*) dans les (*hôpital*). 8. Les (*coucou*) sont des (*oiseau*). 9. Les (*chou*) sont des (*légume*). 10. Ces (*bijou*) sont chers. 11. Les (*guerre*) sont des (*fleau*). 12. On place des (*épouvan-tail*) sur les (*cerisier*) pour effrayer les (*moineau*). 13. Les (*che-veu*) sont l'ornement de la tête. 14. Les (*travail*) des champs sont très agréables.

Θέμα 16. Πληθυντικός. (Σελ. 12).

1. Αἱ γλαῦκες εἰναι πτηνὰ ὡφέλιμα εἰς τοὺς γεωργούς. 2. Ταῦτα τὰ μέταλλα εἰναι πολύτιμα. 3. Αἱ διώρυγες εἰναι χρησιμώταται εἰς τὸ ἐμπόριον. 4. Ἡγόρασα ἀθύρματα διὰ τοὺς ἀνεψιούς σας καὶ κοσμήματα διὰ τὰς ἀνεψιάς σας. 5. Οἱ ἵπποι εἰναι οἱ ὑπηρέται καὶ οἱ φίλοι τοῦ ἀνθρώπου. 6. Αἱ ἔργασίαι εἰναι φόβητρα διὰ τοὺς δκνηρούς. 7. Τὰ κοράλλια εἰναι ἐρυθρά. 8. Οἱ δύο πάπποι του παρίσταντο εἰς τὸν γάμον του. 9. Ἡγειρε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν οὐρανόν. 10. Ἡ δόξα τῶν προγόνων δὲν ἀντικαθιστᾷ τὴν εὐγένειαν τῆς καρδίας. 11. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν (la gloire) Θεοῦ. 12. Αἱ οἰκίαι σήμερον σπανίως (2) ἔχουν (1) φεγγίτας.

Άσκησις 17. Πληθυντικός τῶν συνθέτων ὀνομάτων. (Σελ. 14).

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ὄνόματα.

1. Les (*oiseau-mouche*) habitent les contrées chaudes du nouveau monde. 2. Quand ils sont irrités, les (*chat-tigre*) et les (*chien-loup*) sont terribles. 3. Nous avons vu deux (*arc-en-ciel*). 4. La magnanerie est l'endroit où l'on élève les (*ver à soie*). 5. Les (*contre-porte*) préservent du froid et du bruit. 6. Les (*cerf-volant*) récreent les enfants. 7. Les (*tremblement de terre*) sont les (*avant-coureur*) des éruptions volcaniques. 8. Ces (*essuie-main*) sont faits d'une toile très fine.

Θέμα 18. Πληθυντικός τῶν συνθέτων ὀνομάτων. (Σελ. 14).

1. Ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνθοκραμβῶν ἀπαιτεῖ λιπάσματα ἀφθονα.

Θ. ΚΥΠΡΙΟΥ Γαλλική Γραμματική. "Εκδοσις Δ".

2. Οὗτος δ σύλλογος ἔχει ἔνα πρόεδρον καὶ δύο ἀντιπροέδρους. 3. Ἡ θρησκεία καὶ ἡ δικαιοσύνη εἶναι τὰ δύο ἔρεισματα τῆς κοινωνίας. 4. Ἐντὸς τῶν ὄρνιθώνων ὑπάρχουν ζῶα ωφέλιμα. 5. Αἱ εἰκόνες τούτου τοῦ ζωγράφου εἶναι ἀριστουργήματα.

"Ασκησις 19. Πληθυντικὸς τῶν κυρίων δινομάτων. (Σελ. 14).

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν ἢ ἀφήσατε ἀμετάβλητα τὰ ἐντὸς παρενθέσεων δινόματα.

1. La légende du combat des trois (*Horace*) contre les trois (*Curiace*) fournit à Corneille le sujet d'un de ses (*chef-d'œuvre*). 2. Si l'antiquité a eu ses (*Alexandre*) et ses (*César*), la France a eu ses (*Charlemagne*) et ses (*Napoléon*). 3. Les (*Inde*) orientales sont les deux grandes presqu'îles de l'Asie méridionale. 4. Le siècle de Louis XIV fut aussi celui des (*Corneille*), des (*Racine*), des (*Bossuet*) et des (*Fénelon*). 5. Les (*Socrate*), les (*Platon*), les (*Newton*) étaient des hommes profondément religieux.

Θέμα 20. Πληθυντικὸς τῶν κυρίων δινομάτων. (Σελ. 14).

1. Οἱ δύο Κορνήλιοι δὲν εἶναι ἔξισου διάσημοι. 2. Οἱ Κορνήλιοι καὶ οἱ Ραχίναι εἶναι σπάνιοι. 3. Οἱ Νέρωνες θὰ εἶναι πάντοτε μισητοί. 4. Ο ισθμὸς τοῦ Παναμᾶ συνδέει τὰς δύο Αμερικάς. 5. Ἡ τραγῳδία τῶν Ὀρατίων εἶναι μία τῶν ωραιοτέρων (des plus belles) τοῦ Κορνηλίου.

"Ασκησις 21. Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων (Σελ. 16).

Θέσατε εἰς τὸ θηλυκὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. La géographie est (*intéressant*) et (*agréable*). 2. La langue du cœur est la langue (*universel*). 3. Ma tante est (*bon*) et (*obligeant*). 4. La gloire de Christophe Colomb sera (*immortel*). 5. L'armée (*ennemi*) a subi une défaite (*complet*). 6. Une (*mauvais*) action rend la conscience (*inquiet*). 7. Que la campagne est (*beau*)!

Θέμα 22. Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων. (Σελ. 16).

1. Ἡ γῆ εἶναι στρογγύλη. 2. Αὕτη ἡ καθέκλα εἶναι χαμηλή.
3. Ἡ ἐργασία εἶναι ἡ ἀληθής πηγὴ τῆς εύτυχίας. 4. Ἡ φυχὴ εἶναι ἀθάνατος. 5. Ἡ θυγάτηρ τοῦ γείτονος εἶναι βωδή. 6. Ἡ ἀδελφή του εἶναι πολὺ χαρίεσσα. 7. Αὕτη ἡ ἐκκλησία εἶναι παλαιά. 8. Ἡ χλόη εἶναι πυκνή. 9. Ἡ μουσικὴ εἶναι γλώσσα παγκόσμιος. 10. Τί (quelle) ώραιον ἄνθος!

"Ασκησις 23. Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων. (Σελ. 16).

Θέσατε εἰς τὸ θηλυκὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Les fruits de cette (*vieux*) plante sont doux. 2. Cette eau est très (*frais*). 3. Le commerce est une profession (*utile*) et (*lucratif*). 4. La sagesse est plus (*précieux*) que la science. 5. Jeanne est une petite fille (*docile*), (*silencieux*), (*obéissant*), (*attentif*), (*laborieux*); elle est souvent la (*premier*) de sa classe. 6. Une figure (*doux*) est une (*bon*) recommandation. 7. Nous devons à nos parents une obéissance (*entier*). 8. Comme cette rose (*blanc*) est (*frais*) et (*odorant*)! 9. Une figue (*frais*) est (*meilleur*) qu'une figue (*sec*). 10. La justice est la mère de la paix (*public*). 11. J'ai acheté la traduction (*grec*) des ouvrages de Cicéron. 12. Cette pièce est (*faux*).

Θέμα 24. Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων. (Σελ. 16).

1. Ἡ ἱστορία εἶναι διδακτικὴ καὶ ὡρέλιμος. 2. Ἰδού μία ώραια οἰκία εἶναι ἀκόμη καινουργής. 3. Ἡ ὑποκρισία εἶναι μισητή. 4. Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν πρῶτον ἄνδρα καὶ τὴν πρώτην γυναῖκα. 5. Ὁ χάρτης εἶναι λευκός· ἡ κιμωλία εἶναι ἐπίσης λευκή. 6. Αὕτη φορεῖ πάντοτε μακρὰν ἐσθῆτα. 7. Αὕτὸ τὸ ὑπόγειον εἶναι θερμὸν κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ δροσερὸν κατὰ τὸ θέρος. 8. Οἱ ποιμένες κόπτουν τὸ λευκὸν καὶ μαλακὸν ἔριον τῶν προβάτων.

"Ασκησις 25. Πληθυντικὸν τῶν ἐπιθέτων. (Σελ. 19).

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Les chevaux (*sauvage*) sont plus (*beau*), plus (*nerveux*),

plus (*léger*) mais beaucoup plus (*petit*) que nos chevaux (*domestique*). 2. Ces (*jeune*) garçons sont (*paresseux*), (*niais*) (*ignorant*) et (*gourmand*). 3. Nous avons admiré les palais (*royal*). 4. Ces livres sont (*moral*). 5. Les hommes sont (*égal*). 6. Ce navigateur intrépide a exploré les océans (*glacial*). 7. Les adjectifs (*numérai*) sont (*cardinal*) ou (*ordinal*). 8. Ces rideaux sont (*bleu*).

Θέμα 26. Πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων. (Σελ. 19).

1. Ταῦτα τὰ παιδία εἶναι φθονερά. 2. Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Γεώργιος εἶναι φιλόπονοι. 3. Οἱ ἵπποι εἶναι ζῶα εὐγενῆ, θυμοειδῆ καὶ ἀτρόμητα. 4. Οἱ ώραιοι στίχοι θέλγουν τὸν νοῦν καὶ τὴν ἀκοήν. 5. Ταῦτα τὰ διηγήματα εἶναι γῆθικά. 6. Εἰδομεν τὰ βασιλικὰ (2) ἀνάκτορα (1).

Θέμα 27. Συγκριτικόν. (Σελ. 19).

1. Ὁ μόλυβδος εἶναι δλιγώτερον σκληρὸς τοῦ σιδῆρου· εἶναι ἐπίσης δλιγώτερον ὡφέλιμος καὶ δλιγώτερον πολύτιμος. 2. Τὰ ὅρη τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς εἶναι γενικῶς ὑψηλότερα ἢ τὰ τῆς Εὐρώπης. 3. Ὁ γῆλος εἶναι μεγαλείτερος τῆς γῆς. 4. Ὁ Ιωάννης εἶναι ἐπιμελέστερος τοῦ ἀδελφοῦ του. 5. Ἡ τίγρις εἶναι δλιγώτερον ἰσχυρὰ τοῦ λέοντος. 6. Ἡ βροχὴ εἶναι τόσον ἀναγκαῖα ὥσον ὁ γῆλος. 7. Τοῦτο τὸ δένδρον εἶναι δλιγώτερον ὑψηλὸν τῆς οἰκίας μας. 8. Τὸ οἰνόπνευμα εἶναι χειρότερον τοῦ οἴνου.

Άσκησις 28. Υπερθετικόν. (Σελ. 20).

Θέσατε εἰς τὸ ὑπερθετικὸν τὰ ἐπίθετα τῶν ὅποιων προηγοῦντα, παῦλαι.

1. L'Europe est — petite des cinq parties du monde. 2. La Russie est — grand de tous les États de l'Europe. 3. L'éléphant est — gros de tous les animaux. 4. La montagne — élevée du globe se trouve dans l'Asie centrale. 5. Janvier est le mois — chaud de toute l'année. 6. Les hommes — riches ne sont pas toujours — heureux. 7. Londres et Paris sont les villes — grandes et — peuplées de l'Europe.

Θέμα 29. Υπερθετικόν. (Σελ. 20).

1. Ὁ χρόνος εἶναι ἀγαθὸν πολυτιμότατον. 2. Ὁ Σωκράτης ὑπῆρξεν δοσοφώτατος τῶν Ἑλλήνων. 3. Ἡ ἐγκράτεια εἶναι δοκίλιστος ἴατρός. 4. Ὁ κύων εἶναι τὸ πιστότατον ὅλων τῶν ζώων.¹ 5. Ἡ θεία σας εἶναι εὐσεβεστάτη. 6. Ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι γῆ χειρίστη τῶν κακιῶν.

*Ασκησις 30. Συμφωνία τοῦ ἐπιθέτου. (Σελ. 21).

Γράψατε δορθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. L'histoire et la géographie sont (*intéressant*). 2. Cette fille a une robe et une blouse (*blanc*). 3. Cette dame a une robe et un chapeau (*blanc*). 4. Mon père et ma mère sont (*content*). 5. Le lion et la panthère sont (*fort*) et (*courageux*).

Θέμα 31. Ἐπιθετα ἐπιρρηματικῶς λαμβανόμενα. (Σελ. 21).

1. Ἐπληρώσατε πολὺ ἀκριβὰ τὴν οἰκίαν σας. 2. Ταῦτα τὰ ἄνθη εὐώδιάζουν. 3. Αὕτη ἡ νεαρὰ κόρη ἔχει τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ δημιλῇ μεγαλοφώνως. 4. Μοῦ ἐκόψατε τὰ μαλλιά πολὺ κοντά. 5. Ταῦτα τὰ παιδία ψάλλουν δρθῶς.

*Ασκησις 32. Σύνθετα ἐπιθετα. (Σελ. 21).

Γράψατε δορθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα

1. Ces enfants sont (*léger-vêtu*). 2. Voici un panier de cerises (*fruits cueilli*), en voulez-vous? Merci, je préfère des fruits (*aigre-doux*). 3. Les étrangers (*nouveau débarqué*) à Paris admirent la foule qui encombrat les rues. 4. Ces deux filles sont (*sourd-muet*).

*Ασκησις 33. Ἐπιθετα *nu*, *demi*, *feu*, *κλπ.* (Σελ. 22).

Γράψατε δορθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Il faut habituer les enfants à coucher (*nu*)-tête. 2. Diogène marchait (*nu*)-pieds et couchait dans un tonneau. 3. Ce malheureux marche pieds (*nu*). 4. Je vous attends depuis

une heure et (*demi*). 5. Mon cheval a parcouru une lieue et (*demi*) dans une (*demi*)-heure. 6. Ma (*feu*) tante parlait très bien le français. 7. (*Feu*) votre mère avait une grande prudence. 8. Les peuples ne songent qu'à payer le moins d'impôts (*possible*). 9. Il lui adressa toutes les remontrances (*possible*).

Θέμα 34. Ἐπιθετα πυ, *demi*, *feu*, *κλπ.* (Σελ. 22).

1. Θὰ τελειώσω τὸ θέμα μου μετὰ ἡμίσειαν ὥραν. 2. Ἡ συνεδρίασις διήρκεσε δύο ὥρας καὶ ἡμίσειαν. 3. Τοῦτο τὸ παιδίον πηγαίνει (va) ἀσκεπές. 4. Οἱ ἐπαῖται βαδίζουν (vont) γυμνόποδες. 5. Ἡ μακαρίτις θεία σας καὶ ἐγὼ ἐγεννήθημεν (naquîmes) τὴν αὐτὴν ἡμέραν. 6. Οὗτος ὁ ἀνθρωπός συνήθροισεν δσογ τὸ δυνατὸν περισσότερα βιβλία.

Άσκησις 35. Οὐσιαστικὰ ἐπιθετικῶς λαμβανόμενα. (Σελ. 23).

Γράψατε δρόθῶς τὰ ἔντος παρενθέσεων οὐσιαστικὰ ἢ ἐπίθετα.

1. Les hommes du Nord ont en général les cheveux (*blond doré*). 2. Cette soie a des reflets (*vert doré*). 3. Elle préfère les robes (*bleu clair*) à (*ἀπὸ*) toutes les autres. 4. Les ceintures (*bleu pâle*) furent quelque temps à la mode. 5. Elle porte toujours des robes (*noisette*).

Θέμα 36. Θέσις τοῦ ἐπιθέτου (Σελ. 23).

1. Ἡ μουσικὴ εἶναι παγκόσμιος γλῶσσα. 2. Ο πολικὸς ἀστὴρ εἶναι ἀκίνητος. 3. "Ολαι αἱ ὄρθαι γωνίαι εἶναι ἵσαι. 4. Τὸ θέρος (En été) φορῶ ὥραῖα φαιὰ ἐνδόματα. 5. Δὲν ἀγαπῶ τοὺς ὀκνηροὺς ἀνθρώπους. 6. Ὁ χρόνος παρέρχεται (s'enfuit) μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. 7. Ὑπάρχει χιῶν ἐπὶ τοῦ ἀνω μέρους (supérieure) τοῦ ὅρους. 8. Ὁ Ιωάννης λούεται (se baigne) εἰς τὸ δροσερὸν ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ. 9. Ἐχασα τὴν Ἑλληνικὴν γραμματικήν μου. 10. Ἰδού εὐτυχῆς γυνή!

”Ασκησις 37. Δεικτικὰ ἐπιθετα. (Σελ. 24).

Συμπληρώσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου δεικτικοῦ ἐπιθέτου.

1. C... champ n'était pas cultivé l'année dernière. 2. C... histoire est amusante. 3. C.... maison est à mon père (*τοῦ πατρός μου*). 4. C.... îles sont désertes. 5. C.... ami m'a écrit c.... lettre. 6. C.... plante est nuisible. 7. C.... oiseau a son nid dans c.... arbre.

Θέμα 38. Δεικτικὰ ἐπιθετα. (Σελ. 24).

1. Οὗτος ὁ ἀγρὸς εἶναι εὔφορος. 2. Αὕτη ἡ ἐκκλησία εἶναι παλαιά. 3. Αἱ κάμπαι ἔφαγον τὰ φύλλα τούτων τῶν δένδρων. 4. Οὗτος δικαιοτέρος εἶναι προσεκτικός. 5. Αὕται αἱ σικίαι εἶναι πολὺ ώραιαι. 6. Οὗτος ὁ ἵππος εἶναι ώραιότερος ἐκείνου τοῦ ἵππου. 7. Τοῦτο τὸ δένδρον εἶναι τόσον ὑψηλὸν ὅσον ἐκεῖνο τὸ δένδρον. 8. Τοῦτο τὸ μῆλον εἶναι ωριμώτερον ἐκείνου τοῦ μήλου. 9. Αὕται αἱ σταφυλαὶ εἶναι διλιγώτερον γλυκεῖαι ἐκείνων τῶν σταφυλῶν.

”Ασκησις 39. Κτητικὰ ἐπιθετα (Σελ. 25).

Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου κτητικοῦ ἐπιθέτου.

1. J'ai perdu.... couteau. 2. Tu as appris.... leçon. 3. Elle a déchiré .... robe. 4. Nous aimons.... parents. 5. Nous pensons souvent à .... père et à .... mère. 6. Ils lavent .... mains. 7. Vous brossez .... habits. 8. Les parents aiment .... enfants. 9. Les domestiques ont fini .... travail. 10. La poule réchauffe.... poussins sous ... ailes.

Θέμα 40. Κτητικὰ ἐπιθετα. (Σελ. 25).

1. Εάν τιμάτε τοὺς γονεῖς σας, ὁ βίος σας θὰ εἶναι εὐτυχῆς. 2. Εἰς καλὸς πατήρ ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του. 3. Ἰδού η βιβλιοθήκη τοῦ ἀδελφοῦ μου. 4. Ἐν καλὸν παιδίον ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν πατέρα του καὶ εἰς τὴν μητέρα του. 5. Ἡ φυχή μου εἶναι ἀθάνατος. 6. Ἡ ιστορία του εἶναι ἐνδιαφέρουσα. 7. Ἡ φίλη του εἶναι ἀσθενής.

8. Τὰ βιβλία μας εἶναι διδακτικά. 9. Οἱ γείτονές μου εἶναι πλούσιοι· αἱ οἰκίαι τῶν εἶναι μέγισται. 10. Τὸ θέμα τῶν εἶναι εὔχολον.

”Ασκησις 41. Ἀπόλυτα ἀριθμητικά. (Σελ. 26).

Γράψατε ὀλογράφως ἢ ἀναγράψατε γαλλιστί.

104. — 182. — 997. — 7840. — 152 004. — 3 333. — 44
444. — 1891. — 77 202. — 5 300. — 770 108. — 74 985. —
9 584. — 32 982.

Θέμα 42. Ἀριθμητικὰ ἐπιθετα. (Σελ. 26).

1. Ἡ ἡμέρα ἔχει 24 ὥρας, ἡ ὥρα ἔχει 60 λεπτά. 2. Ἡ πόλις μας ἔχει 30.000 κατοίκων. 3. Ὁ ἐνιαυτὸς ἔχει 365 ἢ 366 ἡμέρας. 4. Ἡ κάθοδος τῶν μυρίων εἶναι διάσημος εἰς τὴν ἴστορίαν. 5. Οὗτος ὁ ἵππος στοιχεῖει 9720 φράγκα. 6. Ὁ Κολόμβος ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν τῷ 1492. 7. Ὁ Δυκοῦργος ἔζη (vivait) τῷ 880 πρὸ Χριστοῦ. 8. Ἐχω 6000 τόμους εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου. 9. Ὁ ἡλιος εἶναι 1.300.000 φορᾶς μεγαλύτερος τῆς σφαίρας μας. 10. Ἐρευνήσατε εἰς τὴν 80ην σελίδα τοῦ βιβλίου σας. 11. Ὁ πατήρ μου ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 80 ἑτῶν καὶ ἡ μήτηρ μου εἰς ἡλικίαν 83 ἑτῶν.

Θέμα 43. Ἀριθμητικὰ ἐπιθετα. (Σελ. 27).

1. Ὁ Νοέμβριος εἶναι ὁ ἐνδέκατος μήν του ἔτους. 2. Ἡ ἑδδομὰς εἶναι τὸ πεντηκοστὸν δεύτερον μέρος του ἔτους. 3. Ἡ Παρασκευὴ εἶναι ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς ἑδδομάδος καὶ ἡ Τετάρτη εἶναι ἡ τρίτη. 4. Ὁ Ἀπρίλιος εἶναι ὁ τέταρτος, ὁ Σεπτέμβριος εἶναι ὁ ἑνατος μήν του ἔτους. 5. Ὁ Γεώργιος εἶναι ὁ δέκατος ἑδδομος τῆς τάξεως του. 6. Ὁ πατήρ μου ἀπέθανε κατὰ τὸ ἑδδομηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. 7. Ζῶμεν (Nous vivons) εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα.

Θέμα 44. Ἀριθμητικὰ ἐπιθετα. (Σελ. 28).

1. Λουδοβίκος ὁ δέκατος τέταρτος ὑπῆρξε μέγας βασιλεύς. 2. Ἐλάδομεν τὴν ἐπιστολήν σας τὴν ἔχτην Μαΐου. 3. Ἡ ἀνοιξις ἀρχίζει τὴν

είκοστην πρώτην Μαρτίου. 4. Κάρολος δ' είναι βασιλεὺς τῆς Γαλλίας τῷ 1380, Κάρολος δὲ Z' τῷ 1422. 5. Δειπνοῦμεν τὴν ἐνάτην ώραν. 6. Ἀνοίξατε τὴν δεκάτην σελίδα τοῦ βιβλίου σας. 7. Ὁμιλῶ περὶ Ναπολέοντος τοῦ τρίτου: Καὶ ἐγὼ περὶ Ναπολέοντος τοῦ πρώτου.

Θέμα 45. Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα. (Σελ. 29).

1. Πέντε εἶναι τὸ γῆμισυ τοῦ δέκα. 2. Ἐξ εἶναι τὸ τρίτον τοῦ δέκα δκτώ. 3. Δύο εἶναι τὸ είκοστὸν τοῦ τεσσαράκοντα. 4. Τὸ γῆμιδυ τοῦ 46820 εἶναι 23410. 5. Δέκα χιλιάδες εἶναι τὸ ἑκατονταπλάσιον τοῦ ἑκατόν. 6. Εἴκοσι εἶναι τὸ τετραπλάσιον τοῦ πέντε. 7. Δόσατέ μου ἐν μέτρον καὶ τρία τέταρτα.

Θέμα 46. Ἀριστα ἐπίθετα. (Σελ. 29).

1. Ὁ Κάρολος δὲν ἔχει κανὲν λάθος εἰς τὸ θέμα του. 2. Ἐκάστη γῆλικία ἔχει τὰς τέρψεις της. 3. Ἀνέγνωσα πολλὰ βιβλία. 4. Ὄλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὰ τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας. 5. Κανεὶς ἄνθρωπος δὲν ἀγνοεῖ τοῦτο. 6. Τοιαύτη κακία εἶναι ἀπίστευτος. 7. Εἶδον ὅλα τὰ δωμάτια ταύτης τῆς οἰκίας. 8. Τοῦτο τὸ ρόδον ἔχει πολλὰς (maint) ἀκάνθας κεκρυμμένας ὑπὸ τὰ φύλλα του. 9. Συγγραφεῖς τινες (certain) ὅμνησαν τὸν ἀγροτικὸν βίον. 10. Δόσατέ μου καλά τινα (quelques) βιβλία. 11. Δανείσατέ μου ἐν βιβλίον οἰονδήποτε.

Ασκησις 47. Même. (Σελ. 30).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον même.

1. Les méchants (*même*) respectent la vertu. 2. Vous retombez sans cesse dans les (*même*) fautes. 3. Les rois eux-(*même*) doivent respecter les lois. 4. Les oiseaux (*même*) chantent la gloire de Dieu. 5. Les famines, les épidémies, les guerres (*même*) sont moins funestes que l'intempérence.

Ασκησις 48. Quelque. (Σελ. 30).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον quelque.

1. Il a (*quelque*) amis. 2. Pouvez-vous me prêter (*quel-*

que) bons livres ? 3. (*Quelque*) riches, (*quelque*) puissants que soient les hommes, ils ont souvent besoin d'un plus petit qu'eux. 4. (*Quelque*) prudemment qu'ils agissent, ils échoueront. 5. Il y a (*quelque*) cinq cents ans qu'un Napolitain découvrit la boussole.

"Ασκησις 49. Tout. (Σελ. 31).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον tout.

1. (*Tout*) les serpents ne sont pas venimeux. 2. La rivière coule (*tout*) doucement. 3. Dans les pays du Nord, on trouve des loups (*tout*) blancs ou (*tout*) noirs. 4. Cette étoffe est (*tout*) mangée par les souris. 5. (*Tout*) pauvre qu'est cette famille, elle soulage bien des misères. 6. Une mère est (*tout*) heureuse de la bonne conduite de ses enfants.

Θέμα 50. Même, quelque, tout. (Σελ. 30, 31).

1. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἔχθροι του τὸν ἐκτιμοῦν. 2. Μία λέξις, ἐν βλέμμα, αὐτὴ ἡ σιωπὴ δύναται νὰ μᾶς προδώσῃ. 3. Οἱ ἀνθρωποι, δσον θαρράλεοι καὶ ἀν εἶναι, φοβοῦνται τὸν θάνατον. 4. Τπῆρχον ἔχει περίπου τριάκοντα ἄτομα. 5. "Οσον ἐπαινετὴ καὶ ἀν εἶναι ἡ διαγωγή σας, θὰ καταχριθῇ. 6. Όσαδήρποτε πλούτη καὶ ἀν ἔχουν, δὲν εἶναι εύτυχεις. 7. Ή ἀδελφή σας ἡτο ὅλως περιχαρής δτε εἰσῆλθον. 8. Αὗται αἱ γεάνδες εἶναι κατησχυμέναι.

"Ασκησις 51. Απόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμιαι. (Σελ. 32).

1. Pour qui est cet encrier ? Pour toi. 2. Je suis plus fort que toi. 3. Qui est là ? Moi. 4. Voici un journal pour vous. 5. À qui parlez-vous, à eux ou à elles ? 6. Je parle à elle. 7. Ce livre est-il à vous ? 8. Oui, monsieur, il est à moi.

Θέμα 52. Απόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμιαι. (Σελ. 32).

1. Θὰ ὑπάγετε (Irez-vous) μετὰ τῆς μητρός σας ; 2. Θὰ ὑπάγω

μετ' αὐτῆς. 3. Κατοικεῖτε μακρὰν τῶν φίλων σας; 4. Δὲν κατοικῶ μακρὰν αὐτῶν. 5. Ποιὸς εἶπε τοῦτο; Αὐτός. 6. Τοῦ ώμίλησα (Je lui ai parlé) ἐγώ δὲ ίδιος. 7. Ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ ἡκούσαμεν μέγαν θόρυβον.

Θέμα 53. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 34).

1. Ἐγράψατε πρὸς τὸν ἀδελφόν σας; 2. Τοῦ ἔγραψα χθὲς τὸ βράδυ. 3. Μὲ εἰδατε σήμερον τὸ πρωΐ (ce matin)? 4. Δὲν σᾶς εἶδον. 5. Ἀπηγνήσατε εἰς τοὺς φίλους σας; 6. Τοῖς ἀπήγνησα χθές. 7. Πόσα χρήματα σᾶς δρείλει (doit-il); 8. Μᾶς δρείλει 500 φράγκα. 9. Ποῦ συνηντήσατε τὸν θειόν σας; 10. Τὸν συνηντήσαμεν εἰς τὸ σχολεῖον.

Θέμα 54. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 34).

1. Σοῦ δανείζω ἐν βιβλίον. 2. Μοῦ δανείζετε τὴν γραμματικήν σας; 3. Διατί δὲν ἐγράψατε εἰς τὸ θειόν σας; 4. Θὰ τοῦ γράψω αὔριον. 5. Μᾶς ἔστειλε μίαν ἐπιστολὴν χθές. 6. Τί ἐδώκατε εἰς αὐτούς; 7. Τοῖς ἐδώκαμεν μελάνην. 8. Ποῦ εἴναι ἡ ἐπιστολή; Δὲν τὴν εύρισκω. 9. Εἶδατε τὸν υἱόν μου; 10. Ὁχι, δὲν τὸν εἶδομεν.

Θέμα 55. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 36).

1. Στείλατέ μου χρήματα. 2. Μή τοῦ στέλλετε ἀκόμη τὴν ἐπιστολήν. 3. Μή τοῖς δανείζετε τὰ βιβλία σας. 4. Δόσατέ μας μελάνην. 5. Μή μᾶς δίδετε χάρτην. 6. Μή κλείετε τὰ παράθυρα ἀνοίξατε τα. 7. Δανείσατε εἰς αὐτὴν τὸ βιβλίον σας. 8. Μή τῆς δανείζετε τίποτε.

Θέμα 56. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 36).

1. Δανείσατέ μου τὸ βιβλίον σας. 2. Θὰ σᾶς τὸ δανείσω αὔριον. 3. Μοῦ δίδεις τὴν γραφίδα σου; 4. Σοῦ τὴν δίδω. 5. Δὲν θὰ σοῦ τὴν δώσω. 6. Σᾶς ἐξήγησε τὸ λεξικόν σας, ἀλλὰ δὲν τοῦ τὸ ἐστείλατε. 7. Στείλατέ τού το σήμερον. 8. Θὰ τοῦ τὸ στείλω αὔριον.

Θέμα 57. Εη, γ. (Σελ. 37).

1. Ἐχεις χρήματα, δόσε ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν ἀδελφόν σου. 2. Τοῦ δμιλεῖτε περὶ τοῦ κήπου σας; 3. Δὲν τοῦ δμιλῶ περὶ αὐτοῦ. 4. Θὰ δμιλήσετε περὶ ἔμου; 5. Θὰ δμιλήσω περὶ ὑμῶν (en). 6. Τὸ θέατρον ἡγοιξε, πηγαίνετε (menez) μας ἔκει μίαν ἐσπέραν. 7. Ἐὰν προχωρήσετε πολὺ πλησίον τῆς ὥρης τοῦ ποταμοῦ, θὰ πέσετε εἰς αὐτόν.

Άσκησις 58. Le, la, les. (Σελ. 38).

Άντικαταστήσατε τὰς τελείας διά τυνος τῶν ἀντωνυμιῶν le, la, les.

1. Madame, êtes-vous mère ? Je .... suis. 2. Êtes-vous la mère de cet enfant ? Je ne .... suis pas. 3. Êtes-vous la portière de cette maison ? Je .... suis. 4. Êtes-vous médecins ? Oui, Monsieur, nous .... sommes. 5. Êtes-vous encore mon ami ? Oui, je .... suis. 6. Mesdames, êtes-vous Françaises ? Nous .... sommes.

Άσκησις 59. Soi, lui. (Σελ. 38).

Άντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς soi ή διὰ τῆς lui.

1. Chacun pour .... est une maxime égoïste. 2. Charles ne pense qu'à .... 3. On a souvent besoin d'un plus petit que .... 4. Chacun est indulgent pour .... et sévère pour les autres. 5. Les remords que le crime traîne après .... sont toujours cuisants.

Άσκησις 60. Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι (Σελ. 39).

Άντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου δεικτικῆς ἀντωνυμίας.

1. Je préfère le chien au chat (τῆς γαλῆς), ... est bien plus fidèle que .... 2. Ces raisins sont .... dont je vous ai parlé. 3. Les petites huîtres vertes sont .... que je préfère. 4. Le

bavard dit tout .... qu'il pense, et l'honnête homme pense tout .... qu'il dit. 5. Le tribunal promet une grande récompense à .... qui arrêtera le voleur. 6. La rose et la tulipe sont deux fleurs charmantes : mais .... est sans odeur et ..... exhale un parfum délicieux. 7. Je préfère la beauté de l'âme à .... du corps (*τῆς τοῦ σώματος*).

Θέμα 61. Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 39).

1. Πωλῶ τὴν οἰκίαν μου καὶ τὴν τοῦ πατρός μου. 2. Οὗτοι οἱ ἄγροι εἶναι ἔκεινοι τοὺς δποίους ἡγγόρασα πέρυσι. 3. Ταῦτα τὰ γεώμηλα εἶναι ἔκεινα τὰ δποῖα νομίζω χάλλιστα. 4. Οἱ οῖνοι τῆς Βουργουνδίας εἶναι ἔκεινοι τοὺς δποίους προτιμῶ. 5. Τὸ μάρμαρον καὶ ἡ κιμωλία εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως, ἀλλ’ αὕτη εἶναι πολὺ διεγώτερον σχληρὰ ἔκεινου. 6. Ἡ Ἀφρικὴ εἶναι μεγαλειτέρα τῆς Εύρωπης, ἀλλ’ αὕτη εἶναι μᾶλλον πεπολιτισμένη ἔκεινης. 7. Ἐὰν συγκρίνωμεν τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ὄνους, δὲν θὰ εὑρωμεν τούτους πολὺ κατωτέρους ἔκεινων. 8. Πᾶν δοτι λάμπει δὲν εἶναι χρυσός.

Άσκησις 62. Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 40).

*Αντικαταστήσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ὀνόματα διὰ τῶν καταλλήλων κτητικῶν ἀντωνυμιῶν.

1. Mon cheval court plus vite que (*ton cheval*). 2. Mes mains sont plus propres que (*tes mains*). 3. Ma sœur est plus grande que (*ta sœur*). 4. Notre chambre est plus grande que (*votre chambre*). 5. Nos amis demeurent aussi loin que (*vos amis*). 6. Vos fleurs sont aussi belles que (*nos fleurs*) et que (*leurs fleurs*). 7. Votre jardin est aussi grand que (*mon jardin*).

Θέμα 63. Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 40).

1. Οὗτος δ ἵππος εἶναι δ ἴδικός μου. 2. Τὸ βιβλίον σας εἶναι τόσον ωφέλιμον δσον τὸ ἴδικόν μας. 3. Ἐχω τὸ βιβλίον μου· ἔχετε ἐπίσης τὸ ἴδικόν σας; 4. Αὕτη ἡ ἐσθῆτας εἶναι ἡ ἴδική μου. 5. Οὗτος

ὅ κῆπος εἶναι ὁ ἴδικός του. 6. Οὕτος ὁ ἀγρὸς εἶναι ὁ ἴδικός των. 7. Ἐχασα τὸ ώρολόγιόν μου καὶ ἔχασατε τὸ ἴδικόν σας. 8. Ἔκαστος ἔχει τὰς λύπας του· οἱ μεγάλοι ἔχουν τὰς ἴδικάς των, ὅπως ἡμεῖς ἔχομεν τὰς ἴδικάς μας.

"Ἀσκησις 64. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 41).

"Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας.

1. Celui-là est heureux .... a un cœur pur., 2. Celui-là est heureux .... le cœur est pur. 3. Les personnes .... on parle le moins ne sont pas celles .... ont le moins de mérite. 4. Les livres .... j'étudie sont très intéressants. 5. Nous devons à Dieu l'air .... nous respirons. 6. Les villes par .... j'ai passé ne sont pas grandes.

Θέμα 65. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 41).

1. Ό Θεός δόστις ἐδημιούργησε τὸν κόσμον εἶναι παντοδύναμος. 2. Ιδοὺ ή οὐκία περὶ τῆς δροίας σᾶς ώμιλησα. 3. Τὸ δωμάτιον εἰς τὸ δροῖον ἐργάζομαι εἶναι ψυχρότατον. 4. Ἡ νεαρὰ κόρη περὶ τῆς δροίας ὄμιλειτε εἶναι ἐξαδέλφη μου. 5. Ό ποταμὸς οὔτινος τὰ ὕδατα γονιμοποιοῦν τὰς Αλγυπτιακὰς πεδιάδας εἶναι ὁ Νεῖλος. 6. Ἡ ὁδὸς τὴν δροίαν διετρέξαμεν ητο εὐθεῖα.

"Ἀσκησις 66. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 42).

"Ἐκλέξατε μεταξὺ τῶν ἐν παρενθέσει δύο ἀντωνυμιῶν καὶ θέσατε αὐτὰς εἰς συμφωνίαν.

1. La femme de votre oncle (*qui, lequel*) est très charitable, a adopté cet orphelin. 2. C'est un effet de la Divine Providence (*qui, lequel*) attire l'admiration de tout le monde. 3. La rose est la fleur (*à qui, lequel*) les poètes donnent la préférence. 4. Les deux haies (*entre qui, lequel*) nous marchions étaient couvertes de fleurs. 5. La vertu et le dévouement sont des leviers (*avec qui, lequel*) on peut soulever le monde.

Θέμα 67. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 42).

1. Ἡ θύεία εἶναι ἀγαθὸν ἄνευ τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι μηδέν. 2. Ἡ ἀρετὴ εἶναι ἡ ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας φθάνομεν εἰς τὴν εὐτυχίαν. 3. Ὁ Ἀμερικανὸς Φραγκλῖνος ὑπῆρξε σοφὸς εἰς τὸν ὁποίον διείλομεν τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ ἀλεξικεφαλοῦ. 4. Ἡ κερασέα ἔλκει τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐκ τῆς πόλεως Κερασοῦντος ὅπόθεν εἰσήχθη εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. 5. Ὄλοι οἱ περιηγηταὶ ώμιλησαν περὶ τῆς εὐφορίας ταύτης τῆς χώρας, ἥτις εἶναι ἀληθῶς ἔκτακτος.

Άσκησις 68. Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 43).

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου ἐρωτηματικῆς ἀντωνυμίας.

1. .... est là ? C'est votre ami. 2. Avec .... sortirez-vous ? Je sortirai avec mon frère. 3. Avec .... écrivez-vous ? J'écris avec une plume. 4. .... voulez-vous ? Je veux mon crayon. 5. À .... sert la scie ? La scie sert à scier le bois. 6. .... de ces élèves est le plus studieux ?

Θέμα 69. Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 43).

1. Ποιὸν ἐκ τῶν δύο τούτων βιβλίων προτιμᾶτε ; 2. Τί φρονεῖτε περὶ τούτου ; 3. Ποιοι εἶναι οὗτοι οἱ νέοι ; 4. Τί (À quoi) σκέπτεσθε ; 5. Περὶ τίνος θὰ δμιλήσῃ αὔριον ; 6. Ποιος ποτίζει τὰ ἄνθη ; 7. Ποιὰ εἶναι τὰ βιβλία σας ; 8. Ποιος τῶν ἀνεψιῶν σας εἶναι ἀσθενής ;

Θέμα 70. Ἀδριστοι ἀντωνυμίαι. (Σελ. 44).

1. Ὁ ζηλότυπος δὲν ἀγαπᾷ κανένα. 2. Ἐκαστος ἔχει τὰ ἐλαττώματά του. 3. Ὁ μὲν ἥτο πλούσιος, ὁ δὲ ἥτο πτωχός· ἀμφότεροι ἥσαν δυστυχεῖς. 4. Οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δὲ ἐπαίζον. 5. Τοιοῦτος εἶναι ὁ κόσμος. 6. Τινὲς τῶν μαθητῶν ἡμέλησαν τὰ μαθήματά των. 7. Εἶναι

τις εύτυχής, δταν είναι εύχαριστημένος. 8. Ἡ γνώμη τῶν πολλῶν είναι πολλάκις προτιμητέα τῆς γνώμης ἑνὸς μόνου. 9. Οστισδήποτε δὲν τηρήσῃ τὸν νόμον τοῦτον θὰ τιμωρηθῇ (sera puni). 10. Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 11. Οὐδεὶς ἐκ τῶν συμπαθητῶν μου εἶναι δυστυχής. 12. Δὲν κακολογεῖ ποτὲ τὸν ἄλλον.

”Ασκησις 71. Ἀόριστοι ἀντωνυμίαι. (Σελ. 45).

Γράψατε δρόσος τὰ ἐντὸς παρενθέσεων.

1. Dans ce monde, on est (*ami*) aujourd'hui et demain (*rival*). 2. Dans un ménage, il faut que (*on, l'on*) calcule avec soin ses dépenses journalières. 3. Personne n'est (*mécontent*) de soi. 4. (*Tout*) personne (*laborieux*) parvient toujours à gagner honorablement sa vie.

Θέμα 72. Avoir. (Σελ. 47).

1. Ἐχω ὥραιαν οἰκίαν. 2. Θὰ ἔχωμεν καλοκαιρίαν αὔριον. 3. Ἐλά-
βομεν (passé indéf. τοῦ avoir) τὴν εὐχαρίστησιν νὰ δμιλήσωμεν
(de parler) πρὸς τὸν ἀδελφόν σας. 4. Δὲν ἐλάθετε ἀκόμη τὴν εὐχα-
ρίστησιν νὰ γράψετε εἰς Παρισίους; 5. Πόσα μαθήματα θὰ ἔχῃς σή-
μερον; 6. Θὰ ἔχω τέσσαρα μαθήματα πρὸ μεσημέριας (dans la ma-
tinée) καὶ δύο μετὰ μεσημέριαν (l'après-midi). 7. Ἐὰν εἴχον
κάμει τὴν ἐργασίαν μου, ἦθελον λάθει (passé du cond.) χρήματα.
8. Δὲν πιστεύω (Je ne crois pas) ὅτι ἔχετε (subj. prés.) πάρα
πολλὰ χρήματα. 9. Ἐχε θάρρος. 10. Ἄς ἔχωμεν πάντοτε τὸν θεὸν
εἰς τὴν καρδίαν μας. 11. Πρέπει νὰ ἔχετε (subj. prés.) ὀλίγην
ὑπομονήν.

Θέμα 73. Être. (Σελ. 49).

1. Δὲν είμαι πλούσιος. 2. Ποῦ ἦσθε χθές; 3. Ἡμην εἰς τὴν ἐξοχήν.
4. Θὰ είμεθα εἰς Παρισίους τὴν προσεχῆ ἑθδομάδα. 5. Ποῦ θὰ εἰσθε
αὔριον; 6. Θὰ είμαι εἰς τὸ γραφεῖόν μου ἔως τὰς ἔξ (jusqu'à six
heures). 7. Οἱ μαθηταὶ ὑπήρξαν (passé déf.) ἀμελεῖς. 8. Δὲν ὑπήρ-
ξατε (passé ind.) εὐτυχεῖς. 9. Θὰ ἦσο πλούσιος ἐὰν ἦσο οἰκονόμος.

10. Ἐπήγατε (passé indéf. τοῦ être) ποτὲ εἰς τὴν Γαλλίαν;
 11. Μάλιστα, ἐπῆγα ἔκει (y) πολλάκις. 12. Εὰν εἶχον ὑπάγει (plus-que-parfait τοῦ être) εἰς Παρισίους, θὰ εἶχον ὑπάγει (passé du cond.) εἰς τὸ Λούβρον (au Louvre). 13. Μὴ εἰσθε ἀδικοι. 14. Ἄς εἴμεθα ἐπιμελεῖς καὶ εὐπειθεῖς. 15. Θέλω (Je veux) νὰ εἰσθε (subj. prés.) εὐτυχεῖς.

***Ασκησις 74. Πρώτη συγκέντρωση. (Σελ. 51).**

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων οὕματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Les herbes (*pousser*, indicatif prés.) dans le champ.
2. L'exercice et la tempérance (*fortifier*, fut.) votre santé.
3. (*Pardonner*, impér.) à vos ennemis.
4. Je (*prononcer*, pas. du cond.) ce mot.
5. Les éclairs (*briller*, imp. de l'ind.), la foudre (*gronder*, imp. de l'ind.).
6. Votre timidité vous (*troubler*, pas. indéf.).
7. Deux renards (*trouver*, plus-que-parf.) un trésor.
8. Nous (*traverser*, passé déf.) la rivière.
9. J'(assister, prés. du cond.) les pauvres.
10. Il faut que chacun (*payer*, subj. prés.) son tribut à la nature.

Θέμα 75. Πρώτη συγκέντρωση. (Σελ. 51).

1. Ἡ σελήνη φωτίζει τὴν γῆν.
2. Ωμίλει πολλὰς γλώσσας.
3. Εἶχον προγευματίσει.
4. Οἱ δικασταὶ κατεδίκασαν τὸν Σωκράτην.
5. Οὗτος δ ἄνθρωπος ἡπάτησεν δλον τὸν κόσμον.
6. Πρέπει νὰ πληρώσωμεν (subj.) τοῦτο τὸ ποσόν.
7. Θὰ φέρω αὐτὰ τὰ βιβλία εἰς τὸν διδάσκαλόν μου.
8. Ἄς ἀκούωμεν τοὺς διδασκάλους μας.
9. Θὰ ἔπαιζεν εὐχαρίστως μετ' ἐμοῦ.
10. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἰργάζεσθε μὲ περισσότερον ζῆλον.
11. Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν κόσμον εἰς ἔξημέρας.
12. Προσεύχεσθε εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἀγαπᾶτε τὸν πλησίον σας.

— 140 —

"Ασκησις 76. Ἀνωμαλίαι πρώτης συζυγίας (Σελ. 53).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Nous (*tracer*, ind. pr.) une ligne droite.
2. Le charretier (*atteler*, ind. pr.) son cheval.
3. Avec un levier on (*soulever*, ind. pr.) les plus lourds fardeaux.
4. L'aimant (*posséder*, ind. pr.) la propriété d'attirer le fer.
5. Les maîtres aiment les écoliers qui (*employer*, ind. pr.) bien leur temps.
6. L'armée grecque (*avancer*, imp. de l'ind.), les ennemis (*engager*, imp. de l'ind.) le feu: la victoire (*balancer*, imp. de l'ind.).
7. Le chant du coq (*annoncer*, pas. défini) l'approche du jour.
8. La crainte (*glacer*, imp. de l'ind.) tous les cœurs.
9. De beaux arbres (*ombrager*, imp. de l'ind.) la rivière.
10. Nous (*payer*, imp. de l'ind.) facilement nos dettes.
11. Le beau temps (*succéder*, fut.) enfin aux jours pluvieux.
12. Nous (*acheter*, cond. pr.) des livres si nous avions de l'argent.
13. Il faut que vous (*employer*, prés. du subj.) tout votre temps à l'étude de la botanique.

Θέμα 77. Ἀνωμαλίαι πρώτης συζυγίας (Σελ. 53).

1. Δὲν φίπτει ποτὲ λίθους.
2. Η μήτηρ ἐλέκνιζε τὸ τέκνον της.
3. Η ὑπηρέτρια καθαρίζει τὰ δωμάτια.
4. Τρώγομεν κεράσια.
5. Ἀγοράζω ἐν βιβλίον.
6. Μου ἀνήγγειλεν εἴδησιν καθησυχάστικήν.
7. Καλῶ τὸν ἀδελφόν μου.
8. Αὕτη ἡ φιλάνθρωπος γυνὴ παρηγόρει τοὺς δυστυχεῖς.
9. Ο ἀδάμας χαράσσει ὅλα τὰ ἄλλα σώματα.
10. Εἰς τὸν σταθμὸν ζυγίζουν τὰς ἀποσκευὰς τῶν ταξιδιωτῶν.
11. Η φύσις εἶναι κάτοπτρον πιστὸν τὸ δποίον ἀντανακλᾶεις τοὺς δρθαλμοὺς ἡμῶν τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ.

— 141 —

"Ασκησις 78. Δευτέρα συζυγία. (Σελ. 55).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Les rayons du soleil nous (*éblouir*, ind. prés.).
2. Quand je (*réfléchir*, fut. ant.), j'(*agir*, fut.) résolument.
3. Les Romains (*nourrir*, imp. de l'ind.) des oies sacrées.
4. Vous (*choisir*, pas. indéf.) les plus beaux fruits. 5. (*Accomplir*, impér.) vos devoirs. 6. Nous (*gravir*, pas. déf.) les flancs escarpés de la montagne. 7. Les arbres (*reverdir*, fut.) au printemps. 8. Il fallait que je (*saisir*, imp. du subj.) l'occasion. 9. Si tu (*haïr*, indic. prés.) tes vices, tu es à demi corrigé. 10. Horace et Virgile (*fleurir*, imparf. de l'ind.) en même temps. 11. Nous (*haïr*, ind. prés.) la flatterie et le mensonge.

Θέμα 79. Δευτέρα συζυγία. (Σελ. 55).

1. Οἱ καλοὶ μαθηταὶ ὑπακούουσιν πάντοτε. 2. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία ἐπλούτιζον τοὺς Φοίνικας. 3. Ὡκοδομήσαμεν ὠραίαν οἰκίαν. 4. Οἱ ἔχθροι ἔθαψαν τοὺς νεκρούς των. 5. Ὁ οῖνος εὐφραίνει τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου. 6. Θὰ τιμωρήσω τὸν μαθητὴν δότις θὰ λερώσῃ τὸ βιβλίον του. 7. Ἐξετελέσαμεν πάντοτε ὅλα τὰ καθήκοντά μας. 8. Μισεῖτε τὸ φεῦδος. 9. Ἐκλεγε γαλῶς τοὺς φίλους σου. 10. Ταῦτα τὰ δένδρα θ' ἀνθήσουν μετ' ὀλίγον. 11. Ὁ Θεὸς γῆλόγησε τὸν οἶκον τοῦ Ἀδραάμ. 12. Αἱ Ἀθῆναι ἤκμαζον ἐπὶ Ηερικλέους.

"Ασκησις 80. Τρίτη συζυγία (Σελ. 58).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Le percepteur est le fonctionnaire qui (*percevoir*, ind. prés.) les impôts. 2. Alexandre et Napoléon (*concevoir*, pas.

déf.) et (*exécuter*, pas. déf.) de grandes choses. 3. Il (*désirer*, cond. prés.) que nous (*recevoir*, imp. du subj.) des félicitations. 4. Christophe Colomb promit une récompense à celui de ses matelots qui (*apercevoir*, cond. prés.) le premier la terre. 5. Un bon cœur ne (*concevoir*, ind. prés.) pas l'égoïsme. 6. Vous (*recevoir*, pas. déf.) souvent de mes nouvelles l'année dernière. 7. (*Recevoir*, impér.) mes remerciements de toutes vos bontés.

Θέμα 81. Τρειτη συζυγία. (Σελ. 58).

1. Λαμβάνω συχνάκις ἐπιστολὰς παρὰ τοῦ υἱοῦ μου. 2. Οἱ ἀστρονόμοι παρετήρησαν κηλίδας εἰς τὸν γῆλιον. 3. Παρατηρῶ μεγάλην φλόγα. 4. Θὰ λάβω αὔριον ἐπιστολὴν. 5. Συνέλαθε μέγα σχέδιον. 6. Ἐλάμβανον ἐπιστολὰς καθημερινῶς. 7. "Οταν δὲ στρατιώτης λαμβάνῃ διαταγὰς δύφείλει νὰ τὰς ἔκτελῃ. 8. Ήθέλετε παρατηρήσει εὐχολώτερον ἀστέρα ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ η ἐλάττωμα εἰς τὸν χαρακτῆρά σας.

Άσκησις 82. Τετάρτη συζυγία. (Σελ. 60).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Dieu (*entendre*, ind. prés.) nos prières. 2. Pourquoi ne (*répondre*, ind. présent) -tu pas? 3. Les Romains (*pré-tendre*, imp. de l'ind.) que Romulus (*descendre*, imp. de l'ind.) du dieu Mars. 4. Si mon pays était attaqué (*προσεβάλλετο*), je le (*défendre*, prés. du cond.). 5. (*Défendre*, impér.) ton ami absent. 6. Il serait ridicule que vous (*pré-tendre*, imp. du subj.) tout savoir. 7. Si vous étiez plus âgés, vous (*comprendre*, prés. du cond.) mieux l'importance du travail.

Θέμα 83. Τετάρτη συζυγία. (Σελ. 60).

1. Ἡ πεῖρα καὶ ἡ σκέψις μᾶς καθιστοῦν συνετούς. 2. Τὸ πτηγὸν διασχίζει τὸν ἀέρα διὰ τῶν πτερύγων του. 3. Ἀναμένω τὴν ἐπάνοδόν σας μετ' ἀνυπομονησίας. 4. Πότε ἀπηγνήσατε εἰς τὴν ἐπιστολήν του; Θ' ἀπαντήσω αὔριον. 5. Θὰ ἔχανον ἐὰν ἔπαιζον. 6. Τί ἔχάσατε; Ἐχασα τὸ βιβλίον μου. 7. Ἐγάνομεν εἰς τὸ παιγνίδιον. 8. Ἦκουσαμεν μέγαν θόρυβον τὴν παρελθοῦσαν νύκτα. 9. Θὰ ἔχετε τὸν καιρόν σας, ἐὰν ἥρχίζετε τώρα νὰ σπουδάζετε αὐτὴν τὴν γλῶσσαν.

Άσκησις 84. Παθητικὸν ρῆμα. (Σελ. 63).

Αντικαταστήσατε τὰ ἐνεργητικὰ ρήματα διὰ τοῦ ἀντιστοίχου χρόνου τῶν παθητικῶν.

1. Le maître *punira* les écoliers paresseux. 2. Quatre bœufs *labouraient* cette terre. 3. Les chevaux *mangent* l'avoine avidement. 4. Je lui *donnai* une belle bague. 5. Ma mère *achètera* un rosier. 6. Le jardinier *arrosait* les fleurs tous les jours. 7. Dieu *aimait* le peuple juif. 8. Christophe Colomb *découvrit* l'Amérique en 1492. 9. Les Arabes *considèrent* le chameau comme un présent du ciel.

Θέμα 85. Παθητικὸν ρῆμα (Σελ. 63).

1. Ὁ Ἀδελ ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Κάιν. 2. Ὁ φιλάργυρος περιφρονεῖται ὑφ' ὅλου τοῦ κόσμου. 3. Ἡ Ωκεανία ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τῶν Ολλανδῶν. 4. Εἳν ἐκπληροῖς τὰ καθήκοντά σου, θὰ ἐκτιμᾶσαι παρὰ τῶν ἐντίμων ἀνθρώπων. 5. Ολοι ἐκείνοι οἵτινες δὲν ἔμάντευον τὸ δλέθριον αἰνιγμα κατεδροχθίζοντο ὑπὸ τῆς Σφιγγός. 6. Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἀνηγγέλθη εἰς τοὺς Μάγους ὑπὸ ἀστέρος. 7. Οἱ κλέπται συνελήφθησαν. 8. Ἐξεπλάγημεν διὰ τὴν σύγεσίν του. 9. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Ἑξ ἡμέρας.

Θέμα 86. Ἀντωνυμικὰ ρήματα. (Σελ. 67).

1. Κατὰ ποίαν ὥραν ἐγέιρεσθε συνήθως ; 2. Ἐγείρομαι πάντοτε εἰς τὰς ἔξ. 3. Πῶς εἰσθε (vous portez-vous) ? 4. Εἶμαι ἀρκετὰ καλά. 5. Ἡ ἀμαξα περιμένει εἰς τὴν θύραν· κάμετε γρήγορα (dépêchez-vous). 6. Εἶδον χθὲς τὸν ἀδελφόν σας.—Ἐκάμπατε λάθος (vous vous êtes trompé). 7. Δὲν ἔκαμπα λάθος, τοῦ ὡμίλησα. 8. Ἐνθυμεῖσθε αὐτὸν τὸ γεγονός; Τὸ ἐνθυμοῦμαι κάλλιστα. 9. Ο φίλος σας Ἐρήκος διωρθώθη ἀπὸ τὸ ἐλάττωμά του; 10. Διωρθώθη ἀπὸ αὐτὸν (il s'en est corrigé) ἀπὸ πολλοῦ χρόνου (depuis longtemps).

Θέμα 87. Ἀντωνυμικὰ ρήματα. (Σελ. 67).

1. Ἐὰν ἔχετε τελειώσει τὸ θέμα σας, θὰ περιπατήσωμεν δλίγον. 2. Πῶς ὀνομάζεται αὐτὸς ὁ νέος;—Όνομάζεται Ἐρρίκος. 3. Περιπάτησα ἐπὶ (pendant) δύο ὥρας, τώρα εἶμαι κουρασμένος. 4. Ἀναπαυθῆτε δλίγον. 5. Σᾶς παρακαλῶ νὰ σιωπήσετε. 6. Ἡγέρθην ἀρκετὰ ἐνωρὶς σήμερον. 7. Σκοπεύομεν νὰ ταξιδεύσωμεν. 8. Αὐτὰ τὰ ἀνθη ἐμαράνθησαν. 9. Ἐνεκλείσθημεν, διότι ἐφοδιούμεθα τοὺς κλέπτας. 10. Μετέβημεν εἰς τὸν χορὸν τὴν παρελθοῦσαν ἑδομάδαν διεσκεδάσαμεν πολύ. 11. Ἐὰν δὲν ἀπομακρυνθῆς δλίγον ἀπὸ τὸ χειλός τούτου τοῦ κρημνοῦ, θὰ πέσῃς ἐντός. 12. Οἱ γονεῖς σου θὰ λυπηθοῦν δταν μάθουν δτι ἀντὶ νὰ διακρίνεσαι εἰς τὰς σπουδάς, σὺ δὲν σκέπτεσαι ἢ νὰ διασκεδάζῃς.

Άσκησις 88. Ἀμετάβατα ρήματα. (Σελ. 70).

Θέσατε εἰς τὸν παρακείμενον (*passé indéfini*) τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα.

1. Vous (*venir*) trop tard. 2. Louis XIV (*régner*) soixante-douze ans. 3. Les hirondelles (*revenir*) à la première apparition du printemps. 4. Mes sœurs (*descendre*) de leur chambre depuis ce matin. 5. François Ier (*mourir*) en 1547.

6. Louis XII (*succéder*) à Charles VIII en 1498. 7. Nous (*aller*) à Paris l'année dernière. 8. La fête de Pâques (*passer*) depuis plus de quinze jours.

Θέμα 89. Ἀμετάβατα ρήματα. (Σελ. 70).

Θέσατε εἰς τὸν παρακείμενον (*passé indéfini*) τὰ διὰ κυρτῶν στοιχείων σημειούμενα ρήματα.

1. Ἐπέσατε ; 2. Δὲν ἔπεσα. 3. Ποῦ ἐπῆγαν οἱ φίλοι σας ;
4. Δὲν ἤξεύρω (Je ne sais pas) ποῦ ἐπῆγαν. 5. Ἐφθασα τὸ παρελθόν Σάββατον (samedi dernier). 6. Ἡλθατε πολὺ ἀργά. 7. Αἱ χελιδόνες ἐπανῆλθον. 8. Αἱ ώραιαι ἤμέραι παρῆλθον. 9. Ο στρατὸς διῆλθε διὰ ταύτης τῆς χώρας. 10. Αὐτὸ τὸ παιδὶ ἐμεγάλωσε ταχέως.

Θέμα 90. Ἀπρόσωπα ρήματα. (Σελ. 74).

1. Κάμνει καλὸν καιρὸν (Il fait beau). 2. Βρέχει καὶ θὰ βρέχῃ δληγ τὴν ἡμέραν. 3. Χθὲς ἔδρεξε ἀπὸ τὸ πρωΐ ἕως τὸ βράδυ (du matin au soir). 4. Ἐκαμνε πολλὴν ζέστην εἰς τὸ δωμάτιόν σας.
5. Ἐχιόνιζε ὅτε ἥλθετε ; 6. Ἐχιόνιζε ἀπὸ δύο ώρων. 7. Εἶναι ἐντροπὴ (il est honteux) νὰ φεύδεται τις (de mentir). πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν. 8. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι είναι πάντοτε δυσηρεστημένοι.

Θέμα 91. Ἀπρόσωπα ρήματα. (Σελ. 74).

1. Νομίζω ὅτι θὰ χιονίσῃ αὔριον. 2. Ἐχιόνισε καθ' δληγ (toute) τὴν νύκτα. 3. Δὲν ὑπάρχον οὔτε ἄνδρες, οὔτε γυναικες, οὔτε παιδία.
4. Θὰ ὑπάρχουν ἐφέτος πολλὰ κεράσια. 5. Κάμνει τόσον ψυχος, ὅτε δὲν ἔχω καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ ἔξελθω. 6. Βρέχει ραγδαίως καὶ πίπτει χάλαζα. 7. Ἐπεσε πολλὴ χιὼν ἀπόψε (cette nuit). 8. Μᾶς συμβαίνει πολλάκις ν' ἀπατώμεθα. 9. Ὑπάρχει Θεός, δστις διέπει σοφῶς τὸ σύμπαν.

"Ασκησις 92. Ἐρωτηματικὸς τύπος. (Σελ. 75).

Σχηματίσατε ἐρωτηματικῶς τὰς ἀκολούθους φράσεις.

1. Il demeure dans cette maison.
2. Tu prends ton livre.
3. Si j'étais riche, je serais heureux.
4. Cette histoire est intéressante.
5. J'aime mes parents.
6. Elle écoutera vos conseils.
7. Elle chante très bien.
8. Mon père est malade.
9. Vos voisins m'ont entendu.
10. Il se souvient de la dernière leçon.
11. Ils avaient fini leur travail.

Θέμα 93. Ἐρωτηματικὸς τύπος. (Σελ. 75).

1. Ο ἀδελφός σας ὅμιλει τὴν Γαλλικήν;
2. Ποῦ εἶναι ὁ διδάσκαλός σας;
3. Εἶναι εὐτυχής;
4. Πότε φθάνει ὁ πατέρος σας;
5. Ἡσαν κουρασμένοι ἀνεπαύθησαν;
6. Ἐλαδεῖς χρύματα;
7. Τί σας γράφει ὁ φίλος σας;
8. Ο Παῦλος θὰ γράψῃ πρὸς (ἀ) τοὺς γονεῖς τούς;
9. Πῶς ὀνομάζεται ὁ ἀδελφός σας;
10. Δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη τὰς σπουδάς του;
11. Διὰ ποιὸν εἶναι τὰ δῶρα τὰ δποῖα ἐκλέγετε;
12. Θὰ ἐγερθῆτε ἐνωρὶς αὔριον;

"Ασκησις 94. Ἀρνητικὸς καὶ ἀρνητικοερωτηματικὸς τύπος. (Σελ. 77).

Σχηματίσατε πρῶτον ἀρνητικῶς, ἔπειτα ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς τὰς ἀκολούθους φράσεις.

1. Ils avaient fini leur devoir.
2. Mon livre coûte cher.
3. Il a reçu une lettre de son père.
4. Votre cousin a été malade le mois dernier.
5. J'avais perdu la clef de ma chambre.
6. Elle était venue avec nous.
7. Il a été attentif.
8. Quand la fenêtre est ouverte nous entendons tout le bruit de la rue.

Θέμα 95. Ἀρνητικὸς καὶ ἀρνητικοερωτηματικὸς τύπος.

(Σελ. 77).

1. Δὲν ἥμεθα ἀσθενεῖς. 2. Δὲν θὰ ἥτο δυστυχέστατος; 3. Δὲν εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του; 4. Δὲν ἐλάθομεν ἐπιστολὰς σήμερον τὸ πρω̄τ (ce matin). 5. Δὲν ἐπιμωρήθημεν. 6. Δὲν θὰ ἐπιτύχετε νὰ τὸν καταπείσετε (à le persuader). 7. Ὁ φίλος σας δὲν κατοικεῖ πολὺ μακράν; 8. Δὲν θ' ἀπαντήσετε εἰς τὴν ἐπιστολήν του; 9. Δὲν ἀνεγγώσατε αὐτὴν τὴν ἐφημερίδα; 10. Δὲν ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν μου;

"Ασκησις 96. Aller, s'en aller, envoyer. (Σελ. 79).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Où est votre sœur? 2. Elle (*aller*, pas. indéf.) voir son oncle. 3. Quand (*aller*, fut.) -vous en France? 4. J' (*aller*, prés. du cond.) à Paris, si je pouvais. 5. Si vous voulez, j' (*aller*, fut.) avec vous. 6. (*Aller*, impér.) ensemble. 7. Il faut que je (*s'en aller*, prés. du subj.). 8. Nous (*s'en aller*, fut.) dans un quart d'heure. 9. Comment (*aller*, prés. de l'ind.) votre frère? 10. Il est indisposé; s'il ne (*aller*, prés. de l'ind.) pas mieux dans l'après-midi, j' (*envoyer*, fut.) chercher un médecin. 11. Il ne faut pas attendre que je vous (*envoyer*, prés. du subj.) où le devoir vous appelle.

Θέμα 97. Aller, s'en aller, envoyer. (Σελ. 79).

1. Ποῦ πηγαίνετε; 2. Πηγαίνω εἰς τὸ σχολεῖον. 3. Ποῦ ἐπηγαίνετε σήμερον τὸ πρω̄τ (ce matin) ὅτε σᾶς συνήντησα; 4. Ἐπήγανα εἰς τὴν οἰκίαν μου (chez moi). 5. Μὴ πηγαίνετε τόσον γρήγορα, πηγαίνετε βραδύτερον. 6. Δὲν θὰ ὑπάγετε αὔριον εἰς τὴν

έξοχήν ; 7. Ό πατήρ μου δὲν θέλει νὰ ὑπάγω (subj.). 8. Ἀπέρχεσθε ἥδη ; 9. Δὲν ἀπέρχομαι ἀκόμη, ἀλλὰ θ' ἀπέλθω μετ' δλίγον. 10. Περιμείνατε ἀκόμη μίαν στιγμήν, θ' ἀπέλθωμεν μαζί. 11. Εστείλατε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Durand ; 12. Θὰ τὴν στείλω αὔριον. 13. Μὴ στείλετε τίποτε πρὶν λάβετε (avant de recevoir) διατάγας μου.

”Ασκησις 98. Acquérir, assaillir, bouillir. (Σελ. 79, 80).

1. J' (*acquérir*, prés. de l'ind.) tous les jours plus de relations. 2. Alexandre le Grand (*conquérir*, pas. déf.) la plus grande partie de l'Asie. 3. Pourquoi m' (*assaillir*, prés. de l'ind.)-vous de questions si épineuses ? 4. Nous l'(*assaillir*, pas. déf.) de tous côtés à la fois. 5. A quelle température l'eau (*bouillir*, prés. de l'ind.)-elle ? 6. En (*bouillir*, part. prés.) les liquides s'évaporent.

Θέμα 99. Acquérir, assaillir, bouillir. (Σελ. 79,80).

1. Οὗτος δ ἔμπορος ἀπέκτησε καλὴν φήμην. 2. Δὲν θ' ἀποκτήσετε ποτὲ ἀρετάς, ἐὰν ἀποφεύγετε τὰς ἐπιτιμήσεις. 3. Οἱ στρατιῶται προσέβαλον τὰς θέσεις τοῦ ἔχθροῦ. 4. Τὸ δῦωρ δὲν ἔδρασεν ἀκόμη. 5. Νομίζετε (Croyez-vous) ὅτι τοῦτο τὸ ὑγρὸν θὰ ἔδραζεν εὐκόλως ; 6. "Οτε ἀπέσυρα τὸ γάλα ἀπὸ τὸ πῦρ, ἦτο ἥδη βρασμένον.

”Ασκησις 100. Courir, cueillir. (Σελ. 80).

1. Quand je suis pressé, je (*courir*, prés. de l'ind.). 2. (*Acourir*, impér.) vite, il faut que nous (*secourir*, prés. du subj.) cet homme qui se noie. 3. Il faut que je (*courir*, prés. du subj.) à la gare pour prendre le train. 4. (*Cueillir*, impér.) les fleurs du rosier, pendant que je (*cueillir*, fut.) des marguerites. 5. Pourquoi (*cueillir*, prés. de l'ind.)-vous ces roses ? 6. Pour en faire un joli bouquet.

Θέμα 101. Courir, cueillir. (Σελ. 80).

1. Διατί τρέχετε ; 2. Τρέχω διὰ νὰ μὴ χάσω (pour ne pas manquer) τὸ τραῖνον. 3. Ἐτρεξα νὰ φέρω (chercher) τὸν ιατρόν, διότι ἡ μήτηρ μου ήτο ἀσθενής. 4. Θὰ ἐτρέχομεν, ἐὰν δὲν ἦμεθα πολὺ κουρασμένοι. 5. Τί ἐδρέψατε ; 6. Ἐδρεψα ἀνθη ἀπὸ (dans) τὸν κῆπον τοῦ φίλου μου. 7. Μου ἐπιτρέπετε (Me permettez-vous) νὰ κόψω (ἀπαρέμφ.) μερικὰ ρόδα ἀπὸ τὸν κῆπον σας ; 8. Δύνασθε νὰ κόψετε (en . . .) δσα θέλετε (autant que vous voudrez).

Άσκησις 102. Dormir, faillir, fuir, gésir. (Σελ. 80, 81).

1. (*Dormir*, prés. de l'ind.)-vous tard le soir ? 2. Non, je (*s'endormir*, prés. de l'ind.) un peu après mon repas. 3. Je pense que tu n'as plus sommeil, car tu (*dormir*, pas. indéf.) deux heures. 4. (*Fuir*, impér.) les méchants et fréquentez les bons. 5. Les braves ne (*s'enfuir*, prés. de l'ind.) jamais au moment du combat. 6. Le pauvre homme (*gésir*, imp. de l'ind.) inanimé sur le sol. 7. Je (*faillir*, pas. déf.) (*δλίγου δεῖν*) me trouver face à face avec mon rival.

Θέμα 103. Dormir, faillir, fuir, gésir. (Σελ. 80, 81).

1. Ἐκοιμήθην ἀσχημα τὴν παρελθοῦσαν νύκταν ἐλπίζω ὅτι θὰ κοιμηθῶ (ἀπαρέμφ.) καλύτερον ἀπόψε. 2. Νυστάζω, θ' ἀποκοιμηθῶ μετ' δλίγον. 3. Ὁλος δ κόσμος ἀποφεύγει αὐτὸν τὸν ἀνθρωπὸν. 4. Φορτώνουν εἰς τὸ ἀμάξι τὰ πράγματα τὰ δποια κεῖνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. 5. Αἱ δυνάμεις αὐτοῦ τοῦ παιδίου ἔκλείπουν (défaillir) δσημέραι. 6. Αὐτὸ τὸ ἀμελὲς παιδὶ θ' ἀποτύχῃ (faillir) εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Άσκησις 104. Mentir, mourir. (Σελ. 81).

1. Pourquoi (*mentir*, prés. de l'ind.)-vous ? 2. Je ne (*mentir*,

prés. de l'ind.) jamais. 3. Permettez-moi de vous dire que vous (*mentir*, prés. de l'ind.). 4. Nous (*mourir*, fut.) tous. 5. Ceux qui (*mourir*, prés. de l'ind.) pour la patrie ont droit au respect de tous. 6. Où (*mourir*, pas. déf.) Léonidas? 7. Ce héros (*mourir*, pas. déf.) à Thermopyles.

Θέμα 105. *Mentir, mourir.* (Σελ. 81).

1. Ὁ ἀσθενής ἀποθνήσκει. 2. Ἡξεύρομεν ὅτι μέλλομεν ὅλοι ν' ἀποθάνωμεν (ἀπαρέμφ.). 3. Ἐντὸς ἑκατὸν ἑτῶν, θὰ ἔχωμεν ὅλοι ἀποθάνει. 4. Ἀπὸ τί (De quoi) ἀπέθανεν δὲ θεῖός σας; 5. Ἀπέθανεν ἀπὸ λύπης. 6. Αἱ σημεριναὶ ἐφημερίδες διαψεύδουν αὐτὴν τὴν εἰδῆσιν. 7. Μετανοῶ διὰ (de) τὸ σφάλμα μου. 8. Ἐκάματε μέγα σφάλμα, θὰ μετανοήσετε δι' αὐτὸν (en) μίαν ημέραν. 9. Μετενόησα ήδη δι' αὐτὸν (en).

Άσκησις 106. *Offrir, ouvrir, etc.* (Σελ. 81, 82).

1. La façon d'*offrir* vaut mieux que ce qu'on (*offrir*, prés. de l'ind.). 2. On m'(*offrir*, pas. indéf.) cinquante mille francs pour cette maison, à présent on ne m'(*offrir*, prés. de l'ind.) que quarante-cinq mille. 3. Mon frère (*souffrir*, prés. de l'ind.) de l'estomac. 4. Qui (*ouvrir*, pas. indéf.) tous les volets? 5. (*Ouvrir*, impér.) la porte; n'(*ouvrir*, impér.) pas la fenêtre. 6. La porte est (*ouvrir*, part. passé). 7. Christophe Colomb (*découvrir*, pas. indéf.) l'Amérique.

Θέμα 107. *Offrir, ouvrir, etc.* (Σελ. 81, 82).

1. Ὅποφέρομεν ὅλοι. 2. Ὁ ἀσθενής ὑπέφερε πολὺ αὐτὴν τὴν νύκτα. 3. Ὄταν ὁ πλησίον σου ὑποφέρῃ, πρόσφερέ του τὴν βοήθειάν σου. 4. Σκεπάσατε αὐτὸν τὸ παιδί, ἀλλως (sinon) θὰ κρυολογήσῃ (il prendra froid). 5. Ἐλαδὸν μίαν ἐπιστολὴν παρὰ (de) τοῦ φίλου μου. δὲν θὰ τὴν ἀνοίξω. 6. Εἰσέλθετε χωρὶς νὰ κτυπήσετε· ή θύρα εἶναι πάντοτε ἀνοικτή. 7. Ὁ Φραγκλίνος (Franklin) ἀνεκάλυψε τὸ ἀλεξιχέραυνον. 8. Οἱ ἀρχαῖοι προσέφερον θυσίας ἀγθρωπίνους.

”Ασκησις 108. Partir, sentir, etc. (Σελ. 82).

1. Quand (*partir*, ind. prés.) -vous de Paris? 2. Je (*partir*, ind. prés.) à dix heures du soir. 3. Pourquoi êtes-vous en retard pour le dîner? 4. Parce que je (*partir*, pas. indéf.) trop tard de chez moi (ἀπὸ τὴν οἰκίαν μου). 5. Ce bouquet (*sentir*, ind. prés.) bon. 6. Qui ne dit mot (*consentir*, ind. prés.). 7. En entrant dans la chambre je (*sentir*, pas. déf.) une odeur de fumée. 8. Je (*sentir*, ind. prés.) que j'ai tort.

Θέμα 109. Partir, sentir, etc. (Σελ. 82).

1. Πότε θὰ ὑπάγετε εἰς τὰς Ἀθήνας; 2. Θ' ἀναχωρήσω τὴν προσεχῆ ἔδομάδα. 3. Οὗτοι οἱ στρατιῶται ἀναχωροῦν διὰ τὸν πόλεμον. 4. Πρέπει ν' ἀναχωρήσωμεν ἀπόψε. 5. Δὲν αἰσθάνομαι τὸν ἔαυτόν μου (se sentir) καλά. 6. Τί ώραῖα ποῦ μυρίζουν (sentir) αὐτὰ τὰ ἄνθη!

”Ασκησις 110. Servir, sortir. (Σελ. 82).

1. À quoi (*servir*, prés. de l'ind.) la plume? 2. Elle (*servir*, prés. de l'ind.) à écrire. 3. Le garçon vous (*servir*, pas. indéf.) ce que vous lui avez commandé? 4. Il ne m' (*servir*, pas. indéf.) encore rien ... 5. Jean, (*servir*, impér.) Monsieur immédiatement. 6. Bien, Monsieur, je le (*servir*, futur) tout de suite. 7. A quelle heure (*sortir*, futur) -vous? 8. Il faut que je (*sortir*, prés. du subj.) à six heures.

Θέμα 111. Servir, sortir. (Σελ. 82).

1. Πόσον καιρὸν ὑπηρετήσατε εἰς τὸν στρατόν; 2. Ὑπηρέτησα μόνον ἐν ἔτος. 3. Ας ὑπηρετῶμεν πάντοτε τὴν πατρίδα μας πιστῶς (avec fidélité). 4. Ή Γαλλικὴ χρησιμεύει πολὺ εἰς τοὺς ξένους. 5. Εξῆλθον χθὲς εἰς τὰς ἔξ (à six heures). 6. Καὶ σεῖς, κατὰ ποίαν

ώραν ἐξήλθετε ; 7. Ἐξῆλθον δὲ λίγον ἀργά σήμερον. 8. Πρέπει νὰ
ἐξέλθω εἰς τὰς ἑπτά. 9. Ας ἐξέλθωμεν μαζί.

"Ασκησις 112. Tenir, venir, etc. (Σελ. 83).

1. A qui (*appartenir*, prés. de l'ind.) cette maison ? 2. Elle (*appartenir*, prés. de l'ind.) à mon oncle. 3. Le temps passé ne (*revenir*, prés. de l'ind.) plus. 4. Voici dimanche, chacun (*revêtir*, futur) ses plus beaux habits. 5. Où est votre sœur ? Elle (*venir*, prés. de l'ind.) de sortir¹. 6. A quelle heure (*venir*, futur) - je chez vous ? 7. (*Venir*, impér.) quand vous voudrez, votre visite nous sera toujours agréable. 8. Mon ami (*obtenir*, pas. indéf.) une bonne place. 9. (*Souvenir*, im-
pér.)-toi, ô homme, que tu n'es que poussière.

Θέμα 113. Tenir, venir, etc. (Σελ. 83)..

1. Υποστηρίζω τὴν γνώμην μου. 2. Πόθεν ἔρχεσθε ; 3. Ἐρχομαι
ἐκ Παρισίων. 4. Ο κ. B. ἔρχεται συχνά ; 5. Ἀλλοτε ἤρχετο κάθε
δύο (tous les deux) ἡ τρεῖς ἡμέρας. 6. Ἐρχεσθε πολὺ ἀργά σήμε-
ρον. 7. Σᾶς ζητῶ συγγνώμην δι' αὐτὸς (en), ἀλλὰ μου ἡτο ἀδύνατον
νὰ ἔλθω (ἀπαρέμφ.). ἐνωρίτερον. 8. Αὐτὸ τὸ παιδὶ εἶναι πενιχρῶς ἐνδε-
δυμένον, ἀλλὰ εἶναι καθαρόν. 9. Ο ἀδελφός σας εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν
του (chez lui) ; 10. Οχι, κύριε, μόλις ἐξῆλθε¹. 11. Πότε οἱ γονεῖς
σας θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς Ἀθήνας ; 12. Θὰ ἐπανέλθουν τὴν προ-
σεχὴν ἔβδομάδα.

**"Ασκησις 114. S'asseoir, seoir, déchoir, devoir,
échoir, falloir. (Σελ. 84).**

1. (*S'asseoir*, impér.) - vous, je vous prie, Madame.
2. Pourquoi ne (*s'asseoir*, prés. de l'ind.) - vous pas ? 3. Cette

¹ Τὸ ρῆμα *venir*, μετ' ἀπαρεμφάτου τῆς ὅποιας προηγεῖται ἡ πρόθεσις
de, ἀποτελεῖ Γαλλισμὸν μεταφραζόμενον Ἑλληνιστὲ : πρὸ δὲ λίγου, ἀρτι, μόλις :
Je viens de finir mon travail πρὸ δὲ λίγου ἐτελείωσα τὴν ἐργασίαν μου : il
vient de partir πρὸ δὲ λίγου (μόλις) ἀνεχώρησεν.

robe vous (*seoir*, prés. de l' ind.) à merveille. 4. Ce marchand est bien (*déchoir*, part. pas.) dans l'estime publique. 5. Fais ce que tu (*devoir*, prés. de l'ind.). 6. Qui veut s'instruire (*devoir*, prés. de l'ind.) apprendre. 7. Prévenez-moi du jour que la traite (*échoir*, futur). 8. Le locataire (*devoir*, prés. de l'ind.) payer son terme quand il est (*échoir*, part. pas.). 9. Vous (*falloir*, prés. de l'ind.) - il de l'argent ? 10. Il me (*falloir*, fut.) mille francs la semaine prochaine.

**Θέμα 115. S'asseoir, seoir, déchoir, devoir,
échoir, falloir.** (Σελ. 84).

1. Καθίσατε. 2. Ποῦ θέλετε νὰ καθίσω; 3. Θὰ καθίσω πλησίον σας. 4. Εἴπατε εἰς τὴν ἀδελφήν σας νὰ καθίσῃ (ἀπαρέμφ.). 5. Αὐτὸς ὁ πῦλος σᾶς πηγαίνει (*seoir*). 6. Πόσα σᾶς δρείλω; 7. Μου δρείλετε 500 δραχμάς. 8. Ἡ συναλλαγματική σας λήγει σήμερον. 9. Τὰ τέκνα δρείλουν ν' ἀγαποῦν τοὺς γονεῖς των. 10. Πρέπει νὰ πράττη τις πάντοτε τὸ καθῆκόν του.

"Ασκησις 116. Mouvoir, pleuvoir. (Σελ. 85).

1. Les étoiles sont des corps célestes qui se (*mouvoir*, prés. de l'ind.) dans l'espace. 2. La scène finale de ce drame m' (*émouvoir*, prés. de l'ind.) beaucoup. 3. Qui ne s' (*émouvoir*, prés. de l'ind.) pas en présence du danger? 4. En France, il (*pleuvoir*, prés. de l'ind.) souvent au mois de mars. 5. A-t-il (*pleuvoir*, part. passé) l'an dernier (*πέρυσι*) au mois d'avril? 6. Il (*pleuvoir*, futur) probablement cet après-midi, car le temps est très sombre.

Θέμα 117. Mouvoir, pleuvoir. (Σελ. 85).

1. Είμαι τόσον συγκεκινημένος, ώστε δὲν δύναμαι νὰ ὅμιλήσω. 2. Ἡ πρότασίς σας μὲ συγκινεῖ βαθέως. 3. Ἐθρεξε (pas. indéf.)

χθές δληγν τὴν νύκτα. 4. Δὲν βρέχει πλέον τώρα. 5. Πιστεύετε (Croyez-vous) δτι θὰ βρέξῃ (prés. du subj.) αὔριον; 6. Θὰ ἐπεθύμουν (Je désirerais) νὰ ἔδρεχε (imp. du subj.).

"**Ασκησις 118. Pouvoir, savoir.** (Σελ. 85).

1. Qui veut, souvent (*pouvoir*, prés. de l'ind.). 2. (*Pouvoir*, prés. de l'ind.)-vous me dire quelle heure il est? 3. Oui, je le (*pouvoir*, prés. de l'ind.). 4. Ne (*pouvoir*, futur) -tu pas me prêter un dictionnaire afin que je (*pouvoir*, prés. du subj.) traduire ma version? 5. Vous voyez bien que vous ne (*savoir*, prés. de l'ind.) pas votre leçon. 6. (*Savoir*, futur) -je le français en travaillant? 7. Certes, vous le (*savoir*, futur) avec un peu de patience. 8. (*Pouvoir*, prés. du cond.) -vous me montrer le chemin de la Bourse? 9. Je ne (*savoir*, prés. du cond.) vous renseigner, étant moi-même étranger.

Θέμα 119. Pouvoir, savoir. (Σελ. 85).

1. Ἡξεύρετε πότε δ πατήρ μου θὰ ἐπανέλθῃ; 2. Δὲν τὸ ἡξεύρω. 3. Γνωρίζομεν δλοι δτι ὀφείλομεν ν' ἀποθάνωμεν. 4. Ἐμάθετε τὸν θάνατον τοῦ κ. Δ.; 5. Τὸν ἔμαθον διὰ τῶν ἐφημερίδων. 6. Δὲν ἡδυ-νήθην νὰ ἔξελθω χθές. Θὰ δυνηθῶ ἵσως νὰ ἔξελθω αὔριον. 7. Ἀμφι-θάλω δν θὰ δυνηθῆτε (prés. du subj.) νὰ εὕρετε τὸν ἀδελφόν μου εἰς τὴν οἰκίαν του (chez lui).

"**Ασκησις 120. Valoir, voir, vouloir.** (Σελ. 86).

1. On (*revoir*, prés. de l'ind.) toujours avec joie le pays natal après une longue absence. 2. Cette huile ne (*valoir*, prés. de l'ind.) pas le prix que vous avez payé. 3. Mieux (*valoir*, prés. de l'ind.) la mort que le déshonneur. 4. Ne (*vaincre*, prés. du cond.) -il pas mieux mourir que de souffrir de la sorte? 5. Que demande ce monsieur? 6. Il (*vouloir*, prés. de l'ind.) vous parler. 7. Je (*vouloir*, prés. du cond.) vous

parler, Monsieur. 8. Que (*vouloir*, prés. de l'ind.) -vous ? 9. Je (*vouloir*, prés. du cond.) demander votre opinion sur cette affaire. 10. J'espère que vous (*vouloir*, futur) bien m'honorer d'une réponse.

Θέμα 121. Valoir, voir, vouloir. (Σελ. 86).

1. Πόσον ἀξίζει τοῦτο ; 2. Τοῦτο δὲν ἀξίζει τίποτε. 3. Πηγαίνετε νὰ ἰδετε (ἀπαρέμφ.) ποῖος εἶναι. 4. Εἴδετε τὸν κ. Β. χθές ; 5. Τὸν εἶδον εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. 6. Θὰ τὸν ἰδετε προσεχῶς ; 7. Θὰ τὸν ἐπανίδω λίσως ἀπόψε. 8. Θὰ ἐπεθύμουν (*vouloir*, prés. du cond.) νὰ τὸν ἰδω πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου. 9. Ἔλαθον τὴν ἐπιστολὴν τὴν δροίαν εὐηρεστήθητε (bien *vouloir*, pas. indéf.) νὰ μου στείλετε (ἀπαρέμφ.).

"Ασκησις 122. Absoudre, dissoudre, battre, boire. (Σελ. 87).

1. Le prêtre (*absoudre*, prés. de l'ind.) les fidèles repents. 2. Certains juges indulgents (*absoudre*, prés. de l'ind.) trop facilement les accusés. 3. Le sucre se (*dissoudre*, prés. de l'ind.) dans l'eau. 4. Le commissaire de police (*dissoudre*, pas. indéf.) l'assemblée des mineurs qui s'étaient mis en grève. 5. Pourquoi (*battre*, prés. de l'ind.) -vous ce pauvre enfant ? 6. Les soldats (*combattre*, pas. déf.) avec courage. 7. Une réponse douce (*abattre*, prés. de l'ind.) la fureur d'un homme en colère (ώργισμένου). 8. (*Boire*, prés. de l'ind.) -vous un verre de vin ? 9. Merci, je n'en (*boire*, prés. de l'ind.) pas.

Θέμα 123. Absoudre, dissoudre, battre, boire. (Σελ. 87).

1. Οἱ δικασταὶ ἡθώωσαν τοὺς κατηγορουμένους. 2. Διελύσατε τὴν ἑταιρίαν σας ; 3. Ἡ ἑταιρία τῆς δροίας ἀπετέλουν μέρος (je faisais partie) πέρυσι, διελύθη. 4. Πρέπει νὰ ὑποβιβάσετε (rabattre) τὴν τιμὴν τὴν δροίαν ζητεῖτε. 5. Μὴ κτυπάτε αὐτὸ τὸ ζῶον. 6. Δὲν ἔχετε τίποτε νὰ πίωμεν (ἀπαρέμφ.) ἐδῶ ; 7. Ἐπίετε

τὸν καφέν σας; 8. Θὰ πίετε ἀκόμη ἐν ποτήριον ζύθου; 9. Εὔχαριστῷ, δὲν θὰ πίω πλέον. 10. Δαμβάγω (J'ai) τὴν τιμὴν νὰ πίω εἰς ὅγειαν σας.

"Ασκησις 124. Clore, conclure, coudre, etc. (Σελ. 87, 88).

1. Une parole sage et conciliante (*clore*, prés. de l'ind.) bien des discussions. 2. J'(*conclure*, pas. ind.) un engagement qui (*exclure*, prés. de l'ind.) toute responsabilité. 3. La fenêtre n'est pas bien (*clore*, part. passé). 4. (Coudre, prés. de l'ind.) -vous à la machine? (μὲ τὴν...). 5. (Découdre, impér.) cette doublure et (*recoudre*, impér.)-la avec du fil blanc. 6. (Confire, futur) -vous ces fruits au sucre ou au miel? 7. Je les (*confire*, futur) au sucre.

Θέμα 125. Clore, conclure, coudre, etc. (Σελ. 87, 88).

1. Ό γῆλιος ἀνοίγει (fait éclore) τὰ ἄνθη. 2. Αὐτὰ τὰ ἄνθη θ' ἀνοίξουν μετ' δλίγον. 3. Θὰ κλείσω (conclure, futur) ταῦτην τὴν συμφωνίαν μετὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀναμενομένων (2) δειγμάτων (1). 4. Τί συνεπεράνατε ((conclure, pas. indéf.) ἐκ τούτου (en); 5. Δὲν ἔρράψατε καλὰ τὸ φόρεμά μου, ξηλώνεται (se découdre, prés. de l'ind.).

"Ασκησις 126. Craindre, plaindre, se plaindre. (Σελ. 89, 92).

1. Ce jeune soldat ne (*craindre*, prés. de l'ind.) pas les dangers. 2. Nous ne (*craindre*, prés. de l'ind.) pas la mort. 3. Vous êtes à plaindre (*ἄξιος οἴκτου*), mon ami. 4. Le malade (*se plaindre*, imp. de l'ind.) d'une extrême faiblesse. 5. Je le (*plaindre*, prés. de l'ind.) de tout mon cœur. 6. Cet officier ne (*craindre*, pas. déf.) pas d'affronter mille dangers.

Θέμα 127. Craindre, plaindre, se plaindre. (Σελ. 89, 92).

1. Τί φοβεῖσθε; 2. Δὲν φοδοῦμαι τίποτε. 3. Λυποῦμαι τοῦτον τὸν

δυστυχῆ. 4. Διατί δὲν ἥλθετε νὰ μᾶς ἴδετε; 5. Ἐφοβήθηγ μήπως (de) σᾶς ἐνοχλήσω. 6. Αἴ ἐργασίαι πηγαίνουν καλά· δὲν δυνάμεθα νὰ παραπονεθῶμεν (ἀπαρέμφ.). 7. Δὲν εἴμαι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι παραπονοῦνται πάντοτε.

"Ασκησις 128. **Croire, croître.** (Σελ. 89).

1. Ces plantes qui (*croître*, prés. de l'ind.) dans votre jardin ne me plaisent pas. 2. Le fleuve (*croître*, pas. indéf.) si rapidement que ses eaux débordent maintenant. 3. Ne (*croire*, impér.) pas tout ce que l'on vous dit. 4. Avez-vous (*croire*, part. passé) ce que vous avez lu? 5. Comment voulez-vous que je le (*croire*, prés. du subj.)? 6. (*Croître*, impér.) et multipliez.

Θέμα 129. Croire, croître. (Σελ. 89).

1. Ταῦτα τὰ δένδρα θὰ γεῦξαν περισσότερον (davantage), ἐὰν τὰ ἐπροφυλάττετε ἀπὸ τὰς κάμπας. 2. Ό πληθυσμὸς τῆς πόλεως αὐξάνει κατ' ἔτος. 3. Νομίζω ότι είναι ἥδη ἀργά. 4. Μὲ πιστεύετε; 5. Δὲν σᾶς πιστεύω. 6. Πιστεύσατε με, σᾶς λέγω πάντοτε τὴν ἀλήθειαν. 7. Πιστεύετε εἰς τὸν (en) Θεόν.

"Ασκησις 130. **Déduire, cuire, luire, etc.** (Σελ. 89, 91).

1. La guerre (*produire*, prés. de l'ind.) de grands maux. 2. Bonaparte (*conduire*, pas. déf.) ses troupes à travers l'Europe. 3. Je (*déduire*, futur) cinq pour cent d'escompte. 4. Tout (*luire*, prés. de l'ind.) dans cette maison. 5. Les épées (*luire*, imp. de l'ind.) dans l'ombre. 6. (*Traduire*, prés. de l'ind.) -vous du français en grec sans dictionnaire? 7. Il faut que je (*traduire*, prés. du subj.) cette lettre en français. 8. La vertu (*conduire*, prés. de l'ind.) au bonheur. 9. (*Reconduire*, impér.) madame, s'il vous plaît. 10. Ces légumes (*cuire*, prés. de l'ind.) mal.

Θέμα 131. Déuire, cuire, lire, etc. (Σελ. 89, 91).

1. Ή Γαλλία παράγει πολὺν σίτον.
2. Οι ἀρτοποιοί φήνουν τὸν ἄρτον ἐντὸς μεγάλων κλιθάρων.
3. Οἱ ἀμαξηλάται δόηγοῦν τὰς ἀμάξας.
4. Τὸ παράδειγμά του διδάσκει πολὺ καλύτερον τῶν λόγων του.
5. Ποῦ πρέπει νὰ δόηγήσω (ἀπαρέμφ.) τούτους τοὺς κυρίους;
6. Ὁδηγήσατέ μας εἰς τὸν σταθμόν.
7. Τί συμπεραίνετε ἐκ τούτου;
8. Συμπεραίνω ἐκ τούτου ὅτι ἔχει ἥδη ἀναχωρήσει.
9. Ο γῆλος λάμπει.
10. Πᾶν δούλος λάμπει (reliure, prés. de l'ind.) δὲν εἶναι χρυσός.

"Ασκησις 132. Dire, etc. (Σελ. 89).

1. Il y a des personnes qui (*dire*, prés. de l'ind.) et (*redire*, prés. de l'ind.) toujours les mêmes choses.
2. Vous ne (*prédire*, prés. de l'ind.) jamais rien de bon.
3. Celui qui (*prédire*, prés. de l'ind.) l'avenir est un prophète.
4. Qu'avez-vous à me dire?
5. (*Dire*, impér.)-le franchement.
6. Je vous le (*dire*, futur) une autre fois.
7. Je vous le (*dire*, prés. du cond.) volontiers si je le savais.
8. On ne doit jamais médire de personne (*κανένα*).
9. Obéissez à vos supérieurs et ne les (*contredire*, impér.) pas.
10. L'entrée est (*interdire*, part. passé).

Θέμα 133. Dire, etc. (Σελ. 89).

1. Λέγομεν τὴν ἀλήθειαν.
2. Τί σᾶς εἶπεν ὁ πατέρος μου;
3. Δὲν μου εἶπε τίποτε.
4. Θέλετε νὰ εἴπω (prés. du subj.) πρὸς τὸν ἀδελφόν μου δούλο (ce que) μου λέγετε;
5. Μή του λέγετε τίποτε.
6. Ἐχάσατε τὴν δίκην σας δὲν τὸ εἶχον προείπει;
7. Οἱ ἀστρονόμοι προλέγουν τὶ καιρὸν θὰ κάμη (le temps qu'il fera).

"Ασκησις 134. Écrire, etc. (Σελ. 90).

1. Que faites-vous?
2. J'(inscrire, prés. de l'ind.) mes dépenses sur mon carnet.
3. Le médecin n' (prescrire, pas. in-

déf.) aucun remède. 4. Cet auteur (*décrire*, prés. de l'ind.) la nature d'une manière frappante. 5. Monsieur D. vous (*écrire*, pas. indéf.) de Marseille? 6. Oui, il m'(*écrire*, pas. indéf.) hier. 7. Il m'(*écrire*, futur) de nouveau dans quelques jours.

Θέμα 135. Écrire, etc. (Σελ. 90).

1. Γράφομεν ἐπὶ χάρτου. 2. Πρὸς ποῖον γράψετε; 3. Γράφω πρὸς τοὺς γονεῖς μου. 4. Περιγράψατε μου (*décrire*, impér.) τὸ εἰς Παρίσιους ταξίδιόν σας. 5. Δὲν θὰ μου ἀπηντάτε ἐὰν σᾶς ἔγραφον; 6. Πότε θὰ γράψετε πρὸς τὸν φίλον σας; 7. Θὰ τοῦ γράψω ἐντός τινων ἡμερῶν. 8. Τοῦ ἔγραψα πρὸ μηνὸς (il y a un mois).

Άσκησις 136. Faire, etc. (Σελ. 90).

1. Que (*faire*, prés. de l'ind.) - vous là? 2. Je (*faire*, prés. de l'ind.) ce que vous m'avez ordonné. 3. Ne (*faire*, impér.) pas à autrui (*εἰς τοὺς ἄλλους*) ce que tu ne voudrais pas qu'on te (*faire*, imp. du subj.). 4. Dites-nous ce que nous devons faire, et nous le (*faire*, futur). 5. (*Refaire*, futur)-vous le tour que nous (*faire*, pas. indéf.) avant-hier? 6. Tu ne (*satisfaire*, futur) personne si tu veux contenter tout le monde. 7. Ce travail ne me (*satisfaire*, prés. de l'ind.) pas, (*refaire*, impér.)-le.

Θέμα 137. Faire, etc. (Σελ. 90).

1. Μὴ κάμνετε κακὸν εἰς κανένα. 2. Πόσα κάμνουν τρία καὶ ἑπτά; 3. Αὐτὸς παιδὶ δὲν κάμνει τίποτε. 4. Δὲν ἔχετε τίποτε νὰ κάμετε (ἀπαρέμφ.); 5. Τί θέλετε νὰ κάμω (prés. du subj.); 6. Θὰ πράξω τὸ κατὰ δύναμιν (tout mon possible) διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. 7. Δὲν ἀγοράζω πλέον ἀπὸ (ἀ) αὐτὸς τὸ κατάστημα· ὑπερτιμοῦν (surfaire, prés. de l'ind.) ὅλας τὰς τιμάς. 8. Μὴ ὑπερτιμάτε τὸ ἐμπόρευμά σας.

Ασκησις 138. Joindre, lire, etc. (Σελ. 90, 91).

1. Le jour commence à poindre.
2. Cette rue (*joindre*, prés. de l'ind.) deux avenues.
3. (*Joindre*, impér.) nos efforts.
4. Qu'est-ce que vous (*lire*, imp. de l'ind.) tout à l'heure ?
5. Je (*lire*, imp. de l'ind.) un journal.
6. Pouvez-vous comprendre ce paragraphe ? (*Relire*, impér.) -le.
7. Je l'ai déjà (*lire*, part. passé) plusieurs fois.
8. Je (*relire*, prés. de l'ind.) souvent plusieurs fois les lettres que je reçois.

Θέμα 139. Joindre, lire, etc. (Σελ. 90, 91).

1. Οἱ τόκοι προστιθέμενοι (*joindre*, part. passé) εἰς τὸ κεφάλαιον τὸ διπλασιάζουν ἐντὸς (dans l'espace de) ἔνδεκα ἑτῶν.
2. Δὲν ἀνεγνώσατε ἀκόμη τὴν σημερινὴν ἐφημερίδα (le journal d'aujourd'hui); 3. Ὁχι, δὲν τὴν ἀνέγνωσα ἀκόμη. 4. Εγώ, θὰ τὴν ἀναγνώσω ἀργότερον. 5. Δὲν ἀναγνώσκω τὰς ἐφημερίδας καθημερινῶς. 6. Ἀναγνώσατε αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν προσεκτικῶς. 7. Θὰ τὴν ἀνεγίνωσκον ἐὰν εἴχον καιρόν.

Ασκησις 140. Mettre, etc., moudre. (Σελ. 91).

1. On ne broie pas le café, on le (*moudre*, prés. de l'ind.).
2. (*Mettre*, impér.) cette chaise à sa place.
3. Je (*mettre*, futur) aujourd'hui un autre habit.
4. Où voulez-vous que je (*mettre*, prés. du subj.) le journal ?
5. (*Mettre*, impér.) -le où vous voulez.
6. (*Permettre*, impér.) -moi d'entrer.
7. Je vous le (*permettre*, prés. de l'ind.) volontiers.
8. Ne (*promettre*, impér.) pas ce que nous ne pouvons pas donner.
9. Quand on (*promettre*, pas. indéf.) une chose, il faut tenir sa promesse.

Θέμα 141. Mettre, etc., moudre. (Σελ. 91).

1. Ό μυλωθρὸς ἀλέθει τὸν σῖτον.
2. Ἐπιθυμῶ ν' ἀλέσετε (prés. du subj.) τὸν καφέν.
3. Ποῦ ἔβάλατε τὸν πιλόν μου;
4. Τὸν ἔβαλα ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι.
5. Σᾶς ὑπόσχομαι νὰ ἐγχειρίσω (remettre,

ἀπαρέμφ.) τὴν ἐπιστολήν σας εἰς τὸν διευθυντήν. 6. Μου ὑπεσχέθητε
ὅτι θὰ μ' ἐπισκεψθῆτε (ἀπαρέμφ.). 7. Ο καιρὸς δὲν μοῦ ἐπέτρεψε νὰ
ξέέλθω (ἀπαρέμφ.). 8. Μὴ ἀναβάλλετε (remettre, impér.) διὰ τὴν
αὔριον (au lendemain) διὰ δύνασθε νὰ πάμετε σήμερον.

"Ασκησις 142. Naître, nuire, paître. (Σελ. 92).

1. Tout (*naître*, prés. de l'ind.), vit, souffre et meurt ! 2. Où (*naître*, pas. déf.) Napoléon ? 3. Corneille est (*naître*, part. passé) à Rouen. 4. Le printemps (*renaître*, prés. de l'ind.). 5. Beaucoup de bestiaux (*paître*, prés. de l'ind.) en liberté dans les prairies. 6. Les mauvaises actions (*nuire*, prés. de l'ind.) toujours à leurs auteurs.

Θέμα 143. Naître, nuire, paître. (Σελ. 92).

1. Ποῦ ἔγεννήθητε ; 2. Ἐγεννήθην εἰς τὰς Ἀθήνας. 3. Πολλάκις
ἐκεῖνοι οἱ δόποιοι γεννῶνται πλούσιοι ζῶσιν ἐν τῇ ἐνδείᾳ (dans l'in-
digence). 4. Θὰ βλάψετε τὴν (ὰ) ὑγείαν σας. 5. Αὕτη ἡ ὑπόθεσις
(affaire) ἔδλαψε τὴν (ὰ) ὑπόληψίν του. 6. Τὰ πρόσωπα βόσκουν εἰς
τὸν λειμῶνα.

"Ασκησις 144. Connaitre, paraître, etc. (Σελ. 88, 92).

1. Je ne (*connaitre*, prés. de l'ind.) personne ici. 2. (*Re-
connaitre*, prés. de l'ind.) -vous cette photographie ? 3. Je
désire que vous (*connaitre*, prés. du subj.) mon cousin. 4. Un
journal hebdomadaire est celui qui (*paraître*, prés. de l'ind.)
(ἐκδίδεται) toutes les semaines. 5. Les jours (*disparaître*, prés.
de l'ind.) très vite quand on rit, et semblent des années quand
on pleure. 6. (*Connaitre*, impér.) -toi toi-même (γνῶθι σαυτόν).

Θέμα 145. Connaitre, paraître, etc. (Σελ. 88, 92).

1. Γνωρίζομεν ἔδω πολὺν χόσμον. 2. Ποῦ ἐγγωρίσατε αὐτὸν τὸν

κύριον ; 3. Τὸν ἐγνώρισα εἰς (chez) τοῦ θείου μου. 4. Τὸ βιβλίον τὸ δόποιον μοῦ ἐδανείσατε ἔξηφανίσθη. 5. Πῶς ἀνεγνωρίσατε τὸν ἀδελφόν μου ; 6. Ἐκεῖνος δοτὶς εἶναι ὑπερήφανος δὲν θ' ἀναγνωρίσῃ ποτὲ τὰ σφάλματά του. 7. Οἱ ἀνθρώποι εἶναι δπως τὴ ἀνθη τὰ δόποια ἐμφανίζονται καὶ ἔξαφανίζονται (disparaître) μετ' ἀπιστεύτου (2) ταχύτητος (1).

"Ασκησις 146. Peindre, teindre, etc. (Σελ. 92, 94).

1. Les teinturiers sont les ouvriers qui (*teindre*, prés. de l'ind.) les étoffes. 2. Les bonnes paroles (*atteindre*, prés. de l'ind.) toujours le cœur, quand elles ne sont pas (*feindre*, part. passé). 3. L'eau (*éteindre*, prés. de l'ind.) le feu. 4. De quelle couleur votre salon est-il (*peindre*, part. passé) ? 5. Ma sœur (*peindre*, prés. de l'ind.) toujours d'après nature (*ἐκ τοῦ φυσικοῦ*). 6. Les couleurs vives (*déteindre*, prés. de l'ind.) facilement.

Θέμα 147. Peindre, teindre, etc. (Σελ. 92, 94).

1. Αἱ ἀδελφαὶ μου ζωγραφίζουν κάλλιστα. 2. Οἱ πυροσδέσται ἔσθησαν εὐκόλως τὴν πυρκαϊάν. 3. Σδήσατε τὸ κερί. 4. Τὸ δωμάτιόν μου εἶναι ἐλαιοχρωματισμένον (peinte à l'huile). 5. Ἡ σφαῖρα τὸν ἐκτύπησεν (atteindre, passé déf.) εἰς τὸ μέτωπον. 6. Ποῖος ἐξ ἡμῶν ἔφθασε (atteindre, pas. indéf.) τὴν (à la) τελειότητα ;

"Ασκησις 148. Plaire, faire, se faire. (Σελ. 92, 94).

1. Monsieur, voulez-vous me suivre, s'il vous (*plaire*, prés. de l'ind.) ? 2. Comme il vous (*plaire*, futur) : il ne me (*déplaire*, prés. de l'ind.) pas de vous satisfaire. 3. (*Taire*, impér.)-vous, mon enfant. 4. Le concert vous a-t-il (*plaire*, part. passé) ? 5. Paris (*plaire*, prés. de l'ind.) à tous ses visiteurs.

Θέμα 149. Plaire, taire, se taire. (Σελ. 92, 94).

1. Δόσατέ μου αὐτὸ τὸ βιβλίον, ἀν εὐαρεστήσθε. 2. Οἱ Ἑλληνες συγγραφεῖς μοῦ ἀρέσουν πολύ. 3. Δὲν ἡγοράσαμεν αὐτὰ τὰ ἔπιπλα διότι δὲν ἥρεσαν (déplaire, pas. indéf.) εἰς τὴν μητέρα μου. 4. Σιωπῶμεν πάντοτε. 5. Θ' ἀποσιωπήσω τὸ ὑπόλοιπον τῆς θλιβερᾶς ταύτης ἴστορίας. 6. Σιωπήσατε, δὲν λέγετε ἢ ἀνοησίας!

"Ασκησις 150. Prendre, etc. (Σελ. 93).

1. Ma petite sœur (*apprendre*, prés. de l'ind.) déjà à jouer du piano, elle (*prendre*, prés. de l'ind.) deux leçons par semaine. 2. (*Apprendre*, impér.) bien vos leçons et vous (*comprendre*, futur) ensuite sans effort. 3. Où avez-vous (*apprendre*, part. passé) le français ? 4. Je l'ai (*apprendre*, part. passé) à Paris. 5. Comment voulez-vous que vous (*apprendre*, prés. du subj.) le français sans professeur ? 6. (*Comprendre*, prés. de l'ind.) - tu ce que je t' (*apprendre*, prés. de l'ind.) ? 7. Me (*prendre*, prés. de l'ind.) -vous pour un sot ? 8. Cette nouvelle m'a (*surprendre*, part. passé). 9. Qu'avez-vous (*prendre*, part. passé) ce matin ? 10. Je n'ai rien (*prendre*, part. passé).

Θέμα 151. Prendre, etc. (Σελ. 93).

1. Ποίαν ἀμαξοστοιχίαν θὰ πάρετε ; 2. Θὰ πάρω τὴν ἀμαξοστοιχίαν τῶν 5 (de cinq heures). 3. Μανθάνετε ἀκόμη τὴν Γαλλικήν ; 4. Όμιλῶ διέγον μόνον, ἀλλ' ἐννοῶ ἀρκετὰ καλά. 5. Ἐνοήσατε τί (ce que) σᾶς εἴπον ; 6. Δὲν σᾶς ἐνόησα, δημιεῖτε πολὺ γρήγορα. 7. Πάρετε ἀκόμη ἐν κύπελλον τεῖου. 8. Οἱ ἄνθρωποι (Les gens) οἱ δόποιοι ἐπιχειροῦν (entreprendre, prés. de l'ind.) πολλὰ πράγματα συγχρόνως (à la fois) δὲν ἐπιτυγχάνουν ποτέ.

"Ασκησις 152. Résoudre, rire, suivre. (Σελ. 93).

1. Je (*suivre*, prés. de l'ind.) vos sages conseils. 2. Pourquoi n'avez-vous pas (*suivre*, part. passé) son exemple ? 3. Nous (*suivre*, pas. déf.) le bord de la rivière. 4. (*Suivre*,

impér.) le droit chemin. 5. Allez devant, nous vous (*suivre*, prés. de l'ind.). 6. A quelle date avez-vous (*résoudre*, part. passé) de partir de Paris? 7. Ne (*rire*, impér.) pas. 8. Qui (*rire*, prés. de l'ind.) vendredi, dimanche pleurera.

Θέμα 153. Résoudre, rire, suivre. (Σελ. 93).

1. Παρακολουθεῖτε (poursuivre, prés. de l'ind.) τακτικὰ τὴν ἀνάγνωσιν τούτου τοῦ ἔργου; 2. Ἐξακολούθησον (poursuivre, impér.) τὸν δρόμον σου. 3. Αὐτὸς ὁ ἀνθρωπος μὲν ἀκολουθεῖ διαρκῶς (constamment). 4. Διατί γελᾶτε; 5. Ἐγέλασα μὲν ὅλην μου τὴν καρδίαν (de bon cœur). 6. Ἀποφασίσατε αὐτὸ τὸ ζήτημα.

"Ασκησις 154. Traire, etc., vaincre, vivre. (Σελ. 94).

1. Pour obtenir le lait il faut qu'on (*traire*, prés. du subj.) les vaches. 2. Paris est une ville où les étrangers se (*distraire*, prés. de l'ind.) beaucoup. 3. Nous ne (*vivre*, prés. de l'ind.) pas sans air. 4. La nature (*revivre*, prés. de l'ind.) avec les premiers beaux jours. 5. Souvent, hélas! les malades ne (*survivre*, prés. de l'ind.) pas aux opérations chirurgicales. 6. Nous (*vaincre*, futur) ou nous mourrons, telle est la devise d'un peuple héroïque.

Θέμα 155. Traire, etc., vaincre, vivre. (Σελ. 94).

1. Ο χωρικὸς ἀμέλειται τὴν ἀγελάδα. 2. Τὰ ἔργα τοῦ Ιουλίου Βέρνου (Jules Verne) θέλγουν (*distraire*, prés. de l'ind.). 3. Οὗτος ὁ ἀνθρωπος ὑπερνικᾷ ὅλας τὰς δυσκολίας. 4. Ἔὰν δὲν κατανικήσῃς (*vaincre*, prés. de l'ind.) τὰ πάθη σου, θὰ εἰσαι δυστυχής. 5. Εἰναι πολλάκις δύσκολον νὰ νικήσωμεν (prés. du subj.) τὰς ἐπιθυμίας μας. 6. Ἄς ζώμεν ἐν εἰρήνῃ. 7. Ο θειός μου ἔζησεν ἑκατὸν ἔτη. 8. Ο σοφὸς ζῆ ἐυχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του.

"Ασκησις 156. Συμφωνία τοῦ ρήματος. (Σελ. 95, 96, 97).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον καὶ εἰς τὸ κατάλληλον πρόσωπον καὶ ἀριθμόν.

1. Le bonheur ou le malheur de l'homme (*dépendre*, prés. de l'ind.) de lui.
2. Mon frère ou moi (*partir*, futur) pour Paris demain.
3. Ma fille et moi (*prendre*, futur) soin de préparer le repas.
4. Ni le vent ni la pluie ne lui (*faire*, prés. de l'ind.) peur.
5. La vérité, comme la lumière, (*être*, prés. de l'ind.) inaltérable.
6. L'Europe comme l'Afrique (*avoir*, prés. de l'ind.) ses régions malsaines.
7. Le succès, la prospérité (*aveugler*, prés. de l'ind.) bien des hommes.
8. Son courage, son intrépidité (*étonner*, prés. de l'ind.) les plus braves.
9. Richesses, honneur, plaisirs, tout (*disparaître*, prés. de l'ind.) à la mort.
10. Beaucoup de personnes (*ignorer*, prés. de l'ind.) la gravité de cette affaire.
11. Une nuée de barbares (*désoler*, pas. déf.) le pays.
12. O Dieu! c'est toi qui (*être*, prés. de l'ind.) le maître de la nature.
13. (*C'est, ce sont*) les Pyrénées qui séparent la France de l'Espagne.
14. (*C'est, ce sont*) nous qui étudions avec ardeur la géographie.
15. De toutes les boissons chaudes, (*c'est, ce sont*) le café et le thé que je préfère.

Θέμα 157. Ἀντικείμενον τοῦ ρήματος. (Σελ. 98).

1. Ο καλὸς χριστιανὸς συγχωρεῖ τοὺς ἔχθρούς του.
2. Πλησιάσατε εἰς τὸ παράθυρον.
3. Οἱ ἀσεβεῖς ἐμπαῖζουν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν θρησκείαν.
4. Οὐδὲς διεδέχθη τὸν πατέρα του.
5. Τὸ ταλαιπωρὸν παιδίον ἔχρουσε δἰς τὴν θύραν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἡκούσαμεν.
6. Τί μεταχειρίζεσθε διὰ νὰ φάγετε τὸ κρέας;
7. Μεταχειριζόμεθα περόνιον καὶ μαχαίριον.
8. Ἐνθυμοῦ τὸν φίλον σου.
9. Ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλὰ αὐτὴν τὴν ἱστορίαν.
10. Μὴ κακολογήτε ποτὲ κανένα.

”Ασκησις 158. ‘Υποτακτική. (Σελ. 99).

Θέσατε εἰς ‘Υποτακτικήν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα.

1. La patrie demande que nous l' (*aimer*) et que nous la (*défendre*) contre ses ennemis. 2. Il faut que vous (*fuir*) la flatterie. 3. Je désire qu'on me (*laisser*) tranquille.
4. Mes parents désirent que vous (*passer*) encore quelques jours ici. 5. Je souhaite que vous (*pouvoir*) réussir à vos examens. 6. J'irai habiter cet été une campagne qui me (*être*) agréable. 7. Il est possible que j' (*aller*) à Athènes demain. 8. Indiquez-moi un endroit où je (*pouvoir*) me reposer.

Θέμα 159. ‘Υποτακτική. (Σελ. 99).

1. Ο νόμος ἀπαιτεῖ ἵνα οἱ κλέπται τιμωρῶνται. 2. Ο Θεὸς θέλει νῦν ἀγαπῶμεν τοὺς ἔχθροὺς ἡμῶν. 3. Πιστεύετε δτὶ ή θεία σας θὰ ἔλθῃ μόνη; 4. Ζητῶ ὑπηρέτην δστις νὰ εἶναι πιστός. 5. Αριμόζει (Il convient) νὰ σεδώμεθα πάντοτε τὴν θρησκείαν. 6. Πρέπει νὰ μᾶς γράφετε κατὰ τὴν ἀπουσίαν σας. 7. Δὲν θέλω νὰ μοῦ λέγετε φεύδη. 8. Επιθυμοῦμεν ἵνα αἱ ἀδελφαὶ μας ἔλθουν νὰ μείνουν μεθ' ἡμῶν τοῦτο τὸ θέρος. 9. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς δστις νὰ εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του.

”Ασκησις 160. ‘Υποτακτική. (Σελ. 100).

Θέσατε εἰς ‘Υποτακτικήν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα.

1. J'irai le voir avant qu'il (*partir*). 2. La mère veille sur ses enfants pour qu'ils (*être*) en bonne santé. 3. Nous travaillons afin que nous (*avoir*) de quoi vivre. 4. J'irai vous voir pourvu qu'il (*faire*) beau temps. 5. Bien que nous (*lire*) assez, nous ignorons beaucoup. 6. Qui que vous (*être*), vous pouvez vous tromper. 7. Quel que (*être*) votre professeur, écoutez-le.

Θέμα 161. Ὑποτακτική. (Σελ. 100).

1. Εἰσέλθετε χωρὶς νὰ σᾶς ἤδη. 2. Ἐγερθῆτε ἐνωρὶς αὔριον τὰ πρωΐ, ἵνα δυνηθῶμεν ν' ἀναχωρήσωμεν ἐγκαίρως. 3. Ὁ ἔξαδελφός μου ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζωμεν. 4. Καίτοι εἶναι πτωχός, εἶναι ἔντιμος ἀνθρωπος. 5. Θὰ περιμένω ἔως ὅτου ἀπέλθετε. 6. Καίτοι εἰσθε ὑψηλὸς καὶ παχύς, δὲν εἰσθε ἴσχυρός. 7. Ἐργασθῆτε καλῶς εἰς τὸ σχολεῖον ἵνα γίνετε ἡμέραν τινὰ καλὸς πολίτης.

Ἀσκησις 162. Χρόνοι τῆς Ὑποτακτικῆς. (Σελ. 100).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον.

1. Il faut que nous (*partir*). 2. Fais aux autres ce que tu voudrais qu'on te (*faire*). 3. Cicéron méritait qu'on lui (*décerner*) le titre de Sauveur de la patrie. 4. Il faut que nous (*veiller*) tous au salut de la patrie. 5. L'avare voudrait que tout l'or du monde lui (*appartenir*). 6. J'aurai soin que vous (*avoir*) ce qu'il vous faut. 7. Je ne savais pas que tu (*visiter*, παρελθ. *πρᾶξις*) l'Amérique.

Θέμα 163. Χρόνοι τῆς Ὑποτακτικῆς. (Σελ. 100).

1. Ἡγνόουν ὅτι εἶχεν ἔλθει. 2. Θὰ ἥθελον μόνον νὰ τὸν εἰχετε γνωρίσει. 3. Ἀπορῶ (Je m' étonne) ὅτι δὲν ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν μου. 4. Αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἐλπὶς ἡτοις μου ἔμεινε. 5. Ὁ πατήτης ν' ἀναχωρήσω ἀμέσως. 6. Τίς θὰ ἥδύνατο ν' ἀμφιθάλη ὅτι εἶναι τίμιος ἀνθρωπος; 7. Δὲν διενοήθητε (pensé) ὅτι ὑπῆρξα ποτὲ τόσον ἀνανδρος ὥστε (pour) νὰ προδώσω τὰ μυστικὰ τῶν φίλων μου.

Θέμα 164. Ἀπαρέμφατος ἀπρόθετος. (Σελ. 103).

1. Ὁφείλεις νὰ ὑπακούῃς εἰς τοὺς γονεῖς σου. 2. Ἀφήσατέ με ν' ἀναχωρήσω αὔριον. 3. Σκοπεύω ν' ἀναχωρήσω διὰ τὴν Γαλλίαν. 4. Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν κῆπόν σας. 5. Ἐλθετε νὰ μᾶς ἤδητε

αὔριον εἰς τὰς ἔξ (à six heures). 6. Θέλω νὰ σᾶς ὀμιλήσω. 7. Ἔλπίζω νὰ ἴδω τὸν ἀδελφόν σας αὔριον. 8. Δὲν ἐτόλμησε νὰ παρουσιάσθῃ ἐνώπιόν μου. 9. Τί ἔρχεσθε νὰ κάμετε ἔδω;

"Ασκησις 165. Ἀπαρέμφατος ἐμπρόθετος. (Σελ. 103, 104).

"Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου προθέσεως.

1. Mon frère apprend . . . danser.
2. Avez-vous beaucoup . . . faire aujourd'hui ?
3. J'ai plusieurs lettres . . . écrire.
4. Votre frère a eu la bonté . . . me prêter son dictionnaire.
5. Permettez-moi . . . fermer la fenêtre.
6. Dites à Pierre . . . ouvrir la porte.
7. Je vous prie . . . venir à cinq heures.
8. Il a cessé . . . pleuvoir.
9. Mon frère a oublié . . . écrire à Paris.
10. La police a réussi . . . découvrir le voleur.
11. Il est défendu . . . fumer ici.
12. Me promettez-vous . . . venir demain ?
13. Je n'ai pas eu le temps . . . faire ma correspondance.

Θέμα 166. Ἡ ἀπαρέμφατος ὡς ἀντικείμενον. (Σελ. 103, 104).

1. Σκοπεύω νὰ συνοδεύσω τὸν πατέρα μου εἰς τὴν Γαλλίαν. 2. Ἔλθετε νὰ κάμετε ἔνα περίπατον μαζί μου. 3. Μὲ προσεκάλεσαν νὰ κάμω περίπατον. 4. Μανθάνω νὰ δμιλῶ τὴν Γαλλικήν. 5. Εἴπομεν εἰς τὸν ὑπηρέτην νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς εῦρῃ. 6. Μὲ παρεκάλεσε νὰ υπάγω εἰς τὰς ἑπτὰ (à sept heures). 7. Ἔλπίζομεν νὰ ἴδωμεν τὸν ὑπουργόν. 8. Πηγαίνετε γρήγορα νὰ πίετε ἐν ποτήριον υδατος. 9. Θὰ ἔχετε καιρὸν (le temps) νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸν κύριον B.; 10. Σᾶς συμβουλεύω νὰ μείνετε ἔδω καὶ νὰ ἔξακολουθήσετε τὰς σπουδάς σας.

**"Ασκησις 167. Ἐνεργητικὴ μετοχὴ καὶ ορηματικὸν
ἐπιθετον.** (Σελ. 105).

Δεῖξατε ἐάν αἱ ἐντὸς παρενθέσεων λέξεις εἶναι ἐνεργητικαὶ μετοχαὶ ή ορηματικὰ ἐπίθετα καὶ θέσατε αὐτὰ εἰς συμφωνίαν ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει.

1. Les flots s'avancent en (*mugissant*). 2. Des bruits (*alarmant*) circulent de toutes parts. 3. Nous traversâmes des prairies (*verdoyant*). 4. On punit les enfants paresseux et (*désobéissant*). 5. Les enfants (*aimant*) l'étude feront des progrès (*surprenant*). 6. Le berger a surpris deux loups (*ravissant*) un mouton. 7. Nous entendions la foudre (*grondant*) sur nos têtes.

**Θέμα 168. Ἐνεργητικὴ μετοχὴ καὶ ορηματικὸν
ἐπιθετον.** (Σελ. 105).

1. Αὕτη ἡ νεᾶνις εἶναι ἡ ζῶσα εἰκὼν τῆς μητρός της. 2. Οἱ λόγοι του ἥσαν παρηγορητικοί. 3. Ἀναγινώσκω ἴστορίαν ἐνδιαφέρουσαν. 4. Αὐτοὶ οἱ καρποὶ εἶναι ἔξαρτεοι. 5. Οἱ δυστυχεῖς ναυαγοὶ διῆλθον τὴν νύκτα τρέμοντες καὶ ἥμιθανετ. 6. Κοιτάζετε ταύτας τὰς σημαίας κυματίζουσας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας. 7. Εἶναι ωραῖον νὰ βλέπῃ τις παιδία σεβόμενα καὶ ἀγαπῶντα τοὺς γονεῖς των.

**Ἀσκησις 169. Παθητικὴ μετοχὴ ἀνευ βοηθητικοῦ
ἢ μετὰ τοῦ ἔτρε.** (Σελ. 106).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Les instants (*perdu*) ne se retrouvent plus. On ne regrette jamais les moments (*consacré*) à l'étude. 3. Les astronomes ont soutenu que toutes les planètes (*connu*) et non (*connu*) sont autant de mondes (*habité*). 5. Faute (*avoué*) est à moitié (*pardonné*). 5. Voltaire et Rousseau sont (*mort*) la même année.

Ἀσκησις 170. Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ avoir. (Σελ. 107).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Alexandre a (*gagné*) toutes les batailles qu'il a (*livré*).

2. Nos travaux ont (*commencé*) la semaine dernière (τὴν παρελθοῦσαν ἔδομάδα). 3. Nous avons (*acheté*) deux chapeaux.— Combien les avez-vous (*payé*) ? 4. La rivière a (*débordé*) pendant le dernier orage. 5. La foudre a (*écrasé*) deux maisons. 6. Toutes les fleurs que nous avions (*planté*) ont (*péri*). 7. Nous avons (*récolté*) les fruits de ce verger et nous les avons (*vendu*).

Θέμα 171. Παθητική μετοχή μετὰ τοῦ αvoir. (Σελ. 107).

1. Τὰ στρατεύματα ἐβάδισαν καθ' ὅλην (toute) τὴν νύκτα. 2. Πόσους ἵππους ἡγοράσατε ; 3. Ἡγόρασα δύο ἵππους. 4. Ἐγράψατε τὴν ἐπιστολήν σας ; 5. Μάλιστα, τὴν ἔγραψα. 6. Εἶδομεν πολλὰς πόλεις καὶ χώρας ἔνεας. 7. Αἱ πόλεις τὰς δοπίας εἶδομεν καὶ αἱ χῶραι τὰς δοπίας ἐπεσκέφθημεν μᾶς ἀφησαν ἀλησμονήτους (d'impérissables) ἀναμνήσεις. 8. Μὲ εἰδετε (θηλ.) χθὲς εἰς τὸν περίπατον ; 9. Ὁχι, κυρία, δὲν σᾶς εἶδον. 10. Καὶ τοὺς ἀδελφούς μου ; 11. Τοὺς εἶδον καὶ τοὺς ἔχαιρέτησα, ἀλλὰ δὲν εἶδον τοὺς γονεῖς σας.

"Ασκησις 172. Παθητική μετοχή ἀντωνυμικῶν καὶ ἀπροσώπων ρημάτων. (Σελ. 108, 109).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Ces enfants se sont (*blessé*) avec un canif. 2. Ces enfants se sont (*blessé*) le doigt avec un canif. 3. Mes frères se sont (*abstenu*) de vin. 4. Les éclairs se sont (*succédé*) sans interruption cette nuit. 5. Deux hommes hier se sont (*disputé*) dans la rue. 6. Votre frère et le mien se sont (*écrit*). 7. Ils se sont (*écrit*) plusieurs lettres. 8. Les orages qu'il y a (*eu*) ont nui aux (*τὰς*) récoltes.

Θέμα 173. Παθητική μετοχή ἀντωνυμικῶν καὶ ἀπροσώπων ρημάτων. (Σελ. 108, 109).

1. Διεσκεδάσαμεν πολὺ χθὲς εἰς τὸν χορόν. 2. Ἀπηνθύνθημεν

πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ λάβωμεν (pour avoir) ταύτας τὰς πληροφορίας. 3. Δὲν μετεμελήθημεν διὰ τὴν εἰλικρίνειάν μας. 4. Οἱ ἔξετασται ἐφάνησαν (se montrer, pas. indéf.) ἐπιεικεῖς πρὸς τοὺς μαθητάς. 5. Οἱ στρατιῶται οἵτινες εἶχον πολεμήσει (se battre, plus-que-parf.) γενναῖως ἀντημέρθησαν (être récompensé, pas. indéf.). 6. Διέρρευσαν (s'écouler, à présent.) πολλοὶ αἰῶνες ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς γραφῆς.

"Ασκησις 174. Μετοχὴ ἔχουσα πρὸς αὐτῆς τὸ εν.

(Σελ. 109).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Avez-vous bu de l'eau?—Oui, j'en ai (*bu*). 2. Nous sommes (*allé*) chercher des champignons dans les bois, et nous en avons () en abondance. 3. Étant (*allé*) à Athènes, nous en avons (*visité*) les plus beaux monuments et les plus belles ruines, et nous en avons (*rapporté*) une foule d'objets antiques. 4. Combien de cartes postales avez-vous (*reçu*)? 5. Nous en avons (*reçu*) un peu de tous les pays que notre père a (*visité*). 6. Je penserai toujours à (*τὸν*) mon excellent maître, et je n'oublierai jamais les bonnes leçons que j'en ai (*reçu*).

**"Ασκησις 175. Μετοχὴ ἀκολουθουμένη
ὑπὸ ἀπαρεμφάτουν. (Σελ. 110).**

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. L'artiste (fém.) que j'ai (*entendu*) chanter avait beaucoup de talent. 2. Les enfants que j'ai (*vu*) punir avaient l'air attristé. 3. Vous me parlez là d'événements que j'ai (*entendu*) raconter d'une façon toute différente.

**Θέμα 176. Μετοχὴ ἀκολουθουμένη
ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.** (Σελ. 110).

1. Ἡ καλλιτέχνις τὴν δροῖαν εἰδὸν χειροκροτουμένην (ἀπαρέμφ.) ἔψαλλε ποὺν καλά. 2. Τὰ παιδία τὰ δροῖα εἰδὸν παιζόντα (ἀπαρέμφ.) εἶχον θαυμασίαν ὑγείαν (étaient merveilleux de santé). 3. Ἐχειροκροτήσαμεν τοὺς ἡθοποιοὺς τοὺς δροῖους ἡκούσαμεν παιζόντας (ἀπαρέμφ.). 4. Πληρώνομεν (On paye) σήμερον πολὺ ἀκριδὰ ἐδῶδιμα τὰ δροῖα εἰδόμενα πωλούμενα (ἀπαρέμφ.) ἂλλοτε πολὺ εὐθηνά.

Θέμα 177. Excepté, supposé, καλπ. (Σελ. 110).

1. Θὰ εὕρετε συνημμένως τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἐνοικίου. 2. Εγκλείστως θὰ εὕρετε ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς. 3. Ἡ ἐγκλείστος ἐπιστολὴ τὴν δροῖαν σᾶς ἀπευθύνω θὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ. (vous apprendra) τὸν θάνατον τοῦ θείου σας. 4. Ἐξαιρουμένης τῆς ἐχίδνης, ὅλα τὰ ἔρπετά τὰ δροῖα εὑρίσκονται (que l'on trouve) ἐν Γαλλίᾳ εἶναι ἀβλαβῆ.

Θέμα 178. Προθέσεις. (Σελ. 111).

1. Ὁ πατήρ μου ἔρχεται μετ' ἐμοῦ. 2. Προχωροῦμεν κατὰ τοῦ ἀνέμου. 3. Τὸ ἔαρ ἔρχεται μετὰ τὸν χειμῶνα. 4. Θὰ φθάσωμεν πρὸ τῆς νυκτός. 5. Ἐργάζεται παρὰ τῷ ἀρτοποιῷ. 6. Θέλομεν κριθῆ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν. 7. Θὰ ἔχω τελειώσει ἐντὸς τριῶν ὥρων. 8. Ηγγαίνω εἰς τὴν Γαλλίαν. Ήλεύθερος διὰ τῆς Ἐλδετίας. 9. Ἐτιμωρήθη δι' ἐλαφρὸν σφάλμα. 10. Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀνευ κληρονόμων.

*Ασκησις 179. Προθέσεις. (Σελ. 112, 113).

*Ἐκλέξατε μεταξὺ τῶν ἐν παρενθέσει δύο προθέσεων.

1. Soyez poli (*envers, vers*) tout le monde. 2. Le plaisir, l'intérêt, le devoir (*voici, voilà*) les trois mobiles des actions

humaines. 3. Ce troupeau a passé (*à travers, au travers*) le champ. 4. Il était (*entre, parmi*) la foule. 5. Je me suis arrêté (*avant, devant*) l'église. 6. Il hésite (*entre, parmi*) la crainte et l'espérance. 7. (*Voici, voilà*) le code de l'égoïsme: tout pour moi, rien pour les autres.

Θέμα 180. Ἐπιρρήματα. (Σελ. 114).

1. Ὁμιλεῖ ὀλίγον. 2. Τὸν ἐκτιμῶ πολύ. 3. Εἶναι ἡδη μεσημέρια. 4. Ὁ φίλος μου κατοικεῖ μακράν. 5. Ἡ καταγῆς ἔξερράγη αἰφνιδίως. 6. Θὰ μεταβῶ πρῶτον εἰς Μασσαλίαν καὶ ἔπειτα εἰς Παρισίους. 7. Μὴ ἀναβάλλετε δι' αὐριον ὅτι δύνασθε νὰ κάμετε σήμερον. 8. Τὸ κακὸν ἔρχεται πάντοτε ἀρκετὰ ταχέως. 9. Ἐὰν κατὰ τύχην ἴδετε τὸν ἀδελφόν σας, εἴπατέ του ὅτι θ' ἀναχωρήσω πάραυτα. 10. Δοκίμαζε πάντοτε, ζωσ θὰ ἐπιτύχης. 11. Ἐπεσκέψθην τὴν Ἑλλάδα εἶδον ἔκει τοποθεσίας θαυμασίας.

Θέμα 181. Ἐπιρρήματα εἰς ment. (Σελ. 116).

Ο μαθητὴς θὰ σκηματίσῃ τὰ ἐπιρρήματα τοῦ θέματος ἐκ τῶν ἐν τῷ Λεξιλογίῳ ἀντιστοίχων ἐπιθέτων.

1. Τοῦτο τὸ παιδίον ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς του τρυφερῶς. 2. Εἰπατε τὴν γνώμην σας εἰλικρινῶς. 3. Πράξατε τοῦτο ἐπιμελῶς. 4. Ἡ χελώνη βαδίζει βραδέως. 5. Ὁ Λεωνίδας ἐπολέμησεν ἀνδρείως καὶ ἀπέθανε νικηφόρως. 6. Ἐνθυμοῦμαι τὸ (de la) πρᾶγμα συγκεχυμένως. 7. «Παράδος τὰ ὅπλα», ἔλεγεν ἀλαζονικῶς δὲ Ξέρξης πρὸς τὸν Λεωνίδαν. «Ἐλθὲ νὰ τὰ λάβῃς», ἀπήντησεν ὑπερηφάνως δὲ Σπαρτιάτης. 8. Ὁ Ἐπαμεινώνδας ἐπληγώθη θανασίμως εἰς τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην. 9. Μὴ δμιλήτε θορυβωδῶς. 10. Ὁ ρήτωρ διμλεῖ εὐγλώττως.

Θέμα 182. Παράλειψις τοῦ pas η point. (Σελ. 117).

1. Δὲν τολμῶ νὰ σᾶς τὸ εἴπω. 2. Δὲν δύναμαι νὰ σιωπήσω. 3. Οὐδεὶς εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του. 4. Δὲν ὀφείλω

τίποτε. 5. Δὲν εἴδομεν κανένα χθές. 6. Οὔτε τρώγει οὔτε πίνει. 7. Οὔτε τὸν ἔκτιμων οὔτε τὸν ἀγαπῶ. 8. Αὐτὸς τὸ παιδί δὲν παύει νὰ μᾶς ἐνοχλῇ. 9. Οὔτε θέλω οὔτε δύναμαι νὰ πράξω διτι μου ζητεῖτε. 10. Διατί (Que) δὲν ἀνεχωρήσατε ἐγκαίρως; 11. Ὑπάρχει τις τὸν δόποιον νὰ μὴ κακολογῇ;

Θέμα 183. Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως. (Σελ. 118).

1. Φοβοῦμαι διτι θὰ χάσετε τὴν δίκην σας. 2. Δὲν ἔξερχομαι, ἔκτὸς ἐὰν κάμη καλὸν καιρόν. 3. Φοβοῦμαι διτι θὰ ἔλθῃ διδάσκαλός μας. 4. Δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἐμποδίσω τοῦ ν' ἀγαπᾷ τὸ παιγνίδιον μᾶλλον ἢ τὴν ἐργασίαν. 5. Προσέχετε μήπως σας ἀπατήσουν. 6. Ἐμποδίσατε νὰ ἔλθῃ, σας ἴκετεύω. 7. Φοβοῦμαι μήπως κανὲν δυστύχημα συνέβῃ εἰς τὸν υἱόν μου. 8. Εἶναι πλουσιώτερος παρ' ὅσον νομίζετε. 9. Γράφει καλύτερον παρ' διτι δμιλεῖ. 10. Ὁμιλεῖ ἄλλως ἢ δπως πράττει.

Θέμα 184. Σύνδεσμοι. (Σελ. 120).

1. Τοῦτο τὸ παιδίον δὲν φοβεῖται οὔτε τοὺς γονεῖς του οὔτε τοὺς διδασκάλους του. 2. Νομίζω διτι ἔχετε δίκαιον. 3. Ἀκούετε (προσταχτ.) τοὺς διδασκάλους σας, διότι ἔχουν περισσοτέραν πειραν δύμων. 4. Μείνατε ἢ ἀναχωρήσατε. 5. Θὰ ὑπάγω νὰ ἴδω τὸν φίλον μου πρὶν ἀναχωρήσῃ. 6. Δὲν πιστεύομεν πλέον τὸν φεύστην, καίτοι λέγει τὴν ἀλήθειαν. 7. Ὁταν τοῦ γράψετε ἢ (ὅταν) τοῦ δμιλήσετε, νὰ τὸν χαιρετίσετε ἐκ μέρους μου. 9. Ὁτιδήποτε καὶ ἀν κάμετε, δφείλετε νὰ ἐργασθῆτε πολὺ πρὶν γίνετε ἀξιος τῆς (méritez mon) συγγνώμης μου.

ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

A.

ἀ πρόθ. ἐν, εἰς, πρός.
abattre, καταπαύω.
abondance, f. ἀφθονία.
absence, f. ἀπουσία.
absent, ἀπών.
absolument, ἀπολύτως. ἔξα-
παντος.
abstenir (s'), ἀπέχω.
abuser, καταχρῶμαι.
accomplir, ἔκτελω.
accumuler, συσσωρεύω.
accusé, m. κατηγορούμενος.
acheter, ἀγοράζω.
action, f. πρᾶξις.
adjectif, m. ἐπίθετον.
admiration, f. θαυμασμός.
admirer, θαυμάζω.
adopter, υἱοθετῶ.
adresse, f. διεύθυνσις ἐπιστολῆς.
|| πανουργία.
adresser, ἀπευθύνω.
affaire, f. ὑπόθεσις, ἐργασία.
affronter, ἀντιμετωπίζω. || ἀψηφῶ.
âge, m. ἡλικία.
âgé, ἡλικιωμένος.
agir, ἐνεργῶ, πράττω.
agréable, εὐχάριστος.
aile, f. πτέρυξ.
aimant, m. μαγνήτης.

aimer, ἀγαπῶ.
air, m. ἀήρ. || ὄφος.
alarmant, τρομακτικός.
aller, πηγαίνω.
âme, f. ψυχή.
amer, πικρός.
ami, m. φίλος.
amiral, m. ναύαρχος.
amusant, τερπνός, διασκεδαστι-
κός.
an, m. ἔτος.
âne, m. ὄνος.
Angleterre, f. Ἀγγλία.
animal, m. ζῶον.
annéé, f. ἐνιαυτός.
annoncer, ἀγγέλλω.
antique, ἀρχαῖος.
antiquité, f. ἀρχαιότης.
apercevoir, παρατηρῶ.
apparition, f. ἐμφάνισις.
appartenir, ἀνήκω.
appeler, καλῶ.
appliqué, ἐπιμελής.
apporter, φέρω.
apprendre, ἀναγγέλλω. διδάσκω.
|| μανθάνω.
approche, f. προσέγγισις.
approcher, προσεγγίζω.
après-midi, m. ἀπόγευμα.
Arabe, Ἡραψ.
arbre, m. δένδρον.

arc-en-ciel, m. οὐράνιον τόξον.
 ardeur, f. ζῆλος, ζέσις.
 argent, m. ἄργυρος. || χρήματα.
 armée, f. στρατός.
 arrêter, σταματῶ. || συλλαμβάνω.
 || s'—, ὑσταμαι, σταματῶ.
 arroser, ποτίζω.
 artiste, καλλιτέχνης, -ις.
 assemblée, f. συνάθροισις.
 assister, βοηθῶ.
 assuré, βέβαιος, ἀσφαλής. || θαρ-
 ραλέος.
 attaquer, προσβάλλω.
 atteindre, βάλλω, κτυπῶ. || φθάνω
 εἰς τινα σκοπόν.
 atteler, ζευγνύω.
 attendre, ἀναμένω.
 attentif, προσεκτικός.
 attirer, ἐφέλκω· ἐπισπῶμαι.
 attristé, περίλυπος.
 aujourd'hui, σήμερον.
 aussi, ἐπίσης.
 autant, τοσοῦτον, τόσον.
 auteur, m. αὐτούργος, ἔκτελε-
 στής. || συγγραφεύς.
 autre, ἄλλος.
 autrefois, ἄλλοτε.
 avancer καὶ s'—, προχωρῶ, προ-
 δείνω.
 avant-coureur, m. πρόδρομος.
 || προμήνυμα.
 avant-hier, προχθές.
 avare, φλάργυρος.
 avenir, m. μέλλον.
 avenue, f. δενδροστοιχία.
 aveugler, ἔκτυφλῶ.

avidement, ἀπλήστως.
 avoine, f. βρώμη.
 avouer, δημολογῶ.
 avril, m. ὁ Ἀπρίλιος.

B.

bague, f. δακτύλιος.
 balancer, ταλαντεύομαι.
 balle, f. ἐμπορ. δέμα (μπάλλα).
 banc, m. κάθισμα.
 bandeau, m. διάδημα, πέπλος.
 bataille, f. μάχη.
 bavard, φλύαρος.
 beau, bel, ωραῖος.
 beaucoup, πολύ.
 beauté, f. καλλονή.
 berger, m. ποιμήν.
 besoin, m. ἀνάγκη.
 bestiaux, m. pl. κτήνη, ζῷα.
 bien, m. τὸ ἀγαθόν. || ἐπίρ. κα-
 λῶς. || μετ' οὐσιαστικοῦ μεσολα-
 βοῦντος δριστ. ἀρθρου: πολύς,
 πολλή, πολύ, πολλοί, κλπ.
 bienfait, m. εὐεργέτημα, εὐεργεσία.
 bienfaiteur, m. εὐεργέτης.
 bière, f. ζῦθος.
 blanc, λευκός.
 blé, m. σῖτος. /
 blesser, πληγώνω.
 bleu, κυανοῦς.
 blond, ξανθός.
 bœuf, m. βοῦς.
 bois, m. ξύλον. || δάσος.
 boisson, f. ποτόν.
 bonheur, m. εὐτυχία.
 bonté, f. ἀγαθότης, καλωσύνη.

|| —s, εὐεργετήματα.

bord, m. δύχθη.

bouche, f. στόμα.

boulanger, m. ἀρτοποιός.

bouquet, m. ἀνθοδέσμη.

bourse, f. χρηματιστήριον.

boussole, f. μαγνητική πυξίδα.

braconnier, m. λαθροθήρας.

brave, ἀνδρεῖος.

bravoure, ἀνδρεία.

briller, λάμπω.

brosser, βουρτσίζω.

broyer, συντρίβω.

bruit, m. κρότος, θόρυβος.

brutal, κτηνώδης.

C.

cahier, m. τετράδιον.

caisse, f. κιβώτιον.

calculer, ὑπολογίζω.

campagne, f. ἐξοχή.

canal, m. διώρυξ.

canif, m. κονδύλομάχαιρον.

cardinal (ἐπὶ τῶν ἀριθμητικῶν),
ἀπόλυτος.

carnet, m. σημειωματάριον.

ceinture, f. ζώνη.

céleste, οὐράνιος.

cent, ἑκατόν.

centaine, f. ἑκατοντάς.

central, κεντρικός.

cerf-volant, m. χάρτινος ἀετός
τῶν παιδίων.

cerise, f. κεράσιον.

cerisier, m. κερασέα.

certes, βεβαίως.

certain, τις.

César, ὁ Καίσαρ.

cesser (sans—), ἀδιακόπως.

cesser, παύω.

chacun, ἕκαστος.

chaise, f. κάθισμα.

chambre, f. δωμάτιον.

chameau, m. κάμηλος.

champ, m. ἀγρός.

champignon, m. ἀμανίτης.

chant, m. ἄσμα.

chanter, ἀδω.

chaque, ἕκαστος.

charitable, φιλάνθρωπος.

charité, f. ἡ πρὸς τὸν πλησίον
ἀγάπη.

Charles, ὁ Κάρολος.

charmant, θελκτικός.

charretier, m. καρραγωγεύς.

chat, m. γαλῆ.—tigre, αἴλουρο-
τίγρις.

chaud, θερμός. || οὖσ. ζέστη.

chef-d'œuvre, m. ἀριστούργημα.

chemin, m. ὁδός.

cher, ἀκριβός. || ἐπίρ. ἀκριβά.

chercher, ζητῶ, ἐρευνῶ.

cheval, m. ἵππος.

cheveux, m. pl. κόμη, μαλλιά.

chien, m. κύων.

chien-loup, m. κυνόλυκος.

choisir, ἐκλέγω.

chose, f. πρᾶγμα.

Cicéron, ὁ Κικέρων.

ciel, m. οὐρανός.

circuler, κυκλοφορῶ.

clair (ἐπὶ χρώματος), ἀνοικτός.

- clef, f. κλειδίον, κλείς.
code, m. κώδιξ.
cœur, m. καρδία.
combat, m. μάχη.
combattre, μάχομαι.
combien, πόσον πόσος.
commander, διατάσσω, παραγ-
γέλλω. || διοικῶ.
comme, ως, καθώς. || πόσον.
commencer, ἀρχίζω.
commerce, m. ἐμπόριον.
commissaire (de police), m.
ἀστυνόμος.
complet, πλήρης, ἐντελής.
comprendre, ἔννοω.
concert, m. συναυλία.
concevoir, συλλαμβάνω. || δια-
νοῦμαι.
conciliant, διαλλακτικός.
conclure, περαίνω, κλείω.
conduire, ὕδηγῶ.
conduite, f. διαγωγή.
congédier, ἀποπέμπω.
connaître, γνώσκω.
consacrer, ἀφιερῶ.
conscience, f. συνείδησις.
conseil, m. συμβουλή.
consentir, συναινῶ.
considérer, θεωρῶ.
contempler, θεωρῶ προσεκτικῶς,
ἐπισκοπῶ.
content, εὐχαριστημένος.
contenter, εὐχαριστῶ.
contrée, f. χώρα.
contre-porte, f. δεύτερον θυρό-
φυλλον.
- contribuer, συντελῶ.
coq, m. ἀλέκτωρ.
Corneille, δι Κορνήλιος.
corps, m. σῶμα.
correspondance, f. ἀλληλογρα-
corriger, διορθῶ. [φία.
côté (de tous—s), πανταχόθεν.
coucher, κατακλίνομαι.
coucou, m. κόκκυξ.
couler, ρέω.
couleur, f. χρῶμα.
courage, m. θάρρος, ἀνδρεία.
courageux, θαρραλέος.
courbé, κυρτός.
courir, τρέχω.
cousin, m. ἑξάδελφος.
couteau, m. μαχαίριον.
couter, στοιχίζω.
couvert, κεκαλυμμένος.
crainte, f. φόβος.
crayon, m. μολυβδοκόνδυλον.
crime, m. ἔγκλημα.
croire, πιστεύω.
cruel, σκληρός.
cuire, Ψήνω. || Ψήνομαι.
cuisant, καυστικός, ἀλγεινός.
cultiver, καλλιεργῶ.

D.

- danger, m. κίνδυνος.
danser, χορεύω.
date, f. ήμερομηνία.
davantage, περισσότερον.
déborder, πλημμυρῶ.
décerner, ἀπονέμω.
déchirer, σχίζω, ξεσχίζω.

découdre, ξηλώνω.	Dieu, m. ὁ Θεός.
découvrir, ἀνακαλύπτω.	différent, διάφορος.
décrire, περιγράψω.	difficile, δύσκολος.
déduire, ἀφαιρῶ.	digne, ἄξιος.
défaite, f. νίττα.	dimanche, m. ἡ Κυριακή.
défaut, m. ἐλάττωμα.	dîner, m. γεῦμα.
défendre, ὑπερασπίζω. ἀπαγο-	dîner, γευματίζω.
déjà, ήδη. [ρεύω.	dire, λέγω.
déjeuner, m. πρόγευμα.	discussion, f. συζήτησις.
délicieux, ήδύς, τερπνός.	disparaître, ἔξαφανίζομαι.
demain, αὔριον.	disputer (se), φιλονεικοῦμεν πρὸς
demander, ζητῶ.	ἀλλήλους.
demeurer, κατοικῶ.	dissoudre, διαλύω.
dépêcher (se), σπεύδω.	distraire (se), διασκεδάζω.
dépendre, ἔξαρτωμαι.	divin, θεῖος.
dépense, f. δαπάνη.	docile, εὐπειθής, εὐάγωγος.
déplaire, ἀπαρέσκω.	doigt, m. δάκτυλος.
depuis, ἀπὸ (χρον.). —que, ἀφ'	domestique, οἰκιακός, κατοικί-
ὅτου.	διος. οὐσ. ὑπηρέτης.
dernier, τελευταῖος. l'année	donner, δίδω.
—ère, πέρυσι.	doré, χρυσοῦς.
désagréable, δυσάρεστος.	doublure, f. ὑπόρρραμμα, φόδρα.
descendre, καταβαίνω. κατά-	doucement, ἡρέμα.
γομαι.	doute, m. ἀμφιβολία.
désert, ἔρημος.	doux, γλυκύς. ἥπιος.
déshonneur, m. ἀτιμία.	drame, m. δρᾶμα.
désirer, ἐπιθυμῶ.	drap, m. ἔριοῦχον, τσόχα.
désobéir, ἀπειθῶ.	droit, ἐπ. εὐθύς.
désoler, ἔρημω.	droit, m. δικαίωμα.
déteindre, ξεθάψω.	dur, σκληρός.
devant, ἐμπρός.	E.
devise, f. ἔμβλημα.	eau, f. ὕδωρ.
devoir, m. καθῆκον. θέμα.	éblouir, ἐκθαμβῶ.
devoir, ὀφείλω.	échapper, διαφεύγω.
dévouement, m. ἀφοσίωσις.	échouer, ἀποτυγχάνω.
dictionnaire, m. λεξικόν.	

- éclair, m. ἀστραπή.
écolier, m. μαθητής.
écorce, f. φλοιός.
écouter, ἀκούω.
écraser, συντρίβω. || ἀφανίζω.
écrire, γράφω.
effet, m. ἀποτέλεσμα. || en—,
πράγματι.
effort, m. ἀγών, προσπάθεια.
effrayer, ἐκφοβίζω.
égal, ίσος.
église, f. ἐκκλησία.
élégant, κομψός.
élève, m. μαθητής.
elevé, ὑψηλός.
élever, τρέφω. || ἀνατρέφω.
émouvoir, συγκινῶ.
empire, m. κράτος, αὐτοκρατορία.
employer, μεταχειρίζομαι.
encombrer, πληρῶ, γεμίζω.
encourager, ἐνθαρρύνω.
encrier, m. μελανοδοχεῖον.
endormir (s'), ἀποκοιμῶμαι.
endroit, m. μέρος.
enfin, ἐπὶ τέλους.
ensuir (s'), φεύγω.
engagement, m. συμφωνία.
engager, ἀρχομαι (μάχης), συνάπτω.
ennemi, ἐπ. ἔχθρικός. || οὐσ. ἔχθρός.
énorme, μέγιστος.
ensemble, ὅμοι, μαζί.
ensuite, ἐπειτα.
entendre, ἀκούω.
entier, ὁλόκληρος.
entre, μεταξύ.
- entrée, f. εἰσοδος.
entrer, εἰσέρχομαι.
enveloppe, f. φάκελλος.
envie, f. φθόνος.
envoyer, στέλλω.
épais, πυκτός.
épée, f. ξίφος.
épineux, ἀκανθώδης.
épouvantail, m. φόβητρον.
éruption, f. ἔκρηξις.
escarpé, ἀπόκρημνος.
escompte, m. ἐκπτωσις.
espace, m. διάστημα.
espérance, f. ἐλπίς.
espérer, ἐλπίζω.
esprit, m. πνεῦμα.
essouffler, ποιῶ ἀσθματικόν.
essuie-main, m. χειρόμακτρον.
estime, f. ἐκτίμησις.
estimer, ἐκτιμῶ.
estomac, m. στόμαχος.
étété, m. θέρος.
éteindre, σβήνω.
éternel, αἰώνιος.
étoffe, f. ύφασμα.
étoile, f. ἀστήρ.
étonner, ἐκπλήττω.
étranger, ξένος.
étudier, μελετῶ.
évaporer (s'), ἐξατμίζομαι.
événement, m. συμβάν.
examen, m. ἐξέτασις.
excellent, ἐξαίρετος.
exclure, ἀποκλείω.
exécuter, ἐκτελῶ.
exemple, m. παράδειγμα.

exercice, m. άσκησις.
exhaler, ἀποπνέω.
explorer, ἔξερευνῶ.
extrême, ἄκρος, μέγιστος.

F.

fabriquer, κατασκευάζω.
face à face, πρόσωπον πρόσωπον.
facilement, εύκολως.
façon, f. τρόπος.
faiblesse, f. ατονία.
faire, πράττω, κάμνω.
fait, m. συμβάν, γεγονός.
falloir, δεῖ, πρέπει.
famille, f. οικογένεια.
famine, f. λιμός.
fardeau, m. φορτίον· βάρος.
faucher, θερίζω.
faute, f. σφάλμα, λάθος. || —de,
    έλλειψει.
faux, ψευδής. || κίνδηλος.
feindre, προσποιοῦμαι.
félicitations, f. συγχαρητήρια.
félicité, f. ευδαιμονία.
fenêtre, f. παράθυρον.
fer, m. σίδηρος.
fermer, κλείω.
fête, f. έορτή.
feu, m. πῦρ.
fidèle, πιστός.
fier, ὑπερήφανος.
figue, f. σύκον.
figure, f. μορφή.
figurer (se), φαντάζομαι.
fil, m. κλωστή.

fille, f. κόρη.
fin, λεπτός.
final, τελευταῖος.
finir, τελειώνω.
flanc, m. κλιτύς (σ্বρους).
flatterie, f. κολακεία.
fléau, m. μάστιξ.
fleur, f. ἄνθος.
fleuve, m. ποταμός.
flot, m. κῦμα.
flotte, f. στόλος.
fois, f. φορά. || à la —, συγχρόνως.
fonctionnaire, m. δημόσιος ὑ-
    πάλληλος.
fond, m. τὸ βάθος, δ βυθός.
fondateur, m. ιδρυτής.
force, f. δύναμις.
forêt, f. δάσος.
formier, σχηματίζω.
fort, ισχυρός. || ἐπίρ. λίαν.
fortifier, ἐνισχύω, τονῶ.
fortune, f. τύχη. || πλοῦτος, πε-
    ριουσία.
foule, f. πλῆθος.
fournir, παρέχω, προμηθεύω.
foyer, m. έστια.
frais, δροσερός.
France, f. Γαλλία.
franchement, εἰλικρινῶς.
frappant, θαυμαστός.
fréquenter, συναναστρέφομαι.
froid, m. ψῦχος.
fromage, m. τυρός.
fruit, m. καρπός.
fuir, (ἀπό)φεύγω.
fumée, f. καπνός.

fumer, καπνίζω.
funeste, ὀλέθριος.
fureur, f. μανία. || μεγάλη δργή.

G.

gagner, κερδίζω.
garçon, m. παις, ἄγροι.
gare, f. σταθμὸς (σιδηροδρ.).
général, m. στρατηγός.
général (en), γενικῶς.
généralement, γενικῶς.
gens, f. pl. ἀνθρώποι.
glacial, παγωμένος.
globe, m. γητὴν σφαῖρα, γῆ.
gloire, f. δόξα.
gourmand, λαίμαργος.
gravir, ἀναρριχῶμαι.
gravité, f. βαρύτης. || σπουδαιότης.
grec, Ἑλληνικός. || οὐσ. "Ελλην.
grève, f. ἀπεργία. || se mettre
en —, ἀπεργῶ.
gronder, βρέμω, βροντῶ.
gros, χονδρός. || μέγας.
guerre, f. πόλεμος.

H.

habit, m. ἔνδυμα.
habiter, κατοικῶ.
habituel, συνήθης.
habituer, συνειθίζω (τινά).
haie, f. φράκτης.
haine, f. μίσος.
hâter (se), σπεύδω.
hebdomadaire, ἑβδομαδιαῖος.
hélas ! φεῦ !
herbe, f. βοτάνη.

héroïque, ἥρωϊκός.
héros, m. ἥρως.
hésiter, διστάζω.
heure, f. ὥρα. || tout à l' —, πρὸ^{τη}
διλίγου.
heureux, εὐτυχῆς.
hier, χθές.
hirondelle, f. χελιδών.
hiver, m. χειμών.
honnête, τίμιος.
honneur, m. τιμὴ.
honorablement, ἐντίμως.
honorer, τιμᾶ.
honteux, ἐπονείδιστος.
hôpital, m. νοσοκομεῖον.
huile, f. ἔλαιον.
huître, f. ὅστρεον.
humain, ἀνθρώπινος.
humanité, f. ἀνθρωπότης.

I.

ici, ἐδῶ.
ignorant, ἀμαθής.
ignorer, ἀγνοῶ.
île, f. νῆσος.
immédiatement, ἀμέσως.
immortel, ἀθάνατος.
implacable, ἀδυσώπητος.
importance, f. σπουδαιότης.
important, σπουδαιός.
impôt, m. φόρος.
inaltérable, ἀναλλοίωτος.
inanimé, ἀπνους.
indigner, κινῶ εἰς ἀγανάκτησιν,
παροργίζω.
indiquer, δεικνύω.

indisposé, ἀδιάθετος.
 indulgent, ἐπιεικής.
 infirmier, m. νοσοκόμος.
 injuste, ἀδικος.
 injustice, f. ἀδικία.
 inquiet, ἀνήσυχος.
 inscrire, ἐγγράφω.
 instant, m. στιγμή.
 instruire, διδάσκω.
 intempérance, f. ἀκρασία, ἀκο-
 interdire, ἀπαγορεύω. [λασία.
 intéressant, ἐνδιαφέρων, εὔχα-
 intérêt, m. συμφέρον. [ριστος.
 interruption, f. διακοπή.
 intrépide, ἀτρόμητος. [θία.
 intrépidité, f. τὸ ἀτρόμητον, ἀφο-
 inutile, ἀνωφελής, ἀχρηστος.
 invention, f. ἔφεύρεσις.
 invitation, f. πρόσκλησις.
 irriter, παροργίζω, ἐρεθίζω.
 issu, καταγόμενος.

J.

jambe, f. κνήμη.
 Jeanne, ή Ιωάννα.
 joie, f. χαρά.
 joli, κομψός, ώραῖος.
 jouer, παιζω.
 jour, m. ἡμέρα. || tous les—s,
 δύσημέραι.
 journal, m. ἐφημερίς.
 journalier, ἡμερίσιος.
 journée, f. ἡμέρα.
 juge, m. δικαστής.
 juif, ιουδαϊκός.
 juste, δίκαιος.

justice, f. δίκαιοσύνη.

L.

laborieux, φιλόπονος.
 labourer, ἀροτριῶ.
 laisser, ἀφήνω.
 lait, m. γάλα.
 laitier, m. γαλακτοπώλης.
 langue, f. γλῶσσα.
 laver, πλύνω.
 leçon, f. μάθημα.
 lecture, f. ἀνάγνωσμα.
 légende, f. παράδοσις, θρύλος.
 léger, ἐλαφρός. || — vêtu, ἐλα-
 φρῶς ἐνδεδυμένος.
 légumes, m. λαχανικά.
 lentement, βραδέως.
 lettre, f. ἐπιστολή.
 lever (se), ἐγείρομαι.
 levier, m. μοχλός.
 liberté, f. ἐλευθερία.
 lieu, m. μέρος.
 lieue, f. λεύγη, λεῦγα.
 ligne, f. γραμμή.
 liquide, m. υγρόν.
 livre, m. βιβλίον.
 livrer, συνάπτω (μάχην).
 locataire, m. ἐνοικιαστής.
 loi, f. νόμος.
 long, μακρός.
 longtemps, ἐπὶ πολὺ.
 Louis, δ Λουδοβίκος.
 loup, m. λύκος.
 lourd, βαρύς.
 lucratif, ἐπικερδής.
 luire, λάμπω.

lumière, f. φῶς.

M.

machine, f. μηχανή.

magnanerie, f. μεταξοσκωληκο-
main, f. χείρ. [τροφειον.

maintenant, τώρα.

maître, m. διδάσκαλος. || κυρίαρχος.
mal, m. τὸ κακόν. || ἀλγός, πόνος.

avoir—, ἀλγῷ. || ἐπίρ. κακῶς.
malade, ἀσθενής.

malheur, m. δυστυχία.

malheureux, δυστυχής.

malsain, νοσηρός.

manger, τρώγω.

manière, f. τρόπος.

marchand, m. ἔμπορος.

marcher, βαδίζω, περιπατῶ.

mare, f. τέλμα.

marguerite, f. λευκάνθεμον.

Mars, m. Μάρτιος. || ὁ Ἀρης.

matelot, m. ναύτης.

matin, m. πρωΐα.

matinée, f. προμεσημέρια.

mauvais, κακός.

maxime, f. ἀξιώματα.

méchant, κακός.

mécontent, δυσηρεστημένος.

médecin, m. ἰατρός.

médire, κακολογῶ.

meilleur, καλύτερος.

même, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό.

|| en—temps, ταυτοχρόνως.

ménage, m. οἰκογένεια. || ἀνδρό-

mensonge, m. ψεῦδος. [γυνον.

mentir, ψεύδομαι.

méridional, μεσημβρινός, νότιος.

mérite, m. ἀξία.

mériter, εἶμαι ἀξιος, ἀξέσω.

merveille (ἀ), θαυμάσια.

merveilleux, θαυμάσιος.

miel, m. μέλι.

mieux, καλύτερον.

mineur, m. μεταλλευτής.

misère, f. ἀθλιότης, δυστυχία.

mobile, m. μῆτρα. ἐλατήριον.

modeste, μετριόφρων.

modestie, f. μετριοφροσύνη.

moineau, m. στρουθίον.

mois, m. μήν.

moissonneur, m. θεριστής.

moitié (ἀ), κατὰ τὸ ἥμισυ.

moment, m. στιγμή.

monde, m. κόσμος.

montagne, f. ὄρος.

montrer, δεικνύω.

monument, m. μνημεῖον.

moral, ἡθικός.

mort, f. θάνατος.

mot, m. λέξις.

motif, m. αἰτιολογία.

mourir, ἀποθνήσκω.

mouton, m. πρόβατον.

mugir, μυκῶμαι.

multiplier, πολλαπλασιάζω, -ομαι.

N.

natal, γενέθλιος.

nature, f. φύσις.

navigateur, m. θαλασσοπόρος.

nerveux, νευρώδης, ρωμαλέος.

niai, μωρός, εὐήθης.
nid, m. φωλεά.
noir, μέλας.
noisette, f. λεπτοκάρυον.
nom, m. όνομα.
nombre, m. ἀριθμός.
nombreux, πολυάριθμος.
nord, m. βορρᾶς.
nourrir, τρέφω.
nourriture, f. τροφή.
nouveau, νέος. || de—, πάλιν.
nouvelle, f. εξδησις.
noyer (se), πνίγομαι.
nu, γυμνός.
nuée, f. μτφ. σμῆνος.
nuire, βλάπτω.
nuisible, βλαβερός.
numéral, ἀριθμητικός.

O.

obéir, ύπακούω.
obéissance, f. ύπακοή.
obéissant, εύπειθής.
objet, m. ἀντικείμενον.
obligeant, ύποχρεωτικός, φιλόφρων.
obtenir, λαμβάνω, ἐπιτυγχάνω.
occasion, f. εύκαιρία.
odeur, f. δομή.
odorant, odorigérant, εύώδης.
œillet, m. γαρύφαλλον.
œuf, m. ωόν.
officier, m. ἀξιωματικός.
oie, f. χήν.
oiseau, m. πτηνόν.—mouche,
μυιοτρόχιλος (πτηνόν).

ombrager, σκιάζω.
ombre, f. σκιά. || σκότος.
on, ἀντων. ἀόρ. τις, τινες.
oncle, m. θεῖος.
opération, f. ἐγχείρισις.
opinion, f. γνώμη.
or, m. χρυσός.
orage, m. θύελλα.
ordinaire (d'), συνήθως.
ordinairement, συνήθως.
ordinal (ἐπὶ ἀριθμητικῶν), τα-
ordonner, διατάσσω. [κτικός.
orgueilleux, υπερήφανος.
oriental, ἀνατολικός.
ornement, m. κόσμημα.
orphelin, δρφανός.
oublier, λησμονῶ.
ouvert, ἀνοικτός.
ouvrage, m. ἔργον.
ouvrier, m. ἐργάτης.
ouvrir, ἀνοίγω.

P.

pain, m. ἄρτος.
paix, f. ειρήνη.
palais, m. ἀνάκτορον.
pâle, ωχρός. || (ἐπὶ χρωμάτων),
ἀνοικτός.
panier, m. κάνιστρον.
paquet, m. δέμα.
paraître, φαίνομαι.
parapluie, m. ομπρέλλα.
parcourir, διατρέχω.
pardonner, συγχωρῶ.
parents, m. pl. γονεῖς.
paresseux, δικηρός.

- parfait, τέλειος.
parfaitement, ἀριστα.
parfum, m. ἄρωμα.
parler, δημιλῶ.
parole, f. λόγος, λέξις.
part, f. μέρος.
partie, f. μέρος.
partir, ἀναχωρῶ.
parvenir, κατορθῶ.
pas, m. βῆμα.
passer, διέρχομαι. || διάγω.
passion, f. πάθος.
patience, f. ὑπομονή.
patient, ὑπομονητικός.
patron, m. προστάτας.
payer, πληρώω.
pays, m. χώρα, τόπος.
peindre, βάφω. || ζωγραφίζω.
peintre, m. ζωγράφος.
pendant, πρ. ἐν, κατά. || —que, ἐνῷ.
penser, σκέπτομαι. || φρονῶ.
percepteur, m. εἰσπράκτωρ.
percevoir, εἰσπράττω.
perdre, χάνω.
périr, ἀπόλλυμαι.
permettre, ἐπιτρέπω.
personne, f. ἀνθρωπος. || οὐδείς.
perte, f. ἀπώλεια.
peuple, m. λαός.
peuplé, πολυάνθρωπος.
peur, f. φόβος.
piano, m. κλειδοκύμβαλον.
pièce, f. τεμάχιον. || νόμισμα.
pied, m. πούς.
place, f. θέσις.
placer, τοποθετῶ.
- plaindre, οἰκτείρω, συμπονῶ. ||
se—, παραπονοῦμαι.
plaire, ἀρέσκω.
plaisir, m. ἡδονή, τέρψις, εὐχα-
plante, f. φυτόν. [ρίστησις.
planter, φυτεύω.
plat, ἐπίπεδος.
pleurer, κλαίω.
pleuvoir, βρέχει.
plomb, m. μόλυβδος.
pluie, f. βροχή.
plume, f. γραφίς.
plus, πλέον, μᾶλλον.
plusieurs, πολλοί, πλεῖστοι.
pluvieux, βροχερός.
poète, m. ποιητής.
poindre, ὑποφώσκω.
point, οὐδόλως, ποσῶς.
poitrine, f. στήθος.
poli, εὐγενής.
police, f. αστυνομία.
pomme, f. μῆλον. || —de terre,
porte, f. θύρα. [γεώμηλον.
porter, φέρω. || se—(ἐπὶ οὐραίας)
    ἔχω, εἴμαι.
portier, m. θυρωρός.
posséder, κατέχω.
possible, δυνατός.
poule, f. ὅρνις.
pousser, φύομαι.
poussière, f. κόνις, κονιορτός.
poussin, m. νεοσσός.
pouvoir, δύναμαι.
prairie, f. λειμών.
précieux, πολύτιμος.
prédire, προλέγω.

préférence, f. προτίμησις.

préférer, προτιμῶ.

premier, πρώτος.

prendre, λαμβάνω.

préparer, παρασκευάζω.

prescrire, παραγγέλλω (ἐπὶ λα-

présence (en), ἐνώπιον. [τρού].

présent, m. δῶρον.

présent (à), τώρα.

préserver, προφυλάττω.

presqu'île, f. χερσόνησος.

pressé, βιαστικός.

prêt, ἔτοιμος.

prétendre, διατείνομαι.

prêter, δανείζω.

prêtre, m. Ἱερεύς.

prévenir, εἰδοποιῶ.

prier, παρακαλῶ.

prière, f. προσευχή.

printemps, m. ξαρ.

prix, m. τιμή.

probablement, πιθανῶς.

prochain, προσεχῆς.

produire, παράγω. || προξενῶ.

professeur, m. καθηγητής.

profession, f. ἐπάγγελμα.

profondément, βαθέως.

progrès, m. πρόοδος.

promesse, f. ὑπόσχεσις.

promettre, ὑπόσχομαι.

prononcer, προφέρω.

propre, καθαρός.

propriété, f. ἰδιότης.

prospérité, f. εὐτυχία.

provenir, προέρχομαι.

Providence, f. Πρόνοια.

prudemment, συνετῶς.

prudence, f. φρόνησις, σύνεσις.

public, δημόσιος, κοινός.

puissant, ἴσχυρός.

punir, τιμωρῶ.

pur, καθαρός. || ἀγνός.

Q.

quart (d'heure), m. τέταρτον τῆς

quelquefois, ἐνίστε. [ῷρας.]

question, f. ἐρώτησις.

R.

Racine, δ Ραχίνας.

raconter, διηγοῦμαι.

raisin, m. σταφυλή.

raison, f. δίκαιον.

rapidement, ταχέως.

rappeler (se), ἐνθυμοῦμαι.

rapporter, μτφ. ἀποκομίζω.

ravir, ἀρπάζω.

rayon, m. ἀκτίς.

recevoir, λαμβάνω.

réchauffer, θάλπω, θερμαίνω.

récolter, συγκομίζω.

récolte, f. συγκομιδή.

recommandation, f. σύστασις.

récompense, f. ἀνταμοιβή.

reconduire, προπέμπω.

reconnaitre, ἀναγνωρίζω.

recoudre, ξαναρράπτω.

récréer, τέρπω, διασκεδάζω.

redire, ἐπαναλέγω.

refaire, ξανακάμψω.

réfléchir, σκέπτομαι.

reflet, m. ἀντανάκλασις.

regard, m. βλέμμα.
régiment, m. σύνταγμα.
région, f. χώρα.
régnier, βασιλεύω.
regretter, λυποῦμαι.
relation, f. σχέσις.
religieux, θρησκευτικός. || εὐλαβής.
relire, ἀναγινώσκω πάλιν.
remède, m. φάρμακον.
remerciement, m. εὐχαριστία.
remontrance, f. παραίνεσις, ἐπί-
remords, m. τύψις. [πληξίς.
renaître, ἀναγεννῶμαι.
renard, m. ἀλώπηξ.
rencontrer, συναντῶ.
rendre, καθιστῶ.
renseigner, πληροφορῶ.
repas, m. γεῦμα, δεῖπνον.
repentant, μετανοῶν.
répondre, ἀπαντῶ.
réponse, f. ἀπάντησις.
reposer (se), ἀναπαύομαι.
résolument, ἀποφασιστικῶς.
respect, m. σέβας.
respecter, σέβομαι.
respirer, ἀναπνέω.
responsabilité, f. εὑθύνη.
rester, μένω.
retard, m. ἀργοπορία.
retomber, μεταπίπτω.
retrouver, ἐπανευρίσκω.
réussir, ἐπιτυγχάνω κατορθώνω.
revenir, ἐπανέρχομαι.
reverdir, ἀναθάλλω.
revêtir, περιβάλλομαι.
revivre, ἀναζῶ.

revoir, ἐπαναθέπω.
riche, πλούσιος.
richesse, f. πλοῦτος.
rideau, m. παραπέτασμα.
ridicule, γελοῖος.
rire, γελῶ.
rival, m. ἀντίζηλος.
rivière, f. ποταμός.
robe, f. ἐσθῆτα, φόρεμα.
robuste, εὔρωστος.
roi, m. βασιλεύς.
rose, f. ρόδον.
rosier, m. ροδὴ.
royal, βασιλικός.
rue, f. δδός.
ruines, f. pl. ἐρείπια.
ruse, f. πανουργία, δόλος.

S.

sage, φρόνιμος.
sagesse, f. σύνεσις.
saisir, δράττομαι.
salon, m. αἴθουσα.
salut, m. σωτηρία.
sans, ἀνευ. || —cessé, ἀδιακόπως.
santé, f. ὑγεία.
satisfaire, εὐαρεστῶ.
sauvage, ἄγριος.
sauver, σώζω.
sauveur, m. σωτήρ.
savoir, γινώσκω.
scène, f. σκηνή.
scie, f. πρίων.
science, f. ἐπιστήμη.
scier, πριονίζω.
sec, ξηρός.

secourir, βοηθῶ.
Seigneur, m. ὁ Κύριος, ὁ Θεός.
semaine, f. ἑβδομάδα.
sembler, φάνομαι.
sentir, αἰσθάνομαι. || — bon, εὐω-
séparer, χωρίζω. [διάζω.
serpent, m. ὄφις.
servir, χρησιμεύω.
seul, μόνος.
sévère, αὐστηρός.
si, οὖν.
siècle, m. αἰών.
signe, m. σημεῖον.
silencieux, σιωπηλός.
sobre, λιτός.
sobriété, f. λιτότης.
soie, f. μετάξα.
soigner, περιποιοῦμαι.
soin, m. φροντίς, ἐπιμέλεια.
soir, m. ἐσπέρα.
sol, m. ἔδαφος.
soldat, m. στρατιώτης.
soleil, m. ἥλιος.
sombre (temps—), συννεφιά.
somme, f. ποσόν.
sommeil, m. ὑπνος. || avoir—,
songer, σκέπτομαι. [νυστάζω.
sonner, ἡχῶ. || ἐνεργ. κρούω.
sorte (de la—), τοιουτορόπως.
sortir, ἐξέρχομαι.
sot, ἀνόητος, μωρός.
souffrir, ὑποφέρω, πάσχω.
souhaiter, εὕχομαι.
soulager, ἀνακουφίζω, παρηγορῶ.
soulever, ἀνυψῶ, ἀναίρω.
sourd-muet, m. κωφάλαλος.

souris, f. μῆς, ποντικός.
soutenir, μτφ. διατείνομαι.
souvenir (se), ἐνθυμοῦμαι.
souvent, συχνάκις, πολλάκις.
studieux, ἐπιμελής.
subir, ὑφίσταμαι.
succéder, διαδέχομαι.
sucre, m. σάκχαρις.
suffire, ἀρκῶ.
suite (tout de—), ἀμέσως.
 suivre, ἀκολουθῶ.
sujet, m. ὑπόθεσις (ἔργου, κλπ.).
supérieur, ἀνώτερος.
surprendre, καταλαμβάνω ἐξαι-
φνης. || ἐκπλήττω.
survivre, ἐπιζῶ.

T.

tableau, m. εἰκών.
talent, m. τάλαντον, δεξιότης.
tard, ἀργά.
teindre, βάφω.
teinturier, m. βαφεύς.
tempérance, f. ἐγκράτεια.
température, f. θερμοκρασία.
temps, m. χρόνος, καιρός.
terme, m. ἐνοίκιον.
terre, f. γῆ.
terrible, τρομερός.
tête, f. κεφαλή.
thé, m. τέτον.
théâtre, m. θέατρον.
timidité, f. δειλία.
tirer, ἔλκω, σύρω. ἐξάγω. || βάλ-
λω, φίπτω (ἐπὶ ὅπλου).
titre, m. τίτλος.

toile, f. άθρηνη, πανίον.	venir, ἔρχομαι.
tomber, πέπτω.	vent, m. ξενεμος.
tonneau, m. πίθος.	ver à soie, m. μεταξοσκώληξ.
tonner, βροντῶ.	verdoyant, χλοερός.
tort, m. ἀδικον.	verger, m. διπωρόχηπος, περιβόλι.
tour, m. γύρος.	vérité, f. ἀλήθεια.
tracer, χαράσσω.	verre, m. ποτήριον.
traduction, f. μετάφρασις.	version, f. μετάφρασις.
traduire, μεταφράζω.	vert, πράσινος.
train, m. ἀμαξοστοιχία.	vertu, f. ἀρετή.
traîner, ἔλκω, σύρω.	viande, f. κρέας.
traite, f. συναλλαγματική.	vice, m. κακία.
tranquille, ήσυχος.	victoire, f. νίκη.
travailler, ἐργάζομαι.	vie, f. ζωή. τὰ πρὸς τὸ ζῆν.
travers (à), διὰ μέσου.	vieux, γηραιός.
traverser, διαβαίνω.	vif, ζωηρός.
trésor, m. θησαυρός.	villageois, m. χωρικός.
tribunal, m. δικαστήριον.	ville, f. πόλις.
tribut, m. φόρος.	vin, m. οἶνος.
tromper (se), ἀπατῶμαι.	viser, σκοπεύω, σημαδεύω.
troubler, ταράσσω.	visite, f. ἐπίσκεψις.
troupeau, m. ποίμνιον.	visiter, ἐπισκέπτομαι.
troupes, f. pl. στρατεύματα.	visiteur, m. ἐπισκέπτης.
tuer, φονεύω.	vite, ταχέως.
tulipe, f. λείριον (φυτ.).	vivre, ζω. de quoi —, τὰ πρὸς
U.	voir, βλέπω. [τὸ ζῆν.
universel, παγκόσμιος.	voisin, m. γείτων.
utile, χρήσιμος, ώφελιμος.	voiture, f. άμαξα.
V.	volcanique, ήφαιστειογενής.
vache, f. ἀγελάς.	volet, m. παραθυρόφυλλον.
valeur, f. ἀξία.	voleur, m. κλέπτης.
veiller, ἀγρυπνῶ, ἐπαγρυπνῶ.	volontiers, εὐχαρίστως.
vendre, πωλῶ.	vouer, εὔχομαι, θέλω.
venimeux, ιοθόλος.	vouloir, θέλω.
	vrai, ἀληθής.

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΔΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

A.

Ἄβελ,	Abel.	αἰών, siècle, m.
ἀξιαδής,	inoffensif.	ἄκανθα, épine, f.
Ἄβραάμ,	Abraham.	ἀκίνητος, immobile.
ἀγαθόν,	bien, m.	ἀκοή, oreille, f.
ἀγαθός,	bon.	ἀκολουθῶ, suivre.
ἀγαπῶ,	aimer.	ἀκόμη, encore.
Ἀγγλία,	Angleterre, f.	ἀκούω, entendre, écouter.
ἀγελάς,	vache, f.	ἀκριβά, cher.
ἅγιος,	saint.	ἀκριβός, cher.
ἀγνοῶ,	ignorer.	ἀλαζών, orgueilleux.
ἀγοράζω,	acheter.	ἀλέθιω, moudre.
ἀγρός,	champ, m.	Ἀλέξανδρος, Alexandre.
ἀγροτικός,	champêtre.	ἀλεξικέραυνον, paratonnerre, m.
ἀδάμιας,	diamant, m.	ἀλήθεια, vérité, f.
ἀδελφή,	sœur, f.	ἀληθής, vrai.
ἀδελφός,	frère, m.	ἀληθῶς, véritablement.
ἀδικος,	injuste.	ἀλλά, mais.
ἀδύνατος,	impossible.	ἄλλος, autre.
ἀήρ,	air, m.	ἄλλοτε, autrefois.
ἀθάνατος,	immortel.	ἀλώπηξ, renard, m.
Ἀθῆναι,	Athènes.	ἄμαξα, voiture, f.
ἀθωώνω,	absoudre.	ἄμαξηλάτης, cocher, m.
Αἴγυπτιακός,	Égyptien.	ἄμάξιον, charrette, f.
Αἴγυπτιος,	Égyptien.	ἄμαξοστοιχία, train, m.
Αἴγυπτος,	Égypte.	ἀμέλγω, traire.
αἱθουσα,	salon, m.	ἀμελής, paresseux.
αἷμα,	sang, m.	Ἀμερικανός, américain.
αἴνιγμα,	énigme, f.	Ἀμερική, Amérique.
αἰσθάνομαι,	sentir.	ἀμέσως, tout de suite.
		ἀμφιβάλλω, douter.
		ἀναβάλλω, remettre.

- ἀναγγέλλω, annoncer.
ἀναγνώσκω, lire ; μήχ. lu.
ἀναγκαῖος, nécessaire.
ἀναγνωρίζω, reconnaître.
ἀνάγνωσις, lecture, f.
ἀνακαλύπτω, découvrir.
ἀνάκτορον, palais, m.
ἀναμένω, attendre.
ἀνάμνησις, souvenir, m.
ἀνανδρός, lâche.
ἀναπαύομαι, se reposer.
ἀναχώρησις, départ, m.
ἀναχωρῶ, partir.
ἀνδρείως, courageusement.
ἀνεμός, vent, m.
ἀνευ, sans.
ἀνεψιά, nièce, f.
ἀνεψιός, neveu, m.
ἀνήρ, homme, m.
ἀνθοκάραμβη, chou-fleur, m.
ἀνθος, fleur, f.
ἀνθρώπινος, humain.
ἀνθρωπος, homme, m. || πλ.—οι,
hommes, gens, f.
ἀνοησία, sottise, f.
ἀνοίγω, ouvrir.
ἀνοικτός, ouvert.
ἀνταμείθω, récompenser.
ἀντανακλῶ, refléter.
ἀντί, au lieu de.
ἀντικαθιστῶ, remplacer.
ἀντιπρόεδρος, vice-président.
ἀνυπομονησία, impatience, f.
ἀξίζω, valoir.
ἀξιος, digne. || εἰμαι—, mériter.
ἀπαγγέλλω, réciter.
- ἀπαιτῶ, exiger.
ἀπαντῶ, répondre. || (συναντῶ)
rencontrer.
ἀπατηλός, trompeur.
ἀπατῶ, tromper.
ἀπέρχομαι, s'en aller.
ἀπευθύνω, adresser. || —ομαι,
s'adresser.
ἄπιον, poire, f.
ἀπίστευτος, incroyable.
ἀπιστος, infidèle.
ἀπλότης, simplicité, f.
ἀπνους, inanimé.
ἀποθνήσκω, mourir.
ἀποκοιμῶμαι, s'endormir.
ἀποκτῶ, acquérir.
Ἄπόλλων, Apollon.
ἀπομακρύνω, éloigner.
ἀποσκευαί, bagages, m. pl.
ἀποσύρω, retirer.
ἀποτέλεσμα, effet, m.
ἀποτελῶ, faire.
ἀπουσία, absence, f.
ἀποφασίζω, résoudre.
ἀποφεύγω, éviter.
ἀπόψε, ce soir.
Ἄπριλιος, avril, m.
ἀργά, tard.
ἀργότερον, plus tard.
ἀρέσκω, plaire.
ἀρετή, vertu, f.
ἀριστούργημα, chef-d'œuvre, m.
ἀρκετά, assez.
ἀρκετός, assez de.
ἀρτοποιός, boulanger, m.
ἀρτος, pain, m.

ἀρχαῖος, ancien.	βλέμμα, regard, m.
ἀρχίζω, ἀρχομαι, commencer.	βλέπω, voir; μτφ. vu.
ἀσεβής, impie.	βοήθεια, aide, f.
ἀσθένεια, maladie, f.	Βουργουνδία, Bourgogne, f.
ἀσθενής, malade.	βούτυρον, beurre, m.
Ἄσια, Asie.	βραδύς, lent.
ἀσκεπής, nu-tête, tête nue.	βραδύτερον, plus tard.
ἀστήρ, étoile, f.	βράζω, bouillir.
ἀστρονόμος, astronome, m.	βρέχει, il pleut.
ἀσφάλεια, sûreté, f.	βροχή, pluie, f.
ἄτομον, personne, f.	βωδός, muet.
ἀτρόμητος, intrépide.	
αὐξάνω, croître.	Γ.
αὔριον, demain.	γάλα, lait, m.
Αὐστραλία, Australie.	γαλῆ, chat, m.
Αὐστρία, Autriche.	Γαλλία, France, f.
αὔτη, ίδ. οὗτος.	γαλλικός, français. ḥ — ḥ, le français.
αὐτοκρατορία, empire, m.	γάμος, mariage, m.
αὐτός, lui, il. même; ἐγώ —, moi-même.	γεγονός, fait, m.
ἀφήνω, laisser.	γείτων, voisin, m.
ἀφθονος, abondant.	γελῶ, rire.
Ἄφρική, Afrique.	γενικῶς, généralement.
Ἄφροδίτη, Vénus.	γενναίως, courageusement.
	γέννησις, naissance, f.
	γεννῶμαι, naître.
B.	γέρων, vieux, vieil. οὖσ. vieillard, m.
Βαβυλών, Babylone.	γεωμήλον, pomme de terre, f.
βαδίζω, marcher.	Γεώργιος, Georges.
βαθέως, profondément.	γεωργός, cultivateur, m.
βασιλεύς, roi, m.	γῆ, terre, f.
βασιλικός, royal.	γίνομαι, devenir.
βασίλισσα, reine, f.	γλαῦξ, hibou, m.
βιβλιοθήκη, bibliothèque, f.	γλυκύς, doux.
βιβλίον, livre, m.	γλῶσσα, langue, f.
βίος, vie, f.	
βλάπτω, nuire.	

γνώμη, opinion, f.	διατρέχω, parcourir.
γνωρίζω, savoir, connaître.	διαψεύδω, démentir.
γονεῖς, parents, m. pl.	διδακτικός, instructif.
γονιμοποιῶ, fertiliser.	διδάσκαλος, maître, m.
Γουλιέλμος, Guillaume.	διδάσκω, instruire.
γραμματική, grammaire, f.	δίδω, donner.
γραφεῖον, bureau, m.	διέπω, gouverner.
γραφή, écriture, f.	διέρχομαι, passer.
γραφίς, plume, f.	διευθυντής, directeur, m.
γράφω, écrire.	διήγημα, conte, m.
γρήγορα, vite.	διηγοῦμαι, raconter.
γυμνόπους, nu-pieds, pieds nus.	δίκαιον, raison, f.
γυνή, femme, f.	δικαιοσύνη, justice, f.
γωνία, angle, m.	δικαστής, juge, m.
Δ.	
διανείζω, prêter.	διορθώνομαι, se corriger.
Δαρεῖος, Darius.	διπλασιάζω, doubler.
δειγμα, échantillon, m.	δίς, deux fois.
δειπνῶ, souper.	διψῶ, avoir soif.
Δεκέμβριος, décembre, m.	διώρυξ, canal, m.
δένδρον, arbre, m.	δοκιμάζω, essayer.
δεύτερος, deuxième, second, deux.	δολοφονῶ, assassiner.
δημιουργός, créateur, m.	δόξα, gloire, f.
δημιουργῶ, créer.	δραχμή, drachme, f.
διὰ (αἰτιατ.), pour.	δρέπω, cueillir.
διαγωγή, conduite, f.	δρόμος, chemin.
διακρίνω, distinguer.	δροσερός, frais.
διαλύω, dissoudre.	δύναμαι, pouvoir ; μτχ. pu.
διαρκῶ, durer.	δύναμις, force, f.
διαρρέω, οὐδ. s'écouler, passer.	δυσηρεστημένος, mécontent.
διάσημος, célèbre.	δυσκολία, difficulté, f.
διασκεδάζω, οὐδ. s'amuser.	δυσκολος, difficile.
διασχίζω, fendre.	δυσπιστία, méfiance, f.
διαταγή, ordre, m.	δυστύχημα, accident, m.
	δυστυχής, pauvre, malheureux.
	δωμάτιον, chambre, f.

δῶρον, présent, m.	cadeau, m.	Έλλας, Grèce, f.
E.		έλλην, grec.
έάν, si.		έλληνικός, grec.
ἔαρ, printemps, m.		έλπις, espoir, m.
έβδομάς, semaine, f.		έμβλημα, devise, f.
ἔγείρω, lever, éllever. — ομαι,		έμπορευμα, marchandise, f.
ἔγκαίρως, à temps. [se lever.		έμποριον, commerce, m.
ἔγκαταλείπω, quitter.		έμπορος, marchand, m.
ἔγκλειώ, enfermer.		έμφανίζομαι, paraître.
ἔδαφος, sol, m.		έμφάνισις, apparition, f.
ἔδω, ici.		ἐνάρετος, vertueux.
ἔδώδιμα, denrées, f.		ἐνασχόλησις, occupation, f.
ἔθνικός, national.		ἐνδιαφέρων, intéressant.
εἰδησις, nouvelle, f.		ἐνδυμα, habit, m.
εἰκών, image, f.	tableau, m.	ἐνδύω, vêtir.
εἰλικρίνεια, sincérité, f.		ἐνθυμοῦμαι, se souvenir, se rappeler.
εἰλικρινής, sincère, franc.		ἐνιαυτός, année, f.
εἰρήνη, paix, f.		ἐννοῶ, comprendre.
εἰσάγω (έμπορ.), importer.		ἐνοίκιον, loyer, m.
εἰσέρχομαι, entrer.		ἐνοχλῶ, déranger, importuner.
εἴκαστος, chacun.		ἐντιμος, honorable. honnête.
εἴκει, là.		ἐντομον, insecte, m.
εκκλησία, église, f.		ἐντός, ἐπίρ. dedans. πρόθ. dans.
εκλέγω, choisir.		ἐνώπιον, devant.
εκπληρῶ, remplir, accomplir.		ἐνωρίς, de bonne heure.
εκπλήττω, étonner.		ἐνωρίτερον, plus tôt.
εκρήγνυμαι, éclater.		ἐξάδελφος, cousin, m.
εκτακτος, extraordinaire.		ἐξαίρετος, excellent.
εκτελῶ, exécuter, remplir.		ἐξακολουθῶ, continuer.
εκτιμῶ, estimer.		ἐξαφανίζομαι, disparaître.
ελάττωμα, défaut, m.		ἐξέρχομαι, sortir.
ελαφρός, léger.		ἐξέτασις, examen, m.
Έλσετία, Suisse, f.		ἐξεταστής, examinateur, m.
έλέφας, éléphant, m.		ἐξίσου, également.
έλκω, tirer.		

έξόφλησις, quittance, f.	έταιρία, société, f.
έξοχή, campagne, f.	έτος, an, m. κατ' —, tous les ans.
έπαινετός, louable.	εὐαρεστοῦματι, vouloir bien. ἀν
έπαινω, louer.	εὐαρεστῆσθε, s'il vous plaît.
έπαίτης, mendiant, m.	εὐγένεια, noblesse, f.
Ἐπαμεινώνδας, Épaminondas.	εὐγλωττία, éloquence, f.
έπαναβλέπω, revoir.	εὔγλωττος, éloquent.
έπανέρχομαι, revenir, retourner.	εὐδαίμων, heureux.
έπάνοδος, retour, m.	εὐθηνά, bon marché.
ἐπὶ (μετὰ γεν.) sur ; (χρον. μετ'	εὐθύς, épith. droit.
αἰτ.) pendant ; (χρον. μετὰ	εὐκολος, facile.
γεν.) sous. .	εὐκόλως, facilement.
έπιεικής, indulgent.	εῦμορφος, joli.
έπιθυμία, désir, m.	εύπειθής, obéissant.
έπιθυμω, désirer.	εύρισκω, trouver.
έπικερδής, lucratif.	Εὐρώπη, Europe, f.
έπικελής, appliqué. soigneux.	εύσεβής, pieux.
έπιπλον, meuble, m.	εύτυχής, heureux.
έπισκεπτομαι, visiter.	εύτυχία, bonheur, m.
έπιστολή, lettre, f.	εὐφαρία, fertilité, f.
έπιτίμησις, reproche, m.	εὐφορος, fertile.
έπιτρέπω, permettre.	εὐφραίνω, réjouir.
έπιτυγχάνω, réussir ; obtenir.	εὐφυΐα, intelligence, f.
έργαζομαι, travailler.	εὐχαριστημένος, content.
έργασία, travail, m. affaire, f.	εὐχαρίστησις, plaisir, m.
έργον, œuvre, f. ouvrage, m.	εὐχαριστῶ, contenter, satisfaire.
έρεισμα, arc-boutant, m.	εὐχαρίστως, volontiers.
έρευνω, chercher.	εύωδιάζω, sentir bon.
έριον, toison, f.	έφέτος, cette année.
έρπετόν, reptile, m.	έφεύρεσις, invention, f.
Ἐρριέττη, Henriette.	έφημερίς, journal, m.
Ἐρρίκος, Henri.	έχθρός, ennemi, m.
έρυθρός, rouge.	έχιδνα, vipère, f.
έρχομαι, venir.	
έσθής, robe, f.	Z.
έσπέρα, soir, m.	ζέστη, chaud, m.

ζηλος, ardeur, f.	θειος, oncle, m.
ζηλοτυπας, jaloux.	θελγω, charmer.
ζητημα, question, f. affaire, f.	θελω, vouloir.
ζητω, chercher. demander.	θεμα, thème, m.
ζυγιζω, peser.	θεος, Dieu, m.
ζυθος, bière, f.	θερμοκρασια, température, f.
ζω, vivre.	θερμοπύλαι, Thermopyles.
ζωγραφιζω, peindre.	θερμος, chaud.
ζωγράφος, peintre, m.	θέρος, été, m.
ζων, vivant.	θέσις, place, f.
ζωιογικός, zoologique.	θλιβερός, triste.
ζωон, animal, m.	θόρυβος, bruit, m.

H.

ἡδη, déjà.	
ἡδονή, plaisir, m.	
ἡθικός, moral.	
ἡθοποιός, acteur, m.	
ἡλικία, âge, m.	
ἥλιος, soleil, m.	
ἡμέρα, jour, m. journée, f.	
ἡμιθανής, demi-mort.	
ἡμισυ, moitié, f.	
ἡξεύρω, savoir.	
ἥρωϊκός, héroïque.	

Θ.

θανάσιμος, mortel.	
θάνατος, mort, f.	
θάπτω, ensevelir.	
θαρραλέος, courageux.	
θάρρος, courage, m.	
θαυμάζω, admirer.	
θαυμάσιος, admirable.	
θέατρον, théâtre, m.	
θεία, tante, f.	

θειος, oncle, m.
θελγω, charmer.
θελω, vouloir.
θεμα, thème, m.
θεος, Dieu, m.
θερμοκρασια, température, f.
θερμοπύλαι, Thermopyles.
θερμος, chaud.
θέρος, été, m.
θέσις, place, f.
θλιβερός, triste.
θόρυβος, bruit, m.
θορυβώδης, bruyant.
θρησκεία, religion, f.
θυγάτηρ, fille, f.
θυμοειδής, fougueux.
θύρα, porte, f.
θυσία, sacrifice, m.

I.

Ιάκωβος, Jacques.
Ιατρός, médecin, m.
Ιερεύς, prêtre, m.
Ικετεύω, supplier.
Ιούλιος, ούρ. ζν. Jules.
Ιούνιος, juin, m.
Ιππος, cheval, m.
Ισθμός, isthme, m.
Ισος, égal.
Ιστορία, histoire, f.
Ισχυρός, fort.
Ισως, peut-être.
Ιταλία, Italie.
Ιωάννης, Jean.

K.

καθαρίζω, nettoyer.

- καθαρός, propre.
καθέκλα, chaise, f.
καθῆκον, devoir, m.
κάθημαι, s'asseoir.
καθημερινῶς, tous les jours.
καθησυχαστικός, rassurant.
καθιστῶ, rendre.
κάθοδος, Ἐλλ. Ἰστορ. retraite, f.
Κάϊν, Caïn.
καίνουργής, neuf.
καιρός, temps, m. || κάμνει καλὸν
—ν, il fait beau.
Καῖσαρ, César.
κακία, méchanceté, f. (ἐν ἀντιθέ-
σει πρὸς τὴν ἀρετὴν) vice, m.
κακολογῶ, parler mal de, médire.
κακός (ἐπὶ πραγμ.), mauvais. ||
τὸ—ν, mal, m.
καλά, bien.
καλλιέργεια, culture, f.
καλλιστα, très bien, parfaitement.
καλλιτέχνης,—ις, artiste.
καλλονή, beauté, f.
καλοκαιρία, beau temps.
καλός, bon.
καλύτερον, mieux.
καλύτερος, meilleur.
καλῶ, appeler.
καλῶς, bien.
κάμνω, faire.
κάμπη, chenille, f.
κανείς, personne.
καρδία, cœur, m.
Κάρολος, Charles.
καρπός, fruit, m.
- καταβροχθίζω, dévorer.
κατάγομαι, descendre.
καταδικάζω, condamner.
καταδιώκω, poursuivre.
καταιγίς, orage, m.
κατακρίνω, condamner.
κατακτητής, conquérant, m.
καταπείθω, persuader.
καταπληκτικός, étonnant, sur-
prenant.
κατάστημα, magasin, m.
κατηγορούμενος, accusé, m.
κατησχυμένος, honteux.
κάτοικος, habitant, m.
κατοικῶ, habiter, demeurer.
κάτοπτρον, miroir, m.
κατώτερος, inférieur.
καφές, café, m.
κερασέα, cerisier, m.
κεράσιον, cerise, f.
Κερασοῦς, Cérasonte.
κερδαίνω, gagner.
κεφάλαιον, capital, m.
κεφαλή, tête, f.
κηλίς, tache, f.
κήπος, jardin, m.
κηπουρός, jardinier, m.
κηρίον, bougie, f.
κιμωλία, craie, f.
κλαίω, pleurer.
κλειδί, clef, f.
κλέπτης, voleur, m.
κληρονόμος, héritier, m.
κλίθανος, four, m.
κοιλάς, vallée, f.
κοιμῶμαι, dormir.

χοινωνία, société, f.
κοιτάζω, regarder.
Κολόμβος, Colomb.
χόμη, cheveux, m. pl.
κομίζω, apporter.
κοντός, court.
κόπτω, couper.
χόρη, fille, f.
Κορνήλιος, Corneille.
κόσμος, monde, m.
κουρασμένος, fatigué.
κρέας, viande, f.
κρημνός, précipice, m.
κρίνω, juger.
κρύπτω, cacher.
κτυπῶ, frapper, battre.
κύαθος, tasse, f.
κυματίζω, flotter.
κύπελλον, tasse, f.
κύων, chien, m.

Λ.

λάθος, faute, f.
λαμβάνω, prendre ; recevoir.
λαμπρός, magnifique.
λάμπω, luire, reluire.
λαός, peuple, m.
λέγω, dire ; μτχ. dit.
λειμών, prairie, f.
λεξικόν, dictionnaire, m.
λέξις, mot, m.
λεπτὸν (τῆς ὥρας), minute, f.
λευκός, blanc.
λέων, lion, m.
λήγω, échoir.
λησμονῶ, oublier.

λήψις, réception, f.
λίαν, très, fort.
λίθος, pierre, f.
λικνίζω, bercer.
λιμήν, port, m.
λιμνάζω, croupir.
λίπασμα, engrais, m.
λόγος, parole, f.
Λονδίνον, Londres.
Λουδοβίκος, Louis.
Λούκουλλος, Lueullus.
Δυκοῦργος, Lycurgue.
λύπη, affliction, f. peine, f. chagrin, m.
λυπῶ, affliger. || —οῦμαι, plaindre.
Λυών, Lyon.

M.

Μάγοι (Εὐαγγελ.), Mages.
μαζί, ensemble.
μάθημα, leçon, f.
μαθητής, élève, m. écolier, m.
Μάϊος, mai, m.
Μακεδονία, Macédoine, f.
μακράν, loin.
μακρός, long.
μαλακός, mou.
μαλλιά, cheveux, m. pl.
μᾶλλον, plus.
μανθάνω, apprendre.
μαντεύω, deviner.
Μαντίνεια, Mantinée.
μαραίνω, faner.
Μαρία, Marie.
μάρμαρον, marbre, m.

Μάρτιος, mars, m.	N.
μάχη, bataille, f.	
μεγαλεῖον, grandeur, f.	Ναπολέων, Napoléon.
μεγαλοφάνως, haut.	ναυαγός, naufragé, m.
μέγας, grand.	ναυτιλία, navigation, f.
μέθυσος, ivrogne, m.	νεᾶνις, fille, f.
μελάνη, encre, f.	νεαρός, jeune.
μελετῶ, étudier.	Νεῖλος, Nil (le).
μέλλω, devoir.	νεκρός, mort, m.
μένω, rester.	νέος, jeune; οἱ - οι, les jeunes gens. (καινουργῆς) neuf.
μέρος, part, f. partie, f.	νεότης, jeunesse, f.
μεσημβρία, midi, m.	νικηφόρος, victorieux.
μετά (μετά γεν.), avec.	Νοέμβριος, novembre, m.
μεταβαίνω, aller, se rendre.	νομίζω, croire.
μέταλλον, métal, m.	νόμος, loi, f.
μεταμελοῦμαι, μετανοῶ, se repentir.	νοσηρός, malsain.
μέταξα, soie, f.	νοῦς, esprit, m.
μετεμψύχωσις, métempsycose, f.	νυμφεύομαι, épouser.
μέτρον, mètre, m.	νύξ, nuit, f.
μέτωπον, front, m.	νυστάζω, avoir sommeil.
μηδέν, rien.	
μῆλον, pomme, f.	E.
μήν, mois, m.	ξένος, étranger.
μήτηρ, mère, f.	Ξέρξης, Xerxès.
μασίνω, profaner.	
μικρός, petit.	O.
μισητός, odieux.	όδηγῶ, conduire.
μόλυbdος, plomb, m.	όδός, rue, f. route, f. chemin, m.
μόνον, seulement.	οἰκία, οἶκος, maison, f.
μόνος, seul.	οἰκογένεια, famille, f.
μουσική, musique, f.	οἰκοδομῶ, bâtir.
μύθος, fable, f.	οἰκονόμος, économie.
μυλωθρός, meunier, m.	οἰνόπνευμα, eau-de-vie, f.
μῦς, souris, f.	οἶνος, vin, m.
μυστικόν, secret, m.	όκνηρία, paresse, f.

δοκνήρός, paresseux.	παίζω, jouer.
δλέθριος, fatal.	παλαιός, vieux ; ancien.
δλέγος, peu de. —ον, peu, un peu. μετ' —ον, bientôt.	Παναμᾶς, Panama.
‘Ολλανδός, Hollandais.	παντοδύναμος, tout-puissant.
δλος, tout, entier.	πάντοτε, toujours.
δμιλῶ, parler.	παράγω, produire.
δμοιάζω, ressembler.	παράδειγμα, exemple.
δνομα, nom, m.	παραδίδω, rendre.
δνομάζω, appeler. —ομαι, s'ap- peler.	παράθυρον, fenêtre, f.
δνομαστός, renommé.	παρακαλῶ, prier.
δνος, âne, m.	παραμελῶ, négliger.
δπλον, arme, f.	παραπολύ, trop.
δπωριχόν, fruit, m.	παραπονοῦμαι, se plaindre.
δπωρόνηπος, verger, m.	Παρασκευή, vendredi, m.
δρθός, juste. droit.	παρατήρησις, observation, f.
δρνιθών, basse-cour, f.	παρατηρῶ, apercevoir.
δρος, montagne, f.	παρελθών, passé, dernier. τὴν —οῦσαν ἑδομάδα, la semaine dernière.
δσημέραι, tous les jours.	παρηγορητικός, consolant.
οὐδέποτε, jamais.	παρηγορῶ, consoler.
ούρανός, ciel, m.	Παρίσιοι, Paris.
οῦς, oreille, f.	παρίσταμαι, assister.
οῦτε, ni.	παρουσιάζομαι, se présenter.
οῦτος, αὗτη, τοῦτο, ἐπίθ. ce, cet, cette, πλ. ces.	πᾶς, tout.
δφείλω, devoir.	πατήρ, père, m.
δφθαλμός, œil, m.	πατρίς, patrie, f.
δφις, serpent, m.	Παῦλος, Paul.
δχθη, bord, m.	παχύς, gros.
Π.	
παγκόσμιος, universel.	πεδιάς, plaine, f.
πάθος, passion, f.	πειρα, expérience, f.
παιγνίδιον, jeu, m.	πενιχρῶς, pauvrement.
παιδίον, παις, enfant, m.	πεπαιδευμένος, instruit.
	περιηγητής, voyageur, m.
	Περικλῆς, Périclès.
	περιμένω, attendre.

περιουσία, fortune, f.	πολίτης, citoyen, m.
περίπατος, promenade, f.	πολιτίζω, civiliser.
περιπατῶ, marcher. se pro- mener.	πολλάκις, souvent.
περιπέτεια, aventure, f.	πολύς, beaucoup de. πλ. πολλοί, plusieurs. ἐπίρ. πολύ, très, beaucoup.
περιφρονῶ, mépriser, dédaigner.	πολύτιμος, précieux.
περιχαρής, joyeux.	πονηρός, rusé.
Πέρσης, Perse.	ποσόν, somme, f.
πέρυσι, l'année dernière.	πόσος, combien de.
Πετρούπολις, Petrograd.	ποταμός, rivière, f. fleuve, m.
πηγή, source, f.	ποτέ, jamais.
πίλος, chapeau, m.	πότε, quand.
πίνω, boire; μπ. bu.	ποτήριον, verre, m.
πίπτω, tomber.	ποτίζω, arroser.
πίσον, petit-pois, m.	που; où?
πιστεύω, croire.	πρᾶγμα, chose, f.
πιστός, fidèle.	πρᾶξις, action, f.
πλέον, plus.	πράσινος, vert.
πληγώνω, blesser.	πράττω, faire. agir.
πληθυσμός, population, f.	πρέπει, il faut.
πλήρης, plein.	πρόβατον, mouton, m.
πληροφορία, renseignement, m.	προγευματίζω, déjeuner.
πληροφορῶ, informer, rensei-	προδίδω, trahir.
πληρώνω, payer. [gner.]	πρόεδρος, président, m.
πλησίον, près. δ—, le prochain.	προικίζω, douer.
πλούσιος, riche.	προϊόν, produit, m.
πλουτίζω, enrichir.	προλέγω, prédire.
πλούσιος, richesse, f.	προσβάλλω, assaillir.
πνεῦμα, esprit, m.	προσεκτικός, attentif.
πόθεν, d'où.	προσεκτικῶς, attentivement.
ποιητής, poète, m.	προσεύχομαι, prier.
ποιμήν, berger, m.	προσεχής, prochain.
πόλεμος, guerre, f.	προσκαλῶ, inviter.
πολεμῶ, combattre, se battre.	προστάτης, protecteur, m.
πολικός, polaire.	προσφέρω, offrir.

πρότασις, proposition, f.
προτέρημα, mérite, m.
προτιμητέος, préférable.
προτιμῶ, préférer.
προφυλάττω, préserver.
προχωρῶ, avancer.
πρωῒα, matin, m.
πρωτεύουσα, capitale, f.
πρῶτος, premier.
πτέρυξ, aile, f.
πτέρωμα, plumage, m.
πτηγόν, oiseau, m.
πτωχός, pauvre.
Πυθία, Pythie.
πῦρ, feu, m.
πυρκαϊά, incendie, m.
πυροσέρεστης, pompier, m.
πωλῶ, vendre.
πῶς, comment.

P.

ῥαγδαίως, à verse.
Ρακίνας, Racine.
ῥάπτω, coudre.
ῥέω, couler.
ῥήτωρ, orateur, m.
ῥίπτω, jeter.
ῥόδον, rose, f.
ῥυπαίνω, salir.
Ρώμη, Rome.
Ρωσία, Russie, f.

S.

σαλάτα, salade, f.
σδήνω, éteindre.
σέδομαι, respecter.

σελήνη, lune, f.
σελίς, page, f.
Σεπτέμβριος, septembre, m.
Σηκουάνας, Seine, f.
σημαία, drapeau, m.
σημερινός, de ce jour.
σήμερον, aujourd'hui. || — τὴν
πρωΐαν, ce matin.
σίδηρος, fer, m.
σῖτος, blé, m.
σιωπή, silence, m.
σιωπῶ (ἀποσιωπῶ), taire. || (σιγῶ)
se taire.
σκεπάζω, couvrir.
σκέπτομαι, penser à.
σκέψις, réflexion, f.
σκιά, ombre, f.
σκληρός, dur.
σκοπεύω, se proposer, compter.
σκώληξ, ver, m.
σοῦπα, soupe, f.
Σοφία, Sophie.
σοφός, sage, savant.
σοφῶς, sagement, savamment.
σπάνιος, rare.
σπανίως, rarement.
σπαρτιάτης, spartiate.
σπουδάζω, étudier.
σπουδή, étude, f.
σταθμὸς (σιδηροδρ.) gare, f.
σταφυλή, raisin, m.
στέλλω, envoyer.
στιγμή, moment, m. instant, m.
στίχος, vers, m.
στοιχίζω, coûter.
στράτευμα, troupes, f. pl.

στρατιώτης, soldat, m.	Σωκράτης, Socrate.
στρατός, armée, f.	σῶμα, corps, m.
στρογγύλος, rond.	
συγγνώμη, pardon, m.	T.
συγγραφεύς, auteur, m.	τακτικῶς, régulièrement.
συγκινῶ, émouvoir ; μτχ. ému.	ταλαιπωρος, pauvre.
συγκομίζω, récolter.	ταξιδεύω, voyager.
συγκρίνω, comparer.	ταξιδιον, voyage, m.
συλλαμβάνω, arrêter. —ιδέαν, concevoir une idée.	ταξιδιώτης, voyageur, m.
σύλλογος, société, f.	τάξις (σχολ.), classe, f.
συμβαίνει, il arrive.	ταχέως, vite, rapidement.
συμβουλεύω, conseiller.	ταχυδρομεῖον, poste, f. courrier, m.
συμμαθητής, camarade, m.	ταχύτης, vitesse, f.
σύμπαν, univers, m.	ταώς, paon, m.
συμπεραίνω, déduire.	τέσσον, thé, m.
συμφωνία, marché, m.	τέχνον, enfant, m.
συναθροίζω, rassembler.	τελειότης, perfection, f.
συναλλαγματική, traite, f.	τελειώνω, finir, terminer.
συναναστροφή, société, f.	τέρψις, plaisir, m.
συναντῶ, rencontrer.	Τετάρτη, mercredi, m.
συνάπτω (μάχη), livrer.	τέχνη, art, m.
συνδέω, réunir.	τηρῶ, observer.
συνεδρίασις, séance, f.	τίγρις, tigre, m.
σύνεσις, sagesse, f.	τιμή, prix, m. honneur, m.
συνετός, sage.	τίμιος, honnête.
συνήθεια, habitude, f.	τιμῶ, honorer.
συνήθως, ordinairement.	τιμωρῶ, punir.
συνοδεύω, accompagner.	τίποτε (μετ' ἀρνήσ.), rien.
συρμός, mode, f.	τόκος, intérêt, m.
συχνάκις, souvent.	τολμῶ, oser.
σφαῖρα, balle, f. globe, m.	τόμος, volume, m.
σφάλμα, faute, f.	τοποθεσία, site, m.
Σφίγξ, Sphinx, m.	τόπος, lieu, m.
σχέδιον, projet, m.	τόσον, tant, si, autant, aussi.
σχολεῖον, σχολή, école, f.	τραγωδία, tragédie, f.

τραῖνον, train, m.
 τράπεζα, table, f.
 τρέμω, trembler.
 τρίτος, troisième, trois.
 τρομερός, terrible.
 τρυφερός, tendre.
 τρώγω, manger.
 τυρός, fromage, m.
 τύχη, fortune, f. sort, m.
 τώρα, maintenant, à présent.

Y.

ὑγεία, santé, f.
 ὑγρόν, liquide, m.
 ὕδωρ, eau, f.
 υἱός, fils, m.
 ὕμνω, chanter, louer.
 ὑπάγω, aller.
 ὑπακούω, obéir.
 ὑπάρχει, ὑπάρχουν, il y a.
 ὑπερηφάνεια, fierté, f. orgueil, m.
 ὑπερήφανος, fier, orgueilleux.
 ὑπερνικῶ, vaincre.
 ὑπηρέτης, domestique, m. serviteur, m.
 ὑπηρέτρια, servante, f.
 ὑπηρετῶ, servir.
 ὕπνος, sommeil, m.
 ὕπόγειον, cave, f.
 ὕπόθεσις, affaire, f.
 ὕποθέτω, supposer.
 ὕποκρισία, hypocrisie, f.
 ὕπόληψις, réputation, f.
 ὕπόλοιπον, reste, m.
 ὕπομονή, patience, f.
 ὕποστηρίζω, soutenir.

ὑπόσχομαι, promettre.
 ὕποτάσσω, soumettre.
 ὕπουργός, ministre, m.
 ὕποφέρω, souffrir.
 ὕφασμα, étoffe, f.
 ὕψηλός, haut, grand.

Φ.

φαίνομαι, sembler, paraître.
 φαιός, gris.
 φεγγίτης, œil-de-bœuf, m.
 φέρω, porter.
 φήμη, réputation, f.
 φθάνω (*ἀφικοῦμαι*), arriver.
 φθονερός, envieux.
 φιλάνθρωπος, charitable.
 φιλάργυρος, avare.
 φιλόπονος, laborieux.
 φίλος, ami, m.
 φιλύποπτος, soupçonneux.
 φλόξ, flamme, f.
 φόβητρον, épouvantail, m.
 φοβοῦμαι, avoir peur, craindre,
 appréhender.

Φοίνικες, Phéniciens.

φονεύω, tuer.
 φορά, fois, f.
 φόρεμα, habit, m.
 φορτώνω, charger.
 φορῶ, porter.
 Φραγκλίνος, Franklin.
 φράγκον, franc, m.
 φρονῶ, penser.
 φύλλον, feuille, f.
 φύσις, nature, f.
 φυτόν, plante, f.

φῶς, lumière, f.	χρήματα, argent, m.
φωτίζω, éclairer.	χρήσιμος, utile.
φωτογραφία, photographie, f.	χρῆσις, usage, m.
	χριστιανός, chrétien.
X.	Χριστός, le Christ.
χαιρετῶ, saluer.	χρόνος, temps, m.
χάλαζα, grêle, f. πίπτει —, il grêle.	χρυσός, or, m.
χαμηλός, bas.	χώρα, pays, m.
χάνω, perdre.	χωρικός, paysan, m.
χαρακτήρ, caractère, m.	χωροφύλαξ, gendarme, m.
χαράσσω, graver. rayer.	
χαρίεις, gentil.	Ψ.
χάρτης, papier, m.	ψάλλω, chanter.
χαρτοπωλεῖον, papeterie, f.	ψεῦδος, mensonge, m.
χεῖλος, lèvre, f. συνδ. bord, m.	ψεύστης, menteur, m.
χειμών, hiver, m.	ψήνω, cuire.
χειροκροτῶ, applaudir.	ψυχή, âme, f.
χελιδών, hirondelle, f.	ψυχος, froid, m.
χελώνη, tortue, f.	ψυχρός, froid.
χήρος, veuf.	
χθές, hier.	Ω.
χιονίζει, il neige.	Ωκεανία, Océanie.
χιών, neige, f.	ώρα, heure, f.
χλόη, herbe, f.	ώραιος, beau, bel.
χορός, bal, m.	ώριμος, mûr.
	ώρολόγιον, montre, f.
	ώφελιμος, utile.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
Προκαταρκτικαὶ γνώσεις.....	3
ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ	4
Τὸ δριστικὸν ἄρθρον.....	4
Τὸ ἀδριστον ἄρθρον	5
Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον	5
Ἄντικατάστασις τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου ὑπὸ τῆς προθέσεως de..	6
ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ	6
Χρῆσις τοῦ δριστικοῦ ἄρθρου πρὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων.....	6
Παράλειψις τοῦ δριστικοῦ ἄρθρου	7
ΤΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ.....	8
Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ.....	8
Διγενὴ δύναματα	10
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ	12
Όνόματα σχηματίζοντα διττῶς τὸν πληθυντικὸν.....	13
Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων δύναμάτων.....	14
Πληθυντικὸς τῶν κυρίων δύναμάτων	14
Όνόματα μεταβάλλοντα σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικὸν.....	15
Όνόματα εὑχρησταὶ μόνον κατὰ πληθυντικὸν	15
ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ.....	16
Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ	16
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ	19
Βαθμοὶ τοῦ ἐπιθέτου ..	19
Περὶ συμφωνίας τοῦ ἐπιθέτου ..	21
Περὶ τῶν ἐπιθέτων πν, demi, feu, κλπ.....	22
Οὐσιαστικὰ ἐπιθετικῶς λαμβανόμενα	23
Περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐπιθέτου ..	23
Δεικτικὰ ἐπίθετα	24
Κτητικὰ ἐπίθετα	25
Ἄριθμητικὰ ἐπίθετα	26
Ἄπολυτα ἀριθμητικὰ ἀντὶ τῶν τακτικῶν	28

	Σελ.
Πολλαπλασιαστικά, περιληπτικά καὶ κλασματικά ἐπίθετα	29
’Αόριστα ἐπίθετα	29
Περὶ τῶν ἐπιθέτων μême, quelque, tout	30
Η ANTΩΝΥΜΙΑ	32
Προσωπικὰ ἀντωνυμίαι	32
Αἱ ἀντωνυμίαι en, y	37
Συμφωνία τῆς le, la, les	38
Χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας soi	38
Δεικτικὰ ἀντωνυμίαι	39
Κτητικὰ ἀντωνυμίαι	40
’Αναφορικὰ ἀντωνυμίαι	41
Χρῆσις τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν	41
’Αντικατάστασις τῶν qui, que, dont ὑπὸ τῶν lequel, κλπ.	42
Χρῆσις τῆς qui ἢ τῆς lequel μετὰ πρόθεσιν	42
’Ἐρωτηματικὰ ἀντωνυμίαι	43
’Αόριστοι ἀντωνυμίαι	44
Χρῆσις τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν	45
ΤΟ ΡΗΜΑ	46
Βοηθητικὰ ρήματα	46
Avoir	47
Être	49
Πρώτη συζυγία: Aimer	51
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν ρημάτων τῆς πρώτης συζυγίας	53
Δευτέρα συζυγία: Finir	55
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν ρημάτων τῆς δευτέρας συζυγίας	57
Τρίτη συζυγία: Recevoir	58
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ρημάτων τῆς τρίτης συζυγίας	59
Τετάρτη συζυγία: Rompre	60
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ρημάτων τῆς τετάρτης συζυγίας	62
Παθητικὸν ρῆμα: Être aimé	63
’Αγτωνυμικὸν ρῆμα: Se laver	66
’Αμετάδατον ρῆμα: Tomber	70
’Απρόσωπον ρῆμα: Neiger	74
Περὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος	75
Περὶ τοῦ ἀρνητικοῦ καὶ τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος	77

Ανώμαλα ρήματα	79
ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ	95
Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον. Ὑποκείμενα συν- δεόμενα διὰ τοῦ ετ	95
Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ οὐ η διὰ τοῦ πι	95
Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν εοιμε, κλπ	96
Ὑποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμου	96
Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς περιληπτικὸν ὑποκείμενον	97
Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν	97
C'est, ce sont	97
Περὶ ἀντικειμένου τοῦ ρήματος	98
Περὶ ἀντικειμένου ρημάτων τινῶν	98
Χρῆσις τῆς Ὑποτακτικῆς	99
Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς Ὑποτακτικῆς	100
Χρῆσις τῆς ἀπαρεμφάτου	102
Η ΜΕΤΟΧΗ	105
Ἐνεργητικὴ μετοχὴ	105
Παθητικὴ μετοχὴ. Συμφωνία τῆς παθητικῆς μετοχῆς	106
Παθητικὴ μετοχὴ ἀνευ βοηθητικοῦ	106
Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ ἔτρε	106
Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ ανοίρ	107
Παθητικὴ μετοχὴ ἐνεργητικοῦ ρήματος	107
Παθητικὴ μετοχὴ παθητικοῦ ρήματος	108
Παθητικὴ μετοχὴ ἀμεταβάτου ρήματος	108
Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικοῦ ρήματος	108
Παθητικὴ μετοχὴ ἀπροσώπου ρήματος	109
Μετοχὴ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ εν	109
Παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου	110
Excepté, supposé, approuvé, κλπ	110
Η ΠΡΟΘΕΣΙΣ	111
Παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως προθέσεών τινων	112
ΤΟ ΕΠΙΡΡΗΜΑ	114
Ἐπιρρήματα εἰς ment	116
Βαθμοὶ παραθέσεως	117
Περὶ ἀρνήσεως. Παράλειψις τοῦ pas η point	117
Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις	118

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ	120
Παρατηρήσεις περί τινων συνδέσμων	121
ΤΟ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑ	123
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ	125
ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΕΞΙΑΟΓΙΟΝ	181
ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΔΕΞΙΑΟΓΙΟΝ	197

024000028094

send you pins preciously

TRANSISTOR

RADIO BLOCKS

1 Rue Raymond Queneau, PARIS 18^e

2800/99

B

32/14
15/14

Π. Η. Περόπολης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΤΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

*Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26ῃ Ιουνίου 1928.

*Αριθμ. πρωτ. 20987.

Πρός

τὸν κ. Θεόδωρον Γ. Κύπριον,

"Ἐχοντες ὑπ' ὅψει τὸ ἀρθρον 8 τοῦ Νόμου 3438 «Περὶ Διδακτικῶν Βιβλίων» καὶ τὴν ἀπὸ 25ης Μαΐου 1928 Πρᾶξιν τῆς οἰκείας ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐγκεκριμένων διδακτικῶν βιβλίων Ἐπιτροπῆς, ἐγκρίνομεν διὰ τὸ ἀπὸ σήμερον μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930-1931 χρονικὸν διάστημα τὸ ὑφ' ὑμῶν συγγραφὲν διδακτικὸν βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον **«Γραμματικὴ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης»** διὰ τὰς τέσσαρας τάξεις τῶν τετραταξίων Γυμνασίων, τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τῶν λοιπῶν Σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, τὴν Γ' τάξιν τῶν Ἀστικῶν Σχολείων τῶν θηλέων καὶ διὰ τὰ Διδασκαλεῖα τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ο 'Υπουργός
Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ